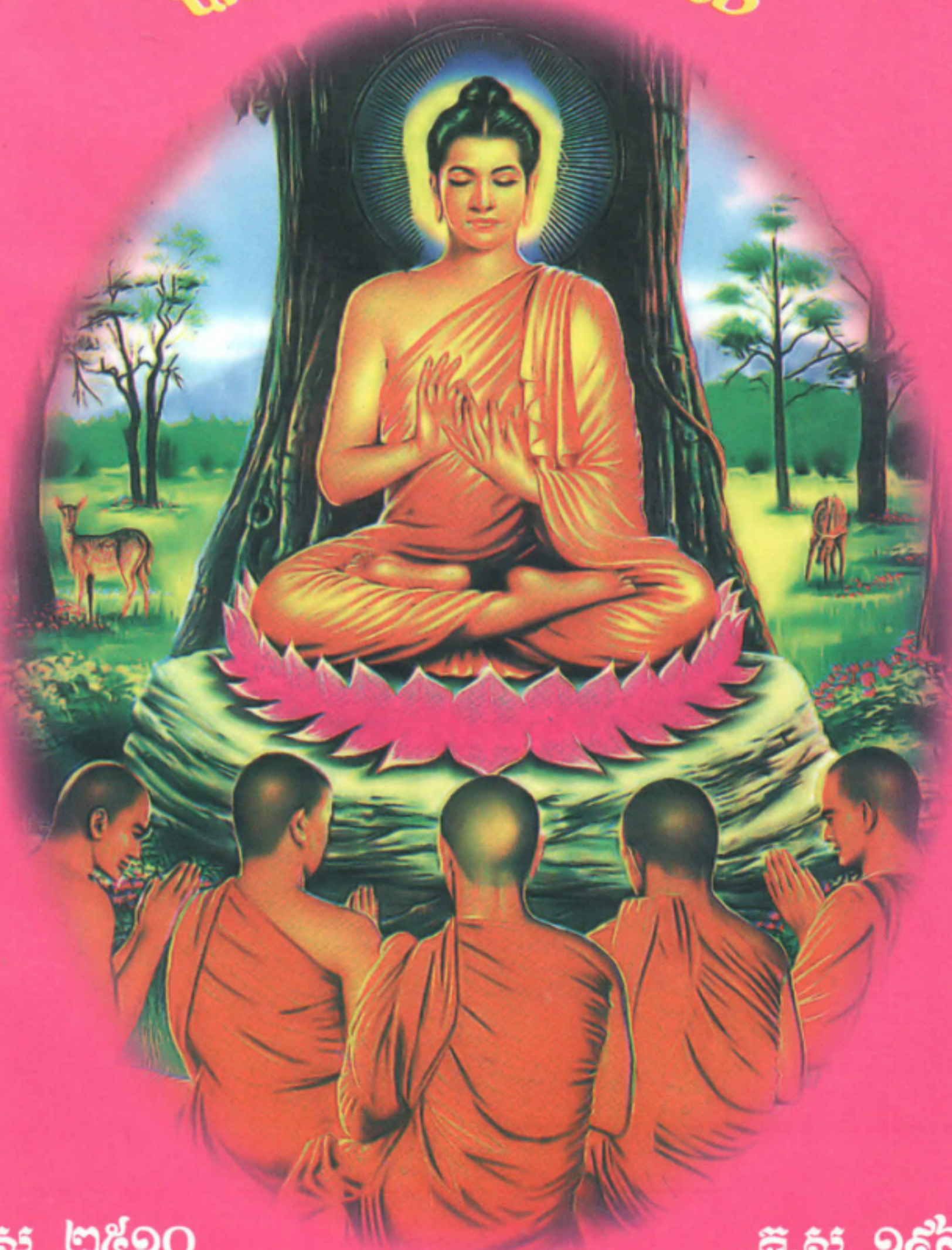

ប្រជុំនារាយណ៍

ធាតុ - ភ័យ ពិសេស

ស៊ែម ៖ ស្ទុក
សាស្ត្រាចារ្យ បរិញ្ញា

ប្រជុំការណាវាវ

បាលី - ប្រែ ពិសេស

* ធម៌នមស្សការ	* ធម៌បទ្បកុល
* បច្ចុប្បន្នភាពវិធី	* ធម៌សុត្រមន្ត
* ភក្ត្រានុមោទនាវិធី	* ធម៌សុត្រផ្សេងៗ
* ធម៌ដាវ	ជាតិចូតក្តីក្រិកល្ងាច

ព.ស ២៥១០

គ.ស ១៩៦៦

ធម៌នបស្សន្ទ

ពុទ្ធរតនប្បណាម ១

ធម្មរតនប្បណាម..... ៥

សង្ខរតនប្បណាម ៧

ត្រៃប្រណាមសង្ខេប ១១

សុភមង្គលកថា..... ១ ៣

បណាមគាថា (យោកប្បកោដិហិ)..... ១៤

ថ្វាយបង្គំសុំសេចក្តីសុខ (ឥច្ឆេវមច្ឆន្តំ)..... ១៥

បត្តិទានគាថា (យំ កិញ្ចិ)..... ១៦

បត្តិទានគាថា (យាទេវតា)..... ១៨

អនុមោទនារក្ខាយាធនគាថា (អាកាសដ្ឋា)..... ២០

បច្ចុទេកុណវិធី

ធាតុប្បវេក្ខណៈ..... ២២

បដិកុបេប្បវេក្ខណៈ..... ២៤

តំខណិកប្បវេក្ខណៈ..... ២៦

អភិកប្បវេក្ខណៈ..... ២៩

ភត្តានុមោទនាវិធី

ភត្តានុមោទនារម្មគាថា (យថា វារិវហា)..... ៣៣

សាមញ្ញានុមោទនាគាថា (សព្វីតិយោ)..... ៣៤

មង្គលចក្រវាទ្យ (សព្វពុទ្ធា)..... ៣៥

វិសេសានុមោទនាវិធី (អក្ខិហុត្តមុខា) ៣៧

កាលទានប្បកាសនគាថា (ភណិស្សាម) ៣៨

កាលទានសុត្តគាថា (កាលេ ទទន្តិ) ៣៨

វិហាទានសុត្តគាថា ៣៩

អគ្គប្បសាទសុត្តគាថា (អគ្គតោ វេ)..... ៤១

ភោជនទានានុមោទនាគាថា (អាយុទោ) ៤ ២

ជីវភត្តានុមោទនា (បនបលាសោវ) ៤៣

បុព្វបេតពលិទានានុមោទនាគាថា (យំកិញ្ចា)..... ៤៤

តិរោកុដ្ឋកណ្ឌគាថា (តិរោកុដ្ឋេស)..... ៤៥

យាតុអនុមោទនាគាថា (យោ សញ្ញតាន់).....	៤៨
សិទ្ធិយាចនគាថា (សិទ្ធិមត្ត).....	៤៩
យានទានានុមោទនាគាថា (អន្តំ បាត់)	៥០

ធម៌ជារចនាប័ណ្ណសុគត

អភិធម្មបិដក (មាតិកា)	៥១
វិកង្គ ក្នុងអដ្ឋកថា	៥៣
ធាតុកថា	
បុគ្គល្យញ្ញត្តិ	៥៤
កថាវត្ថុ	
យមកៈ	៥៥
បដ្ឋាន	
ខន្ធវិកង្គ ក្នុងបាលី	៥៦
ធាតុកថា	៥៧
បុគ្គល្យញ្ញត្តិ	៥៩
កថាវត្ថុ	៦២
យមកៈ	៦៣
បដ្ឋាន	៦៤
កុសលាប្រៃ	៦៥
តិរោកុឌ្ឍកណ្ណ	១០៥
បដិច្ចសមុប្បាទ	១០៨
សំវេជនីយគាថា	១១០

ធម៌សុត្រមន្ត-សត្តបរិត្ត

អញ្ជើញពពួកទេវតា	
នមស្សការ	១១៥
សមុទ្រ	១ ១៦
មង្គលសុត្តារម្តោ (យេ សន្តា)	១១៨
មង្គលសុត្រ (ឯវម្មេ សុត្តិ)	១២០
រតនសុត្តារម្តោ (បណិធានតោ)	១២៣
រតនសុត្រ (យានិច ភូតា)	១២៤

ករណីយមេត្តសុត្តំ (ករណីយមត្ត)	១៣៣
ខន្ធបរិត្ត (វិបុកេហិ)	១៣៦
មោរបរិត្តារម្ភោ (បុរេន្តម្ភោ)	១៣៨
មោរបរិត្ត (ឧទេតយញ្ច)	
ធជត្តសុត្តារម្ភោ (យស្សានុស្សណេហិ)	១៤០
ធជត្តសូត្រ	១៤១
អាដានាជិយបរិត្តារម្ភោ (អប្បសន្នេហិ)	១៤៩
អាដានាជិយបរិត្ត (វិបស្សិស្ស)	១៥០
អង្គលលិមាបរិត្ត និងពោជ្ឈង្គបរិត្ត	១៥៥

អភយបរិត្តគាថា (យន្តនិមិត្ត)	១៥៧
ជយបរិត្តគាថា (មហាការណិកោ)	១៥៩
អាដានាជិយបរិត្តគាថា (សក្កត្យានិទិដ្ឋានមោឃតារសិក្សា)	១៦១
មង្គលចក្កវាឡ (សិរិទិទិមតិ)	១៦៤

ធានសបរិត្ត

អញ្ជើញពពួកទេវតា	
រតនសុត្តារម្ភោ	១៦៧
ឆទ្ធសុត្ត (វិទិស្សមេនន្តិ)	១៦៨
វដ្តកបរិត្ត	១៧០
អាដានាជិយបរិត្ត (នមោ មេ)	១៧១
ពោជ្ឈង្គបរិត្តារម្ភោ (សំសារេ)	១៧៤
អភយបរិត្ត (បុញ្ញលាភំ)	១៧៥
ជយបរិត្តារម្ភោ (ជយំ ទេវមនុស្សានំ)	
ធម្មចក្កប្បវត្តនសុត្តារម្ភោ	១៧៦

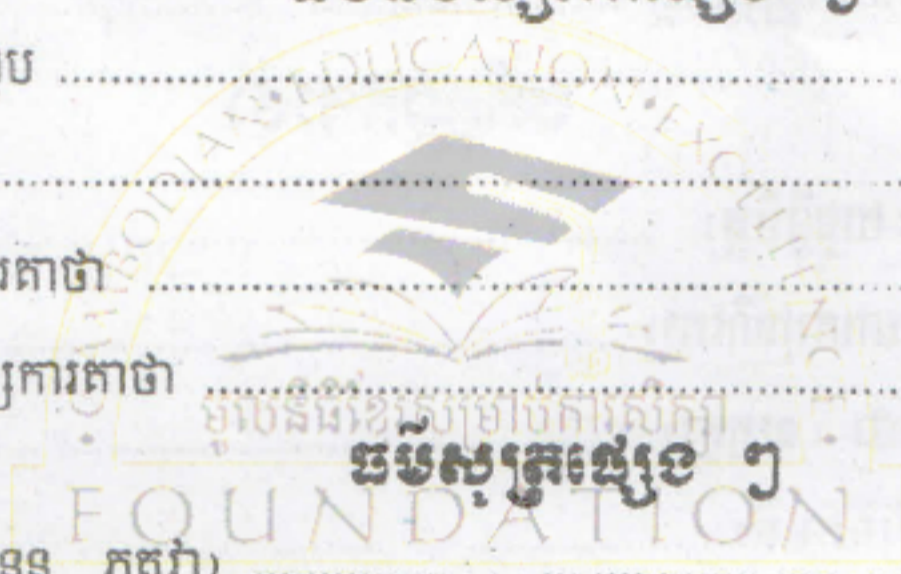
ធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ	១៧៧
អនត្តលក្ខណសូត្រ	១៩២
អាទិត្តបរិយាយសូត្រ	២០២
តិរិមានន្ទសូត្រ	២១០

វិវិធិគាថា

ពុទ្ធជយមង្គល (ពហុំ)	២២៣
សរណទិបិកគាថា(ពហុំ វេ)	២២៧
ទណិទ្ធសុទ្ធគាថា (យស្ស សទ្ធា)	២២៨
ការវសុត្តគាថា (យេ ច អតីតា)	២២៩

ធម៌នមស្សការផ្សេង ៗ

កាសិទោវាទសង្ខេប	២៣១
វិធីបកសករាជ	២៣៨
ពុទ្ធបាទនមស្សការគាថា	២៣៩
ធាតុចេតិយនមស្សការគាថា	២៤០

ព្រះវិន័យ (យន្តេន ភត្តវា)	២៤៤
ព្រះសូត្រ (ឯវម្មេ សុត្តំ)	២៤៥
ព្រះអភិធម្ម	
ពាក្យសម្រាប់គ្រឿងកវិនទី ១	២៤៦
ពាក្យសម្រាប់គ្រឿងកវិនទី ២	២៤៧
បាលីសម្រាប់សូត្រកវិន	
វិធីដក	២៤៩
វិធីពិនុកប្ប	
ធម៌ផ្សាយមេត្តា	២៥១
បរាភវសូត្រ	២៥២

ប្រជុំការណាវាណាវី ប្រព័ន្ធស្រាវ

ធម៌នមស្សការ

រតនបូជា

ឥមេហិ ទីបច្ចុបាទិសក្ការេហិ

ពុទ្ធំ ធម្មំ សង្ឃំ អភិបូជយាមិ មាតាបិតាទីនំ

គុណវន្តានញ មយ្ហញ ទីយរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ

ពុទ្ធំ

ប្រែថា : ខ្ញុំព្រះករុណា សូមបូជាចំពោះនូវព្រះ ធម៌ ជាម្ចាស់ដោយ

មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា សង្ឃំ

គ្រឿងសក្ការៈទាំងឡាយ មានទៀននិងចូបជាដើមនេះ ដើម្បីសេចក្តីចំរើន

ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់អ្នកដ៏មានគុណទាំងឡាយ មាន

មាតាបិតាជាដើមផង ដល់ខ្ញុំព្រះករុណាផង អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

ពុទ្ធរតនប្បណាម

ប្រែថា : វិកិរយានមស្សការថ្វាយបង្គំនៃខ្ញុំព្រះករុណា ចូរមានដល់

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គជាព្រះអរហន្តដ៏ប្រសើរ ទ្រង់ត្រាស់ដឹង

នូវញោយ្យធម៌ទាំងពួង ដោយប្រពៃ ចំពោះព្រះអង្គ ឥតមានគ្រូអាចារ្យណា

ប្រដៅព្រះ អង្គឡើយ ។

(ក្រាបថាសបង្គំម្តង)

យោ សន្តិសិន្នោ	វរពោធិមូលេ
មារំ សសេនំ	មហតិ វិជេយ្យោ
សម្ពោធិមាគច្ឆិ	អនន្តញ្ញាលោ
លោកុត្តមោ តំ	បនមាមិ ពុទ្ធំ

ប្រែថា : ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គឯណា ទ្រង់គង់ចំរើននូវ ព្រះអនាបាន ស្សតិកម្ម-
ដ្ឋានលើរតនបល្ល័ង្ក ក្រោមម្លប់ពោធិព្រឹក្សដ៏ប្រសើរ បានផ្តាំព្រះមហាវិរាជ ព្រម
ទាំងសេនាដ៏ច្រើន ហើយទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវសម្មាសម្ពោធិ ញ្ញាលោមានប្រាជ្ញារកទីបំផុត
គ្មាន ព្រះអង្គប្រសើរជាងសត្វលោក ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះសម្មា
សម្ពុទ្ធ អង្គនោះដោយគោរព ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)
 យេ ច ពុទ្ធា អតីតា ច យេ ច ពុទ្ធា អនាគតា
 បច្ចុប្បន្នា ច យេ ពុទ្ធា អហំ វន្តាមិ សព្វទា

ប្រែថា : ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណា ដែលបានត្រាស់ជាព្រះ
ពុទ្ធនិព្វានកន្លងទៅហើយក្តី ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណា ដែលនឹងបាន
ត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធក្នុងកាលខាងមុខក្តី ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណា ដែល
បានត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធក្នុងភទ្រក៍ស្សៈនេះក្តី ខ្ញុំព្រះករុណា សូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះ
សម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយនោះ គ្រប់កាលទាំងពួង ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

ឥតិបិ លោ ភគវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ
 វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ សុត្តតោ លោកវិទូ អនុត្តរោ
 បរិសទម្មសារថិ សត្តា ទេវមនុស្សានំ ពុទ្ធា ភគវាតិ ។

ប្រថា : ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គ នោះ
 ទ្រង់ព្រះនាមថា អរហំ ព្រោះព្រះអង្គឆ្ងាយចាកសីកសត្រូវពោល គឺ
 កិលេសព្រមទាំងវាសនា គឺកាយបយោគនិងវចីបយោគ. សម្មាសម្ពុទ្ធោ
 ទ្រង់ព្រះនាមថា សម្មាសម្ពុទ្ធោ ព្រោះព្រះអង្គត្រាស់ដឹង នូវព្រួយរួចមិទាំងពួង
 ដោយ ប្រពៃចំពោះព្រះអង្គ ឥតមានគ្រូអាចារ្យណាប្រដៅព្រះអង្គឡើយ
 វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ ទ្រង់ព្រះនាមថា វិជ្ជាចរណសម្បន្នោព្រោះព្រះអង្គបរិបូរណ
 ដោយវិជ្ជា ៣ និង វិជ្ជា ៨ និងចរណៈ ១៥. សុតតោ ទ្រង់ព្រះនាមថា សុតតោ
 ព្រោះព្រះអង្គ មានដំណើរល្អយាងទៅកាន់សុន្ទរស្មាន គឺអមតៈមហានិព្វាន
 លោកវិទូ ទ្រង់ព្រះនាមថាលោកវិទូ ព្រោះព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់នូវត្រៃលោក
 អនុត្តរោ ទ្រង់ព្រះនាមថាអនុត្តរោសម្រេចព្រោះព្រះអង្គប្រសើរដោយសីលាទិគុណ
 រកបុគ្គលណាមួយស្មើគ្មាន បុរិសទម្មសារថិ ទ្រង់ព្រះនាមថា បុរិសទម្មសារថិ
 ព្រោះព្រះអង្គ ជាអ្នកទូន្មាន នូវបុរសដែលមានឧបនិស្ស័យ គួរនឹងទូន្មានបាន
 សត្តា ទេវមនុស្សានំ ទ្រង់ព្រះនាមថា សត្តាទេវមនុស្សានំ ព្រោះព្រះអង្គ
 ជាសាស្តាចារ្យនៃទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ. ពុទ្ធោ ទ្រង់ព្រះនាម ថាពុទ្ធោ
 ព្រោះព្រះអង្គត្រាស់ដឹង នូវចតុរារិយសច្ច ហើយញ៉ាំងអ្នកដទៃឱ្យត្រាស់ដឹង
 ផង ភគវា ទ្រង់ព្រះនាមថា ភគវាព្រោះព្រះអង្គមានដំណើរទៅកាន់ត្រៃភព
 ខ្ញាក់ចោលហើយ គឺថាព្រះអង្គមិនត្រឡប់កើត ទៀតឡើយ ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

រួចត្រូវប្រកាសប្តេជ្ញា ចំពោះពុទ្ធកុណថា :

នត្តិ មេ សរណំ អញ្ញំ ពុទ្ធា មេ សរណំ វិរិ

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយមង្គលំ

ប្រែថា : នត្តិ មេ សរណំ អញ្ញំ វត្ថុដទៃជាទីពឹងទីរលឹកនៃខ្ញុំ

ព្រះករុណាមិនមានឡើយ ពុទ្ធា មេ សរណំ វិរិ មានតែព្រះពុទ្ធ

ជាម្ចាស់ ជាទីពឹងទីរលឹក ដ៏ប្រសើររបស់ខ្ញុំព្រះករុណា ឯតេន សច្ចវជ្ជេន

ហោតុ មេ ជយមង្គលំ សូមសិរិសួស្តីជ័យមង្គល ចូរមានដល់ខ្ញុំព្រះករុណា

ដោយកិរិយាពោលនូវពាក្យ សច្ចៈនេះ ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

រួចហើយត្រូវសូមខមាទោសនឹងព្រះពុទ្ធកុណដូច្នោះថា :

ឧត្តមង្គេន វិន្ទេហំ បាទបំសុំ វិរុត្តមំ

ពុទ្ធ យោ ខលិតោ ទោសោ

ពុទ្ធា ខមតុ - តំ មមំ

ប្រែថា : ឧត្តមង្គេន វិន្ទេហំ បាទបំសុំ វិរុត្តមំ ខ្ញុំព្រះករុណា

សូមថ្វាយបង្គំនូវល្អងចូលិព្រះបាទ នៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធដ៏ប្រសើរខ្ពង់ខ្ពស់ ដោយ

អរិយវៈដ៏ឧត្តមគឺត្បូង ពុទ្ធ យោ ខលិតោ ទោសោ ទោសឯណាដែល

ខ្ញុំព្រះករុណាធ្វើឱ្យភ្លាំងភ្លាត់ហើយក្នុងព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ពុទ្ធា ខមតុ តំ មមំ

សូមព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ អត់នូវទោសនោះដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

ប្រថា : ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គ នោះ
 ទ្រង់ព្រះនាមថា អរហំ ព្រោះព្រះអង្គឆ្ងាយចាកសីកសត្រូវពោល គឺ
 កិលេសព្រមទាំងវាសនា គឺកាយបយោគនិងវចីបយោគ. សម្មាសម្ពុទ្ធោ
 ទ្រង់ព្រះនាមថា សម្មាសម្ពុទ្ធោ ព្រោះព្រះអង្គត្រាស់ដឹង នូវញោយ្យធម៌ទាំងពួង
 ដោយ ប្រពៃចំពោះព្រះអង្គ ឥតមានគ្រូអាចារ្យណាប្រដៅព្រះអង្គឡើយ
 វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ ទ្រង់ព្រះនាមថា វិជ្ជាចរណសម្បន្នោព្រោះព្រះអង្គបរិបូរណ៍
 ដោយវិជ្ជា ៣ និង វិជ្ជា ៨ និងចរណៈ ១៥. សុគតោ ទ្រង់ព្រះនាមថា សុគតោ
 ព្រោះព្រះអង្គ មានដំណើរល្អយាងទៅកាន់សុន្ទរស្ថាន គឺអមតៈមហានិព្វាន
 លោកវិទូ ទ្រង់ព្រះនាមថាលោកវិទូ ព្រោះព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់នូវត្រៃលោក
 អនុត្តរោ ទ្រង់ព្រះនាមថាអនុត្តរោព្រោះព្រះអង្គប្រសើរដោយសីលាទិគុណ
 រកបុគ្គលណាមួយស្មើគ្មាន បុរិសទម្មសារថិ ទ្រង់ព្រះនាមថា បុរិសទម្មសារថិ
 ព្រោះព្រះអង្គ ជាអ្នកទូន្មាន នូវបុរសដែលមានឧបនិស្ស័យ គួរនឹងទូន្មានបាន
 សត្តា ទេវមនុស្សានំ ទ្រង់ព្រះនាមថា សត្តាទេវមនុស្សានំ ព្រោះព្រះអង្គ
 ជាសាស្តាចារ្យនៃទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ. ពុទ្ធោ ទ្រង់ព្រះនាម ថាពុទ្ធោ
 ព្រោះព្រះអង្គត្រាស់ដឹង នូវចតុរិយសច្ច ហើយញាត់អ្នកដទៃឱ្យត្រាស់ដឹង
 ផង ភគវា ទ្រង់ព្រះនាមថា ភគវាព្រោះព្រះអង្គមានដំណើរទៅកាន់ត្រៃភព
 ខ្ញាក់ចោលហើយ គឺថាព្រះអង្គមិនត្រឡប់កើត ទៀតឡើយ ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

ធម្មតេនប្បណាម

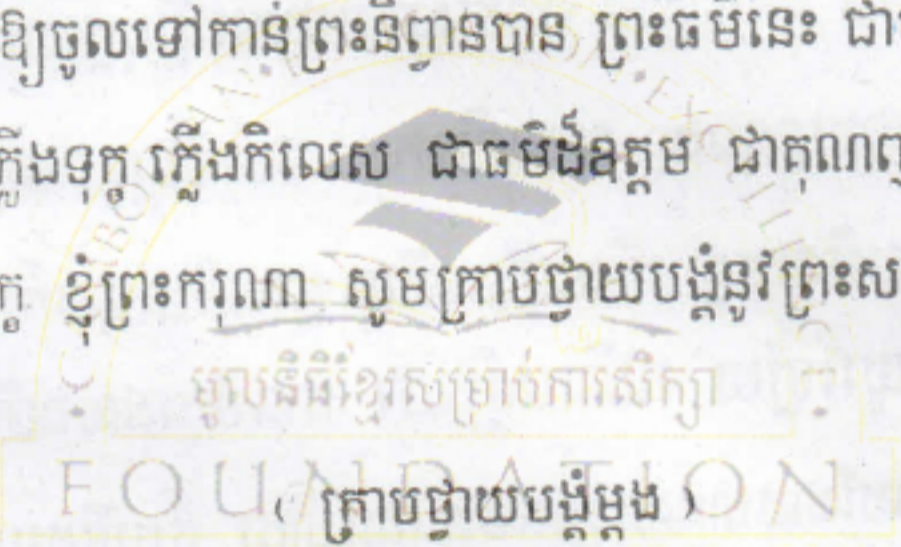
អដ្ឋង្គិការិយបថោ ជនានំ

មោក្ខប្បវេសាបរ ឧដ្ឋ ច មត្តោ

ធម្មោ អយំ សន្តិករោ បណីតោ

និយ្យានិកោ តំ បនមាមិ ធម្មំ

ប្រែថា : ព្រះសទ្ធម្មឯណា ជាធម៌ប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ ជាគន្លង
ដំណើរនៃព្រះអរិយបុគ្គលជាម្ចាស់ ជាផ្លូវដ៏ត្រង់ក្នុងកិរិយាញ៉ាំងជនដែលប្រាថ្នា
នូវព្រះនិព្វាន ឱ្យចូលទៅកាន់ព្រះនិព្វានបាន ព្រះធម៌នេះ ជាធម៌ធ្វើឱ្យត្រជាក់
រម្ងាប់បង់នូវភ្លើងទុក្ខ ភ្លើងកិលេស ជាធម៌ដ៏ឧត្តម ជាគុណញ៉ាំងសត្វឱ្យចេញ
ចាកសង្សារទុក្ខ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះសទ្ធម្មនោះ ដោយ
តោរព ។

យេ ច ធម្មា អតីតា ច យេ ច

ធម្មា អនាគតា បច្ចុប្បន្នា ច យេ

ធម្មា អហំ វិន្ទាមិ សព្វទា

ប្រែថា : ព្រះធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលជាធម៌របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ
ដែលនិព្វានកន្លងទៅហើយក្តី ព្រះធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលជាធម៌របស់ព្រះ
សម្មាសម្ពុទ្ធនឹងមានក្នុងកាលខាងមុខក្តី ព្រះធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលជាធម៌
របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ប្រតិស្ឋានទុកក្នុងកាលសព្វថ្ងៃនេះក្តី ខ្ញុំព្រះករុណា
សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះធម៌ទាំងឡាយនោះគ្រប់កាល ទាំងពួង ។

ស្វាក្កាតោ ភគវតោ ធម្មោ សន្និដ្ឋិកោ

អកាលិកោ ឯហិបស្សិកោ ឱបនយិកា

បច្ចុត្តំ វេទិតព្វោ វិញ្ញហិតិ ។

ប្រែថា : ស្វាក្កាតោ ភគវតោ ធម្មោ ព្រះបរិយត្តិធម៌ គឺ
 ព្រះត្រៃបិដក ជាធម៌ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់សំដែងហើយដោយល្អ
 (ធម្មោ ព្រះនព្វលោកុត្តរធម៌មាន ៩ ប្រការ គឺមគ្គ ៤ ផល ៤ និព្វាន ១)
 សន្និដ្ឋិកោ ជាធម៌គឺព្រះអរិយបុគ្គលទាំងពួង ដឹងពិត ឃើញពិតដោយបច្ចុ-
 វេក្ខណញ្ញាណគឺថា នឹងបានដឹង ដោយស្តាប់ដោយជឿបុគ្គលដទៃនោះៗ ក៏ទេ
 គឺឃើញច្បាស់ដោយខ្លួនឯង អកាលិកោ ជាធម៌ឱ្យនូវផលមិនរងចាំកាល
 គឺថាកាលបើព្រះអរិយមគ្គ កើតឡើងហើយ ព្រះអរិយផលក៏កើតក្នុងលំដាប់
 គ្នា មិនបានយឺតយូរឡើយ ឯហិបស្សិកោ ជាធម៌គួរដល់ឯហិបស្សវិធី គឺថា
 បើព្រះអរិយបុគ្គលដែលបានសម្រេចមគ្គផលហើយ ក៏គួរនឹងហៅ បុគ្គលឱ្យ
 ចូលមកមើលបាន ឱបនយិកោ ជាធម៌គឺព្រះអរិយបុគ្គលគប្បីបង្ហោនចូល
 មកទុកក្នុងខ្លួនដោយអំណាចនៃភាវនា បច្ចុត្តំ វេទិតព្វោ វិញ្ញហិ ជាធម៌
 គឺអ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ មានឧត្តរជិតញ្ញបុគ្គលជាដើម គប្បីដឹងគប្បីឃើញ
 ច្បាស់ក្នុងចិត្តនៃខ្លួន ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

រួចហើយត្រូវប្រកាសប្តេជ្ញាខ្លួន ចំពោះធម្មតុណ្ណថា :

នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ចំ ធម្មោ មេ សរណំ វំ
 ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយមង្គលំ

ប្រែថា : នត្តិ មេ សរណំ អញ្ញំ វត្ថុដទៃជាទីពឹងទីរព្វក នៃខ្ញុំព្រះ
ករុណា មិនមានឡើយ ធម្មោ មេ សរណំ វំរិ មានតែព្រះធម៌ជាម្ចាស់ជា
ទីពឹងទីរព្វកដ៏ប្រសើររបស់ខ្ញុំព្រះករុណា ឯតេន សច្ចវេជ្ជេន ហាតុ មេ
ជ័យមង្គលំ សូមសិរិសូស្តីជ័យមង្គលចូរមានដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ដោយកិរិយា
ពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

រួចហើយត្រូវសូមខមាទោស និងព្រះធម្មគុណថា :

ឧត្តមង្គេន វន្តេហំ ធម្មញ្ញ ទុរិធំ វំរិ

ធម្មេ យោ ខលិតោ ទោសោ ធម្មោ ខមតុ តំ មមំ

ប្រែថា : ឧត្ត-មង្គេន វន្តេហំ ធម្មញ្ញ ទុរិធំ វំរិ ខ្ញុំព្រះករុណា
សូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះធម៌ដ៏ប្រសើរមាន ពីរប្រការ គឺព្រះបរិយត្តិធម៌ និងព្រះ
នព្វលោកុត្តរធម៌ ដោយអវយវៈដ៏ឧត្តម គឺត្បូង ធម្មេ យោ ខលិតោ
ទោសោ ទោសឯណា ដែលខ្ញុំព្រះករុណាធ្វើឱ្យភ្នាំងភ្នាត់ហើយ ក្នុងព្រះធម៌
ជាម្ចាស់ ធម្មោ ខមតុ តំ មមំ សូមព្រះធម៌ជាម្ចាស់ អត់នូវទោសនោះដល់
ខ្ញុំព្រះករុណា ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

សឡូកនប្បណាម

សង្ឃោ វិសុទ្ធោ	វរទក្ខិណោយេវា
សន្តិទ្រិយោ	សព្វមលប្បហិនោ
គណេហិនេកេហិ	សមិទ្ធិបតោ

អនាសវោ តំ បនមាមិ សង្ឃ

ប្រែថា : ព្រះអរិយសង្ឃឯណា ដ៏បរិសុទ្ធវិសេស ជាទក្ខិណេយ្យ បុគ្គលដ៏ប្រសើរ មានឥន្ទ្រិយរម្ងាប់ហើយ មានមន្ទិល គឺភាគាទិក្ខិលេសទាំងពួង បន្យាតំបង់ ហើយជាសង្ឃដល់ហើយនូវកិរិយាសម្រេចដោយគុណទាំងឡាយ ដ៏ច្រើនជាព្រះសង្ឃមាន អាសវធម៌មិនមាន គឺថាជាព្រះខីណាស្រព ខ្ញុំព្រះ ករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះ អរិយសង្ឃនោះ ដោយគោរព ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

យេ ច សង្ឃា អតីតា ច យេ ច សង្ឃា

អនាគតា បច្ចុប្បន្នា ច យេ សង្ឃា

អហំ វិន្ទាមិ សព្វទា

ប្រែថា : ព្រះសង្ឃទាំងឡាយឯណា ដែលជាព្រះសង្ឃបានសម្រេចមគ្គ និង ជល កន្លងទៅហើយក្តី ព្រះសង្ឃទាំងឡាយឯណា ដែលជាព្រះសង្ឃនឹង បានសំរេចមគ្គ និង ជលក្នុងកាលខាងមុខក្តី ព្រះសង្ឃទាំងឡាយឯណា ដែលជា ព្រះសង្ឃនឹងបានសំរេចមគ្គ និង ជលក្នុងកាលបច្ចុប្បន្ននេះក្តី ខ្ញុំព្រះករុណា សូម ក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះសង្ឃទាំងឡាយនោះ គ្រប់កាលទាំងពួង ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

- សុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ
- ឧដុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ
- ញាយបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ
- សាមីចិបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ
- យទិទំ ចត្តារិ បុរិសយុគានិ អដ្ឋ បុរិសបុគ្គលា
- ឯស ភគវតោ សាវកសង្ឃោ អាហនេយ្យោ

បាហុនេយ្យោ ទត្តិណេយ្យោ អញ្ចលិករណីយោ

អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្សាតិ

ប្រែថា៖ សុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ខោ ព្រះសង្ឃជា
សាវក នៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិហើយដោយប្រពៃ គឺប្រតិបត្តិ
តាមគន្លងព្រះនព្វលោកុត្តរធម៌ ឧដុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ខោ
ព្រះសង្ឃ ជាសាវកនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិដោយត្រង់ គឺលោក
ប្រតិបត្តិជាមជ្ឈិមបដិបទា ញាយបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ខោ
ព្រះសង្ឃជាសាវកនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគលោកប្រតិបត្តិ ដើម្បីត្រាស់ដឹងនូវ
ព្រះនិព្វានជាស្ថានក្សេមផុតចាកទុក្ខទាំងពួង សាមិចិបដិបន្នោ ភគវតោ
សាវកសង្ខោ ព្រះសង្ឃជាសាវកនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិ
ដ៏សមគួរដល់សាមិចិកម្ម គឺប្រតិបត្តិគួរដល់សីល សមាធិ បញ្ញា យំទិទំ
ចត្តារិ បុរិសយុតានិ ព្រះសង្ឃឯណាបើរាប់ជាតួនៃបុរសទាំងឡាយ មាន ៤
តួ គឺព្រះសង្ឃដែលបានសំរេច នូវសោតាបត្តិមគ្គនិងសោតាបត្តិផលជាតួ ១
សកទាតាមិមគ្គនិងសកទាតាមិផលជាតួ ១ អនាតាមិមគ្គនិងអនាតាមិផលជា
តួ ១ អរហត្តមគ្គនិងអរហត្តផលជាតួ ១ អដ្ឋ បុរិសបុគ្គលា បើរាប់រៀងជា
បុរសមាន ៨ គឺព្រះសង្ឃដែលបានសម្រេចនូវ សោតាបត្តិមគ្គ ១
សោតាបត្តិផល ១ សកទាតាមិមគ្គ ១ សកទាតាមិផល ១ អនាតាមិមគ្គ ១
អនាតាមិផល ១ អរហត្តមគ្គ ១ អរហត្តផល ១ ឯសភគវតោ សាវក-
សង្ខោ ព្រះសង្ឃទាំងនុ៎ះ ជាសង្ឃសាវកនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ អាហុនេ-

យេនា លោកគួរទទួលនូវចតុប្បថ្មីយ ដែលបុគ្គលឧទ្ទិស ចំពោះអ្នកមានសីល
 ហើយនាំមកអំពីចម្ងាយបង្ហាញចូលមកបូជា បាហុនេយេនា លោកគួរទទួល
 នូវអាគន្តកៈទាន គឺទានដែលបុគ្គលតាក់តែងដើម្បីញាតិមិត្ត ដែលមកអំពី
 ទិសផ្សេងៗ ហើយបង្ហាញចូលមកបូជា ទក្ខិណេយេនា លោកគួរទទួលនូវ
 ទានដែលបុគ្គល ជឿនូវកម្មនិងផលនៃកម្មហើយបូជា អញ្ញាលិករណីយោ
 លោកគួរដល់អញ្ញាលិកម្ម ដែលសត្វលោកគប្បីធ្វើ អនុត្តរំ បុញ្ញកេត្តំ
 លោកស្ស លោកជាបុញ្ញកេត្តគឺជាទីដុះឡើងនៃពូជ គឺបុណ្យនៃសត្វលោក
 រកខេត្តដទៃក្រែលែងជាងគ្មាន ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

តទៅគប្បីប្រកាសប្តេជ្ញាខ្លួនចំពោះសង្ឃគុណថា :

នត្តិ មេមូលសរណំសម្រអញ្ញំសិក្ខសង្ឃោ
 មេ សរណំ វំវំ ឯតេន សច្ចវជ្ជេន
 ហោតុ មេ ជយមង្គលំ

ប្រែថា : នត្តិ មេ សរណំ អញ្ញំ វត្តដទៃជាទីពឹងទីរព្វកនៃខ្ញុំ
 ព្រះករុណាមិនមានឡើយ សង្ឃោ មេ សរណំ វំវំ មានតែព្រះសង្ឃជា
 ម្ចាស់ជាទីពឹងទីរព្វកដ៏ប្រសើររបស់ខ្ញុំព្រះករុណា ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតិ
 មេ ជយមង្គលំ សូមសិរសូស្តិជយមង្គល ចូរមានដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ដោយ
 កិរិយាពោលនូវពាក្យ សច្ចៈ នេះ ។

រួចហើយត្រូវសូមខមាទោសនឹងសង្ឃគុណថា :
 ឧត្តមង្គេន វនេហំ សង្ឃោ ទិវិជោតមំ
 www.eLibraryofcambodia.org

សង្ឃ យោ ខលិតោ ទោសោ សង្ឃា ខមតុ តំ មមំ

ប្រែថា : ឧត្តមង្គេន វន្តេហំ សង្ឃញ្ច ទុរិធាត្តមំ ខ្ញុំព្រះ
ករុណា សូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះសង្ឃដ៏ប្រសើរមានពីរប្រការ គឺសម្មតិសង្ឃ និង
អរិយសង្ឃ ដោយអវយវៈដ៏ឧត្តម គឺក្នុង សង្ឃ យោ ខលិតោ ទោសោ
ទោសឯណា ដែលខ្ញុំព្រះករុណា ធ្វើឱ្យភ្លាំងភ្លាត់ហើយក្នុងព្រះសង្ឃជាម្ចាស់
សង្ឃា ខមតុ តំ មមំ សូមព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ អត់នូវទោសនោះ ដល់
ខ្ញុំព្រះករុណា ។

ត្រៃបណ្ឌិតសង្ឃ ព្រះឧបាសម្មាសម្ពុទ្ធស្ស

នមោ ភិស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស

ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ ។ ស ។ ភគវាតិ
តំ អរហាទិតុណសំយុត្តំ ពុទ្ធំ សិរសា នមាមិ
តញ្ច ពុទ្ធំ ឥមេហិ សក្ការេហិ អភិបូជយាមិ ។

ប្រែថា : ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ
ទ្រង់ព្រះនាមថា អរហំ ព្រោះព្រះអង្គឆ្ងាយចាកសិកសត្រូវពោល គឺកិលេស
ព្រមទាំងវាសនា គឺកាយបយោគ និង វចិបយោគ ។ ស ។ ភគវា ទ្រង់ព្រះ
នាមថា ភគវា ព្រោះព្រះអង្គមានដំណើរទៅកាន់ត្រៃភព ខ្នាក់ចោលហើយ
គឺព្រះអង្គមិនត្រឡប់កើតទៀតឡើយ តំ អរហាទិតុណសំ-យុត្តំ ពុទ្ធំ
សិរសា នមាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់

ព្រះអង្គប្រកបព្រមហើយ ដោយគុណមានគុណថា អរហំ ជាដើមនោះ
ដោយសិរសាគីត្យង តញ្ច ពុទ្ធំ ឥមេហិ សក្ការេហិ អភិបូជយាមិ
ខ្ញុំព្រះករុណា សូមបូជានូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់នោះ ដោយគ្រឿងសក្ការៈ
ទាំងឡាយ មានប្រមាណប៉ុណ្ណោះ ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

ស្វាក្ខាតោ-ភគវតោ ធម្មោ ។ ល ។ បច្ចុត្តំ វេទិតញោ
វិញ្ញហិតិ តំ ស្វាក្ខាតាទិតុណសំយុត្តំ ធម្មំ សិរសា
នមាមិ តញ្ច ធម្មំ ឥមេហិ សក្ការេហិ អភិបូជយាមិ

ប្រែថា : ស្វាក្ខាតោ-ភគវតោ ធម្មោ ព្រះបរិយត្តិធម៌ គឺ
ព្រះត្រៃបិដក ជាធម៌ គឺព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់សំដែងហើយដោយល្អ
។ ល ។ បច្ចុត្តំ វេទិតញោ វិញ្ញហិតិ ជាធម៌ដែលអ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ មាន
មលនិវេទន៍សម្រាប់ការសិក្សា
ឧត្តរជិតញ្ចបុគ្គលជាដើម តប្បិដិដ តប្បិឃើញច្បាស់ក្នុងចិត្តនៃខ្លួន តំ
ស្វាក្ខាតាទិតុណសំយុត្តំ ធម្មំ សិរសា នមាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមថ្វាយ
បង្គំនូវព្រះធម៌ជាម្ចាស់ ដ៏ប្រកបព្រមហើយ ដោយគុណមានគុណថា
ស្វាក្ខាតោ ជាដើមនោះ ដោយសិរសាគីត្យង តញ្ច ធម្មំ ឥមេហិ
សក្ការេហិ អភិបូជយាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមបូជាចំពោះនូវព្រះធម៌ជា
ម្ចាស់នោះ ដោយគ្រឿងសក្ការៈទាំងឡាយមាន ប្រមាណប៉ុណ្ណោះ ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

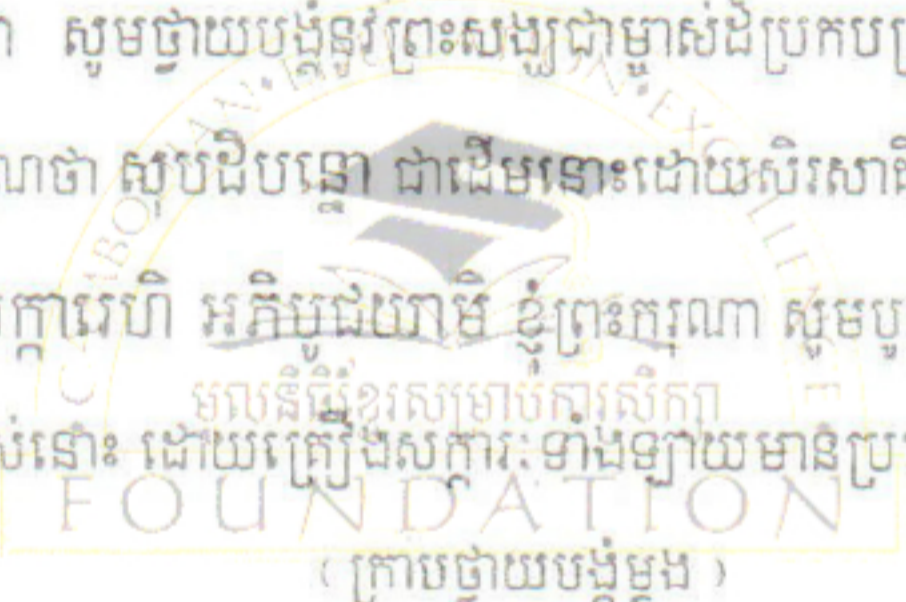
សុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ។ ល ។

អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្សាតិ តំ សុបដិបន្នាទិតុណសំយុត្តំ

សង្ឃ សិរសា នមាមិ តញ្ច សង្ឃ ឥមេហិ

សក្ការេហិ អភិបូជយាមិ ។

ប្រែថា : សុបដិបន្នោ ភគវតោ សារកសង្ខេពា ព្រះសង្ឃជា
 សាវ័កនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិហើយដោយប្រពៃ គឺប្រតិបត្តិ
 តាមគន្លងព្រះនព្វលោកុត្តរធម៌ ។ ស ។ អនុត្តរំ បុញ្ញកេត្តំ លោកសព្វ
 លោកជា បុញ្ញកេត្ត គឺជាទីដុះឡើងនៃពូជ គឺបុណ្យនៃសត្វលោក រកខេត្តដទៃ
 ក្រែលែងជាងគ្មាន តំ សុបដិបន្នាទិតុណសំយុត្តំ សង្ឃ សិរសា នមាមិ
 ខ្ញុំព្រះករុណា សូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ដ៏ប្រកបព្រមហើយ ដោយ
 គុណមានគុណថា សុបដិបន្នោ ជាដើមនោះដោយសិរសាគឺត្បូង តញ្ច សង្ឃ
 ឥមេហិ សក្ការេហិ អភិបូជយាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមបូជាចំពោះនូវព្រះ -
 សង្ឃជាម្ចាស់នោះ ដោយត្រៀមសក្ការៈទាំងឡាយមានប្រមាណប៉ុណ្ណោះ ។

សុតបទ្ធកថា

ហោតុ សព្វំ សុមង្គលំ រក្ខន្ត

សព្វទេវតាសព្វពុទ្ធានុភាវេន សោតិ ហោតុ និរន្តរំ ។

ប្រែថា: ហោតុ សព្វំ សុមង្គលំ សុមង្គល គឺសេចក្តីល្អគ្រប់
 យ៉ាងចូរមានដល់ខ្ញុំ រក្ខន្ត សព្វទេវតា ទេវតាទាំងពួងទាំងឡាយចូររក្សា
 នូវខ្ញុំ សព្វពុទ្ធា-នុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះពុទ្ធគ្រប់ព្រះអង្គ សោតិ
 ហោតុ និរន្តរំ សូមសិរសូស្តីចូរមានដល់ខ្ញុំ ឱ្យបានគ្រប់ហេតុកុំបីមានចន្លោះ
 ឡើយ ។

ហោតុ ។ ល ។ សព្វទេវតា (ប្រែដូចមុន)

សព្វធម្មានុភាវេន ដោយអានភាពនៃពះធម៌ទាំងពួង សោតិ

ហោតុ និរន្តរំ (ប្រែដូចមុន) ។

សព្វសង្ខានុភាវេន ដោយអានភាពនៃព្រះសង្ខទាំងពួង សោតិ

ហោតុ និរន្តរំ សូមសិរិសុស្តិចូរមានដល់ខ្ញុំឱ្យបានគ្រប់ពេលកុំបីមានចន្លោះ
ឡើយ ។

វណ្ណាបកាថា

យោ កប្បកោដិហិបិ អប្បមេយ្យំ
 កាលំ ករោនោ អតិទុក្ករានិ
 ខេទំ គតោ លោកហិតាយ នាថោ
 នមោ មហាការុណិកស្ស តស្ស ។
 អសម្ពុធំ ព្រុទ្ធនិសេវិតំ
 ភវាភវំ គច្ឆតិ ជីវលោកោ
 នមោ អវិជ្ជាទិកិលេសជាលំ
 វិទ្ធិសិនោ ធម្មវរស្ស តស្ស ។
 គុណេហិ យោ សីលសមាធិបញ្ញា
 វិមុត្តិញ្ញាណប្បភូតិហិ យុត្តោ ខេត្តញ្ញានំ
 កុសលត្ថិកានំ តមរិយសង្សំ សិរសា នមាមិ ។

ប្រែថា: យោ កប្បកោដិហិបិ អប្បមេយ្យំ កាលំ ករោនោ

អតិទុក្ករានិ ខេទំ គតោ លោកហិតាយ នាថោ នមោ មហាការុ-

ណិកស្ស តស្ស ព្រះពុទ្ធជាទីពឹង ជាទីពុំនឹងសព្វសត្វា ព្រះអង្គកាលប្រាថ្នា
ធ្វើកសាងអស់កាលយូរ ។ រាប់ដោយកោដិកម្សា ច្រើនគណនាហួសគិតគូរ
បានត្រាស់ជាសព្វញ្ញ ច្បាស់ជាគ្រូលើភពវ័ន ។ ធ្វើកម្មជាកម្រ មនុស្សនិករ
ត្រាប់ពុំបាន តោកយាកលំបាកប្រាណ ព្រោះប្រយោជន៍ដល់សព្វសត្វ ខ្ញុំសូម
ឱនសិរលោ ចិត្តប្រាថ្នាបង្ខំថ្លាត់ ព្រះពុទ្ធករុណាសត្វ នោះជាទីពឹងសព្វកាល ។

អសម្ពុធំ ពុទ្ធនិសេវិតំ យំ ភវាភវី គច្ចតិ
ជីវលោកោ នមោ អវិជ្ជាទិកិលេសជាលំ

វិទ្ធិសិនោ ធម្មវរស្ស តស្ស

សត្វតែងកើតស្លាប់បង្ក ព្រោះចំណង់កាមជាគោល ឱ្យវិលវល់អន្ទោល ក្នុងភព
តូចនឹងភពធំ ។ ហេតុតែមិនដឹងធម៌ ជាម្ចាស់ល្អស្អាតសុខុមគឺព្រះពុទ្ធសេព
សម ចិត្តខ្ញុំសូមនមស្សករណីដល់ព្រះពុទ្ធសម្រេចពិត វិសេសសុទ្ធនោះឯងណា
កាត់បង់អវិជ្ជា តិបណ្ណ កិលេសហើយ ។

គុណេហិ យោ សីលសមាធិបញ្ញា វិមុត្តិញ្ញាណប្បភូតិហិ
យុត្តោ ខេត្តញ្ញានំ កុសលត្តិកានំ តមរិយសង្សំ សិរសា នមាមិ
ព្រះសង្ឃអង្គសារីក មានសំរវះសទ្ធាទ្រង់ កបដោយគុណសីលត្រង់ និង
សមាធិបញ្ញា ។ និងវិមុត្តិញ្ញាណ កិលេសគ្មានក្នុងអាត្មា ជាបុញ្ញកេត្តា ជនត្រូវ
ការជាកុសល ។ ខ្ញុំសូមឱនសិរសី ដល់ព្រះអរិយបុគ្គល ជាបុត្រព្រះទេសពល
ជាមង្គលដល់សព្វសត្វ ។

ថ្វាយបង្គំសុំសេចក្តីសុខ

នមស្សមារោ
បុញ្ញាភិសន្តំ
តស្សានុភារេន

រតនត្ថយំ យំ
វិបុលំ អលត្ថំ
ហតន្តរាយោ

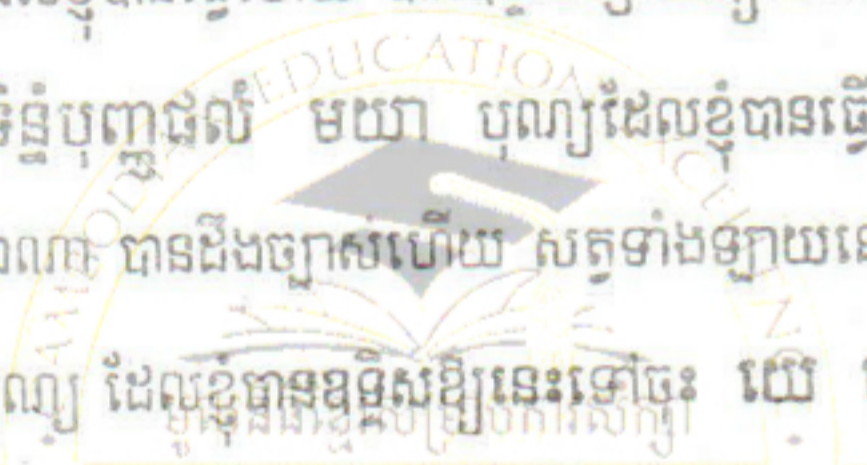
ខ្ញុំសូមនមស្សការ លើកហត្ថាឱនសិរសី បង្អំគុណទាំងបី ខ្ពស់លើស
សប់ ត្រៃលោកា ។ សូមបុណ្យកងកុសល ឱ្យបានដល់យើងខ្ញុំណា ពេញពោរ
ស្មើធារា ដូចជលសាធុទូលាយ ។ សូមឱ្យកំចាត់បង់ អពមង្គលទាំងឡាយ
ឱ្យចៀសចេញចាកឆ្ងាយ ក្តីអន្តរាយគុំបិមាន ។ ដោយកម្លាំងអានុភាព បុញ្ញ
លាភជាប្រធាន កងបុញ្ញរាសីមាន សូមបានក្បានកុំមានមោះ ។ ដោយគុណ
នមស្សការ ត្រៃរតនាប្រសើរខ្ពស់ សូមអានិសង្សនោះ ដាក់ដល់ឋាននិព្វាន
ហោង ។

យំ កិញ្ចី កុសលកម្មំ កត្តញ្ចំ កិរិយំ មម
កាយេន វាចាមនសា តិទសេ សុតតំ កតំ
យេ សត្តា សញ្ញានោ អត្ថិ យេ ច សត្តា អសញ្ញានោ
កតំ បុញ្ញាផលំ មយ្ហំ សព្វេ ភាគី ភវន្ត តេ
យេ តំ កតំ សុវិទិតំ ទិន្នំ បុញ្ញាផលំ មយា
យេ ច តត្ថ ន ជានន្តិ ទេវា គន្ធា និវេទយំ
សព្វេ លោកម្ហិ យេ សត្តា ជិវន្តាហារហេតុកា
មនញ្ចំ ភោជនំ សព្វេ លភន្ត មម ចេតសាតិ ។

ក្រែងជា យំ កិញ្ចី កុសលកម្មំ កត្តញ្ចំ កិរិយំ មម អំពើជា

គឺកាយ វាចា ចិត្ត តិទសេ សុគតំ កតំ អំពើជាកុសលទាំងអស់នោះ
 ដែលខ្ញុំបានធ្វើហើយ ជាកុសលអាចនឹងនាំឱ្យកើតក្នុងឋានព្រៃត្រីង្សសួគ៌បាន
 យេ សត្តា សញ្ញិនោ អត្ថិ សត្វទាំងឡាយឯណា គឺមនុស្ស ឬ ទេវតា ឬ
 ព្រហ្មដែលជា សត្វមានសញ្ញាក្តី យេ ច សត្តា អសញ្ញិនោ សត្វទាំងឡាយ
 ឯណា ជាអសញ្ញិសត្វ គឺសត្វដែលគតសញ្ញាក្តី កតំ បុញ្ញផលំ មយ្ហំ សព្វ
 ភាគី ភវន្ត តេ សត្វទាំងឡាយទាំងអស់នោះ ចូរឱ្យបាននូវចំណែកផល
 នៃបុណ្យ ដែលខ្ញុំបានធ្វើហើយ បានឧទ្ទិសផ្សាយឱ្យទៅនេះចុះ យេ តំ កតំ
 សុវិទិតំ ទិន្នបុញ្ញផលំ មយា បុណ្យដែលខ្ញុំបានធ្វើហើយនោះ បើសត្វ
 ទាំងឡាយឯណា បានដឹងច្បាស់ហើយ សត្វទាំងឡាយនោះ ចូរឱ្យបានសោយ
 នូវផលនៃបុណ្យ ដែលខ្ញុំបានឧទ្ទិសឱ្យនេះទៅចុះ យេ ច តត្ថ ន ជានន្តិ
 ម្យាងទៀត បរិណិព្វានសត្វទាំងនោះ បើសត្វទាំងឡាយឯណា មិនបានដឹងនូវ
 បុណ្យដែល ខ្ញុំបានធ្វើហើយនោះ ទេវា គន្ធា និវេទយំ សូមទេវតាទាំង
 ឡាយ អញ្ជើញទៅឱ្យដំណឹងដល់សត្វទាំងឡាយនោះ ឱ្យបានដឹងផងថា ជន
 ឯណោះគេបានធ្វើបុណ្យ ហើយឧទ្ទិសផ្សាយផលបុណ្យនោះ មុកដល់អ្នកទាំង
 ឡាយ ១ ចូរអនុមោទនាត្រេកអរនឹង បុណ្យគេទាំងនោះចុះ។ សព្វ
 លោកម្ចី យេ សត្តា ជិវន្តាហារហេតុកា សត្វទាំងឡាយឯណា ក្នុងលោក
 ទាំងអស់ ដែលអាស្រ័យនូវអាហារហើយរស់នៅ មនុញ្ញំ ភោជនំ សព្វ
 លភន្ត មម ចេតសាតិ សត្វទាំងឡាយទាំងអស់នោះ ចូរឱ្យបាននូវភោជន
 ជាទីតាប់ចិត្ត ដែលសម្រេចដោយបញ្ញិទិ តាមចិត្តនៃខ្ញុំ ដែលឧទ្ទិសផ្សាយទៅ

ឱ្យនេះចុះ ។

បត្តិទានគាថា

យា ទេវតា សន្តិ វិហារវាសិនី
 ថូបេ យវេ ពោធិយវេ តហិ តហិ
 តា ធម្មទានេន ភវន្ត បូជិតា
 សោត្តិ ករោន្តេធវ វិហារមណ្ឌលេ
 ថេរា ច មជ្ឈា នវតា ច ភិក្ខុវោ
 សារាមិកា ទានបតិ ឧបាសកា
 តាមា ច ទេសា និតមា ច ឥស្សរា
 សប្បាណកុតា សុខិតា ភវន្ត តេ
 ជណាពុជា យេមិ ច អណ្ណសម្មា
 សំសេទជាតា អម្មវេបបាតិកា
 និយ្យានិកំ ធម្មវរំ បដិច្ច តេ
 សព្វេបិ ទុក្ខស្ស ករោន្ត សំខយំ ។
 ហំតុ ចិរំ សតំ ធម្មោ ធម្មធរា ច បុគ្គលា
 សង្ខោ ហោតុ សមគ្គោវ អត្តាយំ ច
 អម្ពេ រក្ខតុ សទ្ធម្មោ សព្វេបិ ធម្មចារិនោ
 វុឌ្ឍិ សប្បាបុណោយ្យាម ធម្មារិយប្បវេទិតេ

ប្រែថា : យា ទេវតា សន្តិ វិហារវាសិនី ថូបេ យវេ

ពោធិយវេ តហិ តហិ ទេវតាទាំងឡាយ ឯណាមានប្រក្រតិនៅក្នុងវត្តជា

ទីនៅនៃសង្ឃ ពួងខ្សែនព្រះសង្ឃ ពួងខ្សែនព្រះពោធិព្រឹក្សក្នុងទីនោះ ។ តា

ធម្មទាននេះ ភវន្ត បូជិតា ទេវតាទាំងឡាយនោះ ជាបុគ្គល គឺយើងម្នាក់
 ហើយ ដោយធម្មទាន សោតិ ករោន្តេច វិហារមណ្ឌលេ ចូរធ្វើនូវ
 សុស្តិក្នុងមណ្ឌលនៃវត្តជាទីនៅសង្ឃនេះ ថេរា ច មជ្ឈា នវិកា ច
 ភិក្ខុវោ ភិក្ខុទាំងឡាយជាថេរៈក្តី ជាកណ្តាលក្តី ទើបនឹងបូសថ្មីក្តី សារាមិកា
 ទានបតី ឧបាសកា ឧបាសកនិងឧបាសិកាទាំងឡាយ ដែលជាម្ចាស់នៃទាន
 ព្រមទាំងអារាមិកជន តិលោមវត្តភ្នំ តាមា ច ទេសា និតមា ច ឥស្សរា
 ជនទាំងឡាយ ដែលជាអ្នកស្រុកក្តី ជាអ្នកប្រទេសក្តី ជាអ្នកនិតមក្តី ដែលជា
 ឥស្សរៈជាធំក្តី សប្បាណភូតា សុខិតា ភវន្ត តេ សត្វទាំងឡាយនោះ។
 ចូរឱ្យបាននូវសេចក្តីសុខ ជលាតជា យេបិ ច អណ្តូសម្ភវា
 សំសេទជាតា អថរោមបាតិកា មុយរិញ្ចទៀត សត្វ ទាំងឡាយ
 ឯណា ដែលជាជលាតជុះកំណើតក្តី ដែលជាអណ្តូជុះកំណើតក្តី ដែលជាសំសេ-
 ទជុះកំណើតក្តី ដែលជាឧបបាតិកៈ កំណើតក្តី និយ្យានិកំ ធម្មវរំ បដិច្ច
 តេ សព្វេបិទុក្ខស្ស ករោន្ត សំខយំ សត្វទាំងឡាយទាំងអស់នោះ
 កាលបើបានអាស្រ័យនូវធម៌ដ៏ប្រសើរ ជានិយ្យានិកៈធម៌ហើយ ចូរធ្វើនូវធម៌
 ជារត្យឹងអស់ទៅនៃទុក្ខចុះ ហ្មតុ ចិវំ សតំ ធម្មោ សូមឱ្យធម៌របស់
 សប្បរសទាំងឡាយ វិតនៅអស់កាលយូរ អង្វែងទៅ ធម្មធរា ច បុគ្គលា
 បុគ្គលអ្នកទ្រទ្រង់នូវធម៌ទាំងឡាយ (ចូរវិតនៅអស់កាលយូរអង្វែងតទៅ)
 សង្ឃោ បេរាតុ សមត្តោ វំ សូមព្រះសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នា អត្តាយ
 ច ហិតាយ ច ដើម្បីចំរើនផង ដើម្បីសេចក្តីសម្រេចផលប្រយោជន៍ផង

អម្ពេ រក្ខតុ សទ្ធមោ សព្វេបិ ធម្មចារិនោ សុមព្រះសទ្ធមរក្សានូវយើង
ទាំងឡាយ សុមរក្សានូវអ្នកដែលប្រព្រឹត្តធម៌ទាំងឡាយទាំងអស់ផង វុឌ្ឍិ
សប្បាបុណេយ្យាម ធម្មារិយប្បវេទិតេ សុមឱ្យយើងទាំងឡាយ
បានដល់ នូវសេចក្តីចម្រើន ក្នុងធម៌ដែលព្រះអរិយៈទាំងឡាយ លោកសំដែង
ហើយ ។

អនុមោទនារក្សាយាចនភាថា

អាកាសដ្ឋា ច ភុម្មដ្ឋា ទេវា នាតា មហិទ្ធិកា

បុញ្ញំ នោ(១) អនុមោទនុ ចិរំ រក្ខន្ត សាសនំ

ប្រែថា : ទេវតាទាំងឡាយ ដែលស្ថិតនៅក្នុងអាកាសក្តី ដែលស្ថិតនៅលើ
ផែនដីក្តី នាគទាំងឡាយដែលមានម្លូទ្រច្រើនក្តី សូមអនុមោទនានូវបុណ្យរបស់
យើងទាំងឡាយ សុមរក្សានូវព្រះពុទ្ធសាសនា (ឱ្យស្ថិតល្អច្រើនឱ្យរុងរឿង)
យូរអង្វែងទៅ ។

អាកាសដ្ឋា ច ភុម្មដ្ឋា ទេវា នាតា មហិទ្ធិកា

បុញ្ញំ នោ អនុមោទនុ ចិរំ រក្ខន្ត រាជា នោ

ប្រែថា : ទេវតាទាំងឡាយស្ថិតនៅក្នុងអាកាសក្តី ស្ថិតលើផែនដីក្តី
នាគទាំងឡាយមានឥទ្ធានុភាពច្រើនក្តី ចូរអនុមោទនានូវបុណ្យនៃយើង ទាំង
ឡាយ ចូររក្សានូវ មហាជនក្នុងរដ្ឋទាំងឡាយ ឱ្យបានសុខចម្រើនអស់កាលជា
យូរអង្វែងទៅ ។

អាកាសដ្ឋា ច ភុម្មដ្ឋា ទេវា នាតា មហិទ្ធិកា

បុញ្ញំ នោ អនុមោទនុ ចិរំ រក្ខន្ត ញាតយោ

ប្រែថា : ទេវតាទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្នុងអាកាសក្តី ទេវតាស្ថិតលើផែនដីក្តី

នាគទាំងឡាយដែលមានបួនច្រើនក្តី សូមអនុមោទនានូវបុណ្យរបស់យើងទាំង
ឡាយ សូមឱ្យរក្សានូវសត្វញាតិទាំងឡាយ (ឱ្យចម្រុងចំរើនសុខសាន្ត) ជា
អង្វែងទៅ ។

អាកាសដ្ឋា ច ភុម្មដ្ឋា ទេវា នាគា មហិទ្ធិកា
បុញ្ញំ នោ អនុមោទន្ត ចិរំ រក្ខន្ត បាលិនោ

ប្រែថា : ទេវតាទាំងឡាយដែលស្ថិតក្នុងអាកាសក្តី ដែលស្ថិតលើផែនដីក្តី
នាគទាំងឡាយ ដែលមានបួនច្រើនក្តី សូមឱ្យអនុមោទនានូវបុណ្យរបស់យើង
ទាំងឡាយ សូមរក្សានូវសត្វទាំងឡាយ (ឱ្យបានចម្រុងចំរើន និងសុខសាន្ត)
ជាអង្វែងទៅ ។

អាកាសដ្ឋា ច ភុម្មដ្ឋា ទេវា នាគា មហិទ្ធិកា
បុញ្ញំ នោ អនុមោទន្ត ចិរំ រក្ខន្ត នោ ។ សទា

ប្រែថា : ទេវតាទាំងឡាយដែលស្ថិតក្នុងអាកាសក្តី ដែលស្ថិតលើផែនដីក្តី
នាគទាំងឡាយ ដែលមានបួនច្រើនក្តី សូមឱ្យអនុមោទនានូវបុណ្យរបស់យើង
ទាំងឡាយ សូមឱ្យរក្សានូវយើងទាំងឡាយ (ឱ្យបានចម្រុងចំរើននិងសុខសាន្ត) ជា
យូរយារគ្រប់កាលទាំងពួង ។

ដកស្រង់ពីតហិបតិបត្តិ សម្តេច ជួន - ណាត, ហួត - ភាត ។

(ចប់ធម៌នមស្តារ)

បច្ចេកេតុណវិធី

គណបុត្រដែលបូសក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ត្រូវសិក្សាក្នុងបច្ចេកេតុណៈ

នាគទាំងឡាយដែលមានបួនច្រើនក្តី សូមអនុមោទនានូវបុណ្យរបស់យើងទាំង
ឡាយ សូមឱ្យរក្សានូវសត្វញាតិទាំងឡាយ (ឱ្យចម្រុងចំរើនសុខសាន្ត) ជា
អង្វែងទៅ ។

អាកាសដ្ឋា ច ភុម្មដ្ឋា ទេវា នាគា មហិទ្ធិកា
បុព្វំ នោ អនុមោទន្ត ចិរំ រក្ខន្ត បាលិនោ

ប្រែថា : ទេវតាទាំងឡាយដែលស្ថិតក្នុងអាកាសក្តី ដែលស្ថិតលើផែនដីក្តី
នាគទាំងឡាយ ដែលមានបួនច្រើនក្តី សូមឱ្យអនុមោទនានូវបុណ្យរបស់យើង
ទាំងឡាយ សូមរក្សានូវសត្វទាំងឡាយ (ឱ្យបានចម្រុងចំរើន និងសុខសាន្ត)
ជាអង្វែងទៅ ។

អាកាសដ្ឋា ច ភុម្មដ្ឋា ទេវា នាគា មហិទ្ធិកា
បុព្វំ នោ អនុមោទន្ត ចិរំ រក្ខន្ត នោ ។ សទា

ប្រែថា : ទេវតាទាំងឡាយដែលស្ថិតក្នុងអាកាសក្តី ដែលស្ថិតលើផែនដីក្តី
នាគទាំងឡាយ ដែលមានបួនច្រើនក្តី សូមឱ្យអនុមោទនានូវបុណ្យរបស់យើង
ទាំងឡាយ សូមឱ្យរក្សានូវយើងទាំងឡាយ (ឱ្យបានចម្រុងចំរើននិងសុខសាន្ត) ជា
យូរយារគ្រប់កាលទាំងពួង ។

ដកស្រង់ពីតហិបតិបត្តិ សម្តេច ជូន - ណាត, ហួត - ភាត ។

(ចប់ធម៌នមស្តារ)

បច្ចេកេត្តណវិធី

គណបុត្រដែលបូសក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ត្រូវសិក្សាក្នុងបច្ចេកេត្តណៈ

ងបាលី និងសេចក្តីប្រែជាសម្រាយ ឯបច្ច័យដែលបញ្ជូនត្រូវអាស្រ័យនោះ មាន ៤
 គឺ ចិវរប្បច្ច័យ = សំពត់ដែលបញ្ជូនស្លៀកដណ្តប់ប្រើប្រាស់បាន មាន
 ត្រៃចិវរជាដើម១ បិណ្ឌបាតប្បច្ច័យ = ភោជនាហារដែលបញ្ជូនត្រូវបរិភោគ
 បាន តាំងពីអរុណរះឡើងដរាបថ្ងៃត្រង់បានមានបាយ នំ ជាដើម១ សេនាស-
 នប្បច្ច័យ = ទិសេនាសនដែលបញ្ជូនត្រូវអាស្រ័យប្រើប្រាស់បាន មានកុដិ
 សាលា ជាដើម១ គិលានប្បច្ច័យ = ថ្នាំសម្រាប់មនុស្សមានជម្ងឺ ដែលបញ្ជូន
 ត្រូវបរិភោគ ប្រើប្រាស់បានមានសប្បិជាដើម ១ ។

ក្នុងបច្ច័យនិមួយៗ នោះពោលដោយបច្ចុវេក្ខណៈ គឺលក្ខណៈសម្រាប់
 ពិចារណា មាន ៤ គឺធាតុប្បច្ចុវេក្ខណៈ ១ បដិកូលប្បច្ចុវេក្ខណៈ ១ តង្គណិ-
 កប្បច្ចុវេក្ខណៈ ១ ។

ធាតុប្បច្ចុវេក្ខណៈនោះ គឺឱ្យពិចារណាក្នុងការទទួលនូវបច្ច័យ ៤ ឃើញ
 ថាជាធាតុ ។

កាលដែលទទួលនូវចិវរប្បច្ច័យ ឱ្យពិចារណាដូច្នោះថាៈ
 យថា បច្ច័យំ បវត្តមានំ ធាតុមត្តមេវេតំ
 យទិទំ ចិវរំ តទុបភុញ្ញកោ ច បុគ្គលោ
 ធាតុមត្តកោ និស្សត្តោ និដ្ឋិវោ សុញ្ញោ ។

ការដែលទទួលនូវបិណ្ឌបាតប្បច្ច័យ ឱ្យពិចារណាដូច្នោះថាៈ
 យថា បច្ច័យំ បវត្តមានំ ធាតុមត្តមេវេតំ យទិទំ
 បិណ្ឌបាតោ តទុបភុញ្ញកោ ច បុគ្គលោ

១ - បុញ្ញំ នោ បើសុត្រម្នាក់ឯងត្រូវថា បញ្ញំ មេ ប្រែថាៈ បណ្យរបស់ខ្ញុំ ។
www.elibraryofcambodia.org

ធាតុមត្តកោ និស្សតោ និដ្ឋិវោ សុញោ ។

កាលទទួលនូវសេនាសនប្បច្ច័យ ឱ្យពិចារណាដូច្នោះថាៈ

យថា បច្ចុយំ បវត្តមានំ ធាតុមត្តមេវេតំ

យទិទំ សេនាសនំ តទុបភុញកោ ច បុគ្គលោ

ធាតុមត្តកោ និស្សតោ និដ្ឋិវោ សុញោ ។

កាលដែលទទួលនូវគិលានប្បច្ច័យ ឱ្យពិចារណាដូច្នោះថា ៖

យថា បច្ចុយំ បវត្តមានំ ធាតុមត្តមេវេតំ យទិទំ

គិលានប្បច្ច័យភេសជ្ជបរិក្ខារោ តទុបភុញកោ ច

បុគ្គលោ ធាតុមត្តកោ និស្សតោ និដ្ឋិវោ សុញោ ។

យថា បច្ចុយំ បវត្តមានំ ធាតុមត្តមេវេតំ

យទិទំ ចិវំ មុតទុបភុញកោ តទុបភុញកោ ច

ធាតុមត្តកោ និស្សតោ និស្សតោ និដ្ឋិវោ សុញោ

សំពត់ចិវរណានេះ សំពត់ចិវរនេះ គ្រាន់ជាធាតុពិតប្រព្រឹត្តទៅតាមសមត្ថករដល់បច្ច័យ ទុកជាបុគ្គល គឺអាត្មាដែលជាអ្នកប្រើប្រាស់សំពត់ចិវរនោះក្តី ក៏គ្រាន់តែជាធាតុ មិនមែនសត្វ មិនមែនខ្លួនប្រាណ មានសភាពសោះសូន្យ ទទេ ។

យថា បច្ចុយំ បវត្តមានំ ធាតុមត្តមេវេតំ

យទិទំ បិណ្ណបាតោ តទុបភុញកោ ច បុគ្គលោ

ធាតុមត្តកោ និស្សតោ និដ្ឋិវោ សុញោ

ចង្កាន់បិណ្ណបាតណានេះ ចង្កាន់បិណ្ណបាតនេះ គ្រាន់តែជាធាតុពិតប្រព្រឹត្តទៅតាមសមត្ថករដល់បច្ច័យ ទុកជាបុគ្គល គឺអាត្មាដែលជាអ្នកបរិភោគចង្កាន់

បិណ្ឌបាតនោះក្តី ក៏គ្រាន់តែជាធាតុ មិនមែនសត្វមិនមែនខ្លួនប្រាណ មានស-
ភាពសោះសូន្យទេ ។

យថា បច្ចុយំ បវត្តមានំ ធាតុមត្តមេវេតំ
យទិទំ សេនាសនំ តទុបភុញ្ចកោ ច បុត្តលោ
ធាតុមត្តកោ និស្សត្តោ និដ្ឋិវោ សុញ្ញោ

ទិសេនាសនៈឯណានេះ ទិសេនាសនៈនេះ គ្រាន់តែជាធាតុពិតប្រព្រឹត្តទៅ
តាមសមគួរដល់បច្ចុយ ទុកជាបុគ្គល គឺអាត្មាដែលជាអ្នកបរិភោគប្រើប្រាស់
ទិសេនាសនៈនោះក្តី ក៏គ្រាន់តែជាធាតុមិនមែនសត្វ មិនមែនខ្លួនប្រាណ មាន
សភាពសោះ សូន្យទេ ។

យថា បច្ចុយំ បវត្តមានំ ធាតុមត្តមេវេតំ យទិទំ
តិលានប្បច្ចុយភេសជ្ជបរិក្ការោ តទុបភុញ្ចកោ ច
បុត្តលោ ធាតុមត្តកោ និស្សត្តោ និដ្ឋិវោ សុញ្ញោ

គ្រឿងបរិក្ការជាទិវក្សានុវជិវិត គឺជាថ្នាំ ជាបច្ចុយដល់អ្នកជម្ងឺឯណានេះ
គ្រឿងបរិក្ការជាទិវក្សានុវជិវិត គឺជាថ្នាំជាបច្ចុយដល់អ្នកជម្ងឺនេះគ្រាន់តែជា
ធាតុពិតប្រព្រឹត្តទៅតាមសមគួរដល់បច្ចុយ ទុកជាបុគ្គល គឺអាត្មាដែលជាអ្នក
បរិភោគគ្រឿង បរិក្ការជាទិវក្សានុវជិវិត គឺ ថ្នាំបច្ចុយដល់អ្នកជម្ងឺនោះក្តី ក៏
គ្រាន់តែជាធាតុ មិនមែនសត្វ មិនមែនខ្លួនប្រាណ មានសភាពសោះសូន្យ
ទេ ។

បដិកូលប្បច្ចុវេក្ខណៈ

បដិកូលប្បច្ចុវេក្ខណៈ គឺឱ្យពិចារណាក្នុងខណៈដែលប្រារព្ធនឹងបរិភោគនូវ
បច្ចុយ ៤ ឱ្យឃើញថា ជារបស់បដិកូល គួរខ្ពើមរអើម ។

កាលដែលប្រារព្ធនឹងបរិភោគនូវបច្ចុយ ឱ្យពិចារណាដូច្នោះថា :
www.eLibraryofCambodia.org

សព្វានិ បនិមាណិ ចិវរាណិ អធិគុច្ឆនិយានិ ឥមំ
បូតិកាយំ បត្តា អតិវិយ ជិតុច្ឆនិយានិ ជាយតិ ។
កាលដែលប្រារព្ធនឹងបរិភោគប្រើប្រាស់នូវបិណ្ឌបាតប្បថ្ងយ

ឱ្យពិចារណា ដូច្នោះថាៈ

សព្វោ បនាយំ បិណ្ឌបាតោ អធិគុច្ឆនិយោ ឥមំ
បូតិកាយំ បត្តា អតិវិយ ជិតុច្ឆនិយោ ជាយតិ ។
ការដែលប្រារព្ធនឹងបរិភោគប្រើប្រាស់នូវសេនាសនប្បថ្ងយ

ឱ្យពិចារណា ដូច្នោះថាៈ

សព្វានិ បនិមាណិ សេនាសនានិ អធិគុច្ឆនិយានិ
ឥមំ បូតិកាយំ បត្តា អតិវិយ ជិតុច្ឆនិយានិ ជាយន្តិ ។
កាលដែលប្រារព្ធនឹងបរិភោគនូវគិលានប្បថ្ងយ ឱ្យពិចារណា

មូលនិធិខ្មែរស្រាវជ្រាវសិក្សា
ដូច្នោះថាៈ

សព្វោ បនាយំ គិលានប្បថ្ងយភេសជ្ជបរិក្ខារោ អធិគុច្ឆ-
និយោ ឥមំ បូតិកាយំ បត្តា អតិវិយ ជិតុច្ឆនិយោ ជាយតិ ។

សេចក្តីប្រែ

សព្វានិ បនិមាណិ ចិវរាណិ អធិគុច្ឆនិយានិ ឥមំ
បូតិកាយំ បត្តា អតិវិយ ជិតុច្ឆនិយា និជាយន្តិ ។

សំពត់ចិវរទាំងឡាយទាំងពួងនេះ ជាបស់មិនគួរឱ្យខ្ពើមរអើមឡើយលុះ
ពាល់ត្រូវដល់កាយស្គុយនេះកាលណាហើយ ក៏កើតជាបស់គួរឱ្យខ្ពើមរអើម
ក្រៃពេក ។

សព្វោ បនាយំ បិណ្ឌបាតោ អធិគុច្ឆនិយោ ឥមំ
បូតិកាយំ បត្តា អតិវិយ ជិតុច្ឆនិយោ ជាយតិ ។

ចង្កាន់បិណ្ឌបាតទាំងពួងនេះ ជាបស់មិនគួរខ្ពើមរអើមឡើយ លុះពាល់
ត្រូវដល់កាយស្គុយនេះកាលណាហើយ ក៏កើតជាបស់គួរឱ្យខ្ពើមរអើមក្រៃ
ពេក ។

សព្វានិ បនិមាទិ សេនាសនាទិ អធិគុច្ឆនិយានិ
ឥមំ បូតិកាយំ បត្តា អតិវិយ ជិតុច្ឆនិយានិ ជាយន្តិ ។

ទិសេនាសនៈទាំងឡាយទាំងពួងនេះ ជាបស់មិនគួរខ្ពើមរអើមឡើយលុះ
ពាល់ត្រូវដល់កាយស្គុយនេះកាលណាហើយ ក៏កើតជាបស់គួរឱ្យខ្ពើមរអើម
ក្រៃពេក ។

សព្វោ បនាយំ គិលានប្បច្ឆយភេសជ្ជបរិក្ខារោ
អធិគុច្ឆនិយោ ឥមំ បូតិកាយំ បត្តា
អតិវិយ ជិតុច្ឆនិយោ ជាយតិ ។

គ្រឿងបរិក្ខារជាទីរក្សានូវជីវិត គឺថាជាបច្ច័យដល់អ្នកជម្ងឺទាំងពួង នេះជា
បស់មិនគួរខ្ពើមរអើមឡើយ លុះពាល់ត្រូវដល់កាយស្គុយនេះកាលណាហើយ
ក៏កើតជាបស់គួរខ្ពើមរអើមក្រៃពេក ។

តដ្ឋណិកប្បច្ឆវេក្ខណៈ

តដ្ឋណិកប្បច្ឆវេក្ខណៈនោះ គឺឱ្យពិចារណាក្នុងខណៈដែលបរិភោគនូវបច្ច័យ៤

កាលដែលប្រើប្រាស់នូវចីវរប្បច្ឆ័យ ឱ្យពិចារណាថា ៖
បដិសង្ហា យោនិសោ ចីវរំ បដិសេវាមិ យាវទេវ
សីតស្ស បដិយាតាយ ឧណ្ណស្ស បដិយាតាយ
ខុំសមកសវាតាតបសិវិសបសម្មស្សានំ បដិយាតាយ
យាវទេវ ហិរកោបិនប្បដិច្ចាទនត្ថំ ។

កាលដែលបរិភោគនូវបិណ្ឌបាតប្បច្ឆ័យ ឱ្យពិចារណាដូច្នោះថា៖
www.elibraryofcambodia.org

បដិសង្ហា យោនិសោ បិណ្ណបាតំ បដិសេវាមិ នេវ
 ទវាយ ន មទាយ ន មណ្ឌនាយ ន វិភូសនាយ
 យាវទេវ ឥមស្ស កាយស្ស វិតិយា យាបនាយ
 វិហឹសុបរតិយា ព្រហ្មចរិយានុគ្គហាយ ឥតិ
 បុរាណញ្ច វេទនំ បដិហង្ហាមិ នវញ្ច វេទនំ
 ន ឧប្បាទេស្សាមិ យាត្រា ច មេ ភវិស្សតិ
 អនវជ្ជតា ច ផាសុវិហារោ ចាតិ ។

កាលដែលបរិភោគប្រើប្រាស់នូវសេនាសនប្បច្ច័យឱ្យពិចារណាដូច្នោះថាៈ

បដិសង្ហា យោនិសោ សេនាសនំ បដិសេវាមិ
 យាវទេវ សីតស្ស បដិយាតាយ ឧណ្ណស្ស
 បដិយាតាយ ខុំសមកសវាតាតបសិរិសបសម្មស្សានំ
 បដិយាតាយ យាវទេវ ឧតបិសេរយវិនោទនំ
 បដិសណ្ឋានវាមត្តំ ។

កាលដែលបរិភោគនូវគិលានប្បច្ច័យ ឱ្យពិចារណាដូច្នោះថាៈ

បដិសង្ហា យោនិសោ គិលានប្បច្ច័យភេសជ្ជបរិក្ការំ
 បដិសេវាមិ យាវទេវ ឧប្បន្ទានំ វេយ្យាពាធិកានំ
 វេទនានំ បដិយាតាយ អព្យាបជ្ឈបរមតាយាតិ ។

សេចក្តីប្រែ

បដិសង្ហា យោនិសោ ចិវរំ បដិសេវាមិ
 យាវទេវ សីតស្ស បដិយាតាយ ឧណ្ណស្ស
 បដិយាតាយ ខុំសមកសវាតាតបសិរិសបសម្មស្សានំ
 បដិយាតាយ យាវទេវ ហិរិកោ បិនប្បដិច្ចាទនត្តំ ។

បញ្ចដិតប្បពិចារណាដោយឧបាយថា អព្យាបជ្ឈបរមតាយាតិ គឺប្រើប្រាស់នូវ

សំពត់ចិវរកំណត់ទុក ដើម្បីនឹងការពារនូវត្រជាក់ដើម្បីនឹងការពារនូវកំដៅ ដើម្បី
នឹងការពារនូវសម្បុរ រលោម មូស ខ្យល់ កំដៅថ្ងៃ ពស់តូចពស់ធំទាំងឡាយ
កំណត់ទុក ដើម្បីនឹងបិទបាំងនូវអវយវៈ ដែលធ្វើនូវសេចក្តីខ្មាស់ឱ្យកំរើក ។

បដិសង្ហា យោនិសោ បិណ្ឌបាតំ បដិសេវាមិ នេវ
ទវាយ ន មទាយ ន មណ្ឌនាយ ន វិភូសនាយ
យាវទេវំ ឥមស្ស កាយស្ស វិតិយា យាបនាយ
វិហិតុបវត្តិយា ព្រហ្មចរិយានុគ្គហាយ ឥតិ
បុរាណញ្ច វេទនំ បដិហង្សាមិ នវញ្ច វេទនំ ន
ឧប្បាទេស្សាមិ យាត្រា ច មេ ភវិស្សតិ
អនវជ្ជតា ច ផ្កាសុវិហារោ ចាតិ ។

បញ្ចដិតតប្បិពិចារណោក្រយឧបាយថា អញ្ញាស្រ្តយសេព គឺបរិភោគចង្ហាន់
បិណ្ឌបាត ដើម្បីនឹងសើមដូចក្នុងអ្នកស្រុកភ្នំទេ ដើម្បីនឹងឱ្យកើតបុរិសមានៈ
ស្រវឹងដូចអ្នកប្រដាល់កំរេទ ដើម្បីនឹងប្រដាល់ប្រដាល់កំរេទកាយដូចស្រ្តី ក្នុងបុរិក
ទេ ដើម្បីនឹងធ្វើ ឱ្យផ្លូវដងស្រម្រុះដងស្រម្រុះ ឆ្នាំកំរេទ ឃើញកំណត់ទុក ដើម្បី
នឹងឱ្យតាំងនៅនៃកាយនេះ ដើម្បីនឹងញ៉ាំងជីវិតទ្រុយឱ្យប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីនឹង
បំបាត់បង់នូវសេចក្តីលំបាក ដើម្បីនឹងអនុគ្រោះដល់ព្រហ្មចារិ អញ្ញនឹងកំចាត់បង់
នូវវេទនាចាស់ គឺសេចក្តីឃ្នានដែលមានមកហើយផង និងញ៉ាំងវេទនាថ្មី គឺផ្នែក
ហួសប្រមាណ ឱ្យកើតឡើងបានផង កិរិយាប្រព្រឹត្ត នៃតិរិយាបថទាំង ៤ ក្តី
សេចក្តីមិនមានទោសមាន មិនមានច្រអូសកាយ មិនច្រអូសចិត្តជាដើមក្តី កិរិយា
នៅសប្បាយក្នុងតិរិយាបថទាំង ៤ ក្តី នឹងមានដល់អញ្ញ ដោយបានបរិភោគនូវ
ចង្ហាន់បិណ្ឌបាតនេះ ។

បដិសង្ហា យោនិសោ សេនាសេនំ បដិសេវាមិ
យាវទេវំ សីតស្ស បដិយាតាយ ឧណ្ណស្ស
បដិយាតាយ ខុសមសកវាតាតបសិរិសបសមសរានំ

បដិឃាតាយ យាវទេវ ឧតុបរិស្សយវិនោទនំ
បដិសណ្ឋានរាមត្ថំ ។

បព្វជិតតប្បិពិចារណាដោយឧបាយថា អញ្ញាអារស្រ័យសេព គឺបរិភោគ ប្រើប្រាស់
នូវសេនាសនៈកំណត់ទុក ដើម្បីនឹងការពារនូវត្រជាក់ ដើម្បីនឹងការពារនូវកំដៅ
ដើម្បីនឹងការពារនូវសរសៃ រាបាម មូស ខ្យល់ កំដៅថ្ងៃ និង ពស់តូច ពស់ធំ
ទាំងឡាយកំណត់ទុក ដើម្បីនឹងបន្ថោរបង់ក្រវល់ក្រវាយ ដែលកើតអំពីរដូវហើយ
អភិរម្យសម្ល់នៅក្នុងកម្មដ្ឋាន ។

បដិសង្ហា យោនិសោ គិលានប្បច្ចយភេសជ្ជបរិក្ការំ
បដិសេវាមិ យាវទេវ ឧប្បន្នានំ វេយ្យាពាធិកានំ
វេទនានំ បដិឃាតាយ អញ្ញាបដ្ឋបរមតាយាតិ ។

បព្វជិតតប្បិពិចារណា ដោយឧបាយថា អញ្ញាអារស្រ័យសេព គឺបរិភោគនូវ
គ្រឿងបរិក្ការជាទិញនូវជីវិត គឺថ្នាំជាបច្ច័យដល់អ្នកជម្ងឺ កំណត់ទុក ដើម្បីនឹង
ការពារនូវវេទនាទាំងឡាយ ដែលបៀតបៀនផ្សេងៗ ដែលកើតឡើងហើយ ដើម្បី
ប្រាសចាកទុក្ខខ្លាំងជាធម្មតា ។

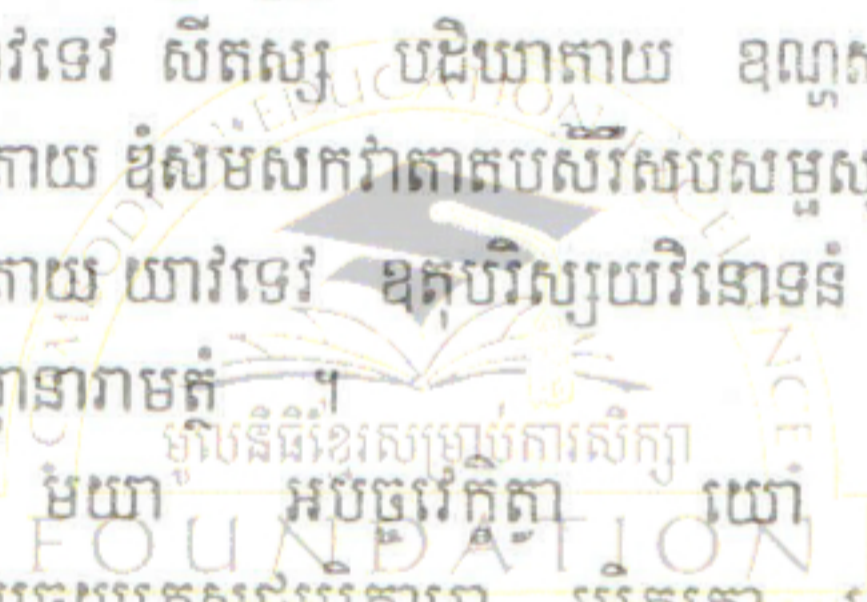
អតីតប្បច្ចវេក្ខណៈ

អតីតប្បច្ចវេក្ខណៈនោះ គឺពិចារណានូវបច្ច័យ ៤ ក្នុងអតីតកាល គឺកាលដែល
បរិភោគរួចហើយ ដែលត្រូវពិចារណាបាន តែក្នុងថ្ងៃនេះគឺក្នុងវេលាយប់ ១ ថ្ងៃ ១
កុំឱ្យអរុណរះឡើងទាន់ ហើយក្នុងបច្ចវេក្ខណៈមួយ ១ ពិចារណា ១ ចប់ ឬ ២ ចប់
៣ ចប់ក៏បាន ។

អជ្ជំ មយា អបច្ចវេក្ខិត្តា យំ ចិវំ បរិភុត្តំ តំ
យាវទេវ សីតស្ស បដិឃាតាយ ឧណ្ណស្ស
បដិឃាតាយ ខុំសមសកវាតាតបសិរិសបសម្មស្សានំ
បដិឃាតាយ យាវទេវ ហិរិកាបិនប្បដិច្ឆាទនត្ថំ ។

អដ្ឋ មយា អបច្ចវេក្កិត្តា យោ បិណ្ឌុបាតោ
បរិភុត្តោ សោ នេវ ទវាយ ន មទាយ ន មណ្ឌនាយ ន
វិភូសនាយ យាវទេវ ឥមស្ស កាយស្ស វិតិយា
យាបនាយ វិហឹសុបរិតិយា ព្រហ្មចរិយា នុត្តហាយ
ឥតិ បុរាណញ្ច វេទនំ បដិហង្គាមិ នវញ្ច វេទនំ
ន ឧប្បាទេស្សាមិ យាត្រា ច មេ ភវិស្សតិ
អនវជ្ជតា ច ជាសុវិហារោ ឆាតិ ។

អដ្ឋ មយា អបច្ចវេក្កិត្តា យំ សេនាសេនំ បរិភុត្តំ
តំ យាវទេវ សីតស្ស បដិយាតាយ ឧណ្ណស្ស
បដិយាតាយ ខុំសមសកវាតាតបសិវសបសម្មស្សានំ
បដិយាតាយ យាវទេវ ឧតុបរិស្សយវិនោទនំ
បដិសណ្ឋានាមតំ ។

អដ្ឋ មយា អបច្ចវេក្កិត្តា យោ
តិលានប្បច្ចយភេសជ្ជបរិក្ខារោ បរិភុត្តោ សោ
យាវទេវ ឧប្បន្នានំ វេយ្យាពាធិកានំ វេទនានំ
បដិយាតាយ អព្យាបជ្ឈ បរមតាយាតិ ។

សេចក្តីប្រែ

អដ្ឋ មយា អបច្ចវេក្កិត្តា យំ ចីវរំ បរិភុត្តំ តំ
យាវទេវ សីតស្ស បដិយាតាយ ឧណ្ណស្ស
បដិយាតាយ ខុំសមសកវាតាតបសិវសបសម្មស្សានំ
បដិយាតាយ យាវទេវ ហិរិកោបិនប្បដិច្ចាទនត្តំ ។

សំពត់ចីវរធាណា ដែលអញ្ជូមិនបានពិចារណាហើយ ប្រើប្រាស់ហើយ ក្នុងរយៈ

នឹងការការពារនូវកំដៅ ដើម្បីការពារនូវសម្ផស្ស រចោម មូស ខ្យល់កំដៅ ថ្ងៃ និង ពស់តូច ពស់ធំទាំងឡាយ កំណត់ទុក ដើម្បីនឹងបិទបាំងនូវអវយវៈ ដែលធ្វើនូវ សេចក្តីខ្មាស់ឱ្យកំរើក ។

អដ្ឋ មយា អបច្ចុវេក្ខិត្តា យោ បិណ្ណបាតោ បរិភុត្តោ
សោ នេវ ទវាយ ន មទាយ ន មណ្ឌនាយ ន
វិភូសនាយ យាវទេវ ឥមស្ស កាយស្ស វិតិយា
យាបនាយ វិហឹសុបរតិយា ព្រហ្មចរិយានុគ្គហាយ
ឥតិ បុរាណញ្ច វេទនំ បដិហង្គាមិ នវញ្ច វេទនំ
ន ឧប្បាទេស្សាមិ យាត្រា ច មេ ភវិស្សតិ

អនវជ្ជតា ច ជាសុវិហារោ ចាតិ ។

ចង្កាន់បិណ្ណបាតឯណា ដែលអញ្ជូនមិនបានមិចារណាហើយ បរិភោគហើយ ក្នុង ថ្ងៃនេះ ចង្កាន់បិណ្ណបាតនោះ អញ្ជូនមិនបរិភោគ ដើម្បីនឹងលេងដូចក្មេងអ្នកស្រុកក៏ ទេ ដើម្បីនឹងឱ្យកើតបុរិសមានៈ ស្រវឹងដូចអ្នកប្រដាល់ក៏ទេ ដើម្បីនឹង ប្រដាប់តាក់ តែងរាងកាយដូចស្រីក្នុងបូរីក៏ទេ ដើម្បីធ្វើឱ្យផ្លូវផង់សម្បុរដូចអ្នក លេងរបាំក៏ទេ បរិភោគ កំណត់ទុកដើម្បីនឹងឱ្យតាំងនូវនៃកាយនេះ ដើម្បីនឹង ញ៉ាំងជីវិតន្រ្ទិយឱ្យ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីនឹងកំចាត់បង់នូវសេចក្តីលំបាក ដើម្បីនឹង អនុគ្រោះដល់ព្រហ្មចារី អញ្ជូនកំចាត់បង់នូវវេទនាចាស់ គឺសេចក្តីឃ្នានដែល មានហើយផង និងញ៉ាំង វេទនាថ្មី គឺវត្ថុតហូសប្រមាណ មិនឱ្យកើតឡើងបានផងកិរិយាប្រព្រឹត្តទៅនៃកិរិ- យាបថទាំង ៤ គឺសេចក្តីមិនមានទោស មិនមានច្រអូសកាយ មិនច្រអូសចិត្តជា ដើមក្តី កិរិយានៅសញ្ញាយក្នុងកិរិយាបថទាំង ៤ ក្តី និងមិនមានដល់អញ្ច ដោយ បានបរិភោគនូវចង្កាន់បិណ្ណបាតនេះ ។

អង្គ មហា អបច្ចវេកិត្តា យំ សេនាសនំ
បរិភុត្តំ តំ យាវទេវំ សីតស្ស បដិយាតាយ
ឧណ្ណស្ស បដិយាតាយ ខុំសមកុសវាតាតបសិរិ-
សបសម្មស្សានំ បដិយាតាយ យាវទេវំ
ឧតុបរិស្សាយវិនោទនំ បដិសន្ធានាភាមត្តំ ។

ទិសេនាសនៈ ឯណា ដែលអញមិនបានពិចារណាហើយ បរិភោគប្រើប្រាស់ហើយ
ក្នុងថ្ងៃនេះ ទិសេនាសនៈនោះអញបរិភោគ កំណត់ទុកដើម្បីនឹងការពារនូវត្រជាក់
ដើម្បីនឹងការពារនូវកំដៅ ដើម្បីការពារនូវសម្បូរ រហោម មូស ខ្យល់ និងកំដៅ
ថ្ងៃនិង ពស់តូច ពស់ធំទាំងឡាយ កំណត់ទុក ដើម្បីនឹងបន្ទោរនូវក្រវល់ក្រវាយ
ដែល កើតអំពីរដូវ ហើយអភិវឌ្ឍសម្បូរនៅក្នុង កម្មដាន ។

អង្គ មហា អបច្ចវេកិត្តា យា គិលានប្បច្ចយភេ-
សជ្ជបរិក្ខារោ បរិភុត្តា សេនា យាវទេវំ
ឧប្បន្នានំ វេយ្យាពាធិការំ វេទនានំ
បដិយាតាយ អព្យាយជ្ឈបរមតាយាតិ ។

គ្រឿងបរិក្ខារជាទិវក្សានូវជីវិត គឺថ្នាំជាបច្ច័យដល់អ្នកជម្ងឺឯណា ដែលអញមិន
បានពិចារណាហើយ បរិភោគហើយ ក្នុងថ្ងៃនេះ គ្រឿងបរិក្ខារជាទិវក្សានូវជីវិត គឺ
ថ្នាំជាបច្ច័យដល់អ្នកជម្ងឺនោះ អញបរិភោគកំណត់ទុកដើម្បីការពារ នូវវេទនាទាំង
ឡាយ ដែលបៀតបៀនផ្សេង ៗ ដែលកើតឡើងហើយ ដើម្បី ប្រាសចាកទុក្ខខ្លាំង
ជាចម្មតា ។

ចំណាំ : - បើកាលដែលទទួលនិងកាលដែល ប្រារព្ធដើម្បីនឹងបរិភោគ និង
កាលដែលបរិភោគនោះ បានពិចារណាដោយធាតុប្បច្ចវេក្ខណៈ ដោយ បដិកូល-
ប្បច្ចវេក្ខណៈ ដោយតង្គណិកប្បច្ចវេក្ខណៈ រចសព្ទត្រប់ហើយនឹងមិន ចាច់ពិចារណា

ក្នុងអតីតបុព្វបទវេក្ខណៈទៀត ក៏បានដែរ ។

ដកស្រង់ពីសាមណេរវិន័យ

របស់ព្រះគ្រូសង្ឃសត្តា ដូន - ណាត ព្រះគ្រូសិរិជ្ជា ហ្វូត - តាត

និងព្រះវិមលបុព្វ ទ្វី - ស្វីន

ចប់បទវេក្ខណវិចី

ភត្តានុមោទនាវិចី

ភត្តានុមោទនារម្មតាថា

បើភិក្ខុ-សាមណេរអង្គឯណា ដែលបានទទួលនូវបច្ច័យអំពីទាយក ទាយិកា ហើយ គួរលោកដែលជាផ្ទះ អនុមោទនា ធ្វើជាមុនថា:

យថា វារិវិហា បូណ បរិបូរេន្តិ សាគរំ ផ្លូវទឹកទាំងឡាយ មានទន្លេនឹងស្ទឹងជាដើមដំពេញ ដែលព្រាងសាគរ គឺសម្បទ ឱ្យពេញព្រៀបដូចម្តេច មិញ

ឯវមេវ ឥតោ ទិន្នំ បេតានំ ឧបកប្បតិ ទានដែលទាយក ទាយិកា ឧទ្ទិសឱ្យហើយអំពីលោកនេះ រមែងសម្រេចផលដល់អ្នក ដែលចែកស្មាន ទៅកាន់បរលោកហើយដូច្នោះឯង

ឥច្ឆិតំ បត្តិតំ តុម្ហំ ខិប្បមេវ សមិជ្ឈតុ សូមឥដ្ឋផល គឺផល ជាទី គាប់ចិត្ត ដែលអ្នកប្រាថ្នាហើយ តាំងចិត្តហើយ ចូរឱ្យសម្រេចដល់អ្នក ឱ្យបានគាប់ រសរាន់ទាន់ចិត្ត

សព្វេ បូរេន្តុ សង្ឃប្បា សូមតម្រិះត្រូវទាំងពួងចូរពេញ (ដល់អ្នក) ចន្ទោ បណ្ណរសោ យថា ដូចព្រះច័ន្ទក្នុងថ្ងៃ ១៥ កើត បណិជោតិរសោ យថា (ពុំនោះសោត) ដូចកែវមណីមានរស្មីដ៏រុងរឿង ជាតែវិសេស អាចពាក់សេចក្តីប្រាថ្នាទាំងពួងឱ្យសម្រេចបាន ។

សាមញ្ញានុមោទនាគាថា

លោកអង្គឯទៀតទទួលថា

សព្វីតិយោ វិវជ្ជន្ត សូមឱ្យចង្រៃទាំងពួងទាំងឡាយប្រាសចេញ គឺថា
ចូរឱ្យចៀសវាង ចេញឆ្ងាយទៅ

សព្វរោគា វិនស្សតុ សូមឱ្យរោគទាំងពួង (របស់អ្នក) ជាសះ
ស្បើយទៅ

មា តេ ភវិត្តន្តរាយោ អន្តរាយកុំបីមានដល់អ្នកឡើយ

សុខិទិយាយុកោ ភវិ សូមឱ្យអ្នកជាបុគ្គលមានសេចក្តីសុខ

មានអាយុវែង

សព្វីតិយោ វិវជ្ជន្ត សូមឱ្យរោគទាំងពួងទាំងឡាយប្រាសចេញ គឺ
ថាចូរចៀសវាងចេញឆ្ងាយទៅ

សព្វរោគា វិនស្សតុ សូមឱ្យរោគទាំងពួង (របស់អ្នក) ជាសះ
ស្បើយទៅ

មា តេ ភវិត្តន្តរាយោ អន្តរាយកុំបីមានដល់អ្នកឡើយ

សុខិ ទិយាយុកោ ភវិ សូមឱ្យអ្នកជាបុគ្គល មានសេចក្តីសុខ

អាយុវែង ។ សព្វីតិយោ ។ ល ។ ភវិ (ប្រែដូចពីមុន) ។

អភិវាទនសីលិស្ស និច្ចំ វុឌ្ឍាបចាយិនោ

ចត្តារោ ធម្មា វុឌ្ឍន្តិ អាយុំ វណ្ណោ សុខំ ពលំ

ធម៌គិតរទាំងឡាយ ៤ ប្រការ គឺអាយុ ១ ពណ៌សម្បុរកាយ ១ សេចក្តីសុខ ១

កម្លាំង ១ រមែងចំរើនអស់កាលជានិច្ចដល់អ្នក ដែលមានសេចក្តីឱនកាយថ្វាយបង្គំ

ដល់ព្រះរតនត្រ័យជាប្រក្រតិ និងអ្នកដែលមានសេចក្តីគោរពកោតក្រែងដល់បុគ្គល

ដែល ជាអ្នកមាន សេចក្តីចំរើនដោយគុណ មានសីលគុណ ជាដើម ឬដែលចំរើន

ដោយវ័យ គឺចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យ ។

បទលចក្កវាង្ស

សព្វពុទ្ធានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះពុទ្ធគ្រប់ព្រះអង្គ ។
 សព្វធម្មានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះធម៌ទាំងពួង ។
 សព្វសង្ឃានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះសង្ឃទាំងពួង ។
 ពុទ្ធរតនំ ធម្មរតនំ សង្ឃរតនំ តិណ្ណំ រតនានំ អានុភាវេន

ដោយអានុភាពនៃព្រះរតនៈទាំង ៣ គឺ ពុទ្ធរតនៈ ១ ធម្មរតនៈ ១ សង្ឃរតនៈ ១

ចតុរាសីតិសហស្សធម្មក្ខន្ធានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះ ធម្មក្ខន្ធ ៨ម៉ឺន៤ពាន់

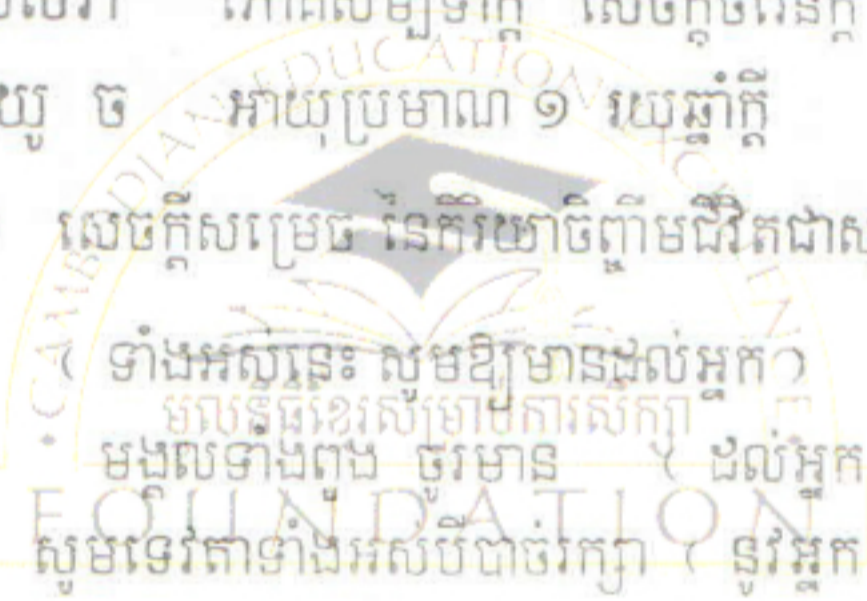
បិដកត្ថយានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះត្រៃបិដក
 ជិនសាវកានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃសាវ័កព្រះជិនស្រី
 សព្វ តេ រោគា រោគទាំងឡាយទាំងពួងនៃអ្នក
 សព្វ តេ ភយា ភ័យទាំងឡាយទាំងពួងនៃអ្នក
 សព្វ តេ អន្តរាយា អន្តរាយទាំងឡាយទាំងពួងនៃអ្នក
 សព្វ តេ តេជស្ថិរិយុទ្ធាចារ្យោបកាមិយុទ្ធាចារ្យទាំងឡាយទាំងពួងនៃអ្នក
 សព្វ តេ ឧបទ្ទ្រិមិត្តា A និមិត្តអក្ខរក៍ទាំងឡាយទាំងពួងនៃអ្នក
 សព្វ តេ អវមង្គលា អវមង្គលទាំងឡាយទាំងពួងនៃអ្នក

វិនស្សន្ត ព្រះសង្ឃ
 អាយុវឌ្ឍកោ អាយុវឌ្ឍកោ
 ធនវឌ្ឍកោ ធនវឌ្ឍកោ
 សិរិវឌ្ឍកោ សិរិវឌ្ឍកោ
 យសវឌ្ឍកោ យសវឌ្ឍកោ
 ពលវឌ្ឍកោ ពលវឌ្ឍកោ
 វណ្ណវឌ្ឍកោ វណ្ណវឌ្ឍកោ
 សុខវឌ្ឍកោ សុខវឌ្ឍកោ
 ហោត សព្វទា សមធម៌មានដល់អ្នកឱ្យបានសព្វ ១ កាល

ទុក្ខរោគភយា វេរា សេចក្តីទុក្ខនឹងរោគនិងភ័យនិងព្យែរ ទាំងឡាយក្តី
សោកា សត្វចុបទ្ធា សេចក្តីសោកទាំងឡាយក្តី សត្រូវ និង ឧបទ្រព ទាំងឡាយក្តី
អនេកា អន្តរាយាបិ អន្តរាយទាំងឡាយដ៏ច្រើនក្តី
វិនស្សន្ត ច តេជសា សូមឱ្យវិនាសបាត់ទៅដោយតេជៈ

(នៃអានុភាពមានពុទ្ធានុភាពជាដើមនោះ)

ជយសិទ្ធិ ធនំ លាភំ សេចក្តីសម្រេចនៃជ័យជំនះក្តី ទ្រព្យក្តី លាភក្តី
សោត្តិភាគ្យំ សុខំ ពលំ សូស្តីក្តី ជោគជ័យល្អក្តី សេចក្តីសុខក្តី កំលាំងក្តី
សិរី អាយុ ច វណ្ណោ ច បុញ្ញសិរិក្តី អាយុក្តី ពណ៌សម្បុរកាយក្តី
ភោគំ វុឌ្ឍិ ច យសវា ភោគសម្បទាក្តី សេចក្តីចំរើនក្តី មានយសក្តី
សតវស្សា ច អាយុ ច អាយុប្រមាណ ១ រយឆ្នាំក្តី
ជិវសិទ្ធិ ភវន្ត តេ សេចក្តីសម្រេច នៃកិរិយាចិញ្ចឹមជីវិតជាសុខក្តី

ទាំងអស់នេះ សូមឱ្យមានដល់អ្នក

មង្គលទាំងពួងចូរមាន (ដល់អ្នក)

មង្គលទាំងពួង ចូរមាន (ដល់អ្នក)

សូមទេវតាទាំងអស់បីបាច់រក្សា (នូវអ្នក)

ភវិតុ សព្វមង្គលំ
រក្ខន្ត សព្វទេវតា
សព្វធម្មានុភាវេន
សទា សោត្តិ ភវន្ត តេ

សព្វពុទ្ធានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់រាល់ព្រះអង្គ
សូស្តីទាំងឡាយចូរមានដល់អ្នក

ឱ្យបានសព្វកាលសព្វវេលា ។

ភវិតុ សព្វមង្គលំ
រក្ខន្ត សព្វទេវតា
សព្វធម្មានុភាវេន
សទា សោត្តិ ភវន្ត
ភវិតុ សព្វមង្គលំ

មង្គលទាំងពួងចូរមាន (ដល់អ្នក)
សូមទេវតាទាំងអស់បីបាច់រក្សា (នូវអ្នក)
ដោយអានុភាពនៃធម៌ទាំងពួង
សូស្តីទាំងឡាយចូរមានដល់អ្នក ឱ្យបាន សព្វកាលវេលា ។
មង្គលទាំងពួងចូរមាន (ដល់អ្នក)

សព្វសង្ឃានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះសង្ឃទាំងពួង
www.elibraryofcambodia.org

សទា សោតិ ភវន្ត តេ សុស្តិទាំងឡាយចូរមានដល់អ្នក

ឱ្យបានសព្វកាលវេលា ។

វិសេសានុមោទនាវិធី

កេណិយានុមោទនាគាថា

អត្តិហុត្តមុខា យញ្ញោ ត្រឿងបូជាទាំងឡាយ មានការបូជាភ្លើង
ជាប្រធាន (ក្នុងសាសនារបស់ព្រាហ្មណ៍)

សារីត្តិ ឆន្ទសោ មុខំ គម្ពិរសារិត្តិសាស្ត្រជាប្រធាននៃគម្ពិរឆន្ទសាស្ត្រ
រាជា មុខំ មនុស្សានំ ស្តេចទ្រង់រាជជាប្រធានរបស់មនុស្សទាំងឡាយ
នទិនំ សាគរោ មុខំ សាគរតិសមុទ្រជាប្រធានរបស់ស្ទឹងទាំងឡាយ
នក្ខត្តានំ មទំ ធនោ ព្រះចិនជាប្រធានរបស់នក្សត្រ គឺផ្កាយ
មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា
ទាំងឡាយ (ព្រះអាកាស) ។

អទិច្ឆោ តបតិ មុខំ ព្រះអាទិត្យជាប្រធាន របស់កំដៅទាំងឡាយ
(ដូចម្តេចមិញ)

បុញ្ញមាកង្ខមាទានំ សង្ឃោ វេ យជតំមុខំ ព្រះសង្ឃជា
ប្រធានរបស់ជនទាំងឡាយ អ្នកប្រាថ្នានូវបុណ្យប្រគេនទាន (ក៏ដូច្នោះឯង) ។

កាលទានប្បកាសនគាថា

គាថាសម្រាប់ប្រកាសកាលទាន

ភណិស្សាម មយំ គាថា កាលទានប្បទីបិកា យើងទាំងឡាយ

នឹងសូត្រនូវព្រះគាថាទាំងឡាយ ដែលសំដែងនូវកាលទាន
www.eLibraryofcambodia.org

ឯតា សុណន្ត សក្កច្ឆំ ទាយកា បុញ្ញកាមិនោ ទាយក
ទាយិកាទាំងឡាយ ជាអ្នកប្រាថ្នានូវបុណ្យចូរស្តាប់នូវព្រះតាថាទាំងនេះ ដោយ
គោរពចុះ ។

(ត្រង់ពាក្យថា .. កាលទានប្បទិបិកា .. នេះបើប្រកាសពីវិហារទានវិញ ត្រូវផ្លាស់ថា
.. វិហារទានទិបិកា .. ដូច្នោះ) ។

កាលទានសុត្តកាថា

កាលេ ទទន្តិ សប្បញ្ញា វទេញ វិតមច្ចរា ជនអ្នកមានប្រាជ្ញា
ទាំងឡាយ ជាអ្នកដឹងនូវពាក្យពេចន៍នៃអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកមានសេចក្តីកំណាព្យ
ប្រាសចេញហើយ រមែងឱ្យនូវទានក្នុងកាល

កាលេន ទិទ្ធី អរិយេសុ ឧជុត្តេសុ តាតិសុ ទានដែល
បុគ្គលឱ្យហើយ ដល់ព្រះអរិយបុគ្គលទាំងឡាយ ដែលជាបុគ្គលមានកាយ និងចិត្ត
ត្រង់ ជាអ្នកមិនញាប់ញ័រដោយលោកចម្រើនទាំង ៨ ប្រការ ដោយត្រូវតាមកាល
ហើយ

វប្បសន្នមនា តស្ស វិបុលា ហោតិ ទក្ខិណា ទក្ខិណាទាន
របស់បុគ្គលនោះ ជាទានមានផលពេញវិសេស ព្រោះមានចិត្តជ្រះថ្លា

យេ តត្ថ អនុមោទន្តិ វេយ្យាវច្ឆំ ករោន្តិ វា ជនទាំងឡាយ
ឯណាគ្រាន់តែអនុមោទនា គឺត្រេកអរតាម ឬ គ្រាន់តែធ្វើនូវការខ្វល់ខ្វាយ គឺជួយ
ខ្លះខ្លួន តែក្នុងទាននោះ

យេ តេន ទក្ខិណា ឱនា (របស់អ្នកទាំងនោះ) នឹងបានឈ្មោះ

ថាជា ទានថយថោក ព្រោះហេតុគ្រាន់តែអនុមោទនា ឬ ធ្វើនូវការខ្វល់ខ្វាយ គឺ
www.elibraryofcambodia.org

ជួយខ្លះខ្លែងគេនោះក៏ទេ

តេបិ បុញ្ញស្ស ភាគិនោ ជនទាំងឡាយដែលជាអ្នកគ្រាន់តែអនុ-
មោទនា ឬ គ្រាន់តែជួយខ្លះខ្លែងគេនោះ ជាអ្នកមានចំណែកបុណ្យដោយពិត

តស្មា ទទេ អប្បដិវានចិត្តោ យត្ត ទិន្នំ មហាបូលំ ព្រោះហេតុ
នោះ ទានដែលបុគ្គលឱ្យហើយ ដល់បុគ្គលឯណា ជាទានមានផលានិសង្ស ច្រើន
ជនដែលមានចិត្តមិនរុញរាគប្បិឱ្យ (នូវទានដល់បុគ្គលនោះ)

បុញ្ញានិ បរលោកស្មី បតិដ្ឋា ហោន្តិ បាលិនំ (ព្រោះថា)

បុណ្យទាំងឡាយ រមែងតែជាទីពឹង អាស្រ័យរបស់សត្វទាំងឡាយ ។

វិហារទានសុត្តន្ត

សីតំ ឧណ្ណំ បដិហន្តិ តតោ វាឡមិតានិ ច
សិរិសបេ ច មតសេ សិសេ ចាបិ វុដ្ឋិយោ

វិហារតទិអាវាស ឬ ទិសេនាសនៈជាទីនៅ (ដែលបុគ្គល

នូវវេហារផង នូវក្តៅផង នូវមិតសាហាវទាំងឡាយផង នូវត្រជាក់ផង នូវគ្រាប់
ភ្លៀងទាំងឡាយផង ក្នុងទីនោះ ។

តតោ វាតោ តបោ យោរោ សញ្ញតោ បដិហញ្ញតិ ខ្យល់
និងកំដៅថ្ងៃដ៏ក្តៅខ្លាំង ដែលកើតហើយរមែងត្រឡប់បាត់ទៅ ព្រោះវិហារនោះ

លេណត្ថញ្ច សុខត្ថញ្ច ណាយិតុំ ច វិបស្សិតុំ

វិហារទានំ សង្ឃស្ស អត្តំ ពុទ្ធមហិ វិណ្ឌិតំ

វិហារទាន គឺកិរិយាឱ្យនូវអាវាស ឬ ទិសេនាសនៈជាទីនៅ (ដែលបុគ្គល

បានឱ្យហើយ) ដល់សង្ឃ ដើម្បីជាទីជ្រកកោនផង ដើម្បីសេចក្តីសុខកាយ សុខចិត្ត
ផង ដើម្បីដុតបង់នូវបាបធម៌ផង ដើម្បីឃើញច្បាស់នូវសង្ខារ គឺចំរើន វិបស្សនា

ផង ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ទាំងឡាយ ទ្រង់ត្រាស់សរសើរថា ជាទានដ៏ ប្រសើរ ។

តស៊ូ ហិ បណ្ឌិតោ បោសោ សម្មស្សំ អត្ថមត្តនោ

ព្រោះហេតុនោះបុរស (ស្ត្រី) ជាបណ្ឌិតកាលបើបានឃើញច្បាស់នូវ

ប្រយោជន៍នៃខ្លួន

វិហារេ ការយេ រម្មេ វេសយេត្ត ពហុស្សុត គប្បិសាងវិហារេ ទិអាវាស ឬ

ទិសេនាសនៈ ទាំងឡាយ ឱ្យជាទីគួររីករាយហើយ គប្បិញ្ចាំងលោក ជាពហុស្សុត

តិលោកអ្នកចេះដឹងច្រើនទាំងឡាយ ឱ្យនៅក្នុងទីនោះ

តេសំ អន្តញ្ច បានញ្ច វត្ថុសេនាសនានិ ច

ទទេយ្យ ឧជុភ្នតេសុ វិប្បសន្តេន ចេតសា

គប្បិមានចិត្តជ្រះថ្លាក្នុងលោកទាំងឡាយ ដែលកាយនិងចិត្តត្រង់ ហើយឱ្យនូវ

ម្ហូបចំណីផង នូវទឹកផង នូវសំគតិ និងសេនាសនៈទាំងឡាយផង ដល់លោកទាំង

នោះ

តេ តស្ស ធម្មិ ទេសេនី សតទុក្ខា មនុទនំ លោកទាំងឡាយ

មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់កម្រិតសិក្សា

នោះ រមែងសំដែងនូវធម្មិ ជាគ្រឿងបន្ទោបបងនូវសេចក្តីទុក្ខទាំងពួង ដល់អ្នកនោះ

យំ សោ ធម្មិចញ្ញាយ បរិនិព្វាត្យនាសវោ អ្នកនោះលុះបាន

ដឹងនូវធម្មិឯណា ក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនានេះហើយ ក៏រមែងជាអ្នកមិនមានអាសវៈ

និងបានដល់នូវព្រះនិព្វាន (ព្រោះកិរិយាដឹងនូវធម្មិនោះ) ។

ទេវតានិស្សន្ទកិណាមោឧទាគាថា

យស្សី បទេសេ កប្បេតិ វាសំ បណ្ឌិតជាតិយោ ជនមាន

ជាតិជាបណ្ឌិត សម្រេចនូវលំនៅក្នុងប្រទេសឯណា

សីលអំនុក្ខ ភោជេត្តា សញ្ញតេ ព្រហ្មចារិនោ បានញ្ចាំងលោកអ្នក

មានសីលជាព្រហ្មចារីបុគ្គល ដែលជាអ្នកសង្រួមទាំងឡាយ ឱ្យឆាន់ ក្នុងទីនោះ

យា តត្ថ ទេវតា អាសុំ តាសំ ទក្ខិណមាទិសេ ទេវតា
ទាំងឡាយឯណា មានហើយក្នុងទីនោះ (ជនមានជាតិបណ្ឌិតនោះ) គួរឧទ្ទិស
ផ្សាយ នូវផលនៃទក្ខិណទាន ដល់ទេវតាទាំងឡាយនោះផង

តា បូជិតា បូជយន្តិ មាទិតា មានយន្តិ នំ ទេវតាទាំងឡាយ
នោះជាបុគ្គល គឺបណ្ឌិតនោះបូជាហើយ រាប់អានហើយ (ដោយផលនៃទក្ខិណទាន
នោះ) រមែងបូជា រមែងរាប់អាននូវបណ្ឌិតនោះវិញ ។

តតោ នំ អនុកម្មន្តិ មាតា បុត្តំវ ឱវសំ ព្រោះហេតុដែល
បណ្ឌិតនោះ បានឧទ្ទិសផលនៃទក្ខិណទានដល់ខ្លួន (ទេវតាទាំងឡាយនោះ រមែង
អនុគ្រោះនូវបណ្ឌិតនោះ ដូចជាមាតាអនុគ្រោះនូវកូនបង្កើត

ទេវានុកម្មិតា បោសោ សទា ភិទ្រានិ បស្សតិ បុរស
(ស្រ្តី) ដែលទេវតាបានអនុគ្រោះហើយ រមែងឃើញនូវកម្មដ៏ចម្រើនទាំងឡាយ
ក្នុងកាលទាំងពួង

អគ្គប្បសារនសុត្តកថា

អគ្គតោ	វេ	បសន្នានំ	អត្ថំ	ធម្មំ	វិជានតំ
អគ្គេ	ពុទ្ធនំ	បសន្នានំ	ទក្ខិណោយេ	អនុត្តរេ	
អគ្គេ	ធម្មេ	បសន្នានំ	វិភាគុបសមេ	សុខេ	អគ្គេ
សង្ឃេ	បសន្នានំ	បុញ្ញកេត្តេ	អនុត្តរេ		
អគ្គស្មី	ទានំ	ទទតំ	អត្ថំ	បុញ្ញំ	បវឌ្ឍតិ
អត្ថំ	អាយុ ច	វណ្ណា ច	យសោ	កិត្តិ	សុខំ ពលំ

បុណ្យដ៏ប្រសើរ រមែងចម្រើន អាយុដ៏ប្រសើរផង សម្បូរកាយដ៏ប្រសើរផង
យសសក្តិដ៏ប្រសើរផង កេរ្តិ៍ឈ្មោះដ៏ប្រសើរផង សេចក្តីសុខដ៏ប្រសើរផង កំលាំង
www.elibraryofcambodia.org

ដ៏ប្រសើរផង រមែងចំរើនដល់ជនទាំងឡាយ ដែលដឹងច្បាស់នូវធម៌ដ៏ប្រសើរ ដែលជាអ្នកជ្រះថ្លា ក្នុងវត្ថុដ៏ប្រសើរដោយពិត ដែលជ្រះថ្លាក្នុងព្រះពុទ្ធជាបុគ្គល ដ៏ប្រសើរលើសលប់ ជាទក្ខិណោយ្យបុគ្គល រកអ្នកឯណាមួយឱ្យ ស្មើនឹងព្រះអង្គ គ្មាន ដែលជ្រះថ្លាក្នុងព្រះធម៌ដ៏ប្រសើរ ជាធម៌រម្ងាប់នូវ រាតាទិក្ខិលេស ជាធម៌នាំ មកនូវសេចក្តីសុខ (ដល់ អ្នកប្រតិបត្តិ) ដែលជ្រះថ្លា ក្នុងព្រះសង្ឃដ៏ប្រសើរ ជា ស្រែបុណ្យ រកស្រែបុណ្យឯទៀត ឱ្យក្រៃលែងជាង គ្មាន ដែលជាអ្នកឱ្យនូវទានដល់ បុគ្គលដ៏ប្រសើរ ។

អគ្គស្ស ទាតា មេធាវី អគ្គធម្មសមាហិតោ បុគ្គលមាន ប្រាជ្ញា ដែលមានចិត្តដក់កល់ទុកក្នុងធម៌ដ៏ប្រសើរហើយ ជាអ្នកឱ្យនូវទានដល់បុគ្គល ដ៏ប្រសើរ ។

ទេវភូតោ មនុស្សា វា អគ្គបុរុត្តោ បមោទតិ តែងនឹង បានទៅហើយ ជាទេវតា ឬ មនុស្ស គឺរមែងបានដល់នូវភាវៈជាអ្នកប្រសើរ ហើយ រីករាយសប្បាយ ។

គោលនិទាននៃមោទនភាព

អាយុទោ ពលទោ ធីរោ វណ្ណទោ បដិភាណទោ ជនអ្នក មានបញ្ញាជាអ្នកឱ្យនូវអាយុ ជាអ្នកឱ្យនូវកម្លាំង ជាអ្នកឱ្យនូវសម្បូរកាយ ជាអ្នក ឱ្យនូវប្រាជ្ញា ។

សុខស្ស ទាតា មេធាវី សុខំ សោ អធិពច្ឆតិ អ្នកមាន ប្រាជ្ញាជាអ្នកឱ្យនូវសេចក្តីសុខ (ដល់អ្នកឯទៀតហើយ) រមែងបាននូវសេចក្តី សុខ (នោះមកខ្លួនវិញ)

អាយុំ ទត្តា ពលំ វណ្ណំ សុខញ្ច បដិភាណទោ (បុគ្គលឯណា) បានឱ្យនូវអាយុផង នូវកំលាំងផង នូវសម្បូរកាយផង នូវ សេចក្តីសុខផង (ដល់អ្នក

ឯទៀត ហើយឈ្មោះថា ឱវនូវប្រាជ្ញា
ទីឃាយ យសវា ហោតិ យត្ត យត្តបបជ្ជតិ បុគ្គលនោះលុះ
បានកើតក្នុងភពណាៗ រមែងមានអាយុវែង មានយសបរិវារក្នុងភពនោះៗ ។

ជីវិតគ្នានុមោទនាគាថា

បណ្ណបលាសោវ ទានិសិ ខ្លួនអ្នកក្នុងកាលឥឡូវនេះ ជាបុគ្គល
ប្រៀបដូចស្លឹកឈើទុំមានពណ៌លឿង

យមបុរិសាបិ ច តេ ឧបដ្ឋិតា មុរស (ជាប់រើ) នៃយមរាជ

គឺមរណៈសោតក៏ប្រាកដដល់អ្នកហើយ

ឧយ្យោគមខេ បតិដ្ឋសិ អ្នកជាបុគ្គល ស្ថិតនៅក្នុងប្រធាននៃ
សេចក្តីសាបសូន្យ

បាវេជ្ជបិបុម តេន វិជ្ជតិ អប្បិរាជគិកសលរបស់អ្នក សោតក៏គ្នាដ
សោ ករាមី ទិមមត្តនោ ចូរធ្វើនូវទីពឹងនៃខ្លួនចុះ

ខិប្បំ វាយម បណ្ឌិតោ ភវិ ចូរតាំងព្យាយាមរូតរះ ចូរជា
អ្នកឈ្នួល (កុំជាមនុស្សល្ងង់ខ្លៅឡើយ)

និទ្ធន្តមលោ អនង្គណោ ទិព្វំ អរិយភូមិមេហិសិ អ្នក
(កាលធ្វើយ៉ាងនេះ) និងជាបុគ្គលមានមន្តិល (មានភាគៈជាដើម) ខ្នាត

ចេញមិនមាន គ្រឿងពូនគីកិលេស ហើយនឹងដល់នូវអរិយភូមិដ៏ជាទិព្វ ។

បុព្វមេតពលិទានានុមោទនាគាថា

យំកិញ្ចារម្មណំ កត្តា ទដ្ឋា ទានមមច្ឆរិ
បុពេ បេតេ វិ អារព អថ វា វត្តទេវតា
www.elibraryofcambodia.org

កុលបុត្តធ្វើនូវហេតុឯណានីមួយឱ្យជាអារម្មណ៍ គឺប្រារព្ធនូវមាតាបិតាទាំង
ឡាយ ដែលរំលាងខ័ន្ធនៅកាន់បរលោកហើយ ក្នុងកាលមុនបង្អស់ រួចហើយ(គប្បី
ប្រារព្ធ) នូវទេវតាទាំងឡាយ ដែលអាស្រ័យនៅក្នុងទីទាំងឡាយ មានទីផ្ទះជាដើម
ហើយត្រូវកុំកំណាញ់ ត្រូវឱ្យនូវទាន ។

ចត្តារោ វ មហារាជេ លោកបាលេ
យសស្សិនោ កុវេរញ្ច ធនដ្ឋ វិរូបក្ខំ វិរុឡកំ

(គប្បីប្រារព្ធ) នូវទេវតាជាលោកបាលទាំងឡាយ ដែលជាស្តេចធំទាំង ៤ គឺ

ព្រះបាទកុវេរៈ ១ ព្រះបាទធនដ្ឋៈ ១ ព្រះបាទវិរូបក្ខៈ ១ ព្រះបាទវិរុឡកៈ ១ ដែល
ជាស្តេចនៃទេវតាមានយសបរិវារ ។

តេ ចេវ បូជិតា ហោន្តិ ទាយកា ច អនិប្បលា ស្តេចទេវតា
ទាំងឡាយនោះ បើគេបានបូជាហើយ(ដោយឧទ្ទិសផលបុណ្យជូនទៅ) អ្នកដែល
ឧទ្ទិសផលបុណ្យជូនទៅនោះ មិនមែនជាឥតផលទេ គឺបានផលានិសង្សជាប្រាកដ ។

ន ហិ រុណ្ណំ វាសោកោ វា យាវញ្ញា បរិទេវនា កិរិយាយំភិ
សោកសោភិ សេចក្តីខ្សឹកខ្សួលណាមួយដទៃក្តី ក៏ឥតអំពើ

ន តម្យេតានមត្តាយ ឯវ តិដន្តិ ញាតយោ កិច្ចមានយំ
សោកជាដើមនោះ មិនមែនជាប្រយោជន៍ ដល់អ្នកដែលទៅកាន់បរលោកនាយ
ហើយទាំងឡាយឡើយ កាលបើបុគ្គលយំសោកខ្សឹកខ្សួល អាស័យខាងក្រោយ
ដូច្នោះ ញាតិទាំងឡាយ (ដែលទៅកាន់បរលោកនាយហើយនោះ) ក៏ឥតបានដឹង
ឮឡើយ (ជាការឥតប្រយោជន៍ ទទេ)

អយញ្ច ខោ ទក្ខិណា ទិន្នា សង្ឃមិ សុបតិដ្ឋិតា បើទក្ខិណា

ទានដែលបុគ្គលបានឱ្យហើយនេះឯង ជាទានដ៏កល់នៅលើក្នុងសង្ឃ
www.elibraryofcambodia.org

ទិយរត្តំ ហិតាយស្ស ឋានសោ ឱបកប្បតិ ទក្ខិណាននោះ
ទើបអាចសម្រេចផល ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ញាតិ ដែលទៅកាន់លោកខាងនាយ
ហើយនោះ អស់កាលដ៏យូរអង្វែងទៅ ដោយសមតាមហេតុ គឺទីដែលគួរសម្រេច
បាន (ហេតុដែលគួរសម្រេចបាននោះគឺ ខុប្បិបាសិកវន្តប្រេត. បរទត្ថុបជីវិតប្រេត .
និជ្ឈាមតណ្ហិកប្រេត ជាអាទិ) ។

តិរោកុខុគណ្ណគាថា

តិរោកុខេសុ តិដ្ឋន្តិ សន្តិសិយាដកេសុ ច
ទ្វារពាហាសុ តិដ្ឋន្តិ អាគន្ធាន សកំ យរំ

ពួកប្រេតទាំងឡាយមកហើយ កាន់ផ្ទះនៃញាតិដោយគិតថាផ្ទះរបស់ខ្លួន
រមែងឈរនៅជិតខាងក្រៅជញ្ជាំងផ្ទះទាំងឡាយខ្លះ នាផ្លូវបែកជា ៤ និង ផ្លូវបែក
ជា ៣ ទាំងឡាយខ្លះ ចិត្តទ្វារក្រុងនិងទ្វារផ្ទះទាំងឡាយខ្លះ ។

បហុតេ អន្តបានមិ ខដ្ឋរោជេ ឧបដ្ឋិតេ នាតាលបាយ និង ទឹក
និងបង្កែម និងចំអាបដ៏ល្មមគ្រាន់ គឺពួកញាតិចូលទៅតាំងទុកហើយ ។

ន តេសំ កោចិ សរតិ សត្តានំ កម្មប្បច្ចយា ញាតិណា
មួយមិននឹកដល់ប្រេតទាំងឡាយនោះ ព្រោះកម្មរបស់សត្វទាំងឡាយជាបច្ច័យ

ឯវំ ទតន្តិ ញាតិនំ យេ ហោន្តិ អនុកម្មកា
សុចិ បណីតំ កាលេន កប្បិយំ បានភោជនំ

ញាតិទាំងឡាយឯណា តែងអនុគ្រោះ ញាតិទាំងឡាយនោះរមែងឧទ្ទិសឱ្យ
នូវទឹក និងភោជន ដ៏មត់ចត់ដ៏ប្រសើរ ជារបស់គួរតាមកាលដល់ ញាតិទាំងឡាយ
ជាអ្នកលះលោកនេះទៅហើយ នោះយ៉ាងនេះថា ។

ចូលមានដល់ញាតិទាំងឡាយ សូមញាតិទាំងឡាយ ចូរជាអ្នកដល់នូវសេចក្តីសុខ ។

តេ ច តត្ត សមាគន្ធា ញាតិបេតា សមាគតា ប្រេតជាញាតិ
ទាំងឡាយនោះ មកប្រជុំគ្នាហើយក្នុងស្ថានដែលឱ្យទាននោះ ជាអ្នកមកហើយ
ដោយបំណងល្អ ។

បហុតេ អន្តបានម្ហិ សក្កច្ឆំ អនុមោទវេ កាលបើថ្វាយបាយ
និងទឹកដ៏ល្អមគ្រាន់ ក៏តប្បិអនុមោទនាដោយគោរពថា។

ចិវំ ជីវន្ត នោ ញាតិ យេសំ ហេតុលភាម សេ យើងទាំង
ឡាយបានសម្បត្តិនេះ ព្រោះហេតុនៃញាតិទាំងឡាយឯណា សូមញាតិទាំងឡាយ
នោះរស់យើងទាំងឡាយ ចូរអស់នៅយើងយូរ ។

អម្ពាកញ្ច កតា បូជា កំបូជាតិញាតិទាំងឡាយធ្វើហើយ ដល់
យើងទាំងឡាយ ។

ទាយកា ច អនិបូលា ឯទាយក គឺអ្នកឱ្យទានក៏មិនឥតផល
ន ហិ តត្ត កសិ អត្ថិ កសិកម្ម គឺការភ្ជួរស្រែចំការ ក៏មិនមាន
ក្នុងភូមិនៃប្រេតនោះ ។

គោរក្ខេត្ត ន វិជ្ជតិ គោរក្ខកម្ម គឺការរក្សាគោ ក៏មិនមានក្នុងភូមិ
នៃប្រេតនោះ ។

វណិជ្ជា តាទិសិ នត្ថិ ពាណិជ្ជកម្ម គឺការជួញដូរដែលជាហេតុបាន
សម្បត្តិដូច្នោះក៏មិនមាន ។

ហិរញ្ញោន កយាកយំ មិនមានការលក់ទិញផ្លាស់ប្តូរដោយប្រាក់ ។

ឥតោ ទិន្នេន យាបេន្តិ បេតា កាលកតា តហិ

បុគ្គលទាំងឡាយ ធ្វើកិរិយាទៅកើតជាប្រេត រមែងញ៉ាំងអត្តភាពឱ្យប្រព្រឹត្តទៅ
ក្នុងប្រេតវិស័យនោះ ដោយផលទាន ដែលញាតិឱ្យហើយអំពីលោកនេះ ។

ឧណ្ណតេ ឧទកំ រុដ្ឋំ យថា និន្នំ បវត្តតិ
ឯវមេវ ឥតោ ទិន្នំ បេតានំ ឧបកប្បតិ

ទឹកធ្លាក់ចុះក្នុងទីទួល រមែងហូរទៅកាន់ទីទំនាបដូចម្តេចមិញ ទានដែលបុគ្គល
ឱ្យហើយអំពីលោកនេះ រមែងសម្រេចផល ដល់ប្រេតទាំងឡាយ ដូច្នោះដែរ ។

យថា វារិវហា បូរា បរិបូរេន្តិ សាគរំ
ឯវមេវ ឥតោ ទិន្នំ បេតានំ ឧបកប្បតិ

ជ្រលងផ្លូវទឹកទាំងឡាយ មានទន្លេនិងស្ទឹងជាដើម រមែងញ៉ាំងសាគរ ឱ្យពេញ
ព្រៀបដូចម្តេចមិញ ទានដែលបុគ្គលឱ្យហើយអំពីលោកនេះ រមែង សម្រេចផល
ដល់ប្រេតទាំងឡាយដូច្នោះដែរ ។

អទាសិ មេ អកាសិ មេ ញាតិមិត្តា សខា ច មេ
បេតានំ ទក្ខិណំ ទដ្ឋា បុព្វេ កតមនុស្សរំ

បុគ្គលកាលរលឹកឃើញនូវឧបការគុណ ដែលលោកធ្វើទុកដល់ខ្លួន ក្នុងកាល
មុនថា អ្នកនេះបានឱ្យរបស់នេះដល់អញ អ្នកនេះបានធ្វើគុណនេះដល់អញ ជន
ទាំងឡាយនោះ ជាញាតិមិត្តនិងជាសម្ពាញ់របស់អញដូច្នោះហើយគួរឱ្យទក្ខិណាទាន
ដើម្បីប្រេតទាំងឡាយ ។

ន ហិ រុណ្ណំ វា សោកោ វា យាវញ្ញា បរិទេវនា ការយំ
ឬ សោកសៅ ឬ ការខ្សឹកខ្សួលដទៃ ៗ មិនមានប្រយោជន៍ឡើយ ។

ន តំ បេតានមត្តាយ ធ្វើដូច្នោះរកបានជាប្រយោជន៍ដល់ប្រេត
ទាំងឡាយគ្មាន ។

ឯវិ តិដ្ឋន្តិ ញាតយោ ញាតិទាំងឡាយ រមែងស្ថិតនៅឥត
បានដឹងបានព្រួយាំងនេះ ។

អយញ្ច ខោ ទក្ខិណា ទិន្នា បើទក្ខិណាទាន ដែលបុគ្គលបាន
ឱ្យហើយនេះឯង ។

សង្ឃម្ហិ សុបតិដ្ឋិតា ជាទានដកល់នៅលើហើយក្នុងសង្ឃ
ទីយរត្តំ ហិតាយស្ស ឋានសោ ឧបកប្បតិ ទក្ខិណាទាននោះ
ទើបចូលទៅសម្រេចតាមស្ថាន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ប្រេតនោះ អស់កាលជា
អង្វែង ។

សោ ញាតិធម្មោ ច អយំ និទស្សិតោ ក៏ញាតិធម៌នោះ
គឺអ្នកបានសំដែងជាបែបយ៉ាងហើយ ។

បេតាន បូជា ៤ កតា ឧទ្យាណ ការបូជាដ៏ថ្លៃថ្លា ចំពោះដល់
ប្រេតទាំងឡាយ គឺអ្នកបានធ្វើហើយ ។

ពលញ្ច ភិក្ខុនមនុប្បទិន្តំ កម្លាំងកាយនៃភិក្ខុទាំងឡាយ ឈ្មោះថា
គឺអ្នកបានបំពេញឱ្យហើយ ។

តុម្ពេហិ បុញ្ញំ បសុតំ អនប្បកន្តិ បុណ្យគឺអ្នកសន្សំទុកហើយ
មិនមែនតិចដូច្នោះ ។

យាគុអនុមោទនាគាថា

យោ សញ្ញតានំ បរទត្ត ភោជនំ
កាលេ សក្កច្ច ទទាតិ យាតុ
ទសស្ស ឋានានិ អនប្បវេចតិ

អាយុញ្ច វណ្ណញ្ច សុខំ ពលញ្ច

បដិភាណមស្ស ឧបជាយតេ គតោ

ខុទ្ទំ បិបាសំ ព្យុបនេតិ វាតំ

សោធចេតិ វត្តំ បរិណាមេតិ ភត្តំ

ភេសជ្ជមេតំ សុគតេន វណ្ណិតំ ។

តស្មា ហិ យាតុំ អលមេវ ទាតុំ

និច្ចំ មនុស្សេន សុខតិកេន

ទិព្វានិ បត្តយតា សុខានិ

មនុស្សតោ ភត្តតបិច្ឆតា វា ។

ជនឯណាបានឱ្យបបរដោយគោរពដល់ពួកសមណៈ ដែលជាអ្នកសង្រួម
 បរិភោគភោជនីដែលអ្នកដទៃឱ្យ ក្នុងកាលដ៏គួរ (ជននោះ) ឈ្មោះថា ឱ្យនូវហេតុ
 នៃអំណិសង្សទាំង ១០ យ៉ាងគឺ អាយុ ១ ពណ៌សម្បុរ ១ សេចក្តីសុខ ១ កម្លាំង-
 កាយ ១ ប្រាជ្ញារបស់បុគ្គលនោះតែងកើតឡើង ១ បបរនោះ តែងកំចាត់បង់នូវ
 សេចក្តីឃ្មាន ១ សេចក្តីស្រេក ១ និងញ៉ាំងឱ្យខ្យល់ (ឱ្យបានដើរស្រួល ១) ញ៉ាំង
 សន្តិស្មោះឱ្យបានស្អាត ១ ញ៉ាំងភត្តឱ្យរលួយ ១ នេះ ភេសជ្ជៈដែលព្រះសុគតទ្រង់
 សរសើរហើយ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមាន សេចក្តីត្រូវការ ចង់បានសេចក្តីសុខ
 របស់មនុស្សក្តី ប្រាថ្នាសេចក្តីសុខជារបស់ទិព្វក្តី ចង់បានសេចក្តីល្អរុងរឿងក្នុង
 មនុស្សក្តី គួរឱ្យបបរជានិច្ចចុះ ។

សិទ្ធិយាចនកាថា

សិទ្ធិមត្ត សិទ្ធិមត្ត សិទ្ធិមត្ត ឥទ្ធិ ផលំ
 ឯតស្មី រតនត្ថយស្មី សម្បសាទនចេតសា

ចូរជាផលសម្រេច ចូរជាផលសម្រេច ។

យាននានានុមោធនាគារា

អន្តំ បានំ វត្តំ យានំ មាលាគន្ធិ វិលេបនំ
សេយ្យាវសថំ បទីបេយ្យំ ទានវត្ថុ ឥមេ ទស

ទានវត្ថុទាំងឡាយ ១០ យ៉ាងនេះ គឺបាយ . ទឹក . សំពត់ . យានជំនិះ . ផ្កា
កម្រង . គ្រឿងក្រអូប . គ្រឿងលាប . ទីដេក . ទីសំណាក់អាស្រ័យ គ្រឿង
ប្រទីប គឺចង្កៀងតោម ។

អន្តទោ ពលទោ ហោតិ អ្នកឱ្យរបស់ស៊ី ឈ្មោះថាឱ្យកម្លាំង

វត្ថុទោ ហោតិ វណ្ណទោ អ្នកឱ្យសំពត់ ឈ្មោះថាឱ្យពណ៌

យានទោ សុខទោ ហោតិ អ្នកឱ្យយាន ឈ្មោះថាឱ្យសេចក្តីសុខ

ទីបទោ ហោតិ ចក្កទោ អ្នកឱ្យប្រទីប ឈ្មោះថាឱ្យចក្កគឺភ្នែក

មនាបទាយី លភតេ បនាបំ អ្នកឱ្យរបស់ដែលគាប់ចិត្ត រមែង

បានរបស់ដែលគាប់ចិត្ត ។

អត្តស្ស ទាតា លភតេ បុនត្ថំ អ្នកឱ្យវត្ថុដ៏លើស រមែងបាននូវ

វត្ថុដ៏លើស ។

វរស្ស ទាតា វរលាភី ច ហោតិ អ្នកឱ្យរបស់ល្អ រមែងបាន

របស់ល្អ ។

សេដ្ឋន្តទោ សេដ្ឋមុបេតិ ហានំ អ្នកឱ្យទិស្ថានដ៏ប្រសើរ រមែង

ចូលទៅកាន់ទិស្ថានដ៏ប្រសើរ ។

អត្តទាយី វរទាយី សេដ្ឋទាយី ច យោ នរោ នរជនប្រុស ស្រីឯណា
ឱ្យរបស់ដែលលើស ឱ្យរបស់ដែលល្អ និង ទីស្ថានដ៏ប្រសើរ ។

ទីឃាយុ យសវា ហោតិ យត្ថ យត្ថុបមជ្ជតិ នរជនប្រុស
ស្រីនោះ កើតក្នុងទីណាៗ រមែងជាអ្នកមានអាយុយ៉ិនយូរ មានយសក្នុងទីនោះ ។ ។

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ដោយកាសិតសច្ចវាចានេះ

សុវត្ថិ ហោតុ សព្វទា អរោគិយសុខញ្ជៅ កុសលញ្ជា

អនាមយំ សូមឱ្យសេចក្តីសួស្តី និងសេចក្តីសុខ ដែលកើតអំពីសេចក្តីមិនមានរោគ
និងអនាម័យ គឺសេចក្តីប្រាសចាកទុក្ខព្យាធិ ស្រួលងាយ ចូរមានដល់អ្នកទាំងឡាយ
ឱ្យបានគ្រប់កាល ។

ដកស្រង់ពីអនុមោទនាវិធី របស់ព្រះអាចារ្យ ប៊ែន សុខ

មូលនិធិប្រឹក្សាស្រាវជ្រាវ
FOUNDATION
មូលនិធិប្រឹក្សាស្រាវជ្រាវ

និទម្ភសុគុល

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស

(សូត្រ ៣ ដង)

អភិធម្មបិដក ធម្មសទ្ធានិ

មាតិកា

កុសលា ធម្មា អកុសលា ធម្មា អព្យាកតា ធម្មា
សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តា ធម្មា ទុក្ខាយ វេទនាយ
សម្បយុត្តា ធម្មា អទក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តា ធម្មា វិបាកា

ធម្មា វិបាកធម្មធម្មា នេវ វិបាកនវិបាកធម្មធម្មា
 ឧបាទិណ្ណុបាទានិយា(១) ធម្មា អនុបាទិណ្ណុបាទានិយា(២) ធម្មា
 អនុបាទិណ្ណានុបាទានិយា(៣) ធម្មា សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកា ធម្មា
 អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកា ធម្មា អសង្កិលិដ្ឋាសង្កិលេសិកា ធម្មា
 សវិតក្កសវិចារា ធម្មា អវិតក្កវិចារមត្តា ធម្មា អវិតក្កា(៤)
 វិចារា ធម្មា បីតិសហគតា ធម្មា សុខសហគតា ធម្មា
 ឧបេក្ខាសហគតា ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វា ធម្មា ភាវនាយ
 បហាតព្វា ធម្មា នេវ ទស្សនេន ភាវនាយ បហាតព្វា
 ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ធម្មា ភាវនាយ
 បហាតព្វហេតុកា ធម្មា នេវ ទស្សនេន ភាវនាយ
 បហាតព្វហេតុកា ធម្មា អាចយតាមិនោ ធម្មា អប្បចយតាមិនោ
 ធម្មា នេវ(១) ចយតាមិនោ នាប្បចយតាមិនោ ធម្មា សេក្ខា ធម្មា
 អសេក្ខា ធម្មា នេវ សេក្ខានាសេក្ខា ធម្មា បរិក្ខា ធម្មា មហាគ្គតា
 ធម្មា អប្បមាណា ធម្មា បរិក្ខារម្មណា ធម្មា មហាគ្គតារម្មណា
 ធម្មា អប្បមាណារម្មណា ធម្មា ហិនា ធម្មា មជ្ឈិមា ធម្មា
 បណីតា ធម្មា មិច្ឆត្តនិយតា ធម្មា សម្មត្តនិយតា ធម្មា
 អនិយតា ធម្មា មគ្គារម្មណា ធម្មា មគ្គហេតុកា ធម្មា
 មគ្គាធិបតិនោ ធម្មា ឧប្បន្តា ធម្មា អនុប្បន្តា ធម្មា
 ឧប្បាទិនោ ធម្មា អតីតា ធម្មា អនាគតា

១ - ២ - ៣ - ធ្លាប់សូត្រមកថា .. ឧបាទិនុបាទានិយា .. អនុបាទិនុបាទានិយា

៤- ថាអវិតក្កអវិចារា ។

១- ថា នេវ អាចយតាមិនោ ន អប្បចយតាមិនោ ។ ដែលសម្រេចក្នុងទីនេះ តាមបាលីក្នុង
 ឥម្ពិរធម្មសង្ខណី អភិធម្មបិដក ដោយត្រឹមត្រូវហើយ ។

ធម្មា បច្ចុប្បន្នា ធម្មា អតីតារម្មណា ធម្មា អនាគតារម្មណា
 ធម្មា បច្ចុប្បន្នារម្មណា ធម្មា អជ្ឈតា ធម្មា ពហិទ្ធា ធម្មា
 អជ្ឈត្តពហិទ្ធា ធម្មា អជ្ឈត្តារម្មណា ធម្មា ពហិទ្ធារម្មណា
 ធម្មា អជ្ឈត្តពហិទ្ធារម្មណា ធម្មា សនិទស្សនសប្បដិយា ធម្មា
 អនិទស្សនសប្បដិយា ធម្មា អនិទស្សនា (១) ប្បដិយា ធម្មា ។
 ពារិសតិកមាតិកា ធម្មសង្គណិប្បករណំ នាម សមត្តំ ។

វិត្តខ្ល

ក្នុងអដ្ឋកថា

(ឥទនន្តរំ វិភង្គប្បករណំ នាមេត្តំ (២))

ខន្ធវិភង្គោ អាយតនវិភង្គោ ធាតុវិភង្គោ សច្ចវិភង្គោ ឥន្ទ្រិយវិភង្គោ
 បច្ចយាការវិភង្គោ សតិប្បដ្ឋានវិភង្គោ សម្មប្បធានវិភង្គោ
 ឥទ្ធិបាទវិភង្គោ ពោជ្ឈង្គវិភង្គោ មត្តវិភង្គោ ឈានវិភង្គោ
 អប្បមញ្ញាវិភង្គោ សិក្ខាបទវិភង្គោ បដិសម្ពិទ្ធាវិភង្គោ ញាណវិភង្គោ
 ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គោ ធម្មហទយវិភង្គោ អដ្ឋារសវិធន វិភត្តំ
 វិភង្គប្បករណំ នាម សមត្តំ ។

ធាតុកថា

ក្នុងអដ្ឋកថា

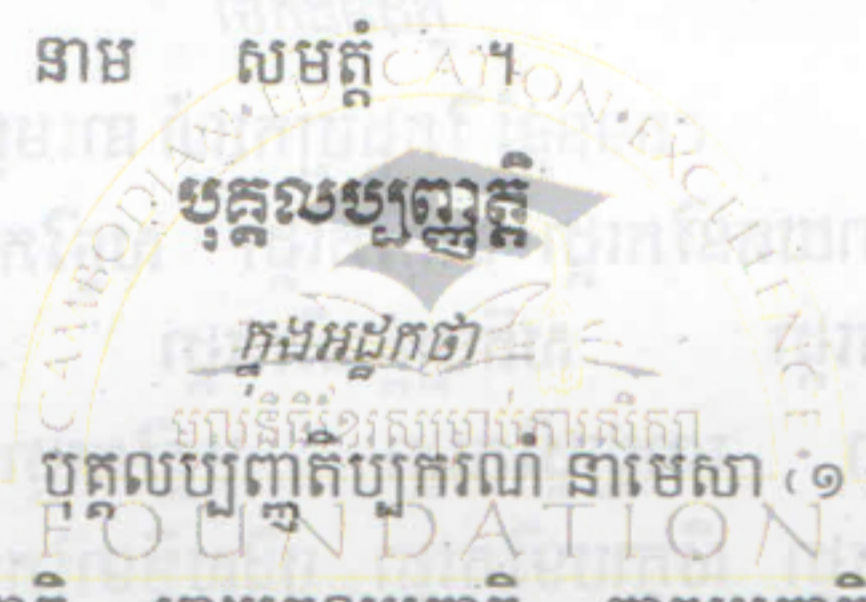
(ឥទនន្តរំ ធាតុកថាបករណំ នាមេត្តំ (៤))

សង្គហោ អសង្គហោ សង្គហិតេន អសង្គហិតំ អសង្គហិតេន

១- ធ្លាប់សូត្រមកថា អនិសនអប្បដិយា ដែលសំរេចក្នុងទីនេះតាមបាលីក្នុង ធម្មស-
 ង្គណិ អភិធម្មបិដក។ ២- តាមដែលធ្លាប់សូត្រមក វត្តខ្លះសូត្រថា វិភង្គបករណំ នាមេត្តំ
 វត្តខ្លះថា នាមត្តំ ។ បានពិនិត្យមើលក្នុងអដ្ឋកថាឃើញថា វិភង្គបករណំ នាម ។ តំ ។

សង្កហិតំ សង្កហិតេន សង្កហិតំ អសង្កហិតេន អសង្កហិតំ
 សម្បយោគោ វិប្បយោគោ សម្បយុត្តេន វិប្បយុត្តំ
 វិប្បយុត្តេន សម្បយុត្តំ សម្បយុត្តេន សម្បយុត្តំ វិប្បយុត្តេន
 វិប្បយុត្តំ សង្កហិតេន សម្បយុត្តំ វិប្បយុត្តំ សម្បយុត្តេន
 សង្កហិតំ អសង្កហិតំ អសង្កហិតេន សម្បយុត្តំ វិប្បយុត្តំ
 វិប្បយុត្តេន សង្កហិតំ អសង្កហិតន្តិ ចុទ្ធសវិធន វិភត្តំ

ធាតុកថាបករណំ នាម សមត្តំ

(តទនន្តរំ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិប្បករណំ នាមេសា (១))

ខន្ធប្បញ្ញត្តិ អាយតនប្បញ្ញត្តិ ធាតុប្បញ្ញត្តិ

សច្ចប្បញ្ញតិ ឥន្ទ្រិយប្បញ្ញតិ មុគ្គលប្បញ្ញតិ ឆវិធន

វិភត្តំ បុគ្គលប្បញ្ញតិប្បករណំ នាម សមត្តំ ។

កថាវត្ថុ

ក្នុងអង្គកថា

(តទនន្តរំ កថាវត្ថុប្បករណំ មាមេតំ (២))

១ - ក្នុងអង្គកថា ថាបុគ្គលប្បញ្ញត្តិនាម ។ សា ។ ល ។ ២ - ក្នុងអង្គកថាថាកថាវត្ថុប្បករណំ នាម ។ តំ ។ ល ។

សវ័រទិបញ្ចសុត្តសតានិ បរិវាទិបញ្ចសុត្តសតានីតិ សុត្តសហស្ស

សមោធានេត្តានវិភត្តំ (១) កថាវត្ថុប្បករណំ នាម សមត្តំ ។

យមក

ក្នុងអដ្ឋកថា

(តទនន្តវំ យមកប្បករណំ នាមេត្តំ (២))

មូលយមកំ ខន្ធយមកំ អាយតនយមកំ ធាតុយមកំ

សច្ចយមកំ សង្ខារយមកំ អនុសយយមកំ ចិត្តយមកំ ធម្ម-

យមកំ ឥន្ទ្រិយយមកន្តិ ទសវិធនេ វិភត្តំ យមកប្បករណំ

នាម សមត្តំ ។

(តទនន្តវំ មហាបដ្ឋានប្បករណំ នាមេត្តំ (៣))

ហេតុប្បច្ចយោ អារមណប្បច្ចយោ អធិបតិប្បច្ចយោ

អនន្តរប្បច្ចយោ សមនន្តរប្បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយោ

១ - ក្នុងតម្កិរអដ្ឋសាលិនីអដ្ឋកថាអក្សរភូមាថា សកវា ទេបញ្ចសុត្តសតានិ បរវាទេ-
បញ្ចាតិ សុត្តសហស្សំ សមោធានេត្តា វិភត្តំ ។ ក្នុងតម្កិរអដ្ឋសាលិនីអក្សរ ឧរុបថា សកវាទេ-
បញ្ចសុត្តសតានិ បរវាទេបញ្ចសតានិ សុត្តសហស្សំ សមោធានេត្តាវិភត្តំ ។ ២ - ក្នុង អដ្ឋកថា
ថាយមកំ នាមបករណំ ។ តំ ។ ល ។ ៣ - ក្នុងអដ្ឋកថា ថា មហាណំ បករនាមច្ច ថា
បដ្ឋានប្បករណំ នាម ។ តំ ។ ដូច្នេះក៏បាន ។

អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយោ និស្សយប្បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយោ
 បុរេជាតប្បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយោ អសេវនប្បច្ចយោ
 កម្មប្បច្ចយោ វិបាកប្បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយោ
 ឈានប្បច្ចយោ មគ្គប្បច្ចយោ សម្បយុត្តប្បច្ចយោ វិប្បយុត្តប្បច្ចយោ
 អត្ថិប្បច្ចយោ នត្ថិប្បច្ចយោ វិតតប្បច្ចយោ អវិតតប្បច្ចយោតិ
 បច្ចយវសេន តា ចតុវិសតិវិធស វិភត្តំ មហាបដ្ឋានប្បករណំ
 នាម សមត្តំ ។

បញ្ចក្ខន្ធរូបក្ខន្ធរវេទនាខន្ធរសញ្ញាខន្ធរសង្ខារក្ខន្ធរ
 វិញ្ញាណក្ខន្ធរ ។ តត្ថ កតមោ រូបក្ខន្ធរ ។ យំ កិញ្ចិ រូបំ
 អតីតានាគតប្បច្ចុប្បន្នំ អជ្ឈតំ វា ពហិទ្ធា វា ឱទ្ធារិកំ វា សុខុមំ
 វា ហិនំ វា បណីតំ វា យំ ទូរេ(១) សន្តិកេ វា តទេកជ្ឈំ
 អភិសញ្ញាហិត្វា អភិសង្ខិបិត្វា អយំ វុច្ឆតិ រូបក្ខន្ធរ ។ តត្ថ កតមោ
 វេទនាខន្ធរ ។ យា កាចិ វេទនា អតីតានាគតប្បច្ចុប្បន្នា

១- តាមដែលធ្លាប់សូត្រថា យទូរេ វា បានពិនិត្យមើលក្នុងតម្កីវិភក្តបាលីថាដោយច្រើន
 តម្កីវ ឃើញដូចក្នុងទីនេះ ។ ខាងប៉ែក វេទនា សញ្ញា សង្ខារ វិញ្ញាណ ក៏ដូចគ្នា ។

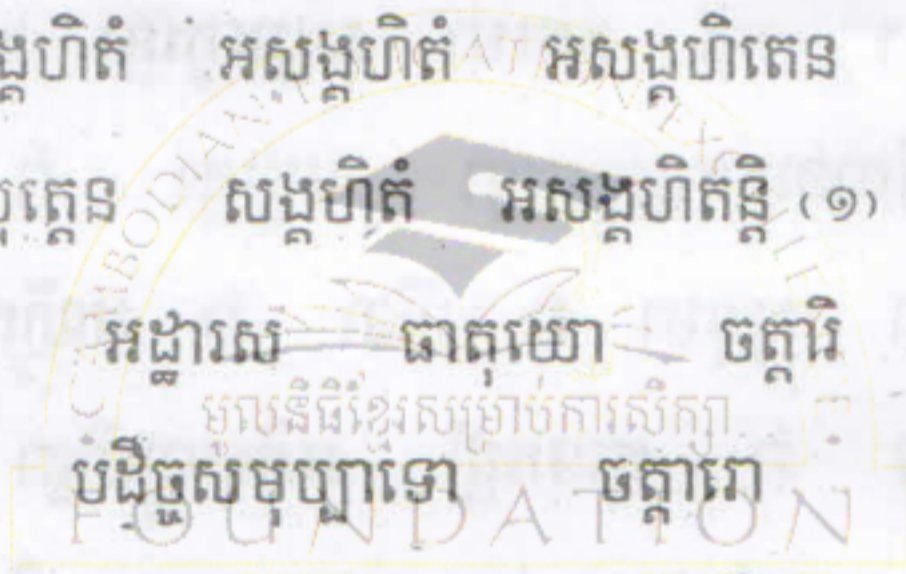
អង្គត្តា វា ពហិទ្ធា វា ឱទ្ធារិកា វា សុខុមា វា ហីនា វា បណីតតា
 វា យា ទូរេ សន្តិកេ វា តទេកជ្ឈំ អភិសញ្ញហិត្វា អភិសង្ខិបិត្វា
 អយំ វុច្ឆតិ វេទនាខន្នោ ។ តត្ថ កតមោ សញ្ញាខន្នោ ។
 យា កាចិ សញ្ញា អតីតានាគតប្បច្ចុប្បន្នា អង្គត្តា វា ពហិទ្ធា វា
 ឱទ្ធារិកា វា សុខុមា វា ហីនា វា បណីតា វា យា ទូរេ
 សន្តិកេ វា តទេកជ្ឈំ អភិសញ្ញហិត្វា អភិសង្ខិបិត្វា អយំ វុច្ឆតិ
 សញ្ញាខន្នោ ។ តត្ថ កតមោ សង្ហារក្ខន្នោ ។ យេ កេចិ
 សង្ហារា អតីតានាគតប្បច្ចុប្បន្នា អង្គត្តា វា ពហិទ្ធា វា
 ឱទ្ធារិកា វា សុខុមា វា ហីនា វា បណីតា វា យេ
 ទូរេ សន្តិកេ វា តទេកជ្ឈំ អភិសញ្ញហិត្វា អភិសង្ខិបិត្វា
 អយំ វុច្ឆតិ សង្ហារក្ខន្នោ ។ តត្ថ កតមោ វិញ្ញាណក្ខន្នោ ។
 យំ កិញ្ចិ វិញ្ញាណំ អតីតានាគតប្បច្ចុប្បន្នំ អង្គត្តំ វា ពហិទ្ធា
 វា ឱទ្ធារិកំ វា សុខុមំ វា ហីនំ វា បណីតំ វា យំ ទូរេ
 សន្តិកេ វា តទេកជ្ឈំ អភិសញ្ញហិត្វា អភិសង្ខិបិត្វា អយំ វុច្ឆតិ
 វិញ្ញាណក្ខន្នោ ។ (អយំ ខន្ធវិភង្កោតិ អដ្ឋាសវិធនេ វិភត្តំ
 វិភង្កប្បករណំ នាម សមត្តំ) ។

ធាតុកថា

ក្រុមបាលី

(តទនន្តរំ ធាតុកថាបករណ៍ នាមេតំ)

សង្គហោ អសង្គហោ សង្គហិតេន អសង្គហិតំ
 អសង្គហិតេន សង្គហិតំ សង្គហិតេន អសង្គហិតំ អសង្គហិតេន
 អសង្គហិតំ សម្បយោគោ វិប្បយោគោ សម្បយុត្តេន
 វិប្បយុត្តំ វិប្បយុត្តេន សម្បយុត្តំ សម្បយុត្តេន សម្បយុត្តំ
 វិប្បយុត្តេន វិប្បយុត្តំ សង្គហិតេន សម្បយុត្តំ វិប្បយុត្តំ
 សម្បយុត្តេន សង្គហិតំ អសង្គហិតំ អសង្គហិតេន សម្បយុត្តំ
 វិប្បយុត្តំ វិប្បយុត្តេន សង្គហិតំ អសង្គហិតន្តិ (១) បញ្ចក្ខន្ធា
 ទ្វាទសាយតនានិ អដ្ឋារស ធាតុយោ ចត្តារិ សច្ចានិ(២)
 ពេរិសតិទ្រិយានិ បដិច្ចសមុប្បាទោ ចត្តារោ សតិបដ្ឋានា
 ចត្តារោ សមុប្បធានា ចត្តារោ ឥទ្ធិបាទា ចត្តារិ
 ឈានានិ ចតស្សោ អប្បមញ្ញាយោ បញ្ជិទ្រិយានិ បញ្ច
 ពលានិ សត្ត ពោជ្ឈង្គា អរិយោ អដ្ឋង្គិកោ មត្តោ ។
 ផស្សោ វេទនា សញ្ញា ចេតនា ចិត្តំ អធិមោក្ខោ មន-
 សិការោ ។ តីហិ សង្គហោ តីហិ អសង្គហោ ចត្តហិ
 សម្បយោគោ ចត្តហិ វិប្បយោគោ សភាគោ វិសភាគោ

១ - ក្នុងបាលីអភិធម្មបិដក មិនមាន តិ ។ ២ - តាមដែលធ្លាប់សូត្រមគថា ចត្តារិ អរិយស-

ច្បាប់ តែក្នុងបាលីព្រះអភិធម្មបិដក មានដូចក្នុងទីនេះ ។

សព្វាបិ ធម្មសង្ខណិ ធាតុកថាយ មាតិកា ។

(នយមាតិកាតិ បញ្ជីវិធន វិភត្តំ ធាតុកថាបករណំ នាម សមត្តំ(៣))

បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ក្នុងបាលី

(តទនន្តរំ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិករណំ នាមមេសោ)

ខន្ធប្បញ្ញត្តិ អាយតនប្បញ្ញត្តិ ធាតុប្បញ្ញត្តិ សច្ចប្បញ្ញត្តិ

ឥន្ទ្រិយប្បញ្ញត្តិ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ ។

កិត្តាវតា ខន្ធនំ ខន្ធប្បញ្ញត្តិ ។ យាវតា បញ្ចក្ខន្ធា

រូបក្ខន្ធា វេទនាខន្ធា សញ្ញាខន្ធា សង្ខារក្ខន្ធា វិញ្ញាណក្ខន្ធា

ឯត្តាវតា ខន្ធនំ ខន្ធប្បញ្ញត្តិ ។

កិត្តាវតា អាយតនានំ អាយតនប្បញ្ញត្តិ ។ យាវតា

ទ្វាទសាយតនានំ ចក្ខុយតនំ រូបាយតនំ សោតាយតនំ

សទ្ធាយតនំ ឃានាយតនំ គន្ធាយតនំ ជីវ្ហាយតនំ រសាយតនំ

កាយាយតនំ ផោដ្ឋព្វាយតនំ មនាយតនំ ធម្មាយតនំ

ឯត្តាវតា អាយតនានំ អាយតនប្បញ្ញត្តិ ។

កិត្តាវតា ធាតុប្បញ្ញត្តិ ។ យាវតា អដ្ឋារស ធាតុយោ

៣ - ក្នុងបាលីអភិធម្មបិដក មានតែ ត្រឹម ធាតុកថាយមាតិកាតិ តាំងពីន័យមាតិកា ។ល។

សមត្តំ នេះជារបៀបតាមដែលចាប់ សូត្រចក ដែលមានក្នុងគម្ពីរឯទៀត ។

ចក្ខុធាតុ រូបធាតុ ចតុវិញ្ញាណធាតុ សោតធាតុ សទ្ធជាតុ
 សោតវិញ្ញាណធាតុ ឃានធាតុ គន្ធជាតុ ឃានវិញ្ញាណធាតុ
 ជីវ្ហាធាតុ រសធាតុ ជីវ្ហាវិញ្ញាណធាតុ កាយធាតុ ផោដ្ឋព្វធាតុ
 កាយវិញ្ញាណធាតុ មនោធាតុ ធម្មធាតុ មនោវិញ្ញាណធាតុ
 ឯត្តាវតា ធាតុនំ ធាតុប្បញ្ញត្តិ ។

កិត្តាវតា សច្ចានំ សច្ចប្បញ្ញត្តិ ។ យាវតា ចត្តាវិ
 សច្ចានិ (១) ទុក្ខសច្ចំ សមទយសច្ចំ និរោធសច្ចំ មគ្គសច្ចំ
 ឯត្តាវតា សច្ចប្បញ្ញត្តិ ។

កិត្តាវតា ឥន្ទ្រិយានំ ឥន្ទ្រិយប្បញ្ញត្តិ ។ យាវតា
 ពាវិសតិ ឥន្ទ្រិយានិ ចក្ខុន្ទ្រិយំ សោតិ ឥន្ទ្រិយំ ឃានិ ឥន្ទ្រិយំ ជីវ្ហិ ឥន្ទ្រិយំ
 កាយិ ឥន្ទ្រិយំ មនិ ឥន្ទ្រិយំ ឥត្តិ ឥន្ទ្រិយំ បុរិសិ ឥន្ទ្រិយំ ជិវិតិ ឥន្ទ្រិយំ
 សុខិ ឥន្ទ្រិយំ ទុក្ខិ ឥន្ទ្រិយំ សោមនស្សិ ឥន្ទ្រិយំ ទោមនស្សិ ឥន្ទ្រិយំ
 ឧបេក្ខិ ឥន្ទ្រិយំ សទ្ធិ ឥន្ទ្រិយំ វិរិយិ ឥន្ទ្រិយំ សតិ ឥន្ទ្រិយំ សមាធិ ឥន្ទ្រិយំ
 បញ្ញិ ឥន្ទ្រិយំ អនញ្ញតញ្ញស្សាមិតិ ឥន្ទ្រិយំ អញ្ញិ ឥន្ទ្រិយំ អញ្ញាតាវិតិ
 ឥន្ទ្រិយំ ឯត្តាវតា ឥន្ទ្រិយានំ ឥន្ទ្រិយប្បញ្ញត្តិ ។

កិត្តាវតា បុគ្គលានំ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ ។ សមយវិមុត្តោ

១ - ក្នុងភាវៈអក្សរខ្មែរខ្លះថា ចត្តាវិ អរិយសច្ចានិ នេះលើសពីជាលីក្នុង
 ព្រះអភិធម្មបិដក ។ មានក្នុងទីនេះ ។

អសមយវិមុត្តោ កុប្បធម្មោ អកុប្បធម្មោ បរិហានធម្មោ
 អបរិហានធម្មោ ចេតនាភព្វោ អនុរក្ខនាភព្វោ បុថុជ្ជនោ
 គោត្រភូ ភយុបរតោ អភយុបរតោ ភព្វាគមនោ អភព្វា
 គមនោ និយតោ អនិយតោ បដិបន្តកោ ផលេ វិតោ
 សមសីសិ វិតកប្បិ អរិយោ អនរិយោ សេក្ខោ អសេក្ខោ
 នេវសេក្ខោ នាសេក្ខោ តេវិជ្ជោ ឆទ្យភិព្វោ សម្មាសមុទ្ធោ
 បច្ចេកពុទ្ធោ ឧភតោភាគវិមុត្តោ បញ្ញាវិមុត្តោ កាយសក្ខិ ទិដ្ឋិប្បត្តោ
 សទ្ធាវិមុត្តោ ធម្មានុសារី សទ្ធានុសារី សត្តកត្តំ បរមោ
 កោលំកោលោ ឯកពិដិ សកិទាគាមី អនាគាមី អន្តរាបរិនិព្វាយី
 ឧបហច្ចបរិនិព្វាយី មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា
 អសង្ខារបរិនិព្វាយី អសង្ខារបរិនិព្វាយី សសង្ខារបរិនិព្វាយី
 ឧទ្ធុសោតោ អកនិដ្ឋតាមី សោតាបន្នោ សោតាបត្តិផល
 សច្ចិកិរិយាយ បដិបន្នោ សកិទាគាមី សកិទាគាមិផលសច្ចិ-
 កិរិយាយ បដិបន្នោ អនាគាមី អនាគា មិផលសច្ចិកិរិយាយ
 បដិបន្នោ អរហា អរហត្តផលសច្ចិកិរិយាយ បដិបន្នោតិ (១) ។

អយំ ខន្ធប្បញ្ញត្តាតិ ឆរិធនេ វិភតំ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិប្បករណំ

នាម សមត្តំ ។

១ - តាមដែលធ្លាប់សូត្រថា អរហត្តាយ បដិបន្នោតិ តែក្នុងតីនេះ បានសម្រេច
 បាលីក្នុងព្រះអភិធម្មបិដក ។

កថាវត្ថុ

ក្នុងបាលី

(តទនន្តរំ កថាវត្ថុប្បករណំ នាមេត្តំ)

បុគ្គលោ ឧបលព្ពតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេនាតិ ។ អាមន្តា ។ យោ
សច្ចិកដ្ឋោ បរមដ្ឋោ តតោ សោ បុគ្គលោ ឧបលព្ពតិ
សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេនាតិ ។

ន ហេវំ វត្តព្វេ ។ អាជាណាហិ និត្តហំ ហញ្ចិ បុគ្គលោ
ឧបលព្ពតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេន តេន វិត វេ វត្តព្វេ យោ
សច្ចិកដ្ឋោ បរមដ្ឋោ តតោ សោ បុគ្គលោ ឧបលព្ពតិ

សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេនាតិ ។ យំ តត្ថ វិទេសិ វត្តព្វេ ខោ
បុគ្គលោ ឧបលព្ពតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេន នោ ច វត្តព្វេ
យោ សច្ចិកដ្ឋោ បរមដ្ឋោ តតោ សោ បុគ្គលោ ឧបលព្ពតិ

សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេនាតិ មិច្ឆា ។ នោ ចេ បន វត្តព្វេ យោ
សច្ចិកដ្ឋោ បរមដ្ឋោ តតោ សោ បុគ្គលោ ឧបលព្ពតិ
សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេនាតិ នោ វិត វេ វត្តព្វេ បុគ្គលោ ឧបលព្ពតិ

សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេនាតិ ។ យំ តត្ថ វិទេសិ វត្តព្វេ ខោ
បុគ្គលោ ឧបលព្ពតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេន នោ ច វត្តព្វេ យោ
សច្ចិកដ្ឋោ បរមដ្ឋោ តតោ សោ បុគ្គលោ ឧបលព្ពតិ

សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេនាតិ មិច្ឆា ។

អនុលោមបញ្ជាក់(១)

(សកវាទិបញ្ជាសុត្តសតានិ បរិវាទិបញ្ជាសុត្តសតានីតិ សុត្តសហស្សំ
សមោធានេត្តាន វិភត្តំ កថាវត្ថុប្បករណំ នាម សមត្តំ)

យមក
ក្នុងបាលី

(តទនន្តរំ យមកប្បករណំ នាមេតំ)

យេ កេចិ កុសលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលាមូលា
យេ វា បន កុសលមូលា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា
យេ កេចិ កុសលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលេន ឯកមូលា
យេ វា បន កុសលមូលេន ឯកមូលា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា ។
យេ កេចិ កុសលមូលេន ឯកមូលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលេន
អញ្ញមញ្ញមូលា យេ វា បន កុសលមូលេន អញ្ញមញ្ញមូលា សព្វេ
តេ ធម្មា កុសលា ។ យេ កេចិ កុសលា ធម្មា សព្វេ តេ
កុសលមូលមូលា យេ វា បន កុសលមូលមូលា សព្វេ តេ ធម្មា
កុសលា ។ យេ កេចិ កុសលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលេន
ឯកមូលមូលា យេ វា បន កុសលមូលេន ឯកមូលមូលា សព្វេ
តេ ធម្មា កុសលា ។ យេ កេចិ កុសលេន ឯកមូលមូលា
ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលេន អញ្ញមញ្ញមូលមូលា យេ វា
បន កុសលេន អញ្ញមញ្ញមូលមូលា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា ។
យេ កេចិ កុសលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលកា យេ វា
បន កុសលមូលកា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា ។ យេ កេចិ

១- តាំងពី បុគ្គលោ ជាងដើមរៀងមកដល់ត្រឹមនេះ មានក្នុងបាលី កថាវត្ថុ ព្រះអភិ
ធម្មបិដក ។ តាំងពី សកវាទិ លេខ ។ សមត្តំ បាននពន្យល់ក្នុង កថាវត្ថុចមកហើយ ។
www.elibraryofcambodia.org

កុសលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលេន ឯកមូលកា យេ វា
 បន កុសលមូលេន ឯកមូលកា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា ។
 យេ កេចិ កុសលមូលេន ឯកមូលកា ធម្មា សព្វេ តេ
 កុសលមូលេន អញ្ញមញ្ញមូលា យេ វា បន កុសលមូលេន
 អញ្ញមញ្ញមូលកា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា ។ យេ កេចិ
 កុសលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលមូលកា យេ វា បន
 កុសលមូលមូលកា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា ។ យេ កេចិ
 កុសលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលេន ឯកមូលមូលកា យេ
 វា បន កុសលមូលេន ឯកមូលមូលកា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា ។
 យេ កេចិ កុសលមូលេន ឯកមូលមូលកា ធម្មា សព្វេ តេ
 កុសលមូលេន អញ្ញមញ្ញមូលកា យេ វា បន កុសលមូលេន
 អញ្ញមញ្ញមូលមូលកា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលាតិ ។
 មូលំ ហេតុនិទានញ្ច សម្មវេនំ បកវេនំ ន ច សមុដ្ឋា-
 នាហារាវម្មណា ចច្ចយោ សមុទយេន ចាតិ ។
 (មូលយមកាទិ ទសយមកប្បដិមណ្ឌិតំ យមកប្បករណំ
 នាម សមត្តំ) ។

បដ្ឋាន

ក្នុងបាលី

(តទនន្តរំ មហាបដ្ឋានប្បករណំ នាមេតំ)

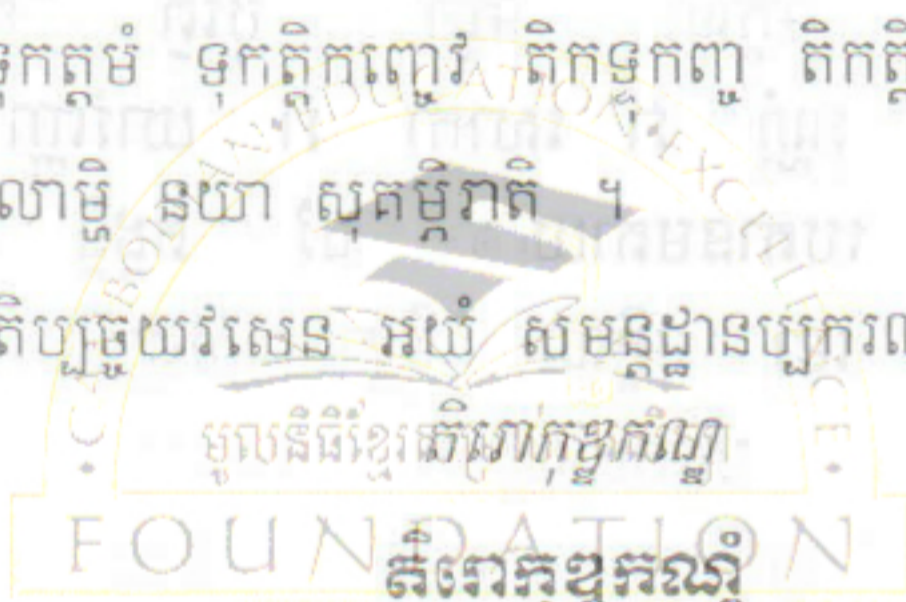
ហេតុប្បច្ចយោ	អារម្មណប្បច្ចយោ	អធិបតិប្បច្ចយោ
អនន្តរប្បច្ចយោ	សមនន្តរប្បច្ចយោ	សហជាតប្បច្ចយោ
អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយោ	និស្សយប្បច្ចយោ	ឧបនិស្សយប្បច្ចយោ
បុរេជាតប្បច្ចយោ	បច្ឆាជាតប្បច្ចយោ	អាសេវនប្បច្ចយោ

កម្មប្បច្ចយោ វិបាកប្បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច-

យោ ឈានប្បច្ចយោ មគ្គប្បច្ចយោ សម្បយុត្តប្បច្ចយោ វិប្បយុត្តប្បច្ចយោ
អត្ថិប្បច្ចយោ និត្ថិប្បច្ចយោ វិតតប្បច្ចយោ អវិតតប្បច្ចយោ ។

តិកញ្ច បដ្ឋានវរំ ទុក្ខតមំ ទុក្ខតិកញ្ចេវំ តិកទុកញ្ច តិកតិកញ្ចេវំ
ទុកទុកញ្ច ឆ អនុលោមិ នយា សុតម្ហិរា ។ តិកញ្ច បដ្ឋានវរំ ទុក្ខតមំ
ទុកតិកញ្ចេវំ តិកទុកញ្ច តិកតិកញ្ចេវំ ទុកទុកញ្ច ឆ បច្ឆនិយមិ នយា
សុតម្ហិរា ។ តិកញ្ច បដ្ឋានវរំ ទុក្ខតមំ ទុកតិកញ្ចេវំ តិកទុកញ្ច តិកតិ-
កញ្ចេវំ ទុកទុកញ្ច ឆ អនុលោមបច្ឆនិយមិ នយា សុតម្ហិរា ។ តិកញ្ច
បដ្ឋានវរំ ទុក្ខតមំ ទុកតិកញ្ចេវំ តិកទុកញ្ច តិកតិកញ្ចេវំ ទុកទុកញ្ច ឆ
បច្ឆនិយានលោមិ នយា សុតម្ហិរា ។

(ចតុវិសតិប្បច្ចយវសេន អយំ សមន្តដ្ឋានប្បករណវណ្ណនស និដ្ឋិតា)

FOUNDATION គិរោកុខ្មេសុ

គិរោកុខ្មេសុ តិដ្ឋន្តិ សន្និសីដ្ឋានកេសុ ច ទ្វារពាហាសុ តិដ្ឋន្តិ អាគន្ធាន
សកំ យរំ បហុតេ អន្តបានមិ ខជ្ជភោជេ ឧបដ្ឋិតេ ន តេសំ កោចិ សរតិ
សត្តានំ កម្មបច្ឆយា ឯវំ ទទន្តិ ញាតិនំ យេ ហោន្តិ អនុកម្យកា សថិ
បណិតំ កាលេន កប្បិយំ បានភោជនំ ឥទំ វោ ញាតិនំ ហោតុ សុខិតា
ហោន្តុ ញាតយោ តេ ច តត្ថ សមាគន្ធា ញាតិបេតា សមាគតា បហុតេ
អន្តបានមិ សក្កច្ចំ អនុមោទេវេ ចិរំ ជិវន្តុ នោ ញាតិ យេសំ ហោន្តុ
លភាមសេ អម្ពាកញ្ច កតា បូជា ទាយកា ច អនិច្ចល

ន ហិ តត្ថ កសិ អតិ គោរក្ខេត្ត ន វិជ្ជតិ
 វណិជ្ជា តាទិសិ នតិ ហិរញ្ញោន កយាកយំ
 តតោ ទិន្នេន យាបេន្តិ បេតា កាលកតា តហិ
 ឧណ្ណតេ ឧទកំ រុដ្ឋ យថា និន្នំ បវត្តតិ
 ឯវមេវ តតោ ទិន្នំ បេតានំ ឧបកប្បតិ
 យថា វារិវហា បូរា បរិបូរេន្តិ សាគរំ
 ឯវមេវ តតោ ទិន្នំ បេតានំ ឧបកប្បតិ ។
 អទាសិ មេ អកាសិ មេ ញាតិ មិត្តា សខា ច មេ
 បេតានំ ទក្ខិណំ ទដ្ឋា បុព្វេ កតមនុស្សរំ
 ន ហិ រុណ្ណំ វា សោកា វា យាវញ្ញា បរិវេទនា
 ន តំ បេតានមតាយ(១) ឯវ តិដ្ឋនិ ញាតយោ
 អយញ្ច ខោ ទក្ខិណា ទិន្នា សង្ឃមិ សុបតិដ្ឋិតា
 ទិយរត្តំ ហិតាយស្ស ឋានសោ ឧបកប្បតិ
 សោ ញាតិធម្មោ ច អយំ និទស្សិតោ
 បេតាន បូជា ច កតា ឧទ្យារា
 ពលញ្ច ភិក្ខុនមនុប្បទិន្នំ
 តុម្ពេហិ បុញ្ញំ បសុតំ អនប្បកន្តិ ។

ដកស្រង់ពីភាណវារៈបាលី

យទិ ហីនេ តតោ ឋានេ កាយទុច្ឆរិតេន វា បើញាតិ
 ណាមួយ ទៅកើតក្នុងទីដីថោកទាបព្រោះកាយទុច្ឆរិតក្តី (វិចី ទុច្ឆរិតក្តី មនោ ទុច្ឆរិតក្តី)
 ឥមិនា បុញ្ញតេជេន តម្លា ឋានា បមុញ្ញតុ ក៏ស្តេមឱ្យរងដោះ
 ចាកទី (ដីថោកទាប) នោះ ដោយតេជះតិបុណ្យនោះ

១ - ជានតម្លេតស្ស អត្ថាយ ក៏មានទាំង ២ ន័យនេះ បានដូចគ្នា ។

យទិ ទេវបុរេ រម្មេ វិមាទេ រតនសោភិតេ ឬ បើ ទៅកើតក្នុង
ទេវបុរិ ជាវិមាន គួររីករាយដែលជាស្ថានមានលំអរ ដោយរតនផ្សេងៗ ស្រាប់ ហើយ ។

ឥមិនា បុញ្ញតេជេន ភិយ្យោ ភិយ្យោ បវឌ្ឍតិ ក៏សូមឱ្យ
រំងិតតែចំរើនជាភិយ្យោភាព ដោយតេជះតិបុណ្យនេះ ។

ឯវិ មហិទ្ធិយា ឯសា យទិទំ បុញ្ញសម្បទា បុញ្ញសម្បទា
គឺគុណជាតិជាហេតុដល់ព្រមដោយបុណ្យឯណា បុញ្ញសម្បទានេះ មានបូទិដ៏ធំ
ក្រែលែង ដោយប្រការយ៉ាងនេះ ។

តស្វា ធិរា បសំសន្តិ បណ្ឌិតា កតបុញ្ញតំ ព្រោះហេតុនោះ
បណ្ឌិតទាំងឡាយ អ្នកមានប្រាជ្ញា រមែងសរសើរនូវភាពនៃបុគ្គលអ្នកមានបុណ្យ
ធ្វើទុកហើយ ។

សុខោ វិបាកោ បុញ្ញានំ ផលរបស់បុណ្យទាំងឡាយ រមែងនាំមកនូវ
សេចក្តីសុខ ។

អធិប្បាយោ សមិជ្ឈតិ សេចក្តីប្រាថ្នារមែងសម្រេច ។

ខិប្បញ្ច បរិយោសានេ និព្វានំ សមាធិតច្ចតិ ម្យ៉ាងទៀត
ក្នុងកាលជាទីបំផុត បុគ្គលរមែងបាននូវព្រះនិព្វានដ៏ឆាប់រហ័ស ។

យោ ភាជនសហស្សេហិ បូរណំ វរកោជនំ
ទទេយ្យាបរិមាណានំ ឯកបត្តម្យិ នាលភេ

ពុទ្ធប្បាទេ សារីបុត្តោ យេ ចញ្ជោ អគ្គសារីកា
បុគ្គលគប្បិឱ្យនូវវរកោជន ដ៏ពេញដោយភាជនៈមួយពាន់ ក៏មិនបានស្មើ

នឹងកោជនមួយចាត្រ ដែលគេបានឱ្យហើយដល់ព្រះសារីបុត្រ និងពួកអគ្គសារីក
ដទៃក្នុងពុទ្ធប្បាទ (នេះ) ដែលមានគុណប្រមាណមិនបាន ។

បត្តបូរានភារេន មាតាបិតា បមព្ភារេ (ព្រោះហេតុនោះ) បាន
www.elibraryofcambodia.org

ជាមាតានិងបិតា រមែងបានរួច (ចាកទីដីថោកទាប) ដោយអានុភាពនៃបាយ
ដែលពេញក្នុងបាត្រ ។

(សេចក្តីពន្យល់ - ធម៌យទិហ៍នេះនេះ សូត្របាលីសុទ្ធក៏បាន សូត្រប្រែផង
ក៏បាន ។ តពីនេះទៅត្រូវសូត្រពហូទេវាទៀត សឹមសូត្របដិច្ចសម្មាទ គឺអវិជ្ជា-
បច្ចយា និងធម៌បំសុកុលឯទៀត ។) ។

បដិច្ចសម្មាទ

អវិជ្ជាបច្ចយា សង្ខារា សង្ខារទាំងឡាយ (កើតមាន) ព្រោះបច្ច័យ
គឺ អវិជ្ជា ពោលគឺ សេចក្តីល្ងង់ ។

សង្ខារប្បច្ចយា វិញ្ញាណំ វិញ្ញាណ (កើតមាន) ព្រោះបច្ច័យគឺសង្ខារ ។

វិញ្ញាណប្បច្ចយា នាមរូបំ នាមនិងរូប (កើតមាន) ព្រោះបច្ច័យ គឺ វិញ្ញាណ

នាមរូបប្បច្ចយា សឡាយតនំ អាយតនៈ ៦ (កើតមាន) ព្រោះ
បច្ច័យ គឺ នាម និង រូប ។ មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា

សឡាយតនប្បច្ចយា ជស្សោ សម្មស្ស (កើតមាន) ព្រោះបច្ច័យ
គឺ អាយតនៈ ៦ ។

ជស្សប្បច្ចយា វេទនា វេទនា (កើតមាន) ព្រោះបច្ច័យ គឺសម្មស្ស ។

វេទនាបច្ចយា តណ្ហា តណ្ហា (កើតមាន) ព្រោះបច្ច័យ គឺវេទនា ។

តណ្ហាបច្ចយា ឧបាទានំ ឧបាទាន (កើតមាន) ព្រោះបច្ច័យ គឺតណ្ហា ។

ឧបាទានប្បច្ចយា ភវោ ភព (កើតមាន) ព្រោះបច្ច័យ គឺឧបាទាន ។

ភវប្បច្ចយា ជាតិ ជាតិ (កើតមាន) ព្រោះបច្ច័យ គឺ ភព ។

ជាតិប្បច្ចយា ជរាមរណំ ជរានិងមរណ កើតមានព្រោះបច្ច័យ គឺជាតិ ។

សោកបរិទេវទុក្ខទោមនស្សបាយាសា សម្មវន្តិ សេចក្តីសោក

សេចក្តីខ្សឹកខ្សួល សេចក្តីព្រួយ សេចក្តីតូចចិត្ត និងសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ទាំងឡាយ

ក៏រមែងកើតមាន (ព្រោះជាតិជាបច្ច័យដែរ) ។

ឯវមេតស្ស កេវលស្ស ទុក្ខន្ទស្ស សមុទយោ ហោតិ
កិរិយាកើតមាន នៃទុក្ខទាំងអស់នេះ មានដោយប្រការដូច្នោះ ។

អវិជ្ជាយត្រូវ អសេសវិភាគនិរោធា សង្ខារនិរោធា កិរិយា
រលត់នៃសង្ខារ ព្រោះកិរិយារលត់ដោយអរិយមគ្គ ឥតមានសេសសល់ នៃអវិជ្ជា
មែនពិត ។

សង្ខារនិរោធា វិញ្ញាណនិរោធា កិរិយារលត់នៃវិញ្ញាណ ព្រោះ
រលត់នៃសង្ខារ ។

វិញ្ញាណនិរោធា នាមរូបនិរោធា កិរិយារលត់នៃ នាម និង រូប
ព្រោះរលត់នៃវិញ្ញាណ ។

នាមរូបនិរោធា សឡាយតននិរោធា កិរិយារលត់នៃអាយតនៈ
៦ ព្រោះរលត់នៃ នាម និង រូប ។

សឡាយតននិរោធា ជស្សនិរោធា កិរិយារលត់នៃសម្មស្ស
ព្រោះរលត់នៃ អាយតនៈ ៦ ។

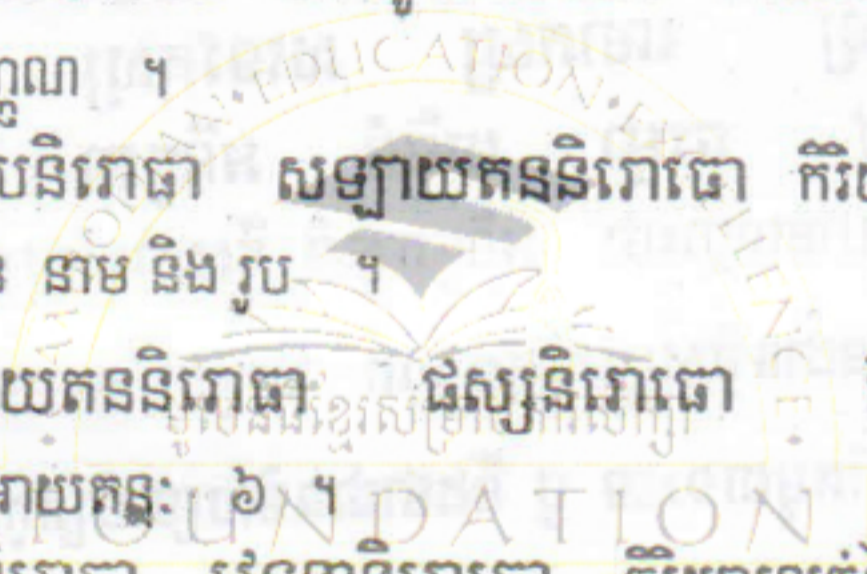
ជស្សនិរោធា វេទនានិរោធា កិរិយារលត់នៃវេទនា ព្រោះរលត់
នៃសម្មស្ស ។

វេទនានិរោធា តណ្ហានិរោធា កិរិយារលត់នៃតណ្ហា ព្រោះរលត់
នៃវេទនា ។

តណ្ហានិរោធា ឧបាទាននិរោធា កិរិយារលត់នៃឧបាទាន ព្រោះ
រលត់ នៃតណ្ហា ។

ឧបាទាននិរោធា ភវនិរោធា កិរិយារលត់នៃភព ព្រោះរលត់
នៃឧបាទាន ។

ភវនិរោធា ជាតិនិរោធា កិរិយារលត់នៃជាតិ ព្រោះរលត់នៃភព ។
ជាតិនិរោធា ជរាមរណំ ជរា និង មរណៈ (រលត់) ព្រោះកិរិយា
រលត់នៃជាតិ ។

សោកបរិទេវទុក្ខទោមនស្សបាយាសា និរុដ្ឋានិ សេចក្តីសោក
សេចក្តីខ្សឹកខ្សួល សេចក្តីព្រួយ សេចក្តីតូចចិត្ត និងសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ទាំងឡាយ
ក៏រមែងរលត់ទៅ (ព្រោះកិរិយារលត់ទៅនៃជាតិដែរ) ។

ឯវមេតស្ស កេវលស្ស ទុក្ខក្ខន្ធស្ស និរោធា ហោតិ
កិរិយារលត់ទៅនៃទុក្ខទាំងអស់នេះ មានដោយប្រការដូច្នោះ ។

សំរេជនីយគាថា

ន តាមធម្មោ និតមស្ស ធម្មោ
ន ចាបិ យំ ឯកកុលស្ស ធម្មោ
សព្វស្ស លោកស្ស សទេវកស្ស
ឯសេវ ធម្មោ យទិទំ អនិច្ចតា

ធម៌ឯណាដែលមានឈ្មោះថា អនិច្ចតាធម៌ គឺសភាពប្រែប្រួលមិនទៀង
អនិច្ចតាធម៌នេះ មិនមែនជាធម៌សម្រាប់អ្នកស្រុក (តែមួយ ១) ទេ មិនមែនជា
ធម៌សម្រាប់អ្នកនិគម (តែមួយ១) ទេ ឬ នឹងថាជាធម៌សម្រាប់ត្រកូល តែមួយ១
ក៏មិនមែនទេ. អនិច្ចតានុ៎ះ ជាធម៌សម្រាប់មនុស្សសត្វ ព្រមទាំងទេវតា មារ ព្រហ្ម
ទាំងអស់ គ្រប់រូប ។

ន តាមធម្មោ និតមស្ស ធម្មោ
ន ចាបិ យំ ឯកកុលស្ស ធម្មោ
សព្វស្ស លោកស្ស សទេវកស្ស
ឯសេវ ធម្មោ យទិទញ្ច ទុក្ខតា

ធម៌ឯណាដែលមានឈ្មោះថា ទុក្ខតាធម៌ គឺសភាពជាទុក្ខ ទុក្ខតាធម៌នេះ
មិនមែនជាធម៌សម្រាប់អ្នកស្រុក (តែមួយ ១) ទេ មិនមែនជាធម៌សម្រាប់អ្នក
និគម (តែមួយ ១) ទេ ឬនឹងថាសម្រាប់ត្រកូលតែមួយ១ ក៏មិនមែនទេ ទុក្ខតា

ធម៌នុ៎ះ ជាធម៌សម្រាប់មនុស្សសត្វ ព្រមទាំងទេវតា មារ ព្រហ្មគ្រប់រូបទាំងអស់ ។

ន តាមធម្មោ និតមស្ស ធម្មោ
ន ចាបិ យំ ឯកកុលស្ស ធម្មោ
សព្វស្ស លោកស្ស សទេវកស្ស
ឯសេវ ធម្មោ យទិទំ អនត្តតា

ធម៌ឯណាដែលមានឈ្មោះថា អនត្តាធម៌ គឺសភាពមិនមែនជារបស់ខ្លួន
អនត្តាធម៌នេះ មិនមែនជាធម៌សម្រាប់អ្នកស្រុក (តែមួយ ៗ) ទេ មិនមែនជាធម៌
សម្រាប់អ្នកនិគម (តែមួយ ៗ) ទេ ឬនឹងថាជាធម៌សម្រាប់ត្រកូលតែមួយៗ ក៏
មិនមែនទេ អនត្តាធម៌នុ៎ះ ជាធម៌សំរាប់មនុស្សសត្វ ព្រមទាំងទេវតាមារ ព្រហ្ម
ទាំងអស់គ្រប់រូប ។

អនិច្ចា វិត សង្ខារា ឧប្បាទវយធម្មិនោ
ឧប្បជ្ជិត្តា និរដ្ឋានិ តេសំ រូបសមោ សុខោ

សង្ខារធម៌ទាំងឡាយ មិនទៀងមែនពិត មានកិរិយាកើតឡើង និងវិនាស
ទៅវិញជាធម្មតា រមែងកើតឡើងហើយរលត់ទៅវិញ លុះតែរលត់នូវសង្ខារទាំង
ឡាយនោះហើយ ទើបបាននូវសេចក្តីសុខគ្រប់យ៉ាង ។

សព្វេ សត្តា មរិស្សន្តិ មរណន្តំ ហិ ជីវិតំ
យថា កម្មំ គមិស្សន្តិ បុញ្ញបាបផលូបតា
និរយំ បាបកម្មន្តា បុញ្ញកម្មា ច សុគតិ

សត្វទាំងឡាយ ទៀងតែនឹងស្លាប់គ្រប់ៗ គ្នា ព្រោះថាជីវិត (របស់សត្វ
ទាំងឡាយ) សុទ្ធតែមានសេចក្តីស្លាប់នៅខាងចុងបំផុតគ្រប់ ៗ ប្រាណ (ម្យ៉ាង
ទៀត) សត្វទាំងឡាយរមែងកាន់យកនូវផលបុណ្យផលបាប ហើយនឹងទៅតាម
យថាកម្ម គឺទៅតាមគួរដល់អំពើល្អនិងអាក្រក់ដែលខ្លួនបានធ្វើ អ្នកដែលបានធ្វើ

បាបតែងធ្លាក់ទៅសោយទុក្ខក្នុងនរក ចំណែកខាងអ្នកធ្វើបុណ្យ តែងទៅកាន់
សុតតិភព ។

តស្មាំ ករេយ្យ កល្យាណំ និចយំ សម្បរាយិកំ
បុញ្ញានិ បរលោកស្មី បតិដ្ឋា ហោន្តិ បាលិនំ

ព្រោះហេតុដូច្នេះហើយ សាធុជនអ្នកមានចំណង់ចង់បានសេចក្តីសុខដល់
(ខ្លួន) គួរតែប្រញាប់ប្រញាល់ធ្វើអំពើបុណ្យដែលជាគុណ គឺអ្នកប្រាជ្ញតែងរាប់អាន
ឱ្យបានជានិច្ច គឺខ្លួនត្រូវការសាងសន្សំ (គ្រាន់នឹងបានជាទីពឹង) ទៅក្នុងភពខាង
នាយ (ព្រោះថា) បុណ្យទាំងឡាយ តែងជាទីពឹងពន្យារកំរិតរបស់សត្វទាំងឡាយ
ក្នុងលោក ។

ផេណុបិណ្ណោបមំ រូប វេទនា បុព្វទ្ធិបមា
មរិចិកូបមា សញ្ញា សង្ខារា កទលូបមា
មាយូបមញ្ញា វិញ្ញាណំ ទេសិតា និច្ចពន្ធនា

រូបមានសេចក្តីប្រៀបធៀបនឹងដុំនៃពពុះទឹក វេទនាមានសេចក្តីប្រៀប
ធៀបនឹងក្រពេញទឹក ដែលបោងឡើងព្រួចៗ សញ្ញាមានសេចក្តីប្រៀបធៀបនឹងថ្លៃ
បណ្តើរកូន សង្ខារទាំងឡាយ មានសេចក្តីប្រៀបធៀបនឹងដើមចេក វិញ្ញាណមាន
សេចក្តីប្រៀបធៀបនឹងកលមាយា (សេចក្តីប្រៀបធៀបនៃខន្ធទាំង ៥ នេះ) គឺ
ព្រះពុទ្ធមានផៅពង្សដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ដូចជាព្រះអាទិត្យ ព្រះអង្គទ្រង់សំដែងហើយ ។

អចិរំ វត យំ កាយោ បបរិ អធិសេស្សតិ
ឆុទ្ធា (១) អបេតវិញ្ញាណោ និរត្តំ កលិដ្ឋរំ

១ - ដែលសូត្រថា តុច្ឆោ ប្រែថាទទេ ។ ក្នុងទីនេះយក ឆុទ្ធា ដូច្នេះវិញប្រែថា ចោល
បោះបង់ ដើម្បីឱ្យសមតាមសេចក្តី ដែលមានក្នុងទីគ្រប់អន្លើ ។
www.elibraryofcambodia.org

កាយនេះមិននៅយូរប៉ុន្មានឡើយ តែមានវិញ្ញាណទៅប្រាសហើយជា
កាយគឺ គេបោះបង់ចោល ក៏នឹងដេកសង្កត់នៅលើផែនដី ដូចជាអង្កត់ឧសរក
ប្រយោជន៍គ្មាន ។

អាយុ ឧស្មា ច វិញ្ញាណំ យទា កាយំ ជហន្តិមំ
អបវិដ្ឋោ តទា សេតិ និរត្តំ កលិង្ករំ

អាយុក្តី ភ្លើងក្តី វិញ្ញាណក្តី តែលះបង់នូវកាយនេះ ទៅក្នុងកាលណាហើយ
(កាយនេះ ក៏ដល់នូវសេចក្តីមិនគួរនឹងទុកដាក់ឱ្យនៅលើផ្ទះសម្បែងបានឡើយ)
គេតែងនាំយកទៅចោលឱ្យដេកនៅ (លើផែនដី) ក្នុងកាលណោះឯងដូចជាអង្កត់
ឧសរកប្រយោជន៍គ្មានឡើយ ។

យថា ទណ្ឌេន គោបាលោ គារោ បាជេតិ គោចរំ
ឯវំ ជរា ច មច្ច ច អាយុំ បាជេន្តិ បាលិនំ
តង្វាលគោ គៀងគោទាំងឡាយ ដោយអាជ្ជា គឺដំណាង បូរំព័តយ៉ាងណា
មិញ ជរាគឺសេចក្តីខ្ពុតទ្រោមគ្រាំគ្រា និងមច្ចរាជ គឺសេចក្តីស្លាប់ក៏គៀងទៅនូវ
អាយុរបស់សត្វទាំងឡាយយ៉ាងនោះឯង ។

ដកស្រង់ពីសត្តបរិត្ត - ទ្វារសបរិត្តរបស់ព្រះសុទ្ធវង្ស ហួត-ភាស

ចប់ សំវេជនីយតាថា
សេចក្តីបញ្ជាក់

កាលសូត្រសំវេជនីយតាថានេះចប់ហើយ ត្រូវសូត្រ យថា វារិវហា
សព្វិតិយោសព្វពុទ្ធានុភាវេនសក្កត្វា សោ អត្តលទ្វោ
តទៅទៀតតាមការគួរ ដើម្បីបញ្ចប់ពិធីបំភូល ។ សូមបញ្ជាក់ថា ធម៌ យថា ជាដើម
ដែលលោកត្រូវសូត្រខាងចុងនេះ ជាធម៌សម្រាប់ឱ្យពរដល់ម្ចាស់ទាន តែប៉ុណ្ណោះ

ចប់ ធម៌ដារ វេរ - បំសុក្ខល

ធម៌សុត្របន្ត
សត្តបរិត្ត

អន្លើន្ទាតត្រកនេវតា

សរជ្ជំ សសេនំ សពន្ធំ នវិន្ធំ បរិត្តានុភារោ
សទា រក្ខត្តតិ ជីវិតាន មេត្តំ សមេត្តា
ភទន្តា អវិក្ខិត្តចិត្តា បរិត្តំ ភណន្តុ

អ្នកដ៏ចម្រើនទាំងឡាយ ជាអ្នកប្រកបដោយមេត្តា ចូរជ្រាបនូវមេត្តាចិត្ត

ដោយគិតដូច្នោះថា សូមអានុភាពនៃព្រះបរិត្ត រក្សានូវព្រះមហាគ្យត្រជាតំជាង
នរជន ព្រមទាំងរាជសម្បត្តិ ព្រមទាំងសេនាអាមាត្យ ព្រមទាំងរាជវង្សានុវង្ស
សព្វ ៗ កាលរៀងទៅ ហើយកុំមានចិត្តរាយមាយ ចូរសុត្រនូវព្រះបរិត្ត ។

សន្តោ ចក្កវាឡេសុ អត្រាតច្ឆន្ត ទេវតា
សទ្ធម្មំ មុនិរាជស្ស សុណន្តុ សត្តមោក្ខទំ

ទេវតាទាំងឡាយ ក្នុងចក្រវាឡេទាំងឡាយ ដោយជីវិត្យ ចូរមកប្រជុំគ្នា
ក្នុងទីនេះ ចូរស្តាប់ព្រះសទ្ធម្ម ជាធម៌អាចឱ្យនូវស្មោះនិងព្រះនិព្វាន (របស់ព្រះអនា-
វរណញ្ញាណ) ជាស្តេចនៃអ្នកប្រាជ្ញ ។

សត្តេ កាមេ ច រូបេ គិរិសិខរតដេ ចន្តលិក្ខេ វិមារេ
ទីបេ រដ្ឋេ ច គាមេ តរុវនតហានេ តេហវត្តម្ហិ ខេត្តេ ភុម្មា
ចាយន្តុ ទេវា ជលថលវិសមេ យក្ខតន្ទព្វនាតា តិដ្ឋន្តា
សន្តិកេ យំ មុនិវរវចនំ សាធរោ មេ សុណន្តុ

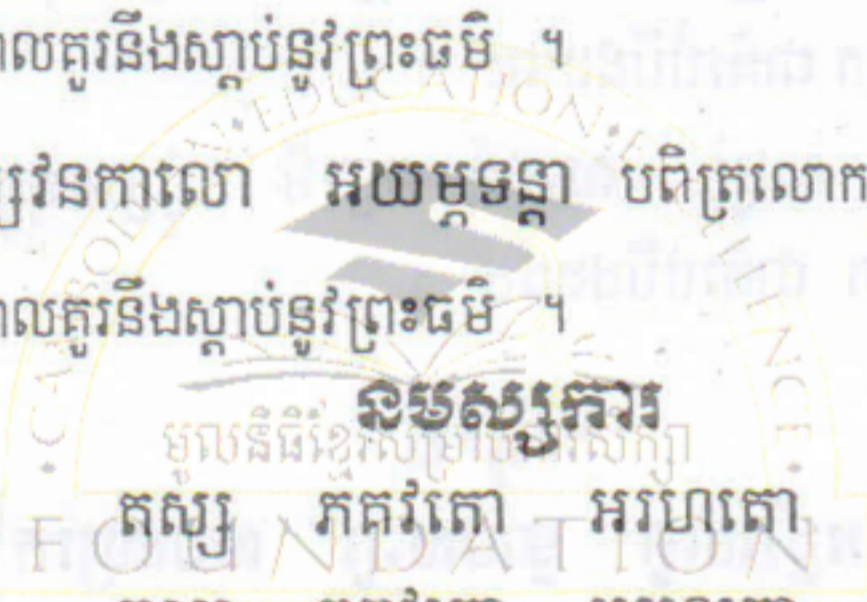
ទេវតាទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្នុងស្ថានសួគ៌ ដែលជាកាមភពនិងរូបភពក្តី
ភុម្មទេវតាទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្នុងទិព្វវិមាន គឺកំពូលភ្នំ ឬភ្នំដែលដាច់ក្តី ព្រំ
អាកាសក្តី នៅនាគោះនិងដែននិងស្រែក្តី នៅនាដើមព្រឹក្សានិងព្រៃព្រាតស្សាត ឬ

ទីស្រែចំការក្តី យកូនិងគន្ធព្វនិងនាគទាំងឡាយ ដែលស្ថិតនៅនាទីទឹកទិគោក ឬ
ទីមិនរាបស្មើ ដែលនៅក្នុងទីនេះក្តី សូមអញ្ជើញមកប្រជុំគ្នា (ក្នុងទីនេះ)
ពាក្យឯណាដែលជាពាក្យព្រះសាក្យមុនីដ៏ប្រសើរ (ដែលយើងខ្ញុំនឹងសូត្រឥឡូវ
នេះ) លោកអ្នកសប្បុរសទាំងឡាយ ចូរស្តាប់នូវពាក្យនោះ (អំពីសំណាក់)
នៃខ្ញុំ ដោយគោរព) ។

ធម្មស្សវនកាលោ អយម្ពុទន្តា បពិត្រលោកអ្នកដ៏ចម្រើនទាំងឡាយ
ពេលនេះ ជាពេលគួរនឹងស្តាប់នូវព្រះធម៌ ។

ធម្មស្សវនកាលោ អយម្ពុទន្តា បពិត្រលោកអ្នកដ៏ចម្រើនទាំងឡាយ
ពេលនេះ ជាពេលគួរនឹងស្តាប់នូវព្រះធម៌ ។

ធម្មស្សវនកាលោ អយម្ពុទន្តា បពិត្រលោកអ្នកដ៏ចម្រើនទាំងឡាយ
ពេលនេះ ជាពេលគួរនឹងស្តាប់នូវព្រះធម៌ ។

នមស្សការ

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស
នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស
នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស

វិកិរិយានមស្សការថ្វាយបង្គំ (នៃខ្ញុំព្រះករុណា) ចូរមានដល់ព្រះដ៏មានព្រះ
ភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គជាព្រះអរហន្តដ៏ប្រសើរ ទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវញោយ្យធម៌ទាំង
ពួង ដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គ ឥតមានគ្រូអាចារ្យណា ប្រដៅព្រះអង្គឡើយ ។

សរណគមន៍

ពុទ្ធិ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធជាទីពឹង ទិវពួក
ធម្មិ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះធម៌ជាទីពឹង ទិវពួក
សង្ឃិ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះសង្ឃជាទីពឹង ទិវពួក

ទុតិយម្សិ តុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវ
ព្រះពុទ្ធជាទីពឹងទីរព្វក ជាគំរប់ពីរដងផង ។

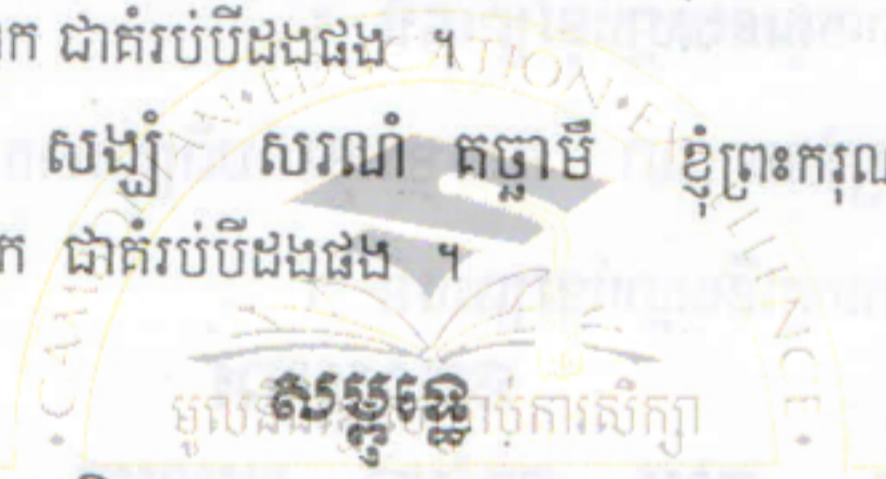
ទុតិយម្សិ ធម្មំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវ
ព្រះធម៌ជាទីពឹងទីរព្វក ជាគំរប់ពីរដងផង ។

ទុតិយម្សិ សង្ឃំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវ
ព្រះសង្ឃជាទីពឹងទីរព្វក ជាគំរប់ពីរដងផង ។

តតិយម្សិ ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវ
ព្រះពុទ្ធជាទីពឹងទីរព្វក ជាគំរប់បីដងផង ។

តតិយម្សិ សង្ឃំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវ
ព្រះសង្ឃជាទីពឹងទីរព្វក ជាគំរប់បីដងផង ។

តតិយម្សិ សង្ឃំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវ
ព្រះសង្ឃទីពឹងទីរព្វក ជាគំរប់បីដងផង ។

សម្ពុទ្ធិ អដ្ឋវិសញ្ចោ ទ្វាទសញ្ចោ T សហស្សវេក

បញ្ចសតសហស្សានិ នមាមិ សិរសា អហំ

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ ២៨ ព្រះ
អង្គធំៗ ១ មុន ២ ពាន់ព្រះអង្គផង ៥ សែនព្រះអង្គផង ដោយត្បូង (របស់
ខ្ញុំព្រះករុណាផង) ។

តេសំ ធម្មញ្ច សង្ឃញ្ច អាទរេន នមាមិហំ

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះធម៌ផង នូវព្រះសង្ឃផង របស់
ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយនោះដោយគោរព ។

នបស្ថាវានុភារេន ហន្តា សព្វេ ឧបទ្ធវេ

អនេកា អន្តរាយាបិ វិនស្សន្ត អសេសតោ

ដោយអនុភាពនៃកិរិយាមនស្សការថ្វាយបង្គំ សូមឱ្យកំចាត់បង់នូវឧបទ្រព
ទាំងឡាយទាំងពួង ទាំងសេចក្តីអន្តរាយទាំងឡាយជាអនេកក៏ ចូរឱ្យវិនាសទៅកុំបី
មានសេសសល់ឡើយ ។

សម្មុទ្ធ បញ្ចាបញ្ញាសញ្ញា ចតុរិសតិសហស្សកេ
ទសសតសហស្សានិ នមាមិ សិរសា អហំ

ខ្ញុំព្រះករុណាសូមថ្វាយបង្គំ នូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ ៥៥ ព្រះអង្គផង
២ម៉ឺន ៤ពាន់ ព្រះអង្គផង ១ លាន ព្រះអង្គផង ដោយត្បូង (របស់ខ្ញុំព្រះករុណា) ។

តេសំ ធម្មញ្ញ សង្ឃញ្ញ អាទរេន នមាមិហំ

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះធម៌ផង នូវព្រះសង្ឃផង របស់
ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយនោះ ដោយគោរព ។

នមក្ការានុភារេន ហន្តា សញ្ញេ ឧបទ្ធវេ

អនេកា អន្តរាយាបិ វិនស្សន្ត អសេសតោ

ដោយអានុភាពនៃកិរិយាមនស្សការថ្វាយបង្គំ សូមឱ្យកំចាត់បង់នូវឧប-
ទ្រពទាំងឡាយទាំងពួង ទាំងសេចក្តីអន្តរាយទាំងឡាយ ជាអនេកក៏ចូរឱ្យវិនាសទៅ
កុំមានសេសសល់ឡើយ ។

សម្មុទ្ធ នវុត្តរសតេ អដ្ឋចត្តាទ្វិសសហស្សកេ

រិសតិសតសហស្សានិ នមាមិ សិរសា អហំ

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ ១០៩
ព្រះអង្គផង ៤ ម៉ឺន ៨ ពាន់ព្រះអង្គផង ២ លាន ព្រះអង្គផង ដោយត្បូង (របស់
ខ្ញុំព្រះករុណា) ។

តេសំ ធម្មញ្ញ សង្ឃញ្ញ អទរេន នមាមិហំ

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះធម៌ផង នូវព្រះសង្ឃផង របស់
ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយនោះ ដោយគោរព ។

នមក្ការានុភាវេន ហន្តា សព្វេ ឧបទ្វេវ

អនេកា អន្តរាយាបិ វិនស្សន្ត អសេសតោ

ដោយអនុភាពនៃកិរិយានមស្សការថ្វាយបង្គំ សូមឱ្យកំចាត់បង់នូវឧបទ្រព
ទាំងឡាយទាំងពួង ទាំងសេក្តីអន្តរាយទាំងឡាយជាអនេក ក៏ចូរឱ្យវិនាសទៅ កុំបី
មានសេសសល់ឡើយ ។

បទ្ទលសុត្តារម្ពោ

យេ សន្តា សន្តចិត្តា តិសរណសរណា ឯត្ថ លោកន្តវេ វា
ភុម្មា ភុម្មា ច ទេវា គុណគណតហណព្យាវដា សព្វកាលំ
ទេវតាទាំងឡាយឯណា ជាភុម្មទេវតាក្តី មិនមែនជាភុម្មទេវតាក្តី ជាអ្នក
មានចិត្តស្ងប់ មានព្រះរតនត្រ័យជាទីពឹងទីពឹង ដែលមាននៅក្នុងលោកនេះ ឬ
ក្នុងចន្លោះនៃលោក ជាអ្នកខ្លាយខ្វល់ក្នុងកិរិយាកាន់យកនូវពពួកនៃគុណ សព្វ ៗ
កាល ។

មូលនីធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា

FOUNDATION

ឯតេ អាយន្ត ទេវា វរកនកមយេ មេរុរាជេ វសន្តោ
សន្តោ សន្តោ សហេតុំ មុនិវរវចនំ សោតុមគ្គំ សមគ្គំ
សូមទេវតាទាំងឡាយនោះអញ្ជើញមក ម្យ៉ាងទៀត ទេវតាដែលស្ថិតនៅ
លើកំពូលភ្នំមេរុរាជសុទ្ធសឹងតែមានដ៏ប្រសើរ សូមអញ្ជើញមកផង សូមទេវតាជា
សប្បុរសទាំងឡាយ អញ្ជើញមកកាន់ទិសមាតម ដើម្បីស្តាប់ នូវពាក្យនៃព្រះមុនី
ដ៏បរវ ជាធម៌ដ៏ប្រសើរលើស ជាហេតុនាំឱ្យកើតនូវសេចក្តីត្រេកអរ ។

សព្វេសុ ចក្កវាឡេសុ យក្ខា ទេវា ច ព្រហ្មនោ
យំ អម្ពេហិ កតំ បុញ្ញំ សព្វសម្បត្តិ សាធកំ
បុណ្យឯណាដែលយើងបានធ្វើហើយ ជាបុណ្យអាចឱ្យសម្រេចនូវសម្បត្តិ

ទាំងពួង សូមយក្ខទាំងឡាយផង ទេវតាទាំងឡាយផង ព្រហ្មទាំងឡាយផង

ក្នុង ចក្រវាឡទាំងអស់ (អនុមោទនាត្រេកអរនឹងបុណ្យនោះ) ។

សព្វ តំ អនុមោទិត្តា សមគ្គា សាសនេ រតា

បមាទរហុតា ហោន្តុ អារក្ខាសុ វិសេសតោ

យក្ខនិងទេវតានិងព្រហ្មទាំងអស់ កាលបានអនុមោទនានូវបុណ្យនោះ

ហើយ ចូរព្រមព្រៀងគ្នា ត្រេកអរក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ហើយចូរប្រោសចាកសេចក្តី

ប្រហែសធ្វេសក្នុងការរក្សា (នូវព្រះពុទ្ធសាសនា) ដោយឧបាយដ៏វិសេស ។

សាសនស្ស ច លោកស្ស វុឌ្ឍិ ភវតុ សព្វទា

សាសនម្បិ ច លោកញ្ច ទេវា រក្ខន្តុ សព្វទា

សូមឱ្យសេចក្តីចំរើន កើតមានដល់ព្រះពុទ្ធសាសនាផង ដល់សត្វលោក

ឱ្យបានសព្វ ៗ កាលទៅ សូមទេវតាទាំងឡាយ អភិបាលរក្សានូវ ព្រះពុទ្ធសាសនា

ផង ជូនសត្វលោកផង ឱ្យបានសព្វ ៗ កាលរៀងទៅ ។

សទ្ធិ ហោន្តុ សឌី សព្វ បរិវារេហិ អត្តនោ

អនិយា សុមនា ហោន្តុ សហិ សព្វេហិ ញាតិភិ

សព្វសត្វទាំងអស់ ព្រមទាំងបរិវារទាំងឡាយរបស់ខ្លួន សូមឱ្យមានសេចក្តី

សុខស្រួល សូមឱ្យជាអ្នកឥតមានសេចក្តីទុក្ខភ័យ ជាអ្នកមានចិត្តល្អព្រមទាំងជនជា

ញាតិសន្តានទាំងអស់គ្នា ។

យញ្ច ទ្វាទស វស្សានិ ចិន្តយិសុ សទេវកា

ចិរស្សំ ចិន្តយន្តាបិ នេវ ជានីសុ មង្គលំ

ចក្រវាឡសហស្សេសុ ទសសុ យេន តត្តកំ

កាលំ កោលាហហំ ជាតំ យាវ ព្រហ្មនិវេសនា

មនុស្សព្រមទាំងទេវតាទាំងឡាយ បាននាំគ្នាគិតរកនូវមង្គលឯណា អស់

១២ឆ្នាំ មនុស្សនិងទេវតាទាំងនោះ ក្នុង ១ ម៉ឺនចក្រវាឡ ទោះខំប្រឹងគិតអស់កាល

យូរម៉្លោះ ក៏នូវតែមិនដឹងនូវមង្គលនោះត្រឹមណា រីកោលាហល ក៏កើតរហូតដល់-

ភពជាទីនៅនៃព្រហ្ម អស់កាលត្រឹមនោះឯង ។

យំ លោកនាថោ ទេសេសិ សព្វបាបវិនាសនំ

យំ សុត្វា សព្វទុក្ខេហិ មុញ្ញន្តា សំខិយា នរា

ឯវមាទិតុណូបេតំ មង្គលន្តម្ពណាម ហេ

ព្រះបរមលោកនាថ ទ្រង់ត្រាស់សំដែងហើយនូវមង្គលឯណា ដែលជា
គ្រឿងញ៉ាំងបាបទាំងពួងឱ្យវិនាស នរជនទាំងឡាយ រាប់ចំនួនមិនបាន ស្តាប់នូវ
មង្គលឯណាហើយ បានរួចចាកទុក្ខទាំងពួង ម្ចាស់ទេវតាទាំងឡាយ យើងពោល
ឥឡូវនេះ នូវមង្គលនោះ ដ៏ប្រកបដោយគុណ មានយ៉ាងនេះជាដើម ។

មង្គលសុត្វា

ឯវម្មេ សុតំ (សុត្វានេះឈ្មោះមង្គលសុត្វា) គឺខ្ញុំ (ឈ្មោះអាននុ)

បានស្តាប់មកហើយយ៉ាងនេះថា

ឯកំ សមយំ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ

អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ សម័យមួយព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅ
ក្នុងវត្តជេតពន ជាអារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។

អថខោ អញ្ញតរា ទេវតា អភិក្កន្តាយ រត្តិយា

អភិក្កន្តវណ្ណា កេវលកប្បំ ជេតវនំ ឱភាសេត្វា យេន ភគវា
តេនបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯតាមន្តំ

អដ្ឋាសិ លំដាប់នោះឯង ទេវតាអង្គ ១ កាលដែលវេលាភាគត្រឹមបំបាយមកនឹង
ទៅហើយមានរស្មីដ៏ល្អមញ៉ាំងវត្តជេតពនជុំវិញទាំងអស់ ឱ្យភ្លឺស្វាង ហើយព្រះដ៏
មានព្រះភាគទ្រង់គង់ក្នុងទីណាក៏ចូរទៅក្នុងទីនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយ ទើប
ថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះអង្គដ៏មានព្រះភាគ ហើយឈរក្នុងទីដ៏សមគួរ

ឯកមន្ត្រី វិចិត្រ ខោ សា ទេវតា ភគវន្ត គាថាយ
អជ្ឈភាសិ កាលទេវតានោះឈរក្នុងទីដ៏គួរសមហើយ ទើបក្រាបទូលព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគ ដោយពាក្យជាគាថា (យ៉ាងនេះ) ថា :

ពហូ ទេវា មនុស្សា ច មង្គលានិ អចិន្តយុំ
អាកង្ខមាណា សោត្តានំ ព្រហ្មិ មង្គលមុត្តមំ

ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយជាច្រើន ប្រាថ្នានូវសេរីសួស្តី បានគិតរកនូវមង្គល
ទាំងឡាយ សូមព្រះអង្គទ្រង់មេត្តាសំដែងប្រាប់នូវមង្គលដ៏ឧត្តម (ព្រះដ៏មាន
ភាគទ្រង់ត្រាស់សំដែងតបពាក្យទេវតានោះ ដោយពុទ្ធភាសិតជាគាថាយ៉ាងនេះ :

អសេវនា ច ពាលានំ បណ្ឌិតានញ្ច សេវនា
បូជា ច បូជនីយានំ ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

កិរិយាមិនសេពគប់នូវបុគ្គលពាលទាំងឡាយ ១ កិរិយាសេពគប់នូវបុគ្គល
ជាបណ្ឌិតទាំងឡាយ ១ កិរិយាបូជាដល់បុគ្គលដែលគួរបូជាទាំងឡាយ ១ ទាំង ៣
នេះ ជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

បដិរូបទេសវាសោ ច បុព្វេ ច កតបុញ្ញតា
អត្តសម្មាបណីធិ ច ឯតម្មង្គមុត្តមំ

កិរិយានៅក្នុងប្រទេសដ៏គួរសម ១ ភាវៈនៃបុគ្គលបានធ្វើបុណ្យទុកហើយ
ក្នុងកាលមុន ១ កិរិយាដកល់ខ្លួនដោយប្រពៃ ១ ទាំង ៣ នេះជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

ពាហុសច្ចញ្ច សិប្បញ្ច វិនយោ ច សុសិក្ខិតោ
សុភាសិតា ច យា វាចា ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

ភាវៈនៃបុគ្គលបានស្តាប់បានរៀនហើយដោយច្រើន ១ សិល្បសាស្ត្រ គឺ
សេចក្តីឆ្លៀវឆ្លាស់ក្នុងហត្ថកម្មរបស់អ្នកបួសនិងគ្រហស្ថ ១ វិន័យដែលបុគ្គល
សិក្សាដោយប្រពៃ ១ វាចាដែលបុគ្គលពោលត្រឹមត្រូវ ១ ទាំង ៤ នេះជាមង្គល
ដ៏ឧត្តម ។

មាតាបិតុបដ្ឋានំ បុត្តទារស្ស សង្គហោ

អនាកុលា ច កម្មន្តា ឯតម្ពង្គលមុត្តមំ

កិរិយាបំរើនូវមាតា ១ កិរិយាបំរើនូវបិតា ១ សេចក្តីសង្គ្រោះដល់បុត្រ និង

កិរិយា ១ ការងារទាំងឡាយដែលមិនច្របូកច្របល់ ១ ទាំង ៤ នេះ ជាមង្គលដ៏ឧត្តម

ទានញ្ច ធម្មចរិយា ច ញាតកានញ្ច សង្គហោ

អនវជ្ជានិ កម្មានិ ឯតម្ពង្គលមុត្តមំ

កិរិយាបរិច្ចាកទាន ១ កិរិយាប្រព្រត្តិនូវធម៌ ១ សេចក្តីសង្គ្រោះដល់ញាតិទាំង

ឡាយ ១ ការងារទាំងឡាយដែលមិនមានទោស ១ ទាំង ៤ នេះ ជាមង្គលដ៏ឧត្តម

អារតី វិរតី បាបា មជ្ជបាណា ច សញ្ញាមោ

អប្បមាទោ ច ធម្មេសុ ឯតម្ពង្គលមុត្តមំ

កិរិយាមិនត្រេកអរក្នុងបាបនិងកិរិយារៀរចាកបាប ១ សេចក្តីសង្រួមចាក

កិរិយាផឹកនូវទឹកស្រវឹង ១ សេចក្តីមិនប្រមាទក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ១ ទាំង ៣ នេះ

ជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា

ការវោ ច និវាតោ ច សន្តដ្ឋី ច កតញ្ញតា

កាលេន ធម្មស្សវនំ ឯតម្ពង្គលមុត្តមំ

សេចក្តីគោរពចំពោះបុគ្គលដែលគួរឱ្យគោរព ១ កិរិយាប្រព្រឹត្តបន្ទាបនូវ

ខ្លួន ១ សេចក្តីត្រេកអរចំពោះរបស់ដែលមាន ១ ភាវៈនៃបុគ្គលអ្នកដឹងនូវឧបការៈ

ដែលអ្នកដទៃធ្វើហើយដល់ខ្លួន ១ កិរិយាស្តាប់នូវធម៌តាមកាល ១ ទាំង ៥ នេះ

ជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

ខន្តិ ច សោវចស្សតា សមណានញ្ច ទស្សនំ

កាលេន ធម្មសាកច្ឆា ឯតម្ពង្គលមុត្តមំ

សេចក្តីអត់ធន់ ១ ភាវៈនៃបុគ្គលដែលគេប្រដៅបានដោយងាយ ១ កិរិយា

បានឃើញបានជួបនូវសរណៈទាំងឡាយ ១ ធម្មសាវកច្ឆា គឺកិរិយាសន្តនាទៅវិញ

ទៅមកនូវធម៌តាមកាល ១ ទាំង ៤ នេះជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

តបោ ច ព្រហ្មចរិយញ្ចា អរិយសច្ចាន ទស្សនំ
និព្វានសច្ចិកិរិយា ច ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

សេចក្តីព្យាយាមដុតចោលនូវបាបធម៌ ១ កិរិយាប្រព្រឹត្តនូវធម៌ដ៏ប្រសើរ ១
កិរិយាឃើញនូវអរិយសច្ចៈទាំងឡាយ ១ កិរិយាធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់នូវព្រះនិព្វាន ១
ទាំង ៤ នេះ ជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

ផ្គុដ្ឋស្ស លោកធម្មេហិ ចិត្តំ យស្ស ន កម្សតិ
អសោកំ វិរជំ ខេមំ ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

ចិត្តនៃបុគ្គលឯណា ដែលលោកជាធម៌ទាំងឡាយពាល់ត្រូវហើយ មិន
រំភើបញ្ជាប់ញ័រ ១ មិនមានសេចក្តីសោក ១ មានធូលីគឺភាគទៅប្រាសហើយ ១
ជាចិត្តក្សេមក្សាន្ត ១ ទាំង ៤ នេះជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

ឯតាទិសានិ កត្តាន សព្វត្ថមបំរាជិតា

សព្វត្ថ សោតិ គច្ឆន្តិ គន្ថេសំ មង្គលមុត្តមន្តិ

ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ធ្វើនូវមង្គលទាំងឡាយប្រាកដដូច្នោះហើយ ជា
អ្នកមិនចាលចាញ់ក្នុងទីទាំងពួង តែងដល់នូវសិរីសួស្តីក្នុងទីទាំងពួង (ម្ចាស់ទេវតា
អ្នកចូរប្រកាន់ជឿថា) មង្គលទាំង៣៨ប្រការ មានកិរិយាមិនសេពគប់នូវបុគ្គល
កលជាដើមនោះ របស់ទេវតានិងមនុស្សទាំងអម្បាលណោះ ជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

រតនសុត្តារចម្ភា

បណិធានតោ បដ្ឋាយ តថាគតស្ស ទស បារមិយោ ទស
ឧបបារមិយោ ទស បរមត្ថបារមិយោ បញ្ច មហាបរិច្ចាគេ តិស្សោ
ចរិយា បច្ឆិមព្ពវេ គព្ពារក្កន្តិ ជាតិ អភិនិក្ខមនំ បធានចរិយំ
ពោធិបល្លង្កេ មារវិជយំ សព្វពាតកោណប្បដិវេធំ នវំ លោកុត្តរធម្មេតិ

សព្វេបិមេ ពុទ្ធកុណេ អារិដ្ឋិត្តា វេសាលិយា តិសុ
 បាការន្តរេសុ តិយាមវិតិ បរិត្តំ ករោន្តោ អាយស្វា អានន្តត្ថេរោ
 វិយ ការុញ្ញចិត្តំ ឧបដ្ឋបេត្តា យើងទាំងឡាយតាំងចិត្តប្រកបដោយសេចក្តី
 ករុណា (ចំពោះសត្វទាំងឡាយ) ដូចជាព្រះអានន្តត្ថេរៈដ៏មានអាយុ ដែលលោក
 វិចារណានូវព្រះពុទ្ធកុណេទាំងឡាយនេះ គ្រប់ទាំងអស់ របស់ព្រះតថាគតចាប់ដើម
 អំពីសេចក្តីផ្តើមតាំងប្រាថ្នាជាព្រះពុទ្ធមក គឺបារមី១០ឧបបារមី ១០បរត្ថបារមី ១០
 មហាបរិច្ចាគ ៥ ចរិយា ៣ កិរិយាយាងចុះកាន់ទីតភិនៃព្រះមាតា ក្នុងបច្ច័មភព
 កិរិយាប្រសូត្រ កិរិយាយាងចេញសាងអភិនេស្ត្រម កិរិយាបំពេញនូវទុក្ខកិរិយា
 កិរិយាផ្ទាញ់មារ កិរិយាត្រាស់ដឹងនូវសញ្ញត្តញ្ញាណលើពោធិបស្ន័ង លោកុត្តរៈធម៌
 ៥ (ហើយព្រះអានន្តត្ថេរ) សូត្រនូវព្រះបរិត្តអស់រាត្រី មានយាម ៣ ក្នុងខាង
 ក៏ពែងទាំងឡាយ ៣ ជាន់នៃក្រុងវេសាលី ។

កោដិសតសហស្សេសុ ចក្កវាឡេសុ ទេវតា យស្សាណាម្យដិ-
 គណ្ណនិ យញ្ច វេសាលីយម្បវេ រោគាមនុស្សទុក្ខិក្ខុ សម្មតន្តិវិធម្មយំ
 ខិប្បមន្តរធាបេសិ បរិត្តន្តម្ពណោម ហេ ទេវតាទាំងឡាយក្នុងសែនកោដិ
 ចក្រវាឡ តែងទទួលយកនូវអាជ្ញានៃព្រះបរិត្តឯណា ម្យ៉ាងទៀតព្រះបរិត្តឯណា
 ញ៉ាំងភ័យ ៣ ប្រការដែលកើតអំពីរោគ និង អមនុស្សនិងទ្វិក្ស គឺត្រាអំណត់
 ក្នុងក្រុងវេសាលីឱ្យអន្តរធានបាត់ទៅដោយឆាប់រហ័ស ម្ចាស់ទេវតាទាំងឡាយ
 យើងសូត្រឥឡូវនេះ នូវព្រះបរិត្តនោះ ។

រតនសូត្រ

យានីធ ភូតានិ សមាគតានិ
 ភុម្មានិ វា យានិវ អន្តលិកេ

ពួកភូតឯណា ជាទេវតាស្ថិតនៅលើផែនដីក្តី ពួកភូតឯណាជាទេវតាស្ថិត
 នៅព្រះអាកាសក្តី ដែលមកប្រជុំគ្នាក្នុងទីនេះ ។
 www.eLibraryofcambodia.org

សព្វេវ ភូតា សុមនា ភវន្តុ សូមពួកភូតទាំងអស់នោះមានចិត្តល្អ ។
អថោបិ សក្កច្ច សុណន្តុ ភាសិតំ ម្យាងទៀត ចូរស្តាប់នូវភាសិត

ដោយគោរព ។

តស្មា ហិ ភូតានិ សាមេថ សព្វ
មេត្តំ ករោថ មានុសិយា បដាយ

ព្រោះហេតុនោះ អ្នកទាំងឡាយជាភូតទាំងអស់ ចូរ ស្តាប់នូវព្រះបរិត្ត
ចូរធ្វើនូវមេត្តាចិត្តចំពោះពួកសត្វជាមនុស្សជាតិ ។

ទិវា ច រត្តោ ច ហរន្តិ យេ ពលី មនុស្សទាំងឡាយឯណា

តែងនាំមកនូវពលិកម្ម ក្នុងពេលថ្ងៃ និង យប់ ។

តស្មា ហិ នេ រក្ខថ អប្បមត្តា ព្រោះហេតុនោះ សូមអ្នកទាំងឡាយ
កុំមើលបំណាំឡើយ សូមរក្សានូវមនុស្សទាំងឡាយនោះ ។

យំ កិញ្ចី វិត្តំ ឥធ វា ហុវំ វា

សត្តេសុ វា យំ រតនំ បណីតំ

ទ្រព្យឯណាមួយក្នុងលោកនេះ និងក្នុងលោកឯទៀតក្តី រតនវត្ថុដ៏ឧត្តម
ឯណាក្នុងស្ថានសួគ៌ក្តី ។

ននោ សមំ អត្ថិ តថាគតេន ទ្រព្យនិងរតនវត្ថុទាំងនោះស្មើ

ដោយព្រះតថាគតមិនមានឡើយ ។

ឥទម្បិ ពុទ្ធេ រតនំ បណីតំ កែវតីព្រះពុទ្ធនេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម ។

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរី

សួស្តីកើតមាន ។

ខយំ វិរាតំ អមតំ បណីតំ

យមជ្ឈតា សក្យមុនី សមាហិតោ,

ព្រះសក្យមុនិជាម្ចាស់ មានព្រះទ័យដ៏កល់មាំ បានត្រាស់ដឹងហើយ នូវព្រះ
ធម៌ឯណាជាទីក្ស័យ នេកិលេស ជាទីប្រាសចាកភាគៈជាធម៌មិនស្លាប់ជាធម៌ដ៏ឧត្តម ។

ន តេន ធម្មេន សមត្តិ កិញ្ចិ របស់អ្វីមួយស្មើដោយព្រះធម៌
នោះមិនមានឡើយ

ឥទ្ធម្យិ ធម្មេ រតនំ បណីតំ កែវគឺព្រះធម៌នេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម ។

ឯតេន សច្ចេន សុវត្តិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរិសូស្តី

កើតមាន ។

យម្ពុទ្ធសេដ្ឋោ បរិវណ្ណយី សុចិ ព្រះពុទ្ធដ៏ប្រសើរ ទ្រង់សរសើរ

នូវសមាធិឯណា ថាជាធម៌ដ៏ស្អាត ។

សមាធិមានន្ទិកញ្ចាមាហុ បណ្ឌិតទាំងឡាយ ពោលហើយនូវសមាធិ

ឯណា ថាជាធម៌ឱ្យជលដោយលំដាប់ ។

សមាធិនា តេននិសមោ នវិជ្ជតិក្សាសមាធិឯទៀត ដោយសមាធិ

នោះមិនមានឡើយ ។

ឥទ្ធម្យិ ធម្មេ រតនំ បណីតំ កែវគឺព្រះធម៌នេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម ។

ឯតេន សច្ចេន សុវត្តិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរិ

សូស្តីកើតមាន ។

យេ បុគ្គលា អដ្ឋ សតំ បសដ្ឋា

ចត្តារិ ឯតានិ យុតានិ ហោន្តិ

បុគ្គលទាំងឡាយឯណា ៨ ជំពូក ដែលសម្បូរសទាំងឡាយសរសើរហើយ

បើរាប់ជាគូរ បាន ៤ គូ ។

តេ ទក្ខិណោយ្យា សុគតស្ស សាវកា បុគ្គលទាំងឡាយនោះ

ជាសាវករបស់ព្រះសុគត លោកគួរដល់នូវទក្ខិណាទាន ។

ឯតេសុ ទិន្នានិ មហាបូណានិ ទានទាំងឡាយដែលបុគ្គលឱ្យហើយ
ដល់ទក្ខិណ្យបុគ្គលទាំងឡាយនោះ ជាទានមានផលច្រើន ។

ឥទម្បិ សង្ឃេ រតនំ បណិតំ កែវតិព្រះសង្ឃនេះឯង ជាកែវ ដ៏ឧត្តម ។

ឯតេន សច្ឆេន សុវត្ថិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរី
សួស្តីកើតមាន ។

យេ សុប្បយុត្តា មនសា ទទ្យេន

និក្កាមិនោ គោតមសាសនម្ហិ

អរិយបុគ្គលទាំងឡាយឯណា ក្នុងសាសនា នៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាម
គោតមប្រកបត្រូវល្អហើយ មានចិត្តខ្ជាប់ខ្ជួន ឥតមានកាម គឺសេចក្តីប្រាថ្នាឡើយ ។

តេ បត្តិបត្តា អមតំ វិតយូ

លទ្ធា មុធា និព្វតិ ភុព្វេមាណា

អរិយបុគ្គលទាំងឡាយនោះ ដល់ហើយនូវព្រះអរហត្តផលហើយ ចូរទៅ
កាន់ព្រះនិព្វាន បាននូវកិរិយា រលតកិលេសដោយទទេ គឺឥតទិព្វដូរឡើយ ហើយ
សោយនូវផល ។

ឥទម្បិ សង្ឃេ រតនំ បណិតំ កែវតិព្រះ សង្ឃនេះឯង ជាកែវ ដ៏ឧត្តម ។

ឯតេន សច្ឆេន សុវត្ថិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរី
សួស្តីកើតមាន ។

យចិន្ទខីលោ បថវិសិកោ សិយា

ចតុត្ថិ វាតេភិ អសម្បកម្សិយោ

សសរខឿនដែលគេបោះភ្ជាប់នឹងផែនដី ជារបស់មិនកំរើកញ្ជាប់ញ័រ ដោយ

ខ្យល់ព្យុះ ដែលបក់មកអំពីទិសទាំង ៤ យ៉ាងណាមិញ ។

តថូបមំ សប្បរិសំ វទាមិ យោ

អរិយសច្ចានិ អវេច្ច បស្សតិ

អ្នកពិចារណាឃើញនូវអរិយសច្ចៈទាំងឡាយ តថាគតហៅអ្នកនោះថា ជា
សប្បុរស (មិនព្យាបំព្រួញដោយលោកធម៌ទាំងឡាយ) ប្រៀបដូចជាសសរខឿន
ដូច្នោះឯង ។

ឥទម្សិ សង្ឃ រតនំ បណិតំ កែវតីព្រះសង្ឃនេះឯង ជាកែវ ដ៏ឧត្តម
ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរី
សួស្តីកើតមាន ។

យេ អរិយសច្ចានិ វិភាវយន្តិ
គម្ពីរបញ្ជោន សទេសិតានិ

អរិយបុគ្គលទាំងឡាយឯណា ធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់នូវអរិយសច្ចៈទាំងឡាយ
ដែលព្រះតថាគតព្រះអង្គមានប្រាជ្ញាដ៏ជ្រាលជ្រៅ សំដែងល្អហើយ ។

កិញ្ចាបិ តេ ហោតុ ភុសប្បមត្តា អរិយបុគ្គលទាំងឡាយនោះ
ទុកជាប្រមាទដ៏លើសលន់ក៏ដោយ ។

ន តេ ភវិ អដ្ឋមមាទិយន្តិ អរិយបុគ្គលទាំងឡាយនោះ គង់មិន
កាន់យកនូវភពជាតំរប់ ៨ គឺមិនកើតទៀតហួសពី ៧ ជាតិឡើយ ។

ឥទម្សិ សង្ឃ រតនំ បណិតំ កែវតីព្រះសង្ឃនេះឯង ជាកែវ ដ៏ឧត្តម ។
ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរី
សួស្តីកើតមាន ។

សហវស្ស ទស្សនសម្បទាយ
តយស្ស ធម្មា ជហិតា ភវន្តិ
សក្កាយទិដ្ឋិ វិចិកិច្ចិតញ្ច
សីលព្វតំវាបិ យទត្តិ កិញ្ចិ

(សំយោជនកិលេស ៣ យ៉ាងគឺ) សក្កាយទិដ្ឋិវិចិកិច្ចា និង សីលព្វតបរា-
មាសឯណាមួយតែងមានធម៌ទាំងឡាយ ៣នោះ សោតាបន្នបុគ្គលនោះបានលះបង់

ហើយ ជាមួយនឹងទស្សនសម្បទតិសោតាបត្តិមគ្គ ។

ចតុហបាយេហិ ច វិប្បមុត្តោ ម្យាងទៀត សោតាបន្តបុគ្គលបានរួច
ស្រឡះចាកអបាយទាំងឡាយ ៤ ហើយ ។

ឆ ចាកិដ្ឋានានិ អភព្វោ កាតុំ មិនអាចធ្វើនូវឋានដ៏អាក្រក់
ទាំងឡាយ ៦ អនន្តរិយកម្ម ៥ និងកិរយាងាកចិត្តទៅកាន់សាសនាដទៃទៀត ។

ឥទម្បិ សង្ឃេ រតនំ បណីតំ កែវគីព្រះសង្ឃនេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម ។

ឯតេន សច្ចេន សុវត្តិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរី
សួស្តីកើតមាន ។

កិញ្ចាបិ សោ កម្មំ ករោតិ ធុបកំ
កាយេន វាចាយទ ចេតសា វា

ប្រសិនណា បើសោតាបន្តបុគ្គលនោះ ធ្វើនូវបាបកម្មខ្លះ ដោយកាយ វាចា
ឬក៏ដោយចិត្ត (ព្រោះសេចក្តីភ្នាំងភ្នាត) ។

អភព្វោ សោ តស្ស បដិច្ចទាយ សោតាបន្តបុគ្គលនោះ មិន
អាចបិទបាំងនូវបាបកម្មនោះឡើយ ។

អភព្វតា ទិដ្ឋបទស្ស វុត្តា ភាវៈ នៃបុគ្គលមានផ្លូវនៃព្រះនិព្វាន
ឃើញហើយ ជាបុគ្គលមិនអាចនឹងបិទបាំងនូវបាបកម្ម ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ បាន
ត្រាស់សំដែង ហើយ ។

ឥទម្បិ សង្ឃេ រតនំ បណីតំ កែវគីព្រះសង្ឃនេះឯង ជាកែវ ដ៏ឧត្តម ។

ឯតេន សច្ចេន សុវត្តិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរី
សួស្តីកើតមាន ។

វិនប្បតុម្កេ យថា ផុស្សិតត្តេ
គិម្ពានមាសេ បវមស្សី គិម្កេ

គុម្ពឈើក្នុងព្រៃ មានត្រួយលូតលាស់ ក្នុងខាងដើមគិម្ពន្តរដូវ គឺខែក្តៅ
យ៉ាងណាមិញ ។

តថូបម៌ ធម្មវរិ អទេសយិ
និព្វានតាមិ បរមំ ហិតាយ

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធបានត្រាស់សំដែងហើយនូវធម៌ដ៏ប្រសើរ ជាធម៌អាចញ៉ាំងសត្វ
ទាំងឡាយ ឱ្យដល់នូវព្រះនិព្វាន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដ៏ឧត្តម ប្រៀបដូចជាតុម្កលើ
ក្នុងព្រៃដូច្នោះឯង ។

ឥទម្បិ ពុទ្ធេ រតនំ បណិតំ កែវតីព្រះសង្ឃនេះឯង ជាកែវ ដ៏ឧត្តម ។
ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរី
សួស្តីកើតមាន ។

វរោវរញ្ច វរទោ វរាហរោ ព្រះសម្មាសម្មុទ្ធ ជាបុគ្គលប្រសើរ
ទ្រង់ជ្រាបនូវធម៌ដ៏ប្រសើរ ទ្រង់ប្រទាននូវធម៌ដ៏ប្រសើរ ទ្រង់នាំយកមកនូវធម៌
ដ៏ប្រសើរ ។

អនុត្តរោ ធម្មវរិ អទេសយិ ព្រះអង្គប្រសើរឥតមានអ្នកណាមួយ
ស្មើ ទ្រង់សំដែងហើយនូវធម៌ដ៏ប្រសើរ ។
ឥទម្បិ ពុទ្ធេ រតនំ បណិតំ កែវតីព្រះពុទ្ធនេះឯង ជាកែវ ដ៏ឧត្តម ។
ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរី
សួស្តីកើតមាន ។

ខីណំ បុរាណំ នវំ នត្ថិ សម្មវិ កម្មចាស់ (របស់អរិយបុគ្គល
ឯណា) អស់ហើយ កម្មថ្មីរមែងមិនកើតប្រាកដ ។

វិរត្តចិត្តាយតិកេ ភវសិ អរិយបុគ្គលទាំងឡាយនោះ មានចិត្ត
នឿយណាយហើយ ក្នុងភពតទៅ ។

តេ ខីណពីជា អវិរុទ្ធសន្នា អរិយបុគ្គលទាំងឡាយនោះ មានពូជ
អស់ហើយ មានឆន្ទៈ គឺសេចក្តីប៉ិនប៉ងក្នុងចិត្តមិនដុះចំរើនឡើយ ។

និព្វន្តិ ធិរា យថាយម្បទិបោ ជាអ្នកមានប្រាជ្ញា តែងរលត់ទៅដូចជា
ប្រទីបដែលរលត់ទៅនេះ ។

ឥទម្បិ សង្ខេ រតនំ បណីតំ កែវគីព្រះសង្ឃនេះឯង ជាកែវ
ដ៏ឧត្តម ។

ឯតេន សច្ចេន សុវត្តិ ហោតុ ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរី
សួស្តីកើតមាន

យានិធ ភូតានិ សមាគតានិ
ភុម្មានិ វា យានិវ អន្តលិកេ

ពួកភូតឯណាជាទេវតា ស្ថិតនៅលើផែនដីក្តី ពួកភូតឯណាជាទេវតាស្ថិត
នៅព្រះអាកាសក្តី ដែលមកប្រជុំគ្នានៅទីនេះ ។

តថាគតំ ទេវមនុស្សបូជិតំ
ធម្មំ នមស្សាម សុវត្តិ ហោតុ

យើងទាំងឡាយ សូមមនស្សការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ទ្រង់បានត្រាស់មក
ហើយដូចគ្នា ដែលទេវតានិងមនុស្សតែងបូជា សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។

យានិធ ភូតានិ សមាគតានិ
ភុម្មានិ វា យានិវ អន្តលិកេ

ពួកភូតឯណាជាទេវតា ស្ថិតនៅលើផែនដីក្តី ពួកភូតឯណាជាទេវតាស្ថិត
នៅព្រះអាកាសក្តី ដែលមកប្រជុំក្នុងទីនេះ ។

តថាគតំ ទេវមនុស្សបូជិតំ
ធម្មំ នមស្សាម សុវត្តិ ហោតុ

យើងទាំងឡាយ សូមនមស្សការនូវព្រះធម៌មានមកហើយដូចគ្នា ដែល
ទេវតានិងមនុស្សតែងបូជា សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។

យានីធ ភូតានិ សមាគតានិ

ភូម្មានិ វា យានិវ អន្តលិកេ

ពួកភូតឯណាជាទេវតា ស្ថិតនៅលើផែនដីក្តី ពួកភូតឯណាជាទេវតាស្ថិត
នៅព្រះអាកាសក្តី ដែលមកប្រជុំក្នុងទីនេះ ។

តថាគតំ ទេវមនុស្សបូជិតំ

សង្ឃំ នមស្សាម សុវត្តិ ហោតុ

យើងទាំងឡាយ សូមនមស្សការនូវព្រះ សង្ឃមានមកហើយដូចគ្នា ដែល
ដែលទេវតានិងមនុស្សតែងបូជា សូមសិរស្សស្តីកើតមាន ។

យស្សានុភាវតោ យក្ខា នៅ ទស្សន្តិ ភីសនំ

យក្ខទាំងឡាយមិនហ៊ានសំដែងនូវអាការ្យខ្លាចឡើយ ព្រោះអនុភាពនៃ
ព្រះបរិត្តឯណា ។

យម្ហិ ចេវានុយុញ្ញានោ រត្តិនិវមតន្តិកោ ម្យាងទៀត បុគ្គល
មិនខ្ជិលច្រអូសក្នុងយប់និងថ្ងៃ ហើយព្យាយាមរៀនសូត្រព្រះបរិត្តឯណា ។

សុខំ សុបតិ សុត្តោ ច បាបំ កិញ្ចិ ន បស្សតិ កំពង់ដេកលក់
បួលកំរូចហើយ ក៏ជាសុខរមែងមិនឃើញនូវសុបិនដ៏អាក្រក់តិចតួច ។

ឯវមាទិតុណូបេតំ បរិត្តន្តម្ពណាម ហេ យើងទាំងឡាយសូត្រឥឡូវ
នេះ នូវព្រះបរិត្តនោះ ដែលប្រកបដោយគុណទាំងឡាយ មានយ៉ាងនេះជាដើម ។

ករណីយមេត្តសុត្តិ

ករណីយមត្តកុសលេន យន្តំ សន្តំ បទំ អភិសមេច្ច

កិច្ចឯណា ដែលព្រះអរិយ បានត្រាស់ដឹងនូវកោដ្ឋាសនៃធម៌ដ៏ស្ងប់រម្ងាប់ គឺ ព្រះនិព្វាន បានធ្វើហើយ កិច្ចនោះ គឺកុលបុត្រអ្នកឆ្លាតក្នុងប្រយោជន៍គួរនឹងធ្វើ ។

សក្កោ ឧជ្ជ ច សុហុជ្ជ ច កុលបុត្រនោះ ជាអ្នកអាចហានផង ត្រង់ដោយកាយនិងវាចាផង ត្រង់ល្អដោយចិត្តផង ។

សុវតោ ចស្ស មុទុ អនតិមានី ជាអ្នកប្រដៅងាយផង សុភាព ទន់ភ្លន់ផង មិនមានមានៈដ៏ក្រៃលែងផង ។

សន្តស្សកោ ច សុភរោ ច ជាអ្នកសម្តោសផង គេចិញ្ចឹមងាយផង ។

អប្បកច្ឆោ ច សល្លហុកវុត្តិ ជាអ្នកមានកិច្ចធុរៈតិចផង ប្រព្រឹត្ត ស្រាលក្នុងកាយនិងចិត្តផង ។

សន្តិន្ទ្រិយោ ច និបកោ ច ជាអ្នកមានឥន្ទ្រិយស្រគត់ស្រគត់ផង មាន ប្រាជ្ញាចាស់ផង ។

អប្បគព្ពោ កុលេសុ អននុតិទ្វោ ជាអ្នកមិនឆ្កងផង មិនជាប់ក្នុង ត្រកូលទាំងឡាយផង ។

ន ច ខុទ្ធិ សមាចរេ កិញ្ចិ យេន វិញ្ញូ បរេ ឧបវទេយ្យ

សុខិនោ វា ខេមិនា ហោតុ សព្វេ សត្តា ភវន្តុ សុខិតត្តា

វិញ្ញូជនទាំងឡាយគួរតិះដៀលនូវជនទាំងឡាយដទៃ ដោយកម្មឯណា

មិនគួរប្រព្រឹត្តធ្វើនូវកម្មនោះ ដែលជាតម្រូវលាមកសូម្បីតិចតួច (ហើយគួរផ្សាយ មេត្តាចិត្តចំពោះពពួកសត្វ) ។

សត្វទាំងឡាយទាំងពួង សូមឱ្យមានសេចក្តីសុខ ឱ្យមានសេចក្តីក្សេម ឱ្យ

មានខ្លួនដល់នូវសេចក្តីសុខចុះ ។

យេ កេចិ បាលភូតត្តិ តសា វា ថាវរា អុនវសេសា

សត្វមានជីវិតទាំងឡាយឯណា ឥតមានសេសសល់ ទោះសត្វដែលជាអ្នក
មានសេចក្តីតក់ស្លុតគឺនៅមានតណ្ហាក្តី ជាអ្នកមាំមួន គឺឥតមានតណ្ហាក្តី ។

ទិយា វា យេ មហន្តា វា សត្វទាំងឡាយឯណាមានកាយវែងក្តី ធំក្តី
មជ្ឈិមា រស្សកា អនុកថូលា មានកាយយ៉ាងណាក្តី ខ្លីក្តី មានកាយ
ដ៏ស្តុម ឬ ធាត់ក្តី ។

ទិដ្ឋា វា យេ ច អទិដ្ឋា សត្វទាំងឡាយឯណា ដែលយើង
ឃើញក្តី មិនឃើញក្តី ។

យេ ច ទូរេ វសន្តិ អវិទូរេ សត្វទាំងឡាយឯណា នៅក្នុងទិដ្ឋាយ
ក្តី ក្នុងទិជិតក្តី ។

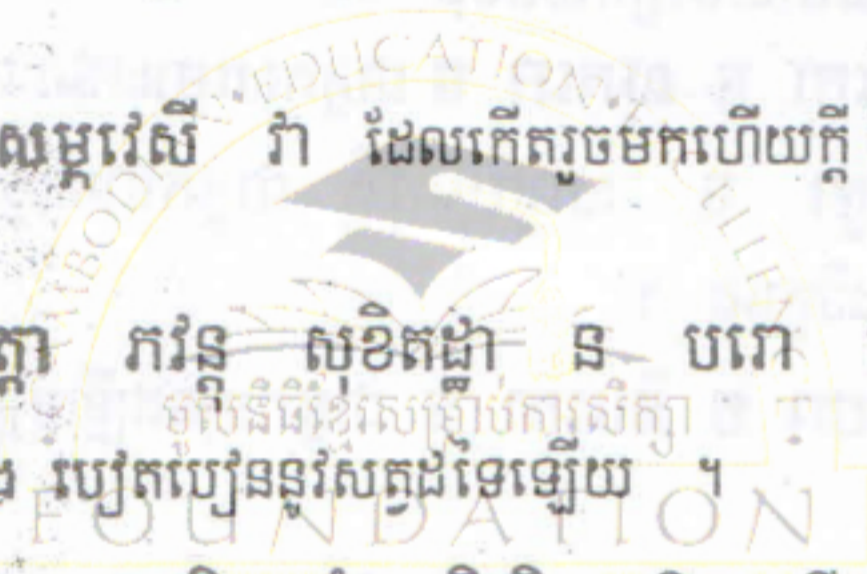
ភូតា វា សម្មវេសិ វា ដែលកើតរួចមកហើយក្តី ដែលកំពង់ស្វែង
រកទីកើតក្តី ។

សព្វេ សត្វា ភវន្តិ សុខិតដ្ឋា ន បរោ បរំ និកុព្វេថ
សត្វដទៃមិនគួរកំហែម បៀតបៀននូវសត្វដទៃឡើយ ។

នាតិមញ្ជោថ កត្តចិ នំ កិញ្ចិ មិនគួរមើលងាយគេតិចតួច
ក្នុងទិណាមួយឡើយ ។

ព្យារោសនា បដិយសញ្ញា នាញ្ញមញ្ញស្ស ទុក្ខមិច្ឆេយ្យ
មិនគួរប្រាថ្នានូវសេចក្តីទុក្ខដល់គ្នានិងគ្នា ដោយសេចក្តីក្រែវក្រោធ និងដោយ
បដិយសញ្ញា គឺសេចក្តីចង្អៀតក្នុងចិត្តឡើយ ។

មាតា យថា និយំ បុត្តំ អាយុសា ឯកបុត្តមនុរក្ខេ
មាតាថ្មីមរក្សាបុត្រដែលកើតអំពីខ្លួន ជាកូនតែមួយដោយអាយុ គឺថាសូម្បីជីវិត
ក៏ហ៊ានលះបង់ក្នុងការរក្សា នូវបុត្របានយ៉ាងណាមិញ ។

ឯវម្សិ សព្វភូតេសុ មានសម្ភារវយេ អបរិមាណំ បុគ្គល
គួរចំរើននូវមេត្តាចិត្ត មិនមានប្រមាណ ចំពោះទៅរកសត្វទាំងឡាយទាំងពួង
យ៉ាងនោះឯង ។

មេត្តញ្ច សព្វលោកស្និ មានសម្ភារវយេ អបរិមាណំ
ឧទ្ធុ អដោ ច តិរិយញ្ចា អសម្ភាធំ អវេរំ អសបត្តំ
បុគ្គលគួរចំរើននូវមេត្តាចិត្ត មិនមានប្រមាណ ជាធម៌មិនសង្ឃៀត មិនមាន
ព្យាបាទ មិនមានសត្រូវទៅក្នុងលោកទាំងអស់ គឺក្នុងខាងលើផង ខាងក្រោមផង
ខាងទទឹង គឺត្រង់កណ្តាលផង ។

តិដ្ឋញ្ចវំ និសិន្នោ វា សយានោ វា យាវតស្សវិតតមិទ្ធោ
(បុគ្គលអ្នកចំរើននូវមេត្តាចិត្តនោះ) ទោះឈរក្តី ដើរក្តី អង្គុយក្តី ដេកក្តី
ជាអ្នកមានសេចក្តីដោកដល់ទៅប្រាសហើយ គឺថាជាអ្នកមិនដេកលក់អស់កាល
ត្រឹមណា ។

ឯតំ សតិ អធិដ្ឋេយ្យ គួរដកលំនូវមេត្តាស្សតិនុ៎ះ (អស់កាល
ត្រឹមនោះ) ។

ព្រហ្មមេតំ វិហារំ ឥធ មាហុ បណ្ឌិតទាំងឡាយ ពោលនូវ
កិរិយានុ៎ះ ថាជាព្រហ្មវិហារ ក្នុងសាសនានេះ ។

ទិដ្ឋញ្ច អនុបតម្ម សីលវា ទស្សនេន សម្បន្នោ កាមេសុ
វិនេយ្យ គេធំ នហិជាតុ គព្ពសេយ្យំ បុនវេតីតិ
(បុគ្គលដែលមានមេត្តាព្រហ្មវិហារ) មិនដល់សីលនូវទិដ្ឋិ ជាអ្នកមានសីល ប្រកប
ដោយទស្សនសម្បទ គឺសោតាបត្តិមគ្គបន្ទោរបង់នូវសេចក្តី ត្រេកអរក្នុង កាមទាំង
ឡាយហើយ រមែងមិនកាន់គព្ពសេយ្យាស គឺថាមិនកើតក្នុងគភ៌ទៀតឡើយ ។

ខន្ធបរិត្តារម្មោ

សព្វាសិវិសជាតិនំ ទិព្វមន្តាគទំ វិយ យន្តាសេតិ វិសំ
យោរំ សេសព្វាបិ បរិស្សយំ អាណាកេត្តមិ សព្វត្ថ សព្វទា
សព្វបាណិនំ សព្វសោបិ និវារេតិ បរិត្តន្តម្ពណាម ហេ ។

ព្រះបរិត្តឯណា តែងញ៉ាំងពិសដ៏ពនក្លិនៃពួកសត្វទីយជាតិទាំងអស់ឱ្យវិនាសទៅ
ដូចជាឧសថវិសេសដ៏ប្រកបដោយមន្តទិព្វ ម្យ៉ាងទៀតព្រះបរិត្តឯណា តែងយាត់
បង់នូវសេចក្តីអន្តរាយដ៏សេស របស់សត្វទាំងអស់ក្នុងអាណាខែត្រទាំងមូលដោយ
ប្រការទាំងពួង សព្វៗកាល យើងទាំងឡាយសូត្រឥឡូវនេះនូវព្រះបរិត្តនោះ ។

វិរូបក្តេហិ មេ មេត្តំ ភារៈជាមិត្តរបស់អាត្មាអញ (ចូរមានជា
មួយ) នឹងត្រកូលស្តេចនាគវិរូបបក្ខទាំងឡាយផង ។

មេត្តំ ឯរាបថេហិ មេ ភារៈជាមិត្តរបស់អាត្មាអញ (ចូរមានជា
មួយ) នឹងត្រកូលស្តេចនាគឈ្មោះឯរាបថេ ទាំងឡាយផង ។

ឆព្យាបុត្តេហិ មេ មេត្តំ ភារៈជាមិត្តរបស់អាត្មាអញ (ចូរមានជា
មួយ) នឹងត្រកូលស្តេចនាគឈ្មោះ ឆព្យាបុត្តទាំងឡាយផង ។

មេត្តំ កណ្តាគោតមកេហិ ច ភារៈជាមិត្តរបស់អាត្មាអញ (ចូរ
មានជាមួយ) នឹងត្រកូលស្តេចនាគឈ្មោះកណ្តាគោតមទាំងឡាយផង ។

អបាទកេហិ មេ មេត្តំ ភារៈជាមិត្តរបស់អាត្មាអញ (ចូរមានជា
មួយ) នឹងសត្វឥតជើងទាំងឡាយផង ។

មេត្តំ ទិបាទកេហិ មេ ភាវៈជាមិត្ររបស់អាត្មាអញ (ចូរមានជាមួយ) នឹងសត្វជើងពីរទាំងឡាយផង ។

ចតុប្បទេហិ មេ មេត្តំ ភាវៈជារបស់អាត្មាអញ (ចូរមានជាមួយ) នឹងសត្វជើង ៤ ទាំងឡាយផង ។

មេត្តំ ពហុប្បទេហិ មេ ភាវៈជាមិត្ររបស់អាត្មាអញ (ចូរមានជាមួយ) នឹងសត្វជើងច្រើនទាំងឡាយផង ។

មា មំ អបាទកោ ហិសិ សត្វឥតជើងកុំបីបៀតបៀនអាត្មាអញ ឡើយ ។

មា មំ ចតុប្បទោ ហិសិ សត្វជើង ៤ កុំបីបៀតបៀនអាត្មាអញ ឡើយ ។

មា មំ ហិសិ ពហុប្បទោ សត្វជើងច្រើនកុំបីបៀតបៀនអាត្មាអញ ឡើយ ។

សព្វេ សត្វា សព្វេ បាណា សព្វេ ភូតា ច កេវលា សព្វសត្វទាំងឡាយផង សព្វប្រាណាទាំងឡាយផង សត្វភូតទាំងឡាយផង ទាំងអសត្វា ។

សព្វេ ភទ្រានិ បស្សន្តិ ស្នេហសត្វ (ទាំងនោះ) បាននូវសេចក្តីចំរើនទាំងឡាយ ។

មា កិញ្ចិ បាបមាត្រមា សេចក្តីលាមកអាត្រក៏តិចតួចកុំមកដល់ឡើយ (គឺថាកុំបីកើតមានដល់សត្វទាំងនោះឡើយ) ។

អប្បមាណោ ពុទ្ធា ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រទ្រង់នូវព្រះគុណ នឹងប្រមាណ មិនបាន ។

អប្បមាណោ ធម្មោ ព្រះធម៌ទ្រទ្រង់នូវព្រះគុណ នឹងប្រមាណ មិនបាន ។

អប្បមាណោ សង្ឃោ ព្រះសង្ឃទ្រទ្រង់នូវព្រះគុណ នឹងប្រមាណ មិនបាន ។

បមាណវន្តានិ សិរិសបានិ អហិរិច្ឆិកា សតបទី ឧណ្ណា នាភិសរព្វ មូសិកា សត្វល្អន ឬ សត្វវារទាំងឡាយ គឺពស់ ខ្នុយ ក្អែប ពឹងពាង តុកកែ និងកណ្តុរ សុទ្ធតែមានប្រមាណ (គួររាប់ចំនួនបាន) គឺថាមិនមានច្រើនដូចគុណព្រះរតនត្រ័យទេ ។

កតា មេ វក្ខា កតា មេ បរិត្តា កិរិយារក្សា អាត្មាអញបានធ្វើហើយ ទាំងកិរិយារវាង អាត្មាអញក៏បានធ្វើហើយ ។

បដិក្កមន្ត ភូតានិ ពួកសត្វ (កាច) ទាំងឡាយចូរចៀសចេញទៅ ។

សោហំ នមោ ភគវតោ អាត្មាអញ (ធ្វើឥឡូវនេះ) នូវកិរិយា
នមស្សការ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ។

នមោ សត្តន្តំ សម្មាសម្ពុទ្ធានន្តិ (អាត្មាអញធ្វើឥឡូវនេះ) នូវកិរិយា
នមស្សការ ចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ ៧ ព្រះអង្គ ។

មោរបិត្តារម្មោ

បូរេន្តម្ពោធិសម្ពារេ និព្វន្តំ មោរយោនិយំ

យេន សិវិហិតារកំ មហាសត្តំ វនេ ចរា

ចិរស្សំ វាយមន្តាបិ នេវ សក្ខិសុ គណ្ឌិតុំ

ព្រានព្រៃទាំងឡាយ សូម្បីព្យាយាមអស់កាលយូរ ក៏មិនអាចដើម្បីចាប់
នូវព្រះមហាសត្វ ដែលកើតមានក្នុងកំណើតនៃសត្វភ្លោក ព្រះអង្គកំពុងបំពេញនូវ
ពោធិសម្ពារ មានកិរិយាករុណ (នូវព្រះអង្គ) ចាត់ចែងល្អហើយ ដោយព្រះបរិត្ត
ឯណា ។

ព្រហ្មមន្តន្តិ អក្ខតំ បរិត្តន្តម្ពណាម ហេ

យើងទាំងឡាយសូត្រឥឡូវនេះ នូវព្រះបរិត្តនោះ ដែលព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់
ទ្រង់ត្រាស់ហៅថា ព្រហ្មមន្ត គឺមន្តដ៏ប្រសើរ ។

មោរបិត្ត

ឧទេតយញ្ញាកុមា ឯករាជា ហរិស្សវណ្ណោ បប្បវិប្បភាសោ

ព្រះអាទិត្យនេះជាដួងភ្នែក (នៃលោក) ជាឯករាជមានពណ៌ដូចជាពណ៌នៃមាស
ញ្ចាំងប្រថពីឱ្យភ្លឺស្វាងហើយរះឡើង ។

តំ តំ នមស្សាមិ ហរិស្សវណ្ណំ បប្បវិប្បភាសំ ព្រោះហេតុ

នោះ ខ្ញុំសូមនស្សការនូវព្រះអាទិត្យនោះ ដែលមានពណ៌ ដូចជាពណ៌នៃមាស ញ៉ាំងប្រថពីឱ្យភ្លឺស្វាង ។

តយជ្ជ គុត្តា វិហារេ មុទិវ័សំ យើងទាំងឡាយ ដែលលោក គ្រប់គ្រងរក្សាហើយក្នុងថ្ងៃនេះ គប្បីនៅជាសុខអស់មួយថ្ងៃ ។

យេ ព្រាហ្មណា វេទតុ សព្វធម្មេ ព្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយ ដល់នូវ វេទនាក្នុងធម៌ទាំងពួង ។

តេ មេ នមោ តេ ច មំ បាលយន្ត ព្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយនោះ (ចូរទទួល) នូវកិរិយានមស្សការរបស់ខ្ញុំ ម្យ៉ាងទៀតព្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយនោះ ចូររក្សាខ្ញុំ ។

នមត្ត ពុទ្ធានំ នមត្ត ពោធិយា សូមមនស្សការថ្វាយបង្គំចំពោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ទាំងឡាយ សូមនមស្សការថ្វាយបង្គំ ចំពោះពោធិញ្ចាណ (នៃ ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយនោះ) ។

នមោ វិមុត្តានំ មោ វិមុត្តិយា សូមនមស្សការថ្វាយបង្គំចំពោះ (ព្រះអរិយបុគ្គលទាំងឡាយ) ដែលលោកផុតហើយចាកភាគាទិក្ខុលេស សូម នមស្សការថ្វាយបង្គំ ចំពោះវិមុត្តិធម៌ (នៃព្រះអរិយបុគ្គលទាំងឡាយនោះ) ។

ឥមំ សោ បរិត្តំ កត្វា មោរោ ចរតិ ឯសនា ក្លោកនោះ លុះតែបានធ្វើបរិត្តនេះហើយ ទើបចរទៅដើម្បីស្វែងរកអាហារ ។

អបេតយញ្ចកុមា ឯករាជា ហរិស្សវណ្ណោ បឋវិប្បភាសោ ព្រះអាទិត្យនេះជាដួងភ្លើង (នៃលោក) ជាឯករាជមានពណ៌ ដូចជាពណ៌នៃមាស ញ៉ាំងប្រថពីឱ្យស្វាងហើយអស្តង្គតទៅ ។

តំ តំ នមស្សាមិ ហរិស្សវណ្ណំ បឋវិប្បភាសំ ព្រោះហេតុនោះ ខ្ញុំសូមនមស្សការនូវព្រះអាទិត្យនោះ ដែលមានពណ៌ ដូចជាពណ៌នៃមាស ញ៉ាំង ប្រថពីឱ្យភ្លឺស្វាង ។

តយជ្ជ គុត្តា វិហារេមុ រត្តិ យើងទាំងឡាយ ដែលលោកគ្រប់
គ្រងរក្សាហើយក្នុងថ្ងៃនេះ តប្បីនៅជាសុខ អស់មួយរាត្រី ។

យេ ព្រាហ្មណា វេទតុ សព្វធម្មេ ព្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយឯណា
ដល់នូវវេទនាធម៌ទាំងពួង ។

តេ មេ នមោ តេ ច មំ បាលយន្ត ព្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយ
នោះ (ចូរទទួល) នូវកិរិយានមស្សការរបស់ខ្ញុំ ម្យ៉ាងទៀតព្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយ
នោះ (ចូរទទួលរក្សានូវខ្ញុំ) ។

នមត្ត ពុទ្ធានំ នមត្ត ពោធិយា សូមមនស្សការថ្វាយបង្គំ ចំពោះ
ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ទាំងឡាយ សូមមនស្សការថ្វាយបង្គំ ចំពោះពោធិញ្ចាណ (នៃព្រះ
ពុទ្ធទាំងឡាយនោះ) ។

នមោ វិមុត្តានំ នមោ វិមុត្តិយា សូមមនស្សការថ្វាយបង្គំ ចំពោះ
(ព្រះអរិយបុគ្គលទាំងឡាយ) ដែលលោកផុតហើយចាកភាគាទិកិលេស សូមមន-
ស្សការថ្វាយបង្គំ ចំពោះវិមុត្តធម៌ (នៃព្រះអរិយបុគ្គលទាំងឡាយនោះ) ។

ឥមំ សោ F បរិត្តុ កត្តា D មោរា I វាសមកប្បយីតិ
ក្លោកនោះ ល្អៗតែបានធ្វើនូវព្រះបរិត្តនេះហើយ ទើបបានសម្រេចនូវកិរិយានៅ ។

ធម៌គុសុត្តារម្មោ

យស្សានុស្សណេនាបិ អន្តលិកេបិ បាលិនោ

បតិដ្ឋមធិតច្ចតិ ភូមិយំ វិយ សព្វទា សព្វបទ្ធ-

វជាលម្ពា យកូចោរាទិ សម្ភវា គណនា ន ច

មុត្តានំ បរិត្តន្តម្ពណាម ហេ ។

សត្វទាំងឡាយ តែងបាននូវទីពឹង សូម្បីក្នុងអាកាស ក៏ដូចជាលើផែនដីដែរ
សព្វៗ កាល សត្វទាំងឡាយ ដែលរួចហើយចាកសំណាញ់ គឺសេចក្តីឧបទ្រពគ្រប់
យ៉ាង ដែលកើតអំពីសត្រូវមានយក្ខនិងចោរជាដើម ដោយកិរិយារលឹករឿយ ។

នូវព្រះបរិត្តិឯណា នឹងគណនាត្រារាប់ពុំបានឡើយ យើងទាំងឡាយសុត្រឥឡូវនេះ
នូវព្រះបរិត្តនោះ ។

ធម៌គ្គសុត្រ

ឯវម្មេ សុត្តិ (សុត្រនេះជាឈ្មោះធម៌គ្គសុត្រ) គឺខ្ញុំ (ឈ្មោះអានន)
បានស្តាប់មកហើយយ៉ាងនេះថា :

ឯកំ សមយំ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ
អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ សម័យ ១ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
វត្តជេតពន ជាអារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។

តត្រ ខោ ភគវា ភិក្ខុ អាយន្តេសិ ភិក្ខុវោតិ ព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ហៅនូវភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងទីនោះដូច្នោះថា ភិក្ខុវោ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយ ។

ភទន្តេតិ តេ ភិក្ខុ ភគវតោ បច្ឆសេវាសុំ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ
ក៏ទទួលឆ្លើយតបព្រះពុទ្ធដីកានៃព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នោះថា ភទនេ បពិត្រព្រះអង្គ
ដ៏ចម្រើន ។

ភគវា ឯតទវោច ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់សំដែងនូវធម៌គ្គ
សុត្រនេះ ដោយព្រះពុទ្ធដីកាដូច្នោះថា :

ភូតបុព្វំ ភិក្ខុវេ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ធ្លាប់មានរឿងពីព្រេងនាយមកថា
ទេវាសុសង្ហាមោ សមុបព្យុទ្ធោ អហោសិ សង្គ្រាមនៃអសុរ
មួយអង្គដោយទេវតា ជាសង្គ្រាមមកទល់ប្រកៀកគ្នាហើយ ។

អថ ខោ ភិក្ខុវេ សក្កោ ទេវានមិន្ទោ ទេវេ តាវតិសេ
អាយន្តេសិ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រានោះឯង ទេវរាជឈ្មោះថាសក្កជាធំជាង
ទេវតាទាំងឡាយ ហៅនូវទេវតាទាំងឡាយក្នុងតាវតិស្ស ពិភពមកប្រាប់ថា :

សេច មារិសា ទេវានំ សង្គាមគតានំ ឧប្បជ្ឈេយ្យ ភយំ វា
ឆម្ពិតត្តំ វា លោមហំសោ វា ម្ចាលអ្នកនិរទុក្ខទាំងឡាយ បើសេចក្តីខ្លាច
សេចក្តីរន្ធត់ ឬ សេចក្តីព្រឺរោមកើតឡើង ដល់ទេវតាទាំងឡាយ ដែលទៅហើយ
កាន់សង្គ្រាម (ក្នុងកាលណា) ។

មមេវ តស្មី សមយេ ធជត្តំ ឧល្លោកេយ្យាថ អ្នកទាំងឡាយ
តប្បិក្រឡេកមើល នូវចុងទង់ជ័យរបស់អញក្នុងកាលនោះកុំបីខានឡើយ ។

មមំ ហិ វោ ធជត្តំ ឧល្លោកយតំ ព្រោះថា កាលបើអ្នកទាំង
ឡាយ ក្រឡេកមើលនូវចុងទង់ជ័យរបស់អញ ។

យម្ពុវិស្សតិ ភយំ វា ឆម្ពិតត្តំ វា លោមហំសោ វា
សេចក្តីខ្លាច សេចក្តីរន្ធត់ ឬ ព្រឺរោមឯណានឹងកើតមាន ។

សា បហិយ្យិស្សតិ សេចក្តីខ្លាចជាដើមនោះ នឹងស្ងប់ទៅបាន ។

នោ ចេ មេ ធជត្តំ ឧល្លោកេយ្យាថ បើអ្នកទាំងឡាយ
មិនក្រឡេកមើលនូវចុងទង់ជ័យរបស់អញទេ ។

អថ បជាបតិស្ស ទេវរាជស្ស ធជត្តំ ឧល្លោកេយ្យាថ ក៏តប្បិ
ក្រឡេកមើលនូវចុងទង់ជ័យនៃទេវរាជ ឈ្មោះបជាបតិក្នុងកាលនោះក៏បាន ។

បជាបតិស្ស ហិ វោ ទេវរាជស្ស ធជត្តំ ឧល្លោកយតំ ព្រោះថា
កាលបើអ្នកទាំងឡាយ ក្រឡេកមើលនូវចុងទង់ជ័យនៃទេវរាជឈ្មោះបជាបតិ ។

យម្ពុវិស្សតិ ភយំ វា ឆម្ពិតត្តំ វា លោមហំសោ វា សេចក្តីខ្លាច
សេចក្តីរន្ធត់ ឬសេចក្តីព្រឺរោមឯណា នឹងកើតមាន ។

សោ បហិយ្យិស្សតិ សេចក្តីខ្លាចជាដើមនោះ នឹងស្ងប់រម្ងាប់ទៅបាន ។

នោ ចេ បជាបតិស្ស ទេវរាជស្ស ធជត្តំ ឧណ្ហោកេយ្យាថ
បើអ្នកទាំងឡាយ មិនក្រឡេកមើលនូវចុងទង់ជ័យនៃទេវរាជឈ្មោះបជាបតិទេ ។

អថ វរុណស្ស ទេវរាជស្ស ធជត្តំ ឧណ្ហោកេយ្យាថ ក៏តប្បី
ក្រឡេកមើលនូវចុងទង់ជ័យ នៃទេវរាជឈ្មោះវរុណ ក្នុងកាលណោះក៏បាន ។

ហិ វោ ទេវរាជស្ស ធជត្តំ ឧណ្ហោកយតំ ព្រោះកាល
បើអ្នកទាំងឡាយ ក្រឡេកមើលនូវចុងទង់ជ័យនៃទេវរាជ ឈ្មោះវរុណ ។

យម្ហិស្សតិ ភយំ វា ឆម្ហិតត្តំ វា លោមហំសោ វា
សេចក្តីខ្លាច សេចក្តីរន្ធត់ ឬ សេចក្តីព្រឺរោមឯណា ។

សោ បហិយ្យិស្សតិ សេចក្តីខ្លាចជាដើមនោះនឹងស្ងប់រម្ងាប់ទៅបាន ។

នោ ចេ វរុណស្ស ទេវរាជស្ស ធជត្តំ ឧណ្ហោកេយ្យាថ
បើអ្នកទាំងឡាយ មិនក្រឡេកមើលចុងទង់ជ័យ នៃទេវរាជឈ្មោះវរុណទេ ។

អថ ល្អ័សានស្សនិទិ ទេវរាជស្ស ធជត្តំ ឧណ្ហោកេយ្យាថ ក៏តប្បី
ក្រឡេកមើលនូវចុងទង់ជ័យនៃទេវរាជឈ្មោះល្អ័សានក្នុងកាលនេះក៏បាន ។

ល្អ័សានស្ស ហិ វោ ទេវរាជស្ស ធជត្តំ ឧណ្ហោកយតំ ព្រោះថា
កាលបើអ្នកទាំងឡាយ ក្រឡេកមើលនូវចុងទង់ជ័យ នៃទេវរាជឈ្មោះល្អ័សាន ។

យម្ហិស្សតិ ភយំ វា ឆម្ហិតត្តំ វា លោមហំសោ វា
សេចក្តីខ្លាច សេចក្តីរន្ធត់ ឬសេចក្តីព្រឺរោមឯណា នឹងកើតមាន ។

សោ បហិយ្យិស្សតិ តិ សេចក្តីខ្លាចជាដើមនោះ នឹងស្ងប់រម្ងាប់ទៅបាន ។

តំ ខោ បន ភិក្ខុវេ សក្កស្ស វា ទេវនមិន្ទស្ស ធជត្តំ
ឧណ្ហោកយតំ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើទេវតាទាំងឡាយ កាលក្រឡេកមើល
នូវចុងទង់ជ័យនោះ នៃទេវរាជឈ្មោះសក្កជាធំជាងទេវតាទាំងឡាយក្តី ។

បជាបតិស្ស ទេវរាជស្ស ធនត្ថំ ឧណ្ហោកយតំ កាលក្រឡេក
មើលនូវចុងទង់ជ័យនោះ នៃទេវរាជឈ្មោះបជាបតិក្ខី ។

វរុណស្ស ទេវរាជស្ស ធនត្ថំ ឧណ្ហោកយតំ កាលក្រឡេក
មើលនូវចុងទង់ជ័យនោះ នៃទេវរាជឈ្មោះវរុណក្ខី ។

ន្យសានស្ស វា ទេវរាជស្ស ធនត្ថំ ឧណ្ហោកយតំ កាលក្រឡេក
មើលនូវចុងទង់ជ័យ នៃទេវរាជឈ្មោះ ន្យសានក្ខី ។

យម្ហវិស្សតិ ភយំ ឆម្ហិតត្ថំ វា លោមហំសោ វា សេចក្តីខ្លាច
សេចក្តីរន្ធត់ ឬសេចក្តីព្រឺរោមឯណា នឹងកើតមាន ។

សោ បហិយ្យេថាបិ នោបិ បហិយ្យេថ សេចក្តីខ្លាចជាដើម
នោះ គប្បីស្ងប់រម្ងាប់បានខ្លះ មិនបានខ្លះ ។

តំ កិស្ស ហេតុ សេចក្តីខ្លាចជាដើម ដែលស្ងប់បានខ្លះមិនបានខ្លះ
នោះ ព្រោះហេតុអ្វី ។

សក្កោ ហិ ភិក្ខុវេ ទេវានមិនោ អវិតរាតោ អវិតទោសោ
អវិតមោហោ ភិក្ខុវេ ឧត្រាសិ បលាយីតិ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
ព្រោះថា ទេវរាជឈ្មោះសក្កជាធំជាងទេវតាទាំងឡាយ មានរាតាមិនទាន់ទៅ
ប្រាស់ហើយ មានទោសមិនទាន់ទៅប្រាស់ហើយ មានមោហាមិនទាន់ទៅប្រាស់
ហើយ ជាអ្នកនៅមានសេចក្តីខ្លាច មានសេចក្តីរន្ធត់ មានសេចក្តីស្អុត មានកិរិយា
រត់ទៅជាប្រក្រតីនៅឡើយ ។

អហព្វា ខោ ភិក្ខុវេ ឯវំ វទាមិ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឯចំណែកខាង
តថាគតពោលយ៉ាងនេះថា ។

សចេ តុម្ហាក់ ភិក្ខុវេ អរញ្ញតតានំ វា រុក្ខមូលតតានំ វា
សញ្ញាគារតតានំ វា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើអ្នកទាំងឡាយនៅក្នុង ព្រៃក្តី
នៅទៀបគល់ឈើក្តី នៅក្នុងផ្ទះដីស្ងាត់ក្តី ។

ឧប្បជ្ឈេយ្យ ភយំ វា ឆម្ពិតត្តំ វា លោមហំសោ វា
សេចក្តីខ្លាច សេចក្តីរន្ធត់ ឬសេចក្តីព្រៃរោមកើតឡើង (ក្នុងសម័យឯណា) ។

មមេវ តស្មិ សមយេ អនុស្សរេយ្យាថ អ្នកទាំងឡាយតប្បវិព្វក
នូវតថាគត ក្នុងសម័យនោះកុំខានឡើយថា ។

ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះទ្រង់ព្រះ
នាមថា អរហំ ព្រោះព្រះអង្គឆ្ងាយចាកសេចក្តីសៅហ្មងគ្រប់យ៉ាង ។

សម្មាសម្ពុទ្ធោ ទ្រង់ព្រះនាមថា សម្មាសម្ពុទ្ធោ ព្រោះព្រះអង្គត្រាស់ដឹង
នូវញេយ្យធម៌ទាំងមងពូង ដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គ ។

វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ ទ្រង់ព្រះនាមថា វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ ព្រោះព្រះ
អង្គបរិបូណ៌ដោយវិជ្ជា និង ចរណៈ ។

សុគតោ ទ្រង់ព្រះនាមថា សុគតោ ព្រោះព្រះអង្គ មានដំណើរល្អ
ទៅកាន់ព្រះនិព្វាន ។

លោកវិទូ ទ្រង់ព្រះនាមថា លោកវិទូ ព្រោះព្រះអង្គ ជ្រាបច្បាស់នូវ
ត្រៃលោក ។

អនុត្តរោ ទ្រង់ព្រះនាមថា អនុត្តរោ ព្រោះព្រះអង្គប្រសើរដោយ សីលា
ទិតុណ រកបុគ្គលណាមួយស្មើគ្មាន ។

បុរិសទម្មសារថិ ទ្រង់ព្រះនាមថា បុរិសទម្មសារថិ ព្រោះព្រះអង្គ
ជាអ្នកទូន្មាននូវបុរសដែលតូរទូន្មានបាន ។

សត្តា ទេវមនុស្សានំ ទ្រង់ព្រះនាមថា សត្តា ទេវមនុស្សានំ ព្រោះ
ព្រះអង្គជាគ្រូនៃទេវតា និងមនុស្សទាំងឡាយ ។

ពុទ្ធោ ទ្រង់ព្រះនាមថា ពុទ្ធោ ព្រោះព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវអរិយសច្ចធម៌ ។
ភគវាតិ ទ្រង់ព្រះនាមថា ភគវា ព្រោះព្រះអង្គលែងវិលតឡប់មកកាន់

ភព្វថ្មីទៀត ។

មមំ ហិ វោ ភិក្ខុវេ អនុស្សរតំ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះថា
កាលបើអ្នកទាំងឡាយរក្សានូវតថាគត ។

យម្ហិស្សតិ ភយំ វា ឆម្ហិតត្ថំ វា លោមហំសោ វា សេចក្តីខ្លាច
សេចក្តីរន្ធត់ ឬសេចក្តីព្រឺរោមឯណា នឹងកើតមាន ។

សោ បហិយ្យស្សតិ សេចក្តីខ្លាចជាដើមនោះនឹងស្ងប់រម្ងាប់ទៅបាន ។

នោ ចេ មំ អនុស្សរេយ្យាច បើអ្នកទាំងឡាយ មិនរក្សានូវ
តថាគតទេ ។

អថ ធម្មំ អនុស្សរេយ្យាច ក៏គប្បីរក្សានូវព្រះធម៌ក្នុងកាល
ណោះថា ។

ស្វាក្ខាតោ ភគវតោ ធម្មោ ធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ
ទ្រង់ត្រាស់ សម្តែងហើយដោយល្អ ។

សន្តិដ្ឋិកោ ជាធម៌គឺព្រះអរិយបុគ្គល គប្បីច្បាស់ដោយខ្លួនឯង ។

អកាលិកោ ជាធម៌ឱ្យផលមិនរង់ចាំកាល ។

ឯហិបស្សិកោ ជាធម៌គឺព្រះអរិយបុគ្គលគួរហៅ អ្នកដទៃឱ្យចូលមក
មើលបាន ។

ឱបនយិកោ ជាធម៌គឺព្រះអរិយបុគ្គល គួរបង្ហោនចូលមកទុកក្នុងចិត្តឱ្យបាន ។

បច្ចុត្ថំ វេទិព្វោ វិញ្ញាហិតិ ជាធម៌គឺវិញ្ញាជនទាំងឡាយ គប្បីដឹងច្បាស់
ក្នុងចិត្តនៃខ្លួន ។

ធម្មំ ហិ វោ ភិក្ខុវេ អនុស្សរតំ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះថា
កាលបើអ្នកទាំងឡាយ រក្សានូវព្រះធម៌ ។

យម្ហិស្សតិ ភយំ ឆម្ហិតត្ថំ វា លោមហំសោ វា សេចក្តីខ្លាច
សេចក្តីរន្ធត់ ឬសេចក្តីព្រឺរោមឯណា នឹងកើតមាន ។

សោ មហិយ្យស្សតិ សេចក្តីខ្លាចជាដើមនោះ នឹងស្ងប់រម្ងាប់ទៅបាន ។

នោ ចេ ធម្មំ អនុស្សរេយ្យាច បើអ្នកទាំងឡាយមិនរក្សា
នូវព្រះធម៌ទេ ។

អថ សង្ឃ អនុស្សវេយ្យាថ ក៏តប្បិរព្វកន្តវព្រះសង្ឃ ក្នុង
កាលណោះថា ។

សុបដិបន្តោ ភគវតោ សាវកសង្ឃា ព្រះសង្ឃជាសាវក
នៃព្រះដ៏មានព្រះភាគលោកប្រតិបត្តិហើយដោយប្រពៃ ។

ឧដុបដិបន្តោ ភគវតោ សាវកសង្ឃា ព្រះសង្ឃជាសាវកនៃ
ព្រះដ៏មានព្រះភាគលោកប្រតិបត្តិហើយដោយប្រពៃ ។

ញាយបដិបន្តោ ភគវតោ សាវកសង្ឃា ព្រះសង្ឃជាសាវកនៃ
ព្រះដ៏មានព្រះភាគលោកប្រតិបត្តិដើម្បីព្រះនិព្វាន ។

សាមិចិបដិបន្តោ ភគវតោ សាវកសង្ឃា ព្រះសង្ឃជាសាវកនៃ
ព្រះដ៏មានព្រះភាគលោកប្រតិបត្តិហើយដោយត្រឹមត្រូវ ។

យទិទំ ចត្តារិ បុរិសយុត្តានិ ព្រះសង្ឃជាសាវកនៃព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគ បើរាប់ជាគូរនៃបុរសមាន ៤ គូឯណា ។

អដ្ឋ បុរិស បុគ្គល បើរាប់រៀងជាបុរសបុគ្គលមាន ៨ ។

ឯស ភគវតោ សាវកសង្ឃា ព្រះសង្ឃទាំងនុ៎ះ ជាសង្ឃសាវកនៃ
ព្រះដ៏មានព្រះភាគ **FOUNDATION**

អាហុនេយ្យា លោកគួរទទួលនូវបច្ច័យ ដែលបុគ្គលឧទ្ទិសចំពោះអ្នក
មានសីល ហើយនាំមកពីចង្វាយបង្គោនចូលមកបូជា ។

បាហុនេយោ លោកគួរទទួលនូវអាគន្តកទាន គឺទានដែលបុគ្គលតាក់
តែងដើម្បីញាតិនិងមិត្រ ដែលមកអំពីទិសផ្សេងៗ ហើយ បង្គោនចូលមកបូជា ។

ទក្ខិណេយ្យា លោកគួរទទួលនូវទាន ដែលបុគ្គលជឿនូវកម្មនិងផល
នៃកម្មហើយមកបូជា ។

អញ្ចុលិករណិយោ លោកគួរដល់អញ្ចុលិកម្ម ដែលសត្វលោកតប្បិធ្វើ ។
អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្សាតិ លោកជាបុញ្ញក្ខេត្ត គឺជាទីដុះ
ឡើងនៃពូជគឺបុណ្យ នៃសត្វលោករកខេត្តដ៏ទៃក្រៃលែងគ្មាន ។

សង្ឃ ហិ វោ ភិក្ខុវេ អនុស្សវតំ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះថា
បើអ្នកទាំងឡាយរព្វកន្លះព្រះសង្ឃ ។

យម្បិស្សតិ ភយំ ឆម្ពិតត្ថំ វា លោមហំសោ វា សេចក្តីខ្លាច
សេចក្តីរន្ធត់ ឬសេចក្តីព្រឺរោមឯណា នឹងកើតមាន ។

សោ បហិយ្យិស្សតិ សេចក្តីខ្លាចជាដើមនោះ ដែលស្ងប់រម្ងាប់ទៅបាន ។
តំ កិស្ស ហេតុំ សេចក្តីខ្លាចជាដើម ដែលស្ងប់រម្ងាប់ទៅបាននោះ
ព្រោះហេតុអ្វី ?

តថាគតោ ហិ ភិក្ខុវេ អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធា វិតរាគោ
វិតទោសោ វិតមោហោ អភិរុ អធិម្ពី អនុត្រាសី អបលាយីតិ
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះតថាគតជាព្រះអរហំសម្មាសម្ពុទ្ធ មានរាគៈទៅប្រាស
ហើយ មានទោសៈទៅប្រាសហើយ មានមោហៈទៅប្រាសហើយ ឥតមានសេចក្តី
ខ្លាច ឥតមានសេចក្តីរន្ធត់ ឥតមានសេចក្តីស្អិត មិនមានកិរិយារត់ទៅជាប្រក្រតិ
ឡើយ ។

ឥទមវោច ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ បានត្រាស់នូវព្រះពុទ្ធដីកានេះហើយ

ឥទំ វត្ថាន សុគតោ ព្រះសុគត់ លុះត្រានូវព្រះពុទ្ធដីកានេះហើយ ។

អថាបរិ ឯតទវោច សត្តា លំដាប់នោះព្រះសាស្តាទ្រង់ត្រាស់នូវ
ព្រះពុទ្ធដីកានេះតទៅទៀតថា :

អរញ្ជេ រុក្ខមូលេ វា សុញ្ញាគារេ វា ភិក្ខុវោ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
អ្នករាល់គ្នា កាលបើនៅក្នុងព្រៃក្តី នៅទៀបគល់ឈើក្តី នៅក្នុងផ្ទះដ៏ស្ងាត់ក្តី ។

អនុស្សវេថ សម្ពុទ្ធិំ គប្បីរព្វកន្លះព្រះសម្ពុទ្ធ ។

ភយំ តុម្ហាក់ នោ សិយា សេចក្តីខ្លាច នឹងមិនគប្បីមានដល់អ្នក
ទាំងឡាយ ។

នោ ចេ ពុទ្ធិំ សរេយ្យាថ លោកជេដ្ឋី នរាសកំ

អថ អធំ សរយ្យាថ និយ្យានិកំ សុទេសិតំ

បើអ្នកទាំងឡាយ មិនរព្វកន្លះព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ដែលធំជាងលោក ដែល
ប្រសើរជាងជនបទ ក៏តប្បិរព្វកន្លះព្រះធម៌ ជាធម៌អាចដឹកនាំសត្វលោកឱ្យចេញ
ចាកសំសារវដ្ត ដែលតថាគតសម្តែងហើយដោយល្អក្នុងកាលនោះចុះ ។

នោ ចេ ធម្មំ សរយ្យាថ និយ្យានិកំ សុទេសិតំ

អថ សង្ឃំ សរយ្យាថ បុញ្ញកេត្តំ អនុត្តរំ

បើអ្នកទាំងឡាយ មិនរព្វកន្លះព្រះធម៌ ជាធម៌អាចដឹកនាំសត្វលោក ឱ្យចេញ
ចាកសំសារវដ្តបាន ដែលតថាគតសំដែងដោយល្អហើយ(នោះ)ទេ ក៏តប្បិរព្វក
ន្លះព្រះសង្ឃ ជាបុញ្ញកេត្តនៃសត្វលោក រកខេត្តដទៃប្រសើរជាងគ្មាន(នោះ)ចុះ ។

ឯវមុទ្ធិំ សវន្តានំ ធម្មំ សង្ឃញ្ញា ភិក្ខុវោ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ

អ្នករាល់គ្នាកាលបើរព្វកន្លះព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ និងព្រះសង្ឃយ៉ាងនេះ ។

ភយំ វា ធម្មិតត្តំ វា លោមហំសោ ន ហេស្សតីតិ

សេចក្តីខ្លាច សេចក្តីរន្ធត់ ឬ សេចក្តីព្រឺរោមឯណា នឹងកើតមាន ។

អាជ្ជានាជីយបរិត្តរម្មោ

អប្បសន្នេហិ នាថស្ស សាសនេ សាធុ សម្មតេ
អមនុស្សេហិ ចណ្ឌេហិ សទា កិញ្ញិសការិភិ
បរិសានញ្ចតស្សន្តំ មហីសាយ ច គុត្តិយា
យន្តេសសិ មហារីរោ បរិត្តន្តម្ពណាម ហេ

(ព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់) ព្រះអង្គមានសេចក្តីព្យាយាមធំ ទ្រង់ត្រាស់សំដែងហើយ
នូវព្រះបរិត្តណា ដើម្បីកិរិយាមិនបៀតបៀនផង ដើម្បីគ្រប់គ្រងរក្សាផង ដល់
បរិសទ៍ទាំងឡាយ ៤ អំពីពួកអមនុស្សកាច ៗ ដែលធ្វើតែកម្មដ៏លោមកសព្វកាល

ជាអ្នកមិនជ្រះថ្លាក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនានៃព្រះលោកនាថ ដែលសប្បុរសសន្តត់ហើយ
ថាជាសាសនាដ៏ល្អ យើងខ្ញុំទាំងឡាយ សូត្រឥឡូវនេះនូវព្រះបរិត្តនោះ ។

អាជានាជិយបរិត្ត

វិបស្សិស្ស នមត្ត ចក្កមន្តស្ស សិរិមតោ

សូមនមស្សការថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះមុទ្ធ ទ្រង់ព្រះនាមវិបស្សី ព្រះអង្គមាន

ចក្ក ព្រះអង្គមានសិរិ ។

សិខិស្សបិ នមត្ត សព្វភូតានុកម្មិនោ សូមនមស្សការថ្វាយ

បង្គំចំពោះព្រះមុទ្ធ ទ្រង់ព្រះនាមសិខិ ព្រះអង្គមាន សេចក្តីអនុគោត្តិ ដល់សត្វទាំង

ពួងជាប្រក្រតី ។

វេស្សភុស្ស នមត្ត នហាតកស្ស តបស្សិនោ សូមនមស្សការ

ថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះសម្មុទ្ធ ទ្រង់ព្រះនាមវេស្សភុ ព្រះអង្គមាន កិលេសលាងស្អាត

ព្រះអង្គមានតបៈធម៌ ។

នមត្ត កកុសន្តស្ស មារសេនប្បមទ្ធិនោ សូមនមស្សការថ្វាយបង្គំ

ចំពោះព្រះសម្មុទ្ធ ទ្រង់ព្រះនាមកកុសន្តៈ ព្រះអង្គញ៉ាំងនូវមារព្រមទាំងសេនា

នៃមារ ។

កោនាគមនស្ស នមត្ត ព្រាហ្មណស្ស វុសិមតោ សូម

នមស្សការថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះសម្មុទ្ធ ទ្រង់ព្រះនាមកោនាគមនៈ ព្រះអង្គមានបាប

បន្យាត់ចោលហើយ មានព្រហ្មចរិយាធម៌នៅរួចហើយ ។

កស្សបស្ស នមត្ត វិប្បមុត្តស្ស សព្វធិ សូមនមស្សការថ្វាយបង្គំ

ចំពោះព្រះសម្មុទ្ធ ទ្រង់ព្រះនាមកស្សប ព្រះអង្គផុតចាកកិលេសទាំងពួងហើយ ។

អង្គិរសស្ស នមត្ត សក្យបុត្តស្ស សិរិមតោ សូមនមស្សការ

ថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះសម្មុទ្ធ ទ្រង់ព្រះនាម អង្គិរស ព្រះអង្គជាបុត្រនៃសក្យរាជ ដ៏

មានសិរិ ។

យោ ឥមំ ធម្មទេសេសិ សព្វទុក្ខាបន្តទនំ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គឯណា
ទ្រង់បានត្រាស់សំដែងហើយនូវធម៌នេះ ជាធម៌បន្ទោរបង់នូវទុក្ខទាំងពួង ។

យេ ចាបិ និពុតា លោកេ យថាភូតំ វិបស្សិសុំ ម្យាងទៀត
ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណា ព្រះអង្គរំលត់កិលេសហើយក្នុងលោក ទ្រង់ឃើញ
ច្បាស់នូវធម៌តាមសេចក្តីពិត ។

តេ ជនា អបិសុណា មហន្តា វិតសារទា ព្រះសម្មា
ទាំងឡាយនោះ ព្រះអង្គមិនមានសេចក្តីព្យុះព្យួងសឹកសៀត ទ្រង់ប្រសើរដោយ
ព្រះគុណ មានសេចក្តីត្រូវលំក្រវាយ (ព្រោះកិលេស) ទៅប្រាសហើយ ។

ហិតំ ទេវមនុស្សានំ យំ នមស្សន្តិ គោតមំ
វិជ្ជាចរណសម្បន្តំ មហន្តំ វិតសារទំ

ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ រមែងនមស្សការនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ អង្គឯណាជា
គោតមគោត្រ ជាប្រយោជន៍ដល់ទេវតា និងមនុស្សទាំងឡាយ ព្រះអង្គបរិបូណ៌
ដោយវិជ្ជា និងចរណៈប្រសើរដោយព្រះគុណ មានសេចក្តីត្រូវលំក្រវាយ (ព្រោះ
កិលេស) ទៅប្រាសហើយ ។

វិជ្ជាចរណសម្បន្តំ ពុទ្ធិ វន្តាម គោតមន្តិ យើងទាំងឡាយ

សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ជាគោតមគោត្រ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយ
វិជ្ជា និងចរណៈ ។

ឯតេ ចញ្ជេ ច សម្មា អនេកសតកោដិយោ ព្រះសម្មា
ទាំងនុះផង ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណាផង ច្រើនជាងរយកោដិ ។

សព្វ ពុទ្ធា អសមសមា សព្វ ពុទ្ធា មហិទ្ធិកា ព្រះសម្មា

ទាំងឡាយគ្រប់អង្គនោះ សុទ្ធតែស្នើដោយព្រះពុទ្ធដូចគ្នា ឥតមាន បុគ្គលណាមួយ
ស្នើឡើយ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយគ្រប់ព្រះអង្គនោះ សុទ្ធតែមានបូទិ៍ច្រើន ។

សព្វ ទសពលូបេតា វេសារជ្ជេហុបាគតា ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ
ទាំងឡាយគ្រប់ព្រះអង្គនោះ សុទ្ធតែប្រកបដោយទសពលញ្ញាណនិងប្រកបដោយ
វេសារញ្ញាណទាំងឡាយ ។

សព្វ តេ បដិជានន្តិ, អាសភណ្ណានមុត្តមំ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ
ទាំងឡាយគ្រប់ព្រះអង្គនោះ សុទ្ធតែត្រាស់ដឹងនូវធម៌ជាទីតាំងដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ គឺព្រះសព្វ-
ញ្ញាតញ្ញាណដ៏ឧត្តម ។

សិហនាទំ នទន្តេ តេ បរិសាសុ វិសារទា ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ
ទាំងឡាយនោះ ព្រះអង្គក្សេរក្សា បន្តិកនូវសិហនាថ គឺព្រះសូរសម្លេងដ៏ប្រសើរក្នុង
ពពួកនៃបរិសទី ។

ព្រហ្មចក្កំ បវត្តេន្តិ លោកេ អប្បជិវត្តិយំ ព្រះអង្គត្រាស់
សម្តែងនូវព្រះធម៌ដូចជាចក្កដ៏ប្រសើរ ដែលឥតមានអ្នកណាមួយឱ្យប្រព្រឹត្តទៅក្នុង
លោកបានឡើយ ។

ឧបេតា ពុទ្ធធម្មហិ អដ្ឋារសហិ នាយកា ព្រះអង្គ
ប្រកបដោយពុទ្ធធម៌(១) ទាំងឡាយ ១៨ ព្រះអង្គជានាយកដឹកនាំសត្វចេញចាក
សំសារវដ្ត ។

១ - ពុទ្ធធម៌ដែលធ្វើឱ្យបុគ្គលឱ្យបានត្រាស់ដឹងជាព្រះពុទ្ធមាន ១៨ គឺបារមីទាំង ១០ មានទាន
បារមីជាដើម មានឧបេតាបារមីជាទីបំផុត ព្រមទាំងសម្បត្តិ ៨ ប្រការគឺ មនុស្សត្ថំ= មានជាតិ
ជាមនុស្ស ១ លិង្គសម្បត្តិ= មានភេទជាបុរស ១ ហេតុ= មានឧបនិស្ស័យគួរដល់ព្រះអរហត្ត
ផល ១ សត្តារទស្សនំ=បានជួបបានឃើញព្រះសាស្តា ១ បព្វជ្ជា=បានទ្រទ្រង់ ភេទបព្វជ្ជា ១
គុណសម្បត្តិ=នូវគុណមានលោកិយឈានជាដើម ១ អធិការោ= បានបំពេញបរិច្ចាគទាំង៥ មាន
បុគ្គបរិច្ចាគជាដើម ១ ឆន្ទតា= មានសេចក្តីស្រឡាញ់ព្រះសព្វញ្ញាតញ្ញាណ ១ រួមជា ១៨ ។

ទាំងឡាយគ្រប់អង្គនោះ សុទ្ធតែស្នើដោយព្រះពុទ្ធដូចគ្នា ឥតមាន បុគ្គលណាមួយ
ស្នើឡើយ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយគ្រប់ព្រះអង្គនោះ សុទ្ធតែមានបូជ្ជច្រើន ។

សព្វ ទសពលូបេតា វេសារជ្ជេហុបាគតា ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ
ទាំងឡាយគ្រប់ព្រះអង្គនោះ សុទ្ធតែប្រកបដោយទសពលញ្ញាណនិងប្រកបដោយ
វេសារញ្ញាណទាំងឡាយ ។

សព្វ តេ បដិជានន្តិ, អាសភណ្ណានមុត្តមំ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ
ទាំងឡាយគ្រប់ព្រះអង្គនោះ សុទ្ធតែត្រាស់ដឹងនូវធម៌ជាទីតាំងដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ គឺព្រះសព្វ-
ញ្ញាតញ្ញាណដ៏ឧត្តម ។

សិហនាទំ នទន្តេ តេ បរិសាសុ វិសារទា ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ
ទាំងឡាយនោះ ព្រះអង្គក្សេរក្សា បន្តិវសិហនាថ គឺព្រះសូរសម្លេងដ៏ប្រសើរក្នុង
ពពួកនៃបរិសទី ។

ព្រហ្មចក្កំ បវត្តេន្តិ លោកេ អប្បជិវត្តិយំ ព្រះអង្គត្រាស់
សម្តែងនូវព្រះធម៌ដូចជាចក្កដ៏ប្រសើរ ដែលឥតមានអ្នកណាមួយឱ្យប្រព្រឹត្តទៅក្នុង
លោកបានឡើយ ។

ឧបេតា ពុទ្ធធម្មេហិ អដ្ឋារសហិ នាយកា ព្រះអង្គ
ប្រកបដោយពុទ្ធធម៌(១) ទាំងឡាយ ១៨ ព្រះអង្គជានាយកដឹកនាំសត្វចេញចាក
សំសារវដ្ត ។

១ - ពុទ្ធធម៌ដែលធ្វើឱ្យបុគ្គលឱ្យបានត្រាស់ដឹងជាព្រះពុទ្ធមាន ១៨ គឺបារមីទាំង ១០ មានទាន
បារមីជាដើម មានឧបេតាបារមីជាទីបំផុត ព្រមទាំងសម្បត្តិ ៨ ប្រការគឺ មនុស្សត្ថំ = មានជាតិ
ជាមនុស្ស ១ លិង្គសម្បត្តិ = មានភេទជាបុរស ១ ហេតុ = មានឧបនិស្ស័យគួរដល់ព្រះអរហត្ត
ផល ១ សត្តារទស្សនំ = បានជួបបានឃើញព្រះសាស្តា ១ បព្វជ្ជា = បានទ្រទ្រង់ ភេទបព្វជ្ជា ១
គុណសម្បត្តិ = នូវគុណមានលោកិយឈានជាដើម ១ អធិការោ = បានបំពេញបរិច្ចាគទាំង៥ មាន
បុគ្គបរិច្ចាគជាដើម ១ ឆន្ទតា = មានសេចក្តីស្រឡាញ់ព្រះសព្វញ្ញាតញ្ញាណ ១ រួមជា ១៨ ។

ទុតិសលក្ខណុបេតា សីត្យានុព្យញ្ញនាធរា ព្រះអង្គប្រកបដោយ
មហាបុរិសលក្ខណៈ ៣២ ប្រការ ព្រមទាំងទ្រទ្រង់នូវ អនុព្យញ្ញនៈ ៨០ គត់ ។

ព្យាមប្បភាយ សុប្បភា សព្វេ តេ មុនិកុញ្ញា ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ
ទាំងឡាយគ្រប់ព្រះអង្គនោះ សុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញាដ៏ប្រសើរ ទ្រង់មានរស្មីដ៏ល្អ
ដោយមានរស្មីមានមណ្ឌលមួយព្យាម (ម្ខាង) ។

ពុទ្ធា សព្វញ្ញនោ ឯតេ សព្វេ ខីណាសវា ជិនា ព្រះពុទ្ធ
ទាំងឡាយគ្រប់ព្រះអង្គនោះ សុទ្ធជាព្រះសព្វញ្ញអស់អាសវៈហើយ ឈ្នះហើយ
(នូវបញ្ចាពិធមារ) ។

មហាប្បភា មហាតេជា មហាបញ្ញា មហាពូលា ព្រះអង្គមាន
រស្មីច្រើន មានគេជៈច្រើន មានប្រាជ្ញាច្រើន មានកម្លាំងច្រើន ។

មហាការុណិកា ធិរា សព្វេសតានំ សុខាវហា ព្រះអង្គជាអ្នក
ប្រាជ្ញ មានសេចក្តីករុណាច្រើន នាំមកនូវសេចក្តីសុខ ដើម្បីសព្វសត្វទាំងឡាយ ។

ទីបា នាថា ឧបដិដ្ឋា ច តាណា លេណា ច បាលិនំ ព្រះអង្គ
ជាទីពឹង ជាទីអាស្រ័យ ដូចជាកោះជាទីជ្រកកោន ជាទីពូនរបស់សត្វទាំងឡាយ ។

គតី ពន្ធុ មហាស្សាសា សរណា ច ហិតេសិនោ
សទេកស្ស លោកស្ស សព្វេ ឯតេ បរាយនា
ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយគ្រប់ព្រះអង្គនោះ ដូចជាផ្លូវ ជាដៅពង្ស ជាទីត្រេក
អរច្រើន និងជាទីពឹងទីរព្វក ព្រះអង្គស្វែងរកប្រយោជន៍ ជាទីប្រព្រឹត្តទៅក្នុងខាង
មុខរបស់សត្វលោកព្រមទាំងទេវលោក ។

តេសាហំ សិរសា បាទេ វិន្ទាមិ បុរិសុត្តមេ ខុំព្រះករុណា
សូមក្រាបថ្វាយបង្គំដោយត្បូង ចំពោះព្រះបាទទាំងឡាយនៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងនោះ ។

វិចសា មនសា ចេវី វិន្ទាមេតេ តថាគតេ
សយនេ អាសនេ ថានេ គមនេ ចារិ សព្វទា

ក្នុងកិរិយាដេកក្តី អង្គុយក្តី ឈរក្តី សូម្បីក្នុងកិរិយាបចេដើរក្តី ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាប
ថ្វាយបង្គំដោយវាចានិងចិត្តសព្វ ៗ កាល ចំពោះព្រះតថាគតទាំងឡាយ នោះ ។

សទា សុខេន រក្ខន្ត ពុទ្ធា សន្តិករា តុវិ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ
ទាំងឡាយ ព្រះអង្គជាអ្នកធ្វើនូវសេចក្តីរម្ងាប់ សូមរក្សានូវអ្នកដោយសេចក្តីសុខ
សព្វ ៗ កាល ។

តេហិ តំ រក្ខិតោ សន្តោ មុត្តោ សព្វភយេន ច ខ្លួនអ្នក
កាលបើ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយនោះ ទ្រង់រក្សាហើយ ចូរជាអ្នកស្ងប់រម្ងាប់ផង ចូរ
រួចចាកភ័យទាំងពួងផង ។

សព្វរោគវិនិមុត្តោ សព្វសន្តាបវដ្ឋិតោ សូមឱ្យអ្នកជាបុគ្គលផុត
ចាករោគទាំងពួង ជាអ្នកចៀសចាកសេចក្តីក្តៅក្រហាយទាំងពួងផង ជាអ្នកកន្លង
បង់នូវព្យាបាទទាំងពួងផង ជាអ្នករលត់ទុក្ខព្រួយផង ។

សព្វីតិយោ វិវដ្ឋន្ត សូមឱ្យចម្រែចម្រាទាំងពួងទាំងឡាយ ប្រាស់ចេញពីថា
ចូរឱ្យចៀសវាងចេញឆ្ងាយទៅ ។

សព្វរោគោ វិនស្សតុ សូមឱ្យរោគទាំងពួង (របស់អ្នក) ជាសះ
ស្បើយទៅ ។

មា តេ ភវត្តន្តរាយោ អន្តរាយកុំបីមានដល់អ្នកឡើយ ។

សុខី ទិយាយុកោ ភវិ សូមឱ្យអ្នកជាបុគ្គល មានសេចក្តីសុខ
មានអាយុវែង ។

អភិវាទនសីលស្ស និច្ចំ វុឌ្ឍាបចាយិនោ

ចត្តារោ ធម្មា វុឌ្ឍន្តិ អាយុ វណ្ណា សុខំ ពលំ

ធម៌តិពរទាំង ៤ ប្រការ គឺអាយុ ១ ពណ៌សម្បុរកាយ ១ សេចក្តីសុខ ១

កម្លាំង ១ រមែងចំរើនអស់កាលជានិច្ចដល់អ្នកដែលមានសេចក្តីឱនកាយថ្វាយបង្គំ

ដល់ព្រះរតនត្រ័យជាប្រក្រតី និងអ្នកដែលមានសេចក្តីគោរពកោតក្រែង ដល់

បុគ្គលដែលជាអ្នកចំរើនដោយគុណមានសីលគុណជាដើម ឬ ដែលចំរើន ដោយវ័យ
គឺចាស់ ព្រឹទ្ធាចារ្យ ។

អង្គុលិមាលបរិត្តារម្មោ

បរិត្ត យម្ពណន្តស្ស និសិន្នដ្ឋានធាវនំ
ឧទកម្មិ វិនាសេតិ សព្វមេវ បរិស្សយំ

ទឹកដែលលាងនូវទីអង្គុយនៃព្រះអង្គុលិមាលត្រូវ ដែលលោកពោល នូវ
ព្រះបរិត្តឯណា អាចញ៉ាំងសេចក្តីអន្តរាយគ្រប់យ៉ាងឱ្យវិនាសទៅ ។

សោត្តិនា គព្ពវុដ្ឋានំ យញ្ច សាធម្មតិ តំ ខណ
ថេរស្សង្គុលិមាលស្ស លោកនាថេន ភាសិតំ

ម្យ៉ាងទៀតព្រះបរិត្តឯណា ដែលព្រះលោកនាថេ ត្រាស់សំដែងហើយ ដល់
ព្រះអង្គុលិមាលត្រូវ ញ៉ាំងកិរិយាប្រសូត្របុត្ត ឱ្យសម្រេចដោយសិរិស្សស្តី ក្នុងខណៈ
នោះបាន ។

កប្បដ្ឋាយិមហាតេជំ បរិត្តន្តម្ពណាម ហេ យើងទាំងឡាយ
សូត្រឥឡូវនេះនូវព្រះបរិត្តនោះ ដែលជាធម៌ាំងនៅអស់កប្ប ជាធម៌មានតេជៈ
ច្រើន ។

អង្គុលិមាលបរិត្ត និង ពោជ្ឈន្តបរិត្ត

យតោហំ ភតិនិ អរិយាយ ជាតិយា ជាតោ ម្ចាស់បួនស្រី
តាំងអំពីអាត្មា កើតហើយដោយអរិយជាតិ ។

នាភិជានាមិ សញ្ជិច្ច បាលំ ជីវិតា វោរោបេតា មិនចេះ
ផ្តាច់ផ្តល់ជីវិតសត្វឡើយ ។

តេន សច្ចេន សោត្តិ តេ គព្ពស្ស ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ
សូមសិរិស្សស្តីកើតមានដល់ភកិ (នៃនាង) ។

ហោតុ សោតិ គព្ពស្ស សូមសិរស្សីកើតមានដល់គភី (នៃនាង) ។

ពោជ្ឈង្គោ សត្តិសង្ខារោ ធម្មានំ វិចយោ តថា

វិរិយម្បិទិបស្សទ្ធិ ពោជ្ឈង្គោ ច តថាបរេ

សមាធុបេក្ខាពោជ្ឈង្គោ សត្តេតេ សព្វទស្សិនា

មុនិនា សម្មទក្ខាតា ភារិតា ពហុលីកតា

ពោជ្ឈង្គទាំងឡាយ ៧ ប្រការនេះ គឺសតិសម្ពោជ្ឈង្គ ១ ធម្មវិចយសម្ពោ-

ជ្ឈង្គ ១ វិរិយសម្ពោជ្ឈង្គ ១ បីតិសម្ពោជ្ឈង្គ ១ បស្សទ្ធិសម្ពោជ្ឈង្គ ១ សមាធិ

សម្ពោជ្ឈង្គ ១ ឧបេក្ខាសម្ពោជ្ឈង្គ ១ ដែលព្រះមុនីជាម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាបនូវធម៌ទាំង

ពួង ត្រាស់សំដែងហើយដោយប្រពៃ គឺបុគ្គលចំរើនហើយ ធ្វើឱ្យច្រើនហើយ ។

សំវត្តន្តិ អភិញ្ញាយ និព្វានាយ ច ពោធិយា តែងប្រព្រឹត្ត
ទៅ ដើម្បីសេចក្តីដឹងក្រៃពេកផង ដើម្បីកិរិយាចេញចាកគណ្តាផង ដើម្បីកិរិយា

ត្រាស់ដឹងផង ។

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន សោតិ តេ ហោតុ សព្វទា ដោយ

កិរិយាពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរស្សីកើតមានដល់អ្នកសព្វ ១ កាល ។

ឯកស្សី សមយេ នាថោ មោគល្លានញា កស្សបំ

គិលានេ ទុក្ខិទេ ទិស្វា ពោជ្ឈង្គោ សត្តទេសយិ

ក្នុងសម័យ ១ ព្រះលោកនាថជាម្ចាស់ ទ្រង់ឃើញនូវព្រះមោគលាន និង

ព្រះកស្សប មានជម្ងឺដល់នូវទុក្ខវេទនា ហើយទ្រង់សំដែងនូវពោជ្ឈង្គទាំងឡាយ

៧ ប្រការ ។

តេ ច តំ អភិនន្តិត្វា រោគា មុញ្ជីសុ តំ ខណេ ព្រះថេរៈ

ទាំងពីរអង្គនោះ ក៏រករាយចំពោះព្រះពុទ្ធភាសិតនោះហើយ បានជាសះស្បើយ

ចាករោគក្នុងវរពេចនោះ ។

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន សោតិ តេ ហោតុ សព្វទា ដោយកិរិយា

ពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរិសុស្តីកើតមានដល់អ្នកសព្វ ១ កាល ។

ឯកទា ធម្មរាជាបិ គេលញ្ឆោនាភិបិទ្ធិតោ ក្នុងត្រា ១
ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាព្រះធម្មរាជ ដែលគិលានរោគបៀតបៀនហើយ ។

ចុន្ទត្ថេវេន តញ្ជៅ ភណ្ណបេត្តាន សាទរំ ទ្រង់ត្រាស់ប្រើ
ព្រះចុន្ទត្ថេវឱ្យសំដែងនូវពោជ្ឈង្គនោះដែរ ដោយអើពើហើយ ។

សម្មាទិក្ខា ច អាពាធា តម្ហា វុដ្ឋាសិ ឋានសោ ទ្រង់រិករាយ
ហើយជាសះស្បើយចាកអាពាធនោះក្នុង១ រំពេចនោះ ។

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន សោត្តិ តេ ហោតុ សព្វទា ដោយកិរិយា
ពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរិសុស្តីកើតមានដល់អ្នកសព្វ ១ កាល ។

បហីនា តេ ច អាពាធា តិណ្ណន្ទម្បិ មហេសិនំ ក៏អាពាធ
ទាំងឡាយនោះ ដែលព្រះអរិយបុគ្គលទាំង ៣ ព្រះអង្គ លោកជាអ្នកស្វែងរកនូវ
គុណធម៌ដ៏ធំ លះបង់ គឺថាលោកបានជាសះស្បើយហើយ ។

មគ្គាហតកិលេសារំ ខុរសម្រាប័បត្តានុត្តិធម្មតំ ដល់ហើយនូវធម្មតា
គឺកិរិយាមិនកើត (ទៀត) ដូចជាកិលេសដែលព្រះអរិយបុគ្គលកំចាត់ហើយ ដោយ
ព្រះអរិយមគ្គ ។

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន សោត្តិ តេ ហោតុ សព្វទា ដោយកិរិយា
ពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរិសុស្តីកើតមានដល់អ្នកសព្វ ១ កាល ។

បកិណ្ណកបរិត្តតាថា

សម្រាប់សុត្របន្តខាងចុងបែព្រះបរិត្ត

អរិយបរិត្តកថា

យន្តនិមិត្តំ អរិមង្គលញ្ច

យោចាមនាបោ សកុណស្ស សទ្ធោ

បាបគ្គហោ ទុស្សបិនំ អកន្តំ

ធម្មានុភាវេន វិនាសមេន្ត

និមិត្តអាក្រក់ឯណាក្តី អពមង្គលឯណាក្តី សម្លេងសត្វមិនជាទីតាប់ចិត្ត
ឯណាក្តី បាបគ្រោះឯណាក្តី សុបិនអាក្រក់មិនជាទីពេញចិត្តឯណាក្តី ដោយអានុ
ភាពនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ សូមឱ្យនិមិត្តអាក្រក់ជាដើមនោះ ដល់នូវសេចក្តីវិនាស
បាត់បង់ទៅ ។

យន្តនិមិត្ត អវមង្គលញ្ច
យោចាមនាបោ សកុណស្ស សទ្ធោ
បាបគ្គហោ ទុស្សបិនំ អកន្តំ
ធម្មានុភាវេន វិនាសមេន្ត

និមិត្តអាក្រក់ឯណាក្តី អពមង្គលឯណាក្តី សម្លេងសត្វមិនជាទីតាប់ចិត្ត
ឯណាក្តី បាបគ្រោះឯណាក្តី សុបិនអាក្រក់មិនជាទីពេញចិត្តឯណាក្តី ដោយអានុ
ភាពនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ សូមឱ្យនិមិត្តអាក្រក់ជាដើមនោះ ដល់នូវសេចក្តីវិនាស
បាត់បង់ទៅ ។

យន្តនិមិត្ត អវមង្គលញ្ច
យោចាមនាបោ សកុណស្ស សទ្ធោ
បាបគ្គហោ ទុស្សបិនំ អកន្តំ
សង្ខានុភាវេន វិនាសមេន្ត

និមិត្តអាក្រក់ឯណាក្តី អពមង្គលឯណាក្តី សម្លេងសត្វមិនជាទីតាប់ចិត្ត
ឯណាក្តី បាបគ្រោះឯណាក្តី សុបិនអាក្រក់មិនជាទីពេញចិត្តឯណាក្តី ដោយអានុ
ភាពនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ សូមឱ្យនិមិត្តអាក្រក់ជាដើមនោះ ដល់នូវសេចក្តីវិនាស
បាត់បង់ទៅ ។

សោកប្បត្តា ច និស្សេកា ហោន្តុ សព្វេចិ បាលិនោ
សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ដែលដល់ហើយនូវសេចក្តីទុក្ខ សូមឱ្យជាសត្វបាត់
សេចក្តីទុក្ខទៅ ដែលដល់ហើយនូវភ័យ សូមឱ្យជាសត្វបាត់ភ័យទៅ ដែលដល់
ហើយ នូវសេចក្តីសោក សូមឱ្យសត្វបាត់សេចក្តីសោកទៅ ។

ឯត្តាវតា ច អម្ពេហិ សម្ពុតំ បុញ្ញសម្បទំ
សព្វេ ទេវានុមោទន្តុ សព្វសម្បត្តិសិទ្ធិយា

សូមទេវតាទាំងឡាយទាំងពួង អនុមោទនានូវសម្បទាគឺបុណ្យដែលយើងទាំង
ឡាយ បានកសាងហើយទាំងប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីឱ្យបានសម្រេចនូវសម្បត្តិទាំងពួង ។

ទានំ ទតន្តុ សទ្ធាយ សីលំ រក្ខន្តុ សព្វទា
ការនាភិរតា ហោន្តុ គច្ឆន្តុ ទេវតា គតា

មនុស្សទាំងឡាយ ចូរនាំគ្នាឱ្យទានដោយសទ្ធា ចូរនាំគ្នារក្សាសីល ចូរជា
អ្នកត្រេកអរចំពោះការនា សព្វៗ កាលទៅ ទេវតាទាំងឡាយដែលមកហើយ សូម
អញ្ជើញត្រឡប់ទៅវិញចុះ ។

សព្វេ ពុទ្ធា ពលប្បត្តា បច្ចេកកានញ្ចយមលំ
អរហន្តាញ តេជេន រក្ខំ ពន្ធាមិ សព្វសោ

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយគ្រប់ព្រះអង្គ សុទ្ធតែទ្រទ្រង់នូវកម្លាំង ទាំងព្រះ
បច្ចេកពុទ្ធទាំងឡាយក៏មានកម្លាំង ព្រះអរហន្តទាំងឡាយក៏មានកម្លាំង ខ្ញុំសូមចង
នូវការរក្សា ដោយតេជៈ (នៃកម្លាំងទាំងឡាយនោះ) ដោយប្រការទាំងឡាយ
ទាំងពួង ។

ជ័យបរិត្តគាថា

មហាការុណិកោ នាថោ ហិតាយ សព្វបាលិនំ
បូរេត្តា បារមី សព្វា បត្តោ សម្មោធិមុត្តមំ

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ជាទីពឹងនៃសតលោក ទ្រង់ប្រកបដោយមហាករុណា
www.elibraryofcambodia.org

ព្រះអង្គបំពេញនូវបារមីទាំងឡាយទាំងពួង ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់សត្វទាំងអស់
ហើយទ្រង់បានដល់នូវសម្ពោធិញ្ញណ៍ដ៏ឧត្តមហើយ ។

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ តេ ជយមង្គលំ ដោយករិយា
ពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ សូមជយមង្គលកើតមានដល់អ្នក ។

ជយន្តោ ពោធិយា មូលេ សក្យានំ នន្ទិវឌ្ឍនោ
ឯវិ ត្វំ វិជយោ ហោហិ ជយស្ស ជយមង្គលេ
អបរាជិតបល្លង្កេ សីសេ បបរិបោកូរេ
អភិសេកេ សព្វពុទ្ធានំ អត្ថប្បត្តោ បមោទតិ

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ញ៉ាំងសេចក្តីត្រេកអរនៃសាក្យទាំងឡាយឱ្យចំរើន
ព្រះអង្គទ្រង់ទ្រង់ឈ្នះមារហើយ បានដល់នូវភាពជាបុគ្គលប្រសើរបំផុត ទ្រង់
រីករាយ (ចំពោះព្រះធម៌ដែលព្រះអង្គត្រាស់ដឹង) លើអបរាជិតបល្លង្កជាជយ
មង្គលទៀបគល់ពោធិព្រឹក្ស ត្រង់ផ្ចិតផែនដីដូចជាស្លឹកឈូក ជាទីអភិសេកនៃព្រះ
ពុទ្ធគ្រប់ព្រះអង្គ (យ៉ាងណាមិញ) សូមឱ្យអ្នកជាបុគ្គលមានជ័យជំនះឈ្នះ (អស់
សត្រូវ) យ៉ាងនោះឯង ។

សុនក្ខត្តំ សុមង្គលំ សុបភាតំ សុហុដ្ឋិតំ
សុខណោ សុមុហុត្តោ ច សុយិដ្ឋំ ព្រហ្មចារិសុ

(ពោលណាដែលសត្វទាំងឡាយ ប្រព្រឹត្តល្អដោយកាយវាចាចិត្ត ពោល
នោះ) ឈ្មោះថានក្ខត្តប្បក្សល្អ ជាមង្គលល្អ ជាពោលភ្នំស្វាងល្អ ជាពោលនៃអរុណរះ
ល្អ ជាខណៈល្អ ជាយាមល្អ (ទានដែលបុគ្គលបានបូជាហើយ) ដល់ព្រហ្មចារិ
បុគ្គលទាំងឡាយ (ក្នុងពេលនោះ) ឈ្មោះថាជាគ្រឿងបូជាល្អ

បទក្ខិណំ កាយកម្មំ វាចាកម្មំ បទក្ខិណំ
បទក្ខិណំ មនោកម្មំ បណិធិ តេ បទក្ខិណា

ព្រះអង្គបំពេញនូវបារមីទាំងឡាយទាំងពួង ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់សត្វទាំងអស់
ហើយទ្រង់បានដល់នូវសម្ពោធិញ្ញណ៍ដ៏ឧត្តមហើយ ។

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ តេ ជយមង្គលំ ដោយករិយា
ពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ សូមជយមង្គលកើតមានដល់អ្នក ។

ជយន្តោ ពោធិយា មូលេ សក្យានំ នន្ទិវឌ្ឍនោ
ឯវិ ត្ថំ វិជយោ ហោហិ ជយស្ស ជយមង្គលេ
អបរាជិតបល្លង្កេ សីសេ បបរិបោកូរេ

អភិសេកេ សព្វពុទ្ធានំ អត្តប្បត្តោ បមោទតិ

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ញ៉ាំងសេចក្តីត្រេកអរនៃសាក្យទាំងឡាយឱ្យចំរើន

ព្រះអង្គទ្រង់ទ្រង់ឈ្នះមារហើយ បានដល់នូវភាពជាបុគ្គលប្រសើរបំផុត ទ្រង់
វិករាយ (ចំពោះព្រះធម៌ដែលព្រះអង្គត្រាស់ដឹង) លើអបរាជិតបល្លង្កជាជយ
មង្គលទៀបគល់ពោធិព្រឹក្ស ត្រង់ផ្ចិតផែនដីដូចជាស្លឹកឈូក ជាទីអភិសេកនៃព្រះ
ពុទ្ធត្រប់ព្រះអង្គ (យ៉ាងណាមិញ) សូមឱ្យអ្នកជាបុគ្គលមានជ័យជំនះឈ្នះ (អស់
សត្រូវ) យ៉ាងនោះឯង ។

សុនក្ខត្តំ សុមង្គលំ សុបភាតំ សុហុដ្ឋិតំ

សុខណោ សុមុហុត្តោ ច សុយិដ្ឋំ ព្រហ្មចារិសុ

(ពេលណាដែលសត្វទាំងឡាយ ប្រព្រឹត្តល្អដោយកាយវាចាចិត្ត ពេល
នោះ) ឈ្មោះថានក្ខត្តប្បក្សល្អ ជាមង្គលល្អ ជាពេលភ្លឺស្វាងល្អ ជាពេលនៃអរុណរះ
ល្អ ជាខណៈល្អ ជាយាមល្អ (ទានដែលបុគ្គលបានបូជាហើយ) ដល់ព្រហ្មចារិ
បុគ្គលទាំងឡាយ (ក្នុងពេលនោះ) ឈ្មោះថាជាគ្រឿងបូជាល្អ

បទកិណំ កាយកម្មំ វាចាកម្មំ បទកិណំ

បទកិណំ មនោកម្មំ បណិធិ តេ បទកិណា

(ក្នុងថ្ងៃនោះ) កាយកម្ម ក៏ឈ្មោះថានាំឱ្យមានសេចក្តីចំរើន វិចិត្រកម្មក៏ឈ្មោះ
ថានាំឱ្យមានសេចក្តីចំរើន មនោកម្ម ក៏ឈ្មោះថានាំឱ្យមានសេចក្តីចំរើន សេចក្តី
ប្រាថ្នាទាំងឡាយរបស់អ្នកទាំងនោះ ក៏ឈ្មោះថានាំឱ្យមានសេចក្តីចំរើន ។

បទកិណានិ កត្វាន លភត្តត្ថេ បទកិណេ បុគ្គលដែលធ្វើនូវ
កាយកម្ម វិចិត្រកម្ម មនោកម្ម គួរដល់នូវសេចក្តីចំរើន (យ៉ាងនេះ) ហើយក៏រមែង
បាននូវប្រយោជន៍ដ៏ចំរើនទាំងឡាយ ។

សោ អត្ថលទ្ធា សុខិតោ វិរុទ្ឋោ ពុទ្ធសាសនេ

អរោគោ សុខិតោ ហោហិ សហ សព្វេហិ ញាតិភិ

អ្នក (ជាបុរស) នោះចូរបាននូវប្រយោជន៍ បាននូវសេចក្តីសុខ ចូរចំរើនក្នុងព្រះ
ពុទ្ធសាសនា ចូរកុំឱ្យមានរោគ ឱ្យបាននូវសេចក្តីសុខ ព្រមទាំងញាតិទាំងឡាយគ្រប់ៗគ្នា ។

សោ អត្ថលទ្ធា សុខិតោ វិរុទ្ឋោ ពុទ្ធសាសនេ

អរោគោ សុខិតោ ហោហិ សហ សព្វេហិ ញាតិភិ

អ្នក (ជាស្ត្រី) នោះ ចូរបាននូវប្រយោជន៍ បាននូវសេចក្តីសុខ ចូរចំរើនក្នុងព្រះ
ពុទ្ធសាសនា ចូរកុំឱ្យមានរោគ ឱ្យបាននូវសេចក្តីសុខ ព្រមទាំងញាតិទាំងឡាយគ្រប់ៗគ្នា ។

តេ អត្ថលទ្ធា សុខិតោ វិរុទ្ឋោ ពុទ្ធសាសនេ

អរោគោ សុខិតោ ហោថេ សហ សព្វេហិ ញាតិភិ

អ្នកទាំងឡាយ (ទាំងបុរសទាំងស្ត្រី) នោះ ចូរបាននូវប្រយោជន៍ បាននូវ
សេចក្តីសុខ ចូរចំរើន ក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ចូរកុំឱ្យមានរោគ ឱ្យបាននូវសេចក្តីសុខ
ព្រមទាំងញាតិទាំងឡាយគ្រប់ៗគ្នា ។

អាជ្ញាធរនិយមវិគ្គការថា

សក្កតា ពុទ្ធវតនំ ឱសថំ ឧត្តមំ វិំ ហិតំ

ទេវមនុស្សានំ ពុទ្ធតេជេន សោត្តិនា

នស្សន្តបទ្ធា សព្វេ ទុក្ខា វុបសមេន្តតេ

សូមឱ្យឧបទ្រពទាំងឡាយទាំងពួង វិនាសបាត់ទៅ សូមឱ្យសេចក្តីទុក្ខទាំង
ឡាយរបស់អ្នក ស្ងប់រម្ងាប់ទៅដោយសិរីសួស្តី ដោយគេជានុភាពនៃព្រះពុទ្ធជា ម្ចាស់
ព្រោះធ្វើគោរពនូវព្រះពុទ្ធរតន៍ ដូចជាឱសថដ៏ឧត្តមប្រសើរ ជាប្រយោជន៍ដល់
ទេវតា និងមនុស្សទាំងឡាយ ។

សក្កត្តា ធម្មរតនំ ឱសថំ ឧត្តមំ វរំ ហិតំ
បរិទ្ធាហូសមនំ ធម្មតេជេន សោត្តិនា
នស្សន្តបទ្ធា សព្វេ ភយា វុបសមេន្ត តេ

សូមឱ្យឧបទ្រពទាំងឡាយទាំងពួង វិនាសបាត់ទៅ សូមឱ្យភ័យទាំងឡាយ
របស់អ្នក ស្ងប់រម្ងាប់ទៅ ដោយសិរីសួស្តី ដោយគេជានុភាពនៃព្រះធម៌ ព្រោះ
ធ្វើគោរពនូវព្រះធម្មរតន៍ ដូចជាឱសថដ៏ឧត្តមប្រសើរ ជាគ្រឿងរម្ងាប់នូវសេចក្តី
ក្រវល់ក្រវាយ ។

មូលនិធិវិទ្យាសម្រាប់ការសិក្សា

សក្កត្តា សង្ឃរតនំ ឱសថំ ឧត្តមំ វរំ ហិតំ
អាហុនេយ្យំ បាហុនេយ្យំ សង្ឃតេជេន សោត្តិនា
នស្សន្តបទ្ធា សព្វេ រោគា វុបសមេន្ត តេ

សូមឧបទ្រពទាំងឡាយទាំងពួង វិនាសបាត់ទៅ សូមឱ្យភ័យទាំងឡាយ
របស់អ្នកស្ងប់រម្ងាប់ទៅ ដោយសិរីសួស្តី ដោយគេជានុភាពនៃព្រះសង្ឃ ព្រោះ
ធ្វើគោរពនូវ ព្រះសង្ឃរតន៍ ដូចជាឱសថដ៏ឧត្តមប្រសើរ ជាវត្ថុគួរគេនាំមកបូជា
ជាវត្ថុគួរទទួលរាក់ទាក់ ។

នត្តិ មេ សរណំ អញ្ញំ ពុទ្ធា មេ សរណំ វរំ

ទីពឹងដ៏ទៃរបស់ខ្ញុំ មិនមានឡើយ មានតែព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ជាទីពឹងដ៏ប្រសើរ

របស់ខ្ញុំ ។

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ តេ ជយមង្គលំ ដោយកិរិយា
ពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ សូមជ័យមង្គលកើតមានដល់អ្នក ។

នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ ធម្មោ មេ សរណំ វំ ទីតិម
ដំទៃរបស់ខ្ញុំ មិនមានឡើយ មានតែព្រះធម៌ជាម្ចាស់ជាទីតិម ដ៏ប្រសើររបស់ខ្ញុំ ។

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ តេ ជយមង្គលំ ដោយកិរិយា
ពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ សូមជ័យមង្គលកើតមានដល់អ្នក ។

នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ សង្ឃោ មេ សរណំ វំ ទីតិម
ដំទៃរបស់ខ្ញុំ មិនមានឡើយ មានតែព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ជាទីតិមដ៏ប្រសើររបស់ខ្ញុំ ។

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ តេ ជយមង្គលំ ដោយកិរិយា
ពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ សូមជ័យមង្គលកើតមានដល់អ្នក ។

យំកិញ្ចិ រតនំ លោកេ វិជ្ជតិ វិវិធំ បុថុ
រតនំ ពុទ្ធសមំ នត្ថិ តស្មា សោត្តិ ភវន្តុ តេ

អតនៈឯណាមួយក្នុងលោក មានច្រើនបែបច្រើនយ៉ាង (រតនទាំងនោះ)

ពុំស្មើនឹងព្រះពុទ្ធរតនៈឡើយ ព្រោះហេតុនោះ សូមសិរស្មស្តីទាំងឡាយ កើតមាន
ដល់អ្នក ។

យំកិញ្ចិ រតនំ លោកេ វិជ្ជតិ វិវិធំ បុថុ
រតនំ ធម្មសមំ នត្ថិ តស្មា សោត្តិ ភវន្តុ តេ

រតនៈឯណាមួយក្នុងលោក មានច្រើនបែបច្រើនយ៉ាង (រតនទាំងនោះ)

ពុំស្មើនឹងព្រះធម្មរតនៈឡើយ ព្រោះហេតុនោះ សូមសិរស្មស្តីទាំងឡាយ កើតមាន
ដល់អ្នក ។

យំកិញ្ចិ រតនំ លោកេ វិជ្ជតិ វិវិធំ បុថុ
រតនំ សង្ឃសមំ នត្ថិ តស្មា សោត្តិ ភវន្តុ តេ

រតនៈឯណាមួយក្នុងលោក មានច្រើនបែបច្រើនយ៉ាង (រតនទាំងនោះ)

ពុំស្មើនឹងព្រះសង្ឃរតនៈឡើយ ព្រោះហេតុនោះ សូមសិរិស្សស្តីទាំងឡាយកើតមាន
ដល់អ្នក ។

មន្ទលបក្រវាណូ

សិរិទិពិមតិគេដោយសិទ្ធិមហាគុណា

បរិមិតបុញ្ញាធិការស្ស សព្វន្តរាយនិវារណ

សមត្ថស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស

ទ្ធត្ថិសមហាបុរិសលក្ខណានុភាវេន

ដោយអានុភាពនៃមហាបុរិសលក្ខណៈ ៣២ ប្រការ នៃព្រះដ៏មានព្រះ
ភាគជាព្រះអរហន្តដ៏ប្រសើរ ទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវញោយ្យធម៌ទាំងពួង ដោយប្រពៃ
ចំពោះព្រះអង្គ ទ្រង់មានបុញ្ញាធិការនឹងកំណត់មិនបានដោយប្លឺង្វើធំធេងគុណដ៏ធំ
ដ៏សំរេចដោយសិរិ ដោយបញ្ញាជាគ្រឿងដ៏កល់មាំ ដោយបញ្ញាជាគ្រឿងដឹង ដោយ
តេជៈ ដោយជ័យជំនះ ព្រះអង្គអាចក្នុងកិរិយាយាត់បង់នូវអន្តរាយគ្រប់យ៉ាង ។

អសីត្យានុញ្ញានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃអនុញ្ញានុៈ៨០ ។

អដ្ឋត្តរសតមង្គលានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃមង្គល ១០៨ ។

ឆព្វណ្ណវិស្សានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃរស្មីមានពណ៌ ៦ ។

កេតុមាលានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះកេតុមាលា ។

ទសបារមីតានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃបារមី ១០ ។

ទសឧបបារមីតានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃឧបបារមី ១០ ។

ទសបរមត្ថបារមីតានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃបរមត្ថបារមី ១០ ។

សីលសមាធិបញ្ញានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃសីលសមាធិបញ្ញានៃព្រះអង្គ ។

ពុទ្ធានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះពុទ្ធ ។

ធម្មានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះធម៌ ។

សង្ឃានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះសង្ឃ ។

តេជានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃតេជះ ។

ឥទ្ធានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃឫទ្ធិ ។

ពលានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃកម្លាំង ។

ញេយ្យធម្មានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃញេយ្យធម៌ ។

ចតុរាសីតិសហស្សធម្មកូន្ទានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះធម្មកូន្ទ ៨ ម៉ឺន ៤ ពាន់ ។

នវលោកុត្តរធម្មានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃលោកុត្តរធម៌ ៩ ។

អដ្ឋង្គិកមគ្គានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះអរិយមគ្គ មានអង្គ ៨ ។

អដ្ឋសមាបត្យានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃ សមាបត្តិ ៨ ។

ឆទ្យភិញ្ញានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃអភិញ្ញា ៦ ។

ចតុសច្ចញ្ញាណានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃសច្ចញ្ញាណ ៤ ។

ទសពលញ្ញាណានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃពលញ្ញាណ ១០ ។

សព្វញ្ញត្តញ្ញាណានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃសព្វញ្ញត្តញ្ញាណ ។

មេត្តាករុណាមុទិតាឧបេក្ខានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃមេត្តា

ករុណា មុទិតា ឧបេក្ខា ។

សព្វបរិត្តានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះបរិត្តទាំងពួង ។

រតនត្ថយសរណានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃកិរិយារត្នកដល់

ព្រះរតនត្ថយ ។

តុឃ្នំ សព្វរោគសោកុបទ្ធវិទុក្ខទោមនស្សបាយាសា វិនស្សន្ត

រោគ សោក ឧបទ្រព្យ ទុក្ខ ទោមនស្ស និង ឧបាយាស ទាំងពួងរបស់

អ្នក ចូរវិនាសបាត់ទៅ ។

សព្វអន្តរាយាបិ វិនស្សន្ត សេចក្តីអន្តរាយទាំងពួង (របស់អ្នក)

ចូរវិនាសបាត់ទៅ ។

សព្វសង្កប្បា តុយ្ហំ សមិជ្ឈន្តុ សេចក្តីត្រិះរិះគ្រប់យ៉ាងរបស់អ្នកចូរ
សម្រេចដោយល្អ ។

ទីឃាយុកា តុយ្ហំ ហោតុ ភាវៈជាអ្នកមានអាយុវែង ចូរមានដល់អ្នក ។

សតវស្សជីវេន សមង្គិកោ ហោតុ សព្វទា សូមឱ្យអ្នកជាបុគ្គល
មានសេចក្តីសមប្រកបដោយកិរិយារស់នៅអស់រយនៃឆ្នាំសព្វ ១ កាល ។

អាកាសបព្វតវនភូមិតដ្ឋាមហាសមុទ្រា អារក្ខកា ទេវតា
ទេវតាទាំងឡាយ ជាអ្នករក្សាដោយយកចិត្តទុកដាក់ ដែលស្ថិតនៅក្នុង

បពតវនស្ថាន ភូមិស្ថាន និង ទន្លេ និង មហាសមុទ្រ ។

សទា តុម្ពេ អនុរក្ខន្តុ ចូរបិបាចរក្សានូវអ្នកទាំងឡាយសព្វ ១កាល ។

ភវិតុ សព្វមង្គលំ មង្គលទាំងពួងចូរមាន (ដល់អ្នក) ។

រក្ខន្តុ សព្វទេវតា សូមទេវតាទាំងអស់បិបាចរក្សា (នូវអ្នក) ។

សព្វធម្មានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់រាល់ព្រះអង្គ ។

សទា សោតិ ភវិតុ តេ សូមសិរិសួស្តីទាំងឡាយ កើតមានដល់អ្នក

ឱ្យបានសព្វកាលសព្វវេលា ។

ភវិតុ សព្វមង្គលំ មង្គលទាំងពួង ចូរមាន (ដល់អ្នក) ។

រក្ខន្តុ សព្វទេវតា សូមទេវតាទាំងអស់បិបាចរក្សា (នូវអ្នក) ។

សព្វធម្មានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះធម៌ទាំងពួង ។

សទា សោតិ ភវិតុ តេ សូមសិរិសួស្តីទាំងឡាយកើតមានដល់អ្នក

ឱ្យបានសព្វកាលសព្វវេលា ។

ភវិតុ សព្វមង្គលំ មង្គលទាំងពួងចូរមាន (ដល់អ្នក) ។

រក្ខន្តុ សព្វទេវតា សូមទេវតាទាំងអស់បិបាចរក្សា (នូវអ្នក) ។

សព្វសង្សានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះសង្ឃទាំងពួង ។

សទា សោតិ ភវិតុ តេ សូមសិរិសួស្តីទាំងឡាយកើតមានដល់អ្នក

ឱ្យបានសព្វកាលសព្វវេលា ។

នក្ខត្តយក្ខត្តានំ បាបត្តហនិវារណា កិរិយារាវាងនូវបាប
ព្រោះទាំងឡាយ (ដែលកើតអំពីសំណាក់) នៃនក្ខត្តប្បក្សនិងយក្ខនិងភូតបីសាច
ទាំងឡាយ ។

បរិត្តស្យានុភារេន ហន្តា តេសំ ឧបទ្ធវេ ដោយអានុភាព
នៃព្រះបរិត្ត សូមកំចាត់បង់នូវឧបទ្រពទាំងឡាយ (ដែលកើតអំពីសំណាក់) នៃ
នក្ខត្តប្បក្សនិងយក្ខនិងភូតបីសាចទាំងឡាយ នោះ ។

(សូត្រ ១ ចប់ ក៏បាន សូត្រ ៣ ចប់ក៏បាន)

ដកស្រង់ពីសត្តបរិត្ត - ទ្វាទសបរិត្តរបស់ព្រះវិសុទ្ធិវង្ស ហុត-ភាគ

ចប់ សត្តបរិត្ត

១- សមន្តា ។ បេ ។ សក្កមោក្ខទំ

សមន្តា ចក្កវាទ្យេសុ អត្រាគច្ឆន្ត ទេវតា

សទ្ធម្មំ មុនិរាជស្ស សុណន្ត សក្កមោក្ខទំ

ទេវតាទាំងឡាយ ក្នុងចក្រវាទ្យទាំងឡាយ ដោយជុំវិញ ចូរមកប្រជុំគ្នា
ក្នុងទីនេះ ចូរស្តាប់នូវព្រះសទ្ធម្ម ជាធម៌អាចឱ្យនូវស្មតិ និងព្រះនិព្វាន (របស់ព្រះ
អនារវណញ្ញាណ) ជាស្តេចនៃអ្នកប្រាជ្ញ ។

២- រតនសុត្តារម្ភោ

បណិធានតោ បដ្ឋាយ តថាគតស្ស ទស បារមិយោ
ទស ឧបបារមិយោ ទស បរមត្ថបារមិយោ សមត្តីសបារមិយោ
បូរេត្វា បញ្ច មហាបរិច្ចាគេ តិស្សោ ចរិយា បច្ឆិមព្ពវេ

គញវក្កន្តិ ជាតិ អភិនិក្កមនំ បធានចរិយំ ពោធិបល្លង្កេ
មារិជយំ សព្វញ្ញត្តញ្ញាណប្បដិវេធំ ធម្មចក្កប្បវត្តនំ នវលោកុត្តរ-
ធម្មតិ សព្វេបិមេ ពុទ្ធតុណេ អារិដ្ឋិត្វា វេសាលិយា
តិសុ បាការន្តរេសុ តិយាមរត្តិ បរិត្តំ ករោន្តោ អាយស្វា
អានន្តត្ថេរោ វិយ ការុញ្ញចិត្តំ ឧបដ្ឋបេត្វា

(យើងទាំងឡាយ តាំងចិត្តប្រកបដោយសេចក្តីករុណា (ចំពោះសត្វទាំងឡាយ)
ដូចជាព្រះអានន្តត្ថេរដ៏មានអាយុ ដែលលោកពិចារណានូវ ព្រះពុទ្ធតុណទាំងឡាយ
នេះគ្រប់ទាំងអស់ របស់ព្រះតថាគត ចាប់អំពីសេចក្តីផ្តើម តាំងប្រាថ្នាជា ព្រះពុទ្ធ-
ភូមិមក ព្រះអង្គញ៉ាំងបារមី ៣០ គត់គឺបារមី ១០ ឧបបារមី ១០ បរមត្ថបារមី ១០
ឱ្យបរិបូណ៌ និងមហាបរិច្ចាគ ៥ ចរិយា ៣ កិរិយាយាងចុះកាន់គភី ព្រះមាតា
ក្នុងបច្ឆិមភព កិរិយាប្រសូត្រ កិរិយាយាងចេញសាងអភិនេស្រ្តមតិ កិរិយាបំពេញ
នូវទុក្ខកិរិយា កិរិយាផ្តាញ់មារ កិរិយាត្រាស់ដឹងនូវ ព្រះសព្វញ្ញត្តញ្ញាណលើពោធិ-
បល្លង្ក កិរិយាសំដែកនូវព្រះធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ លោកុត្តរធម៌ ៥ ហើយ (ព្រះ
អានន្តត្ថេរលោក) សូត្រនូវព្រះបរិត្ត អស់ត្រឹមសយាម ៣ ក្នុងខាងក្នុងកំពែង
ទាំងឡាយ ៣ ជាន់នៃក្រុងវេសាលី ។

(តពីត្រង់នេះទៅ កោដិសតសហស្សេសុ ។ បេ ។ បរិត្តន្តម្ពណាមហេ)

៣- វិនិច្ឆ័យ

វិធិស្សមេនន្តិ បរាមសន្តោ កាសារមទុក្ខិ ធនំ ឥសិនំ

(ព្រះពោធិសត្វ) ជាស្តេចនៃដី កាលចាប់ព្រានព្រៃ ដោយបំណងថាអញ
នឹងសម្លាប់វា ដូច្នោះ លុះទ្រង់បានឃើញនូវសំពត់កាសារៈ ដ៏ជាទង់ជ័យនៃឥសី គឺ
លោកអ្នកស្វែងរកនូវសីលាទិត្តណាទាំងឡាយ ។

ទុក្ខេន ផុដ្ឋស្សទបាទិ សញ្ញា

អរហទុដោ សព្វិ អវជ្ឈរូបោ

សញ្ញាក៏កើតឡើងដល់ព្រះពោធិសត្វ ដែលសេចក្តីទុក្ខពាល់ត្រូវហើយ ថា
ទង់ជ័យរបស់ព្រះអរហន្ត មានសភាពគឺសប្បុរសទាំងឡាយមិនគួរនឹងសម្លាប់ ។

សលេន វិទ្ធោ ព្យចិតោបិ សន្តោ

កាសាវវត្តម្ហិ មនំ ន ទុស្សយិ

ព្រះពោធិសត្វ ដែលព្រញមុតហើយ គួរនឹងក៏កក្រើកញាប់ញ័រ តែព្រះអង្គ
ស្ងប់រម្ងាប់បាន មិនធ្វើកិច្ចប្រទូស្តទៅរកកាសាវភ័ស្ត្រឡើយ ។

សចេ ឥមំ នាគវរេន សច្ចំ

មា មំ វរេន ពាលមិតា អតច្ចន្តិ

បើពាក្យដែលស្តេចដំរីដ៏ប្រសើរពោលហើយនេះ ជាពាក្យពិតមែន សូម
ពួកម្រឹតកាចក្នុងព្រៃ កុំមកជួបប្រទះនឹងខ្ញុំឡើយ ។

៤. បដ្ឋកបរិត្តារម្ភោ

បូរេន្តម្ភោធិសម្ភារេ និព្វត្តំ វដ្ឋជាតិយំ

យស្ស តេជេន ទាវត្តិ មហាសត្តំ វិវជ្ជយិ

ភ្លើងព្រៃ ចៀសវាងហើយ នូវព្រះមហាសត្វ ដែលកំពុងបំពេញនូវ ពោធិ-
សម្ភារ ព្រះអង្គកើតក្នុងកំណើតនៃសត្វក្រូច(១)ដោយគេជុះនៃព្រះបរិត្តឯណា ។

ចេរស្ស សារីបុត្តស្ស លោកនាថេន ភាសិតំ

ភប្បដ្ឋាយិ(២) មហាតេជំ បរិត្តន្តម្ពណាម ហេ

យើងទាំងឡាយ សូត្រឥឡូវនេះ នូវព្រះបរិត្តនោះដែលមានគេជុះច្រើន អាច
តាំងនៅអស់កប្ប ដែលព្រះលោកនាថ ទ្រង់សំដែងហើយ ដល់ព្រះសារីបុត្តត្មោ ។

១ - វដ្ឋ ឬ វដ្ឋក ប្រែថាក្រូចក៏បាន ថាចាប់ក៏បាន ។ ២ - កាត់បទសន្ធិជាកប្បដ្ឋាយិ
www.elibraryofcambodia.org

វដ្តកបរិត្ត

អត្ថិ លោកេ សីលគុណោ សច្ចំ សោចេយ្យនុទ្ធយា
គុណនៃសីល ពាក្យពិត សេចក្តីស្អាតកាយ និងសេចក្តីករុណា (ទាំងនេះ)

សឹងមានក្នុងលោក ។

តេន សច្ចេន កាហាមិ សច្ចកិរិយមនុត្តរំ

ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ ខ្ញុំនឹងធ្វើសច្ចកិរិយាដែលឥតមានអ្វីស្មើឡើយ ។

អារជ្ជិត្វា ធម្មពលំ សរិត្វា បុព្វកេ ជិនេ

សច្ចពលមវស្សាយ សច្ចកិរិយមកាសហិ

ខ្ញុំពិចារណានូវកម្លាំងនៃធម៌ ហើយរកនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធច្រងំឈ្នះមារទាំង

ឡាយក្នុងកាលមុន អាស្រ័យនូវកម្លាំងនៃសច្ចៈ ហើយបានធ្វើនូវសច្ចកិរិយា ។

សន្តិ បក្ខា អបត្តនា សន្តិ បាទាអវញ្ជនា

មា បិតា ច និក្ខន្តា ជាតវេទ បដិក្ខម

ស្នាបទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំមាន តែហើរមិនបាន ដើរទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំមាន

តែដើរមិនបាន មាតាបិតារបស់ខ្ញុំ ចេញទៅរកអាហារហើយ ម្ចាស់ភ្លើងចូរអ្នក

ចៀសចេញទៅ ។

សហ សច្ចេ កតេ មយ្ហំ មហាបជ្ជសិកោ សិខី

វជ្ជេសិ សោឡស ករិសានិ ឧទកំ បត្តា យថា សិខី

នាកាលសច្ចៈ ដែលខ្ញុំបានធ្វើហើយ អណ្តាតភ្លើងដំរុងរឿងធំ ចៀសចេញ

ទៅហើយអស់ចម្ងាយ ១៦ ករិស ព្រមជាមួយនឹងពាក្យសច្ចៈ របស់ខ្ញុំ ដូចជា

អណ្តាតភ្លើងធ្លាក់ចុះដល់ទឹក ។

សច្ចេន មេ សមោ នត្តិ ឯសា មេ សច្ចបារមីតិ

អ្វីមួយស្មើដោយសច្ចៈរបស់ខ្ញុំមិនមានឡើយ នេះជាសច្ចៈបារមីរបស់ខ្ញុំ ។

៥. អាជ្ញាណិយបរិត្ត

(វិបស្សិស្ស នមត្ត ។ រោ ។ មហន្តំ វិតសារតំ មានហើយ) ។

នមោ មេ សព្វពុទ្ធានំ ឧប្បន្នានំ មហេសិនំ

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់គ្រប់ព្រះអង្គ

ដែលបានត្រាស់រួចមកហើយ ព្រះអង្គស្នេងរកនូវគុណដ៏ធំ (ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងនោះគឺ)

តណ្ហង្គរោ មហាវិរោ ព្រះតណ្ហង្គរ ព្រះអង្គមានព្យាយាមជាធំ ។

មេធាង្គរោ មហាយសោ ព្រះមេធាង្គរ ព្រះអង្គមានយសធំ ។

សរណង្គរោ លោកហិតោ ព្រះសរណង្គរ ព្រះអង្គធ្វើឱ្យជាប្រយោជន៍
ដល់សត្វលោក ។

ទិបង្គរោ ជតិន្ទរោ ព្រះទិបង្គរ ព្រះអង្គទ្រទ្រង់នូវបញ្ញាដ៏រុងរឿង ។

កោណ្ឌញ្ញោ ជនបាមោក្ខោ ព្រះកោណ្ឌញ្ញៈ ព្រះអង្គជាប្រធាន
នៃពស្វកជន ។

មង្គលោ បុរិសោសរោ ព្រះមង្គល ព្រះអង្គជាបុរសដ៏ប្រសើរ ។

សុមនោ សុមនោ ធិរោ ព្រះសុមន ព្រះអង្គជាអ្នកប្រាជ្ញមាន
ព្រះហឫទ័យដ៏ល្អ ។

រេវតោ រតិវឌ្ឍនោ ព្រះរេវត ព្រះអង្គញ៉ាំងសេចក្តីត្រេកអរឱ្យចំរើន ។

សោភិតោ គុណសម្បន្នោ ព្រះសោភិត ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយ ព្រះគុណ ។

អនោមទស្សី ជនុត្តមោ ព្រះអនោមទស្សី ព្រះអង្គឧត្តមជាងពពួកជន ។

បទុមោ លោកបដ្ឋោតោ ព្រះបុទុម ព្រះអង្គញ៉ាំងលោកឱ្យភ្លឺស្វាង ។

នារទោ វរសារថី ព្រះនារទ ព្រះអង្គដូចជាសារថីដ៏ប្រសើរ ។

បទុមុត្តរោ សត្តសារោ ព្រះបទុមុត្តរ ព្រះអង្គជាខ្លឹមសារនៃពួកសត្វ ។

សុមេធា អប្សដិបុត្តលោ ព្រះសុមេធា ព្រះអង្គរកបុត្តលប្រៀប ដូចគ្មាន ។

សុជាតោ សព្វលោកត្តោ ព្រះសុជាត ព្រះអង្គប្រសើរលើសជាងសត្វ

លោកទាំងពួង ។

បិយទស្សី នរាសភោ ព្រះបិយទស្សី ព្រះអង្គប្រសើរជាងនរជន ។

អត្តទស្សី ការុណិកោ ព្រះអត្តទស្សី ព្រះអង្គប្រកបដោយករុណា ។

ធម្មទស្សី តមោនុទោ ព្រះធម្មទស្សី ព្រះអង្គបន្ទោរបង់នូវងងឹត ។

សិទ្ធព្រា អសមោ លោកេ ព្រះសិទ្ធព្រា ព្រះអង្គឥតមានអ្នកណា
ស្មើក្នុងលោក ។

តិស្សោ ច វៃទតំ វិរោ ព្រះតិស្ស ព្រះអង្គប្រសើរជាងអ្នកប្រាជ្ញ
ខាងសំដីទាំងឡាយ ។

ជុស្សោ ច វិរទោ ពុទ្ធា ព្រះពុទ្ធច្រង់ព្រះនាមព្រះជុស្ស ព្រះអង្គ
ប្រទាននូវធម៌ដ៏ប្រសើរ ។

វិបស្សី ច អនុបមោ ព្រះវិបស្សីព្រះអង្គឥតមានអ្នកណាប្រៀប
ធ្នឹមបានឡើយ ។

សិខិ សព្វហិតោ សត្តា ព្រះសិខិ ព្រះអង្គជាគ្រូប្រៀនប្រដៅធ្វើឱ្យ
ជាប្រយោជន៍ដល់សត្វទាំងពួង ។

វេស្សភូ សុខទាយកោ ព្រះវេស្សភូ ព្រះអង្គប្រទាននូវសេចក្តីសុខ ។

កកុសន្នោ សត្តវាហោ ព្រះកកុសន្ន ព្រះអង្គនាំសត្វចេញចាកផ្លូវ
ឆ្ងាយដាច់ស្រយាល គឺកិលេស ។

កោនាគមនោ រណញ្ចហោ ព្រះកោនាគមន ព្រះអង្គបំបាត់នូវសត្រូវ
គឺកិលេស ។

កស្សបោ សិរិសម្បន្នោ ព្រះកស្សប ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយសិរិ ។

គោតមោ សក្សបង្កវោ ព្រះគោតម ព្រះអង្គប្រសើរចម្បងជាង
ពួកសក្សរាជ ។

(ឯតេ ចញ្ចេ ច សម្ពុទ្ធា ។ បេ ។ និពុតោ ច តុវិ ភវ មានហើយ)
តេសំ សច្ចេន សីលេន ខន្តិពលេន ច ដោយសច្ចៈផង
ដោយសីលផង ដោយកំលាំងនៃខន្តិនិង មេត្តាផង នៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយនោះ ។
តេបិ តុម្កេ អនុរក្ខន្ធ អាហារេន្ធ សុខេន ច ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ

ទាំងឡាយនោះ សូមបីបាច់រក្សានូវអ្នកទាំងឡាយដោយមិនឱ្យ មានរោគផង ឱ្យ
មានសេចក្តីសុខផង ។

បុរិមស្មី ទិសាភាគេ សន្តិ ភូតា មហិទ្ធិកា ភូតគីគន្ធព្វ
ទាំងឡាយ មានបូទិច្រើន មានក្នុងទិសភាគខាងកើត ។

តេបិ តុម្ភេ អនុរក្ខន្ត អាហោគ្យេន សុខេន ច គន្ធព្វទាំងឡាយ
នោះ ចូរបីបាច់រក្សានូវអ្នកទាំងឡាយ ដោយមិនមានរោគ ឱ្យមានសេចក្តីសុខផង ។

ទក្ខិណស្មី ទិសាភាគេ សន្តិ ទេវា មហិទ្ធិកា ទេវតា
ទាំងឡាយមានបូទិច្រើន មានក្នុងទិសភាគខាងត្បូង ។

តេបិ តុម្ភេ អនុរក្ខន្ត អាហោគ្យេន សុខេន ច ទេវតាទាំងឡាយ
នោះ ចូរបីបាច់រក្សានូវអ្នកទាំងឡាយ ដោយមិនមានរោគ ឱ្យមានសេចក្តីសុខផង ។

បច្ឆិមស្មី ទិសាភាគេ សន្តិ នាគា មហិទ្ធិកា នាគទាំងឡាយ
នោះ មានបូទិច្រើន មានក្នុងទិសភាគខាងលិច ។

តេបិ តុម្ភេ អនុរក្ខន្ត អាហោគ្យេន សុខេន ច នាគទាំងឡាយ
នោះ ចូរបីបាច់រក្សានូវអ្នកទាំងឡាយ ដោយមិនមានរោគ ឱ្យមានសេចក្តីសុខផង ។

ឧត្តរស្មី ទិសាភាគេ សន្តិ យក្ខា មហិទ្ធិកា យក្ខទាំងឡាយនោះ
មានបូទិច្រើន មានក្នុងទិសភាគខាងជើង ។

តេបិ តុម្ភេ អនុរក្ខន្ត អាហោគ្យេន សុខេន ច យក្ខទាំងឡាយ
នោះ ចូរបីបាច់រក្សានូវអ្នកទាំងឡាយ ដោយមិនមានរោគ ឱ្យមានសេចក្តីសុខផង ។

បុរិមទិសំ ធនរដ្ឋោ ស្តេចធនរដ្ឋ (នៅរក្សា) ខាងបុរិមទិស ។

ទក្ខិណេន វិរុទ្ធាកោ ស្តេចវិរុទ្ធាក (នៅរក្សា) ខាងទក្ខិណទិស ។

បច្ឆិមេន វិរូបក្ខោ ស្តេចវិរូបក្ខ (នៅរក្សា) ខាងបច្ឆិមទិស ។

កុវេរោ ឧត្តរំ ទិសំ ស្តេចកុវេរ (នៅរក្សា) ខាងឧត្តរទិស ។

ចត្តារោ តេ មហារាជា លោកបាលា យសស្សិនោ

មហាវាជទាំងឡាយ ៤ នោះ សុទ្ធតែមានយសជាអ្នករក្សានូវលោក ។

តេបិ តុម្ហេ អនុរក្ខន្ត អាហោគ្យេន សុខេន ច

មហាវាជទាំងឡាយនោះ ចូរបីបាច់រក្សានូវអ្នកទាំងឡាយ ដោយមិនឱ្យ
មានរោគ ឱ្យមានសេចក្តីសុខផង ។

អាកាសដ្ឋា ច ភុមដ្ឋា ទេវា នាគា មហិទ្ធិកា

ទេវតា និងនាគទាំងឡាយ មានប្តូរច្រើន ដែលស្ថិតនៅក្នុងអាកាសក្តី
ស្ថិតនៅលើផែនដីក្តី ។

តេបិ តុម្ហេ អនុរក្ខន្ត អាហោគ្យេន សុខេន ច

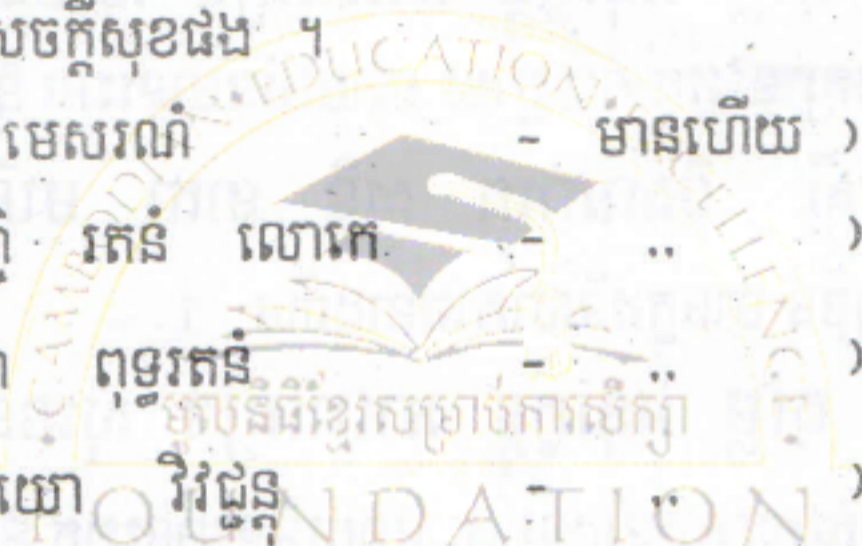
ទេវតានិងនាគទាំងឡាយនោះ ចូរបីបាច់រក្សានូវអ្នកទាំងឡាយ ដោយមិន
ឱ្យមានរោគ ឱ្យមានសេចក្តីសុខផង ។

(នត្តិ មេសរណំ - មានហើយ)

(យំកិញ្ចិ រតនំ លោកេ - ..)

(សក្កតា ពុទ្ធរតនំ -)

(សព្វីតិយោ វិវជ្ជន្ត -)

៦- ពោជ្ឈន្តបរិត្តារម្មោ

សំសារេ សំសរន្តានំ សព្វទុក្ខវិនាសនេ

សត្ត ធម្មេ ច ពោជ្ឈន្តេ មារសេនប្បមទ្ធិនោ

ពុជ្ឈិត្វា យេបិ មេ សត្តា តិភវា មុត្តកុត្តមា

សត្វទាំងឡាយឯណា ជាបុគ្គលឧត្តម រួចផុតចាកព្រៃភព ព្រោះត្រាស់ដឹង
នូវធម៌ទាំងឡាយ ៧ ឈ្មោះពោជ្ឈន្ត គឺជាធម៌ជាអង្គនៃកិរិយាត្រាស់ដឹង ជាធម៌
អាចញ្ចាំងទុក្ខទាំងពួងរបស់សត្វទាំងឡាយ ដែលកំពុងតែអន្ទោលទៅក្នុងសំសារវដ្ត
ឱ្យវិនាស ជាធម៌អាចញ្ចាំងនូវមារនិងសេនានៃមារ ។

អជាតិ អជរាព្យាធិ អមតំ និព្វយំ គតោ

(សត្វទាំងឡាយនោះ) ឈ្មោះថាដល់នូវព្រះនិព្វាន ជាគុណជាតិឥតមាន
កំណើត ឥតមានជរានិងព្យាធិ ឥតមានសេចក្តីស្លាប់ ឥតមានភ័យ ។

ឯវមាទិតុណូបេតំ អនេកគុណសង្ខហំ

ឱសចញ្ច(១) ឥមំ មន្តំ ពោជ្ឈង្គន្តម្ពណាម ហេ

យើងទាំងឡាយ ត្រូវសូត្រឥឡូវនេះ នូវមន្តនេះ ឈ្មោះថាពោជ្ឈង្គបរិត្ត
ទុក្ខដូច ជាថ្នាំរម្ងាប់រោគដ៏ប្រាកដ សង្គ្រោះយកនូវគុណជាអនេក ប្រកបដោយគុណ
មានយ៉ាងនេះជាដើម ។

៧-អត្ថបរិគ្គរម្ពោ

បុញ្ញលាភំ មហាតេជំ វណ្ណកិត្តិមហាយសំ

សព្វសត្តហិតំ ជាតំ តំ សុណន្តុ អសេសតោ

សាធុជនទាំងឡាយ ចូរស្តាប់ឱ្យសព្វគ្រប់នូវព្រះបរិត្តនោះ ជាគុណជាត
អាចនឹងឱ្យបាននូវបុណ្យ មានតេជៈច្រើន មានគុណនិង កិត្តិយសដ៏ធំ ជាប្រយោជន៍
ដល់សព្វសត្វ ។

អត្ថបរហិតំ ជាតំ បរិត្តន្តម្ពណាម ហេ

យើងទាំងឡាយ សូត្រឥឡូវនេះ នូវព្រះបរិត្តនោះ ដែលជាប្រយោជន៍
ដល់ខ្លួននិងអ្នកដទៃ ។

៨-ជ័យបរិគ្គរម្ពោ

ជយំ ទេវមនុស្សានំ ជយោ ហោតុ បរាជិតោ

ជ័យជំនះ ចូរកើតមានដល់ ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ អ្នកដែលចាញ់
ហើយ ចូរត្រឡប់ទៅជាមានជ័យជំនះ ។

១ - ជាឧសធាន ក៏មាន ៣ ធម៌ទាំង ២ យ៉ាងនេះ តែមេត្តា ថ្នាំរម្ងាប់រោគដូចគ្នា ។

មារសេនា អភិក្កន្តា សមត្តា ទ្វាទសយោជនា
ខន្តិមេត្តា អធិដ្ឋានា វិទ្ធិសេត្តាន ចក្កុមា
ភវាកវេ សំសរន្តោ ទិព្វចក្កំ វិសោធយិ

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រង់មានបញ្ជាចក្ក កាលដែលអន្តោលទៅក្នុង
ភពតូចភពធំ ទ្រង់កំចាត់បង់នូវមារនិងសេនា នៃមារ ឱ្យកន្លងផុតទៅអំពីទី ១២
យោជន៍ ដោយជុំវិញ ដោយខន្តិបារមី មេត្តាបារមី និងអធិដ្ឋានបារមី ហើយទ្រង់
ជម្រះនូវទិព្វចក្ក ។

បរិបន្នាធិសោត្តានំ ហិតាយ ច សុខាយ ច
ពុទ្ធកិច្ចំ វិសោធនេត្តា បរិត្តន្តមណាម ហេ

ព្រះសាស្តាទ្រង់បំពេញនូវពុទ្ធកិច្ច ដើម្បីប្រយោជន៍ផង ដើម្បីសេចក្តីសុខ
ផង ដល់សត្វទាំងឡាយ ដែលបាននូវសេចក្តីចម្រើនដ៏ក្រៃលែង យើងទាំងឡាយ
សូត្រឥឡូវនេះ នូវព្រះបរិត្តនោះ ។

ទ្វាទសបរិត្ត ចប់

ធម្មចក្កប្បវត្តនសុត្តារម្ពោ

អនុត្តរំ អភិសម្ពោធិ មម្ពជ្ឈិត្តា តថាគតោ
បឋមំ យំ អទេសេសិ ធម្មចក្កំ អនុត្តរំ
សម្មទេវំ បវត្តេន្តោ លោកេ អប្បដិវត្តិយំ

ព្រះតថាគតជាម្ចាស់ ទ្រង់បានត្រាស់ដឹងនូវអនុត្តរភិសម្ពោធិញ្ញាណហើយ
កាលព្រះអង្គនឹងញ៉ាំងធម៌ ដែលឥតមានអ្នកណានឹងឱ្យ ប្រព្រឹត្តទៅបានក្នុងលោក
ព្រះអង្គអាចឱ្យប្រព្រឹត្តទៅបានដោយប្រពៃពិត ទ្រង់បានសំដែងហើយនូវធម៌ណា
ដែលហៅថាធម្មចក្កដ៏ប្រសើរ ជាមុនដំបូងបំផុត ។

យត្តាក្ខតា ឧភោ អន្តា បដិបត្តិ ច មជ្ឈិមា
ចតុស្វារិយសច្ចេសុ វិសុទ្ធិញ្ញាណទស្សនំ

អន្តធម៌ គឺធម៌ជាផ្លូវប្រតិបត្តិអមខាងដំណាមកអាក្រក់ ២ ប្រការ និងផ្លូវ
ប្រតិបត្តិកណ្តាល និងប្រាជ្ញាច្បាស់ឃើញច្បាស់ ក្នុងអរិយសច្ចៈទាំងឡាយ ៤ ជា
ប្រាជ្ញាដ៏បរិសុទ្ធ ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់សម្តែង ហើយក្នុងព្រះធម៌ ដែលហៅថា
ធម្មចក្កដំណា ។

ទេសិតំ ធម្មរាជេន សម្មាសម្ពោធិកិត្តនំ
នាមេន វិសុតំ សុត្តំ ធម្មចក្កប្បវត្តនំ
វេយ្យាករណបាវេន សង្កឹតន្តម្ពណាម ហេ

យើងទាំងឡាយ សូត្រឥឡូវនេះ នូវធម្មចក្កនោះ ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ
ជាធម្មរាជ ទ្រង់សំដែងហើយ ប្រាកដដោយឈ្មោះថាធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ ជាព្រះ
សូត្រប្រកាសនូវសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ ដែលព្រះសង្កឹតិកាចារ្យ បានប្រជុំគ្នាសង្ហាយ
នារៀបរៀងដោយរបៀបជាវេយ្យាករណបាវេន គឺជាបាលីបទរាយឥត មានតាថា
លាយផងឡើយ ។

ធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ

ឯវម្មេ សុត្តំ សូត្រនេះ (ឈ្មោះថាធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ) គឺខ្ញុំ (ឈ្មោះ
អានន្ទ) បានស្តាប់មកហើយ យ៉ាងនេះថា :

ឯកំ សមយំ ភគវា ពារាណសិយំ វិហារតិ ឥសិបតនេ
មិតទាយេ សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់តង់នៅក្នុងព្រៃឥសិបតនមិត
ទាយវន ជិតក្រុងពារាណសិ ។

តត្រ ខោ ភគវា បញ្ចវត្តិយេ ភិក្ខុ អាមន្តេសិ ព្រះដ៏មានព្រះ

ភាគទ្រង់ត្រាស់ហៅ នូវបញ្ជីភិក្ខុ(១) ទាំងឡាយ ក្នុងទីនោះឯង (ឱ្យតាំងចិត្ត
ស្តាប់នូវភាសិតនេះថា) ។

ទ្រមេ ភិក្ខុវេ អន្តា បព្វជិតេន ន សេវិតញា ម្ចាស់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយ អន្តធម៌ គឺធម៌ជាផ្លូវប្រតិបត្តិអមខាងដំលាមកអាក្រក់ទាំងឡាយពីរ
ប្រការនេះ បព្វជិតមិនគួរសេពគប់គីថាមិនគួរប្រព្រឹត្តឡើយ ។

កតមេ ទ្រ (២) អន្តធម៌ទាំងឡាយពីរយ៉ាងនោះដូចម្តេច ?

យោ ចាយំ កាមមេសុ កាមសុខល្អិកានុយោគ

ធម៌ណាដែលប្រកបខ្លួនឱ្យជាប់ជំពាក់ដោយកាមក្នុងកាមទាំងឡាយ

ហីនោ ជាធម៌ថោកទាប

តម្លោ ជាធម៌របស់អ្នកស្រុក

បោថុជ្ជនិកោ ជាធម៌របស់បច្ចុជ្ជន

អនិរិយោ មិនជារបស់អរិយបុគ្គលទេ

អនត្ថសញ្ញិតោ មិនប្រកបដោយប្រយោជន៍ឡើយ ។

យោ ចាយំ អត្តកិលមថានុយោគោ ធម៌ណាប្រកបសេចក្តី

លំបាកដល់ខ្លួន

ទុក្ខា ជាហេតុនាំឱ្យលំបាកកាយទទេ

អនិរិយោ មិនមែនជារបស់អរិយបុគ្គលទេ

អនត្ថសញ្ញិតោ មិនប្រកបដោយប្រយោជន៍ឡើយ

ឯតេ តេ ខោ (១) ភិក្ខុវេ ឧភោ អន្តេ អនុបតម្មមជ្ឈិមា
បដិបទា តថាគតេន អភិសម្ពុទ្ធា ចក្កុករណី ញាណករណី

១- ភិក្ខុមានគ្នាចំនួន ៥ រូប គឺភិក្ខុឈ្មោះកោណ្ឌញ្ញ ១ វប្ប ១ ភទ្ទិយ ១ មហានាម ១
អស្សជិ ១ ។ ២- ក្នុងបិដកសិហឱ្យមិនមានបាលីថា កតមេទ្រ នេះទេ ។ ១ -ក្នុងបិដកច្បាប់
សិហឱ្យ មិនមានសព្ទថា ខោ នេះទេ ។

ឧបសមាយ អភិញ្ញាយ សម្មោធាយ និព្វានាយ សំវត្តតិ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយ សេចក្តីប្រតិបត្តិជាកណ្តាល មិនលាយច្រឡំ ដោយអន្តរមិទាំងឡាយ
ពីរយ៉ាងនោះឯង ដែលតថាគតបានត្រាស់ដឹងហើយ ជាសេចក្តីប្រតិបត្តិធ្វើឱ្យកើត
បញ្ញាចក្ខុ (ភ្នែកតិប្រាជ្ញា) ធ្វើឱ្យកើតសេចក្តីដឹងច្បាស់ប្រាកដ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ
ដើម្បីសេចក្តីស្ងប់រម្ងាប់ ដើម្បីសេចក្តីដឹងចំពោះ ដើម្បីសេចក្តីដឹងដោយប្រពៃ
ដើម្បីសេចក្តីរលត់ទុក្ខ ។

កតមា ច សា ភិក្ខុវេ មជ្ឈិមា បដិបទា តថាគតេន
អភិសុម្ពុទ្ធា ចក្ខុករណី ញ្ញាណករណី ឧបសមាយ អភិញ្ញាយ
សម្មោធាយ និព្វានាយ សំវត្តតិ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីប្រតិបត្តិ
ជាកណ្តាល ដែលតថាគតបានត្រាស់ដឹងហើយ ជាសេចក្តីប្រតិបត្តិធ្វើឱ្យកើតបញ្ញា
ចក្ខុ ធ្វើឱ្យកើតសេចក្តីដឹង ច្បាស់ប្រាកដ រមែងប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តីស្ងប់រម្ងាប់
ដើម្បីសេចក្តីដឹងចំពោះ ដើម្បីសេចក្តីដឹងដោយប្រពៃ ដើម្បីសេចក្តីរលត់ទុក្ខ តើ
ដូម្តេច ?

FOUNDATION

អយមេវ អរិយោ អដ្ឋង្គិកោ មត្តោ អដ្ឋង្គិកមត្ត គឺធម៌ដូចជា
ផ្លូវមាន ៨ ដ៏ប្រសើរនេះឯង ហៅថាសេចក្តីប្រតិបត្តិជាកណ្តាល ។

- សេយ្យចីទំ អដ្ឋង្គិកមត្តនោះដូចម្តេចខ្លះ ?
- សម្មាទិដ្ឋិ ប្រាជ្ញាយលំឃើញត្រូវ ។
- សម្មាសង្កប្បោ សេចក្តីត្រិះរិះត្រូវ ។
- សម្មាវាចា សំដីត្រូវ ។
- សម្មាកម្មន្តោ ការងារត្រូវ ។
- សម្មាអាជីវោ កិរិយាចិញ្ចើមជីវិតត្រូវ ។
- សម្មាវាយាមោ ព្យាយាមត្រូវ ។
- សម្មាសតិ សេចក្តីរព្យាកត្រូវ ។

សមាសមាធិ កិរិយាតំកល់ចិត្តឱ្យនឹងត្រូវ ។

អយំ ខោ សា ភិក្ខុវេ មជ្ឈិមា បដិបទា តថាគតេន
អភិសម្មទ្ធា ចក្កករណី ញ្ញាណករណី ឧបសមាយ អភិញ្ញាយ
សម្មោធាយ និព្វានាយ សំវត្តតិ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គដ្ឋិកមគ្គនេះឯង
ដែលហៅថា សេចក្តីប្រតិបត្តិជាកណ្តាល ដែលតថាគតបានត្រាស់ដឹងហើយ
ជាសេចក្តីប្រតិបត្តិធ្វើឱ្យកើតបញ្ញាចក្ក ធ្វើឱ្យកើតសេចក្តីដឹងច្បាស់ប្រាកដ រមែង
ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តី ស្ងប់រម្ងាប់ដើម្បីសេចក្តីដឹងចំពោះ ដើម្បីសេចក្តីដឹង
ដោយប្រពៃ ដើម្បីសេចក្តីរលត់ទុក្ខ ។

ឥទំ ខោ បន ភិក្ខុវេ ទុក្ខំ អរិយសច្ចំ ជាតិបិ ទុក្ខា
ជរាបិ ទុក្ខា ព្យាធិបិ ទុក្ខា មរណម្បិ ទុក្ខំ សោកបរិទេវទុក្ខ-
ទោមនស្សបាយាសាបិ ទុក្ខា អប្បិយេហិ សម្បយោគោ ទុក្ខា
បិយេហិ វិប្បយោគោ ទុក្ខោ យម្បិច្ចំ ន លភតិ តម្បិ
ទុក្ខំ សង្ខតេន បញ្ចម្យាទានក្ខន្ធា ទុក្ខា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
ជាតិ គឺកិរិយាកើតនៃខន្ធ ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ ជរាគឺកិរិយាចាស់ត្រាំត្រា នៃខន្ធ
ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ ព្យាធិ គឺជម្ងឺដម្កាត់ទាំងឡាយ ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ
មរណៈ គឺកិរិយាបែកឆ្នាយនៃខន្ធ ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ សោកបរិទេវទុក្ខ ខ្យល់
ទុក្ខ ទោមនស្ស និងសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ចិត្តទាំងឡាយ ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ
កិរិយាប្រកបដោយសត្វនិងសង្ខារទាំងឡាយ ដែលមិនជាទីស្រឡាញ់ពេញចិត្ត
ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ កិរិយាព្រាត់ព្រាស់ចាកសត្វ និងសង្ខារទាំងឡាយ ដែលជា
ទីស្រឡាញ់ពេញចិត្ត ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ កាលបើចង់បាននូវវត្ថុណាមួយហើយ
មិនបាននូវវត្ថុនោះ កិរិយាមិនបាននោះ ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ ឧបាទានខន្ធទាំង
ឡាយ ៥ ដែលតថាគតសំដែងហើយដោយបំប្រួញក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ កងទុក្ខ
មានជាតិជាដើមនោះឈ្មោះថា ទុក្ខអរិយសច្ចំ ។

ឥទ្ធិ ខោ បន ភិក្ខុវេ ទុក្ខសមុទយោ អរិយសច្ចំ យាយំ
 តិក្ខោ បោនោព្វិកា នន្ទិរាគសហគតា តត្រ តត្រាភិនន្ទិនី
 សេយ្យចីទំ កាមតណ្ហា ភវតណ្ហា វិភវតណ្ហា ម្ចាសភិក្ខុទាំងឡាយ
 តណ្ហាឯណា ដែលរមែងតាក់តែងនូវភពថ្មី ប្រកបដោយដម្រេក. ដោយអំណាច
 នៃសេចក្តីត្រេកអ្រាល មានកិរិយារិករាយក្នុងអារម្មណ៍ នោះ ។ ជាប្រក្រតី
 តណ្ហានោះដូចម្តេចខ្លះ ? (តណ្ហានោះ) គឺកាមតណ្ហា ១ ភវតណ្ហា ១ វិភវតណ្ហា ១
 តណ្ហាទាំងបីនេះ ឈ្មោះថាទុក្ខសមុទយអរិយសច្ច ។

ឥទ្ធិ ខោ បន ភិក្ខុវេ ទុក្ខនិរោធា អរិយសច្ចំ យោ
 តស្សាយេវ តណ្ហាយ អសេសវិរាគនិរោធា ចាគោ បដិនិស្សត្តោ
 មុត្តិ អនាសយោ ម្ចាសភិក្ខុទាំងឡាយ កិរិយារំលត់បង់នូវតណ្ហានោះ
 ដោយអរិយមគ្គមិនឱ្យមានសេសសល់ កិរិយាលះបង់នូវតណ្ហានោះ កិរិយារលាស់
 ចោលនូវតណ្ហានោះ កិរិយាប្តូរចាត់ផុតចាកតណ្ហានោះ កិរិយាមិនមានអាល័យក្នុង
 តណ្ហានោះឯណា កិរិយារំលត់បង់នូវតណ្ហាដោយអរិយមគ្គមិនឱ្យមានសេសសល់
 ជាដើមនេះឯង ឈ្មោះថា ទុក្ខនិរោធសច្ចៈ ។

ឥទ្ធិ ខោ បន ភិក្ខុវេ ទុក្ខនិរោធាតាមិនី បដិបទា
 អរិយសច្ចំ អយមេវ អរិយោ អដ្ឋង្គិកោ មត្តោ សេយ្យចីទំ
 សម្មាទិដ្ឋិ សម្មាសង្កប្បោ សម្មាវាចា សម្មាកម្មន្តោ សម្មាអាជីវោ
 សម្មាវាយាមោ សម្មាសតិ សម្មាសមាធិ ម្ចាសភិក្ខុទាំងឡាយ
 អដ្ឋង្គិកមគ្គដ៍ប្រសើរនេះឯង ដូចម្តេចខ្លះ ? គឺប្រាជ្ញាយល់ឃើញ ~~ត្រូវ~~ សំដីត្រូវ
 ការងារត្រូវ កិរិយាចិញ្ចឹមជីវិតត្រូវ ព្យាយាមត្រូវ សេចក្តីរព្មកត្រូវ កិរិយាដកល់
 ចិត្តឱ្យនឹងត្រូវ អដ្ឋង្គិកមគ្គដ៍ប្រសើរនេះឯង ឈ្មោះថា ទុក្ខនិរោធាតាមិនីបដិបទា
 អរិយសច្ច ។

កាលត្រាស់ទេសនានូវលក្ខណៈនៃអរិយសច្ច ៤ ប្រការដូច្នោះហើយ ទើប
ត្រាស់ទេសនានូវញាណទាំង ៣ប្រការ គឺសច្ចញាណ កិច្ចញាណ កតញាណឱ្យទូទៅ
ក្នុងអរិយសច្ច ៤ តទៅទៀតថា) ។

ឥទ្ធិ ទុក្ខំ អរិយសច្ចន្តិ មេ ភិក្ខុវេ បុព្វេ អននុស្សតេសុ
ធម្មេសុ ចក្កំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទាបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា
ឧទបាទិ អាណោកោ ឧទបាទិ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ (១) កើតឡើងហើយ
ញាណ (២) កើតឡើងហើយ បញ្ញា (៣) កើតឡើងហើយ វិជ្ជា (៤) កើតឡើង
ហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាង (៥) កើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពី
ដើម (៦) តថាគតមិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ថា នេះជាទុក្ខអរិយសច្ចដូច្នោះឡើយ ។

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខំ អរិយសច្ចំ បរិញ្ញាយន្តិ មេ ភិក្ខុវេ
តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខំ អរិយសច្ចំ បរិញ្ញាយន្តិ មេ ភិក្ខុវេ
បុព្វេ អននុស្សតេសុ ធម្មេសុ ចក្កំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ
បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាណោកោ ឧទបាទិ

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្កកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញា
កើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត
ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើមតថាគតមិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ថា ទុក្ខអរិយសច្ច
នេះឯង គួរតែកំណត់ ដឹងដោយបញ្ញាដូច្នោះឡើយ ។

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខំ អរិយសច្ចំ បរិញ្ញាតន្តិ មេ ភិក្ខុវេ

១ - បញ្ញាដែលឃើញច្បាស់ ។ ២ - បញ្ញាដែលដឹងច្បាស់ ។ ៣ - បញ្ញាដែលដឹង មិនខុសមិន
ភ្លាត់ ។ ៤ - បញ្ញាដែលកាតលបង់នូវសេចក្តីសង្ស័យ ។ ៥ - បញ្ញាដែលកំចាត់សេចក្តី ដង្ហើម
គឺសេចក្តីល្ងង់ ។ ៦- ពាក្យថា ពីដើមនេះចំពោះកាលក្នុងបច្ច័យភពនេះឯង ចាប់តាំងអំពី
ប្រសូតមក ។

បុព្វ អននុស្សតេសុ ធម្មេសុ ចក្កំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ
បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាណោកោ ឧទបាទិ

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្កកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញា
កើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត
ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើមតថាគតមិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ថា ទុក្ខអរិយសច្ច
នេះឯង តថាគតកំណត់ដឹងបានហើយ ដូច្នោះឡើយ ។

ឥទំ ទុក្ខសមុទយោ អរិយសច្ចន្តិ មេ ភិក្ខុវេ បុព្វ
អននុស្សតេសុ ធម្មេសុ ចក្កំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ
បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាណោកោ ឧទបាទិ

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្កកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញា
កើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត
ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើមតថាគតមិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ នេះជាទុក្ខសមុយ
អរិយសច្ច ដូច្នោះឡើយ ។

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខសមុទយោ អរិយសច្ចំ បហាតព្វន្តិ
មេ ភិក្ខុវេ បុព្វ អននុស្សតេសុ ធម្មេសុ ចក្កំ ឧទបាទិ ញាណំ
ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាណោកោ ឧទបាទិ

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្កកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញា
កើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត
ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើមតថាគតមិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ថា ទុក្ខសមុទយ
សច្ចនេះឯង គួរតែលះបង់ ដូច្នោះឡើយ ។

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខសមុទយោ អរិយសច្ចំ បហិនន្តិ មេ
ភិក្ខុវេ បុព្វ អននុស្សតេសុ ធម្មេសុ ចក្កំ ឧទបាទិ ញាណំ

ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាណោកោ ឧទបាទិ

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្កកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញា
កើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត
ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពិដើមតថាគតមិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ថា ទុក្ខសមុទយ
អរិយសច្ចនេះឯង តថាគតលះបង់បានហើយ ដូច្នោះឡើយ ។

ឥទំ ទុក្ខនិរោធោ អរិយសច្ចន្តិ មេ ភិក្ខុវេ បុព្វេ
អននុស្សតេសុ ធម្មេសុ ចក្កំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ
បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាណោកោ ឧទបាទិ

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្កកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញា
កើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត
ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពិដើមតថាគតមិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ថា នេះជាទុក្ខនិ-
រោធអរិយសច្ច ដូច្នោះឡើយ ម្ចាស់ភិក្ខុវេ បុព្វេ អននុស្សតេសុ ធម្មេសុ ចក្កំ ឧទបាទិ ញាណំ
ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាណោកោ ឧទបាទិ

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខនិរោធោ អរិយសច្ចំ សច្ចិកាតព្វន្តិ
មេ ភិក្ខុវេ បុព្វេ អននុស្សតេសុ ធម្មេសុ ចក្កំ ឧទបាទិ ញាណំ
ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាណោកោ ឧទបាទិ

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្កកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញា
កើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត
ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពិដើមតថាគតមិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ថា ទុក្ខនិរោធ
អរិយសច្ចនេះឯង គួរតែធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ ដូច្នោះឡើយ ។

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខនិរោធោ អរិយសច្ចំ សច្ចិកតន្តិ មេ
ភិក្ខុវេ បុព្វេ អននុស្សតេសុ ធម្មេសុ ចក្កំ ឧទបាទិ ញាណំ
ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាណោកោ ឧទបាទិ

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្កកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញា
កើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត
ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើមតថាគតមិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ថា ទុក្ខនិរោធ
អរិយសច្ចនេះឯង តថាគតធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់បានហើយ ដូច្នោះឡើយ ។

តំ ទុក្ខនិរោធាមិនី បដិបទា អរិយសច្ចនិ មេ ភិក្ខុវេ
បុព្វេ អននុស្សតេសុ ធម្មេសុ ចក្កំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ
បញ្ញា ឧទាបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាណោកោ ឧទបាទិ

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្កកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញា
កើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត
ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើមតថាគតមិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ថានេះ ជាទុក្ខ
និរោធាមិនីបដិបទាយអរិយសច្ច ដូច្នោះឡើយ ។

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខនិរោធាមិនី បដិបទា អរិយសច្ចំ
ភាវេតព្វន្តិ មេ ភិក្ខុវេ បុព្វេ អននុស្សតេសុ ធម្មេសុ ចក្កំ
ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ

អណោកោ ឧទបាទិ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្កកើតឡើងហើយ ញាណ
កើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើត
ឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយដែលពីដើមតថាគតមិនធ្លាប់បានឮ
បានស្តាប់ថា ទុក្ខនិរោធាមិនីបដិបទា អរិយសច្ចនេះឯង គួរចំរើនឱ្យកើតឡើង
ដូច្នោះឡើយ ។

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខនិរោធាមិនី បដិបទា អរិយសច្ចំ
ភាវេតព្វន្តិ មេ ភិក្ខុវេ បុព្វេ អននុស្សតេសុ ធម្មេសុ ចក្កំ ឧទបាទិ
ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាណោកោ

ឧទបាទិ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្កកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញា
កើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត
ក្នុងធម៌ទាំងឡាយដែលពីដើម តថាគតមិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ថា ទុក្ខនិរោធា
មិនបដិបទាអរិយសច្ចនេះឯង តថាគតចំរើនឱ្យ កើតបានហើយ ដូច្នោះឡើយ ។

យារកិវញ្ញ មេ ភិក្ខុវេ ឥមេសុ ចត្វសុ អរិយសច្ចេសុ
ឯវន្តិបរិវដ្តំ ទ្វាទសាការំ យថាភូតំ ញាណទស្សនំ ន សុវិសុទ្ធំ
អហោសិ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រាជ្ញាដែលដឹងច្បាស់ ឃើញច្បាស់ តាមពិត
មានបរិវដ្ត(១) ៣ មានអាការ(២) ១២ យ៉ាងនេះ (ប្រព្រឹត្ត) ក្នុងអរិយសច្ច
ទាំងឡាយ ៤ នៅមិនទាន់បរិសុទ្ធល្អ មានដល់តថាគត អស់កាលត្រឹមណា ។

នេវ តារាហំ ភិក្ខុវេ សទេវកេ លោកេ សមារកេ
សព្រហ្មកេ សស្សមណព្រាហ្មណិយា បជាយ សទេវមនុស្សាយ
អនុត្តរំ សម្មាសម្ពោធិ អភិសម្ពុទ្ធោ បច្ចញ្ញាសិ

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតក៏មិនទាន់ប្តេជ្ញាខ្លួនថា ជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវ
សម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ ឥតមានសេចក្តីដឹងឯទៀតក្រៃលែងជាង ក្នុងលោកព្រមទាំង
ទេវលោក មារលោក ព្រហ្មលោក ក្នុងពពួកសត្វ ព្រមទាំងសមណព្រាហ្មណ៍ ព្រម
ទាំងមនុស្សជាសម្មតិទេព និងមនុស្សដ៏សេស អស់កាលត្រឹមណោះនៅឡើយទេ ។

យតោ ច ខោ មេ ភិក្ខុវេ ឥមេសុ ចត្វសុ អរិយសច្ចេសុ
ឯវន្តិបរិវដ្តំ ទ្វាទសាការំ យថាភូតំ ញាណទស្សនំ សុវិសុទ្ធំ អហោសិ

១ -បរិវដ្ត ៣ គឺសច្ចញ្ញាណ ១ កិច្ចញ្ញាណ ១ កតញ្ញាណ ១ ។ ២ -បរិវដ្ត ៣ នេះឯង វិលទៅ
ដូចជាចក្រក្នុងសច្ចៈទាំង៤ គឺក្នុងសច្ចៈ ៣ សមុទយសច្ច ៣ ទុក្ខនិរោធសច្ច ៣ ទុក្ខនិរោធាមិន
បដិបទា អរិយសច្ច ៣ ផ្សំគ្នាជា ១២ ហៅថាអាការ ១២ ។

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏បញ្ជាដែលដឹងច្បាស់ឃើញច្បាស់ តាមពិតមាន បរិវដ្ត ៣
មានអាការៈ ១២ យ៉ាងនេះ (ប្រព្រឹត្តទៅ) ក្នុងអរិយសច្ចទាំងឡាយ ៤ នេះ
បរិសុទ្ធស្ត មានដល់តថាគតក្នុងកាលឯណា ។

អថាហំ ភិក្ខុវេ សទេវកេ លោកេ សមារកេ
សព្វហ្មកេ សស្សមណព្រាហ្មណិយា បជាយ សទេវ-
មនុស្សាយ អនុត្តរំ សម្មាសម្ពោធិ អភិសម្មុទ្ធោ បច្ចញ្ញាសី

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតប្តេជ្ញាខ្លួន ថាជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវ សម្មាសម្ពោ
ធិញ្ញាណ ឥតមានសេចក្តីដឹងឯទៀតក្រែលែងជាង ក្នុងលោកព្រមទាំងទេវលោក
មារលោក ព្រហ្មលោក ក្នុងពពួកសត្វ ព្រមទាំងសមណព្រាហ្មណ៍ ព្រមទាំងមនុស្ស
ជាសម្មតិទេព និងមនុស្សដ៏សេសក្នុងកាលនោះឯង ។

ញ្ញាណញ្ច បន មេ ទស្សនំ ឧទបាទិ អកុប្បា
មេ វិមុត្តិ អយមន្តិមា ជាតិ នតិទានិ បុនព្វវោតិ

ក៏បញ្ជាដែលដឹងច្បាស់ ឃើញច្បាស់ កើតឡើងហើយដល់តថាគតដូច្នេះថា
សេចក្តីរួចផុតវិសេសរបស់តថាគត មិនប្រែត្រឡប់កម្រើកទៀតឡើយ ជាតិនេះក៏
ជាទីបំផុតត្រឹមនេះហើយ ឥឡូវនេះភពថ្មីគឺការត្រឡប់កើតទៀត ក៏មិនមានឡើយ ។

ឥទមវោ ច ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ បានត្រាស់ទេសនា
ព្រះធម្មចក្កប្បវត្តសូត្រនេះ (ចប់ហើយ) ។

អត្តមនា បញ្ជាវគ្គិយា ភិក្ខុ ភគវតោ ភាសិតំ
អភិនន្តន្តិ បញ្ជាវគ្គិយភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏មានចិត្តត្រេកអរ រីករាយនឹងភាសិត
របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយក្រៃពេក ។

ឥមស្មិញ្ហា បន វេយ្យាករណសិ ភញ្ញមាទេ អាយស្មតោ
កោណ្ឌញ្ញស្ស វិរជំ វិតមលំ ធម្មចក្កំ ឧទបាទិ នាកាលវេយ្យាករណំ

គឺព្រះសូត្រដែលឥតមានភាពនេះ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគកំពុងត្រាស់ទេសនា
ធម្មចក្ក គឺសោតាបត្តិមគ្គ ដ៏ប្រាសចាកធូលី គឺភាគប្រាសចាកមន្ទិលគឺអកុសលកើត
ឡើងហើយ ដល់ព្រះកោណ្ឌញ្ញដ៏មានអាយុថា :

យំកិញ្ចិ យំកិញ្ចិ សមុទយធម្មំ សព្វន្តំ និរោធ�ធម្មន្តិ
ធម្មជាតិណាមួយមានកិរិយាកើតឡើងជាធម្មតា ធម្មជាតិនោះទាំងអស់

មានកិរិយាលត់ទៅជាធម្មតា ។

បរិព្វិតេ ច ភគវតោ ធម្មចក្កេ កំនាកាលធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ
គឺព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ទេសនាចប់ហើយ ។

ភុម្មា ទេវា សទ្ធមនុស្សាវេសំ ឯតម្កតវតោ ពារាណសិយំ
ឥសិបតនេ មិតទាយេ អនុត្តរំ ធម្មចក្កំ បរិព្វិតំ អប្បដិវត្តិយំ
សមណេន វា ព្រាហ្មណេន វា ទេវេន វា មារេន វា ព្រហ្មនា
កេនចិ វា លោកស្មិនិ ភម្មទេវតាទាំងឡាយ ក៏ព្យាងសម្លេងឱ្យលាន់ឮឡើង
ដូច្នោះថា ចក្រគឺធម៌នេះ ឥតមានចក្រណាមួយក្រែកលែងជាង គឺសមណក្តី ព្រាហ្មណ៍
ក្តី ទេវតាក្តី មារក្តី ព្រហ្មក្តី អ្នកឯណានិមួយក្តីក្នុងលោក សំដែងពុំមានឡើយ មាន
តែព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រះអង្គទ្រង់សំដែងហើយ ក្នុង ឥសិបតនមិតទាយវន ជិត
ក្រុងពារាណសិ ។

ភុម្មានំ ទេវានំ សទ្ធិ សុត្វា ចាតុម្មហារាជិកា ទេវា

សទ្ធមនុស្សាវេសំ ទេវតាទាំងឡាយក្នុងចាតុម្មហារាជ បានឮសមលេងនៃភុម្ម
ទេវតាទាំងឡាយ ក៏ព្យាងសម្លេងឱ្យលាន់ឮឡើង (ដោយសេចក្តីសរសើរដូចគ្នា) ។

ចាតុម្មហារាជិកានំ ទេវានំ សទ្ធិ សុត្វា តាវត្តិសា ទេវា

សទ្ធមនុស្សាវេសំ ទេវតាទាំងឡាយក្នុងជាន់តាវត្តិសា បានឮសម្លេងនៃទេវតា

ក្នុងជាន់ចាតុម្មហារាជហើយ ក៏ញ៉ាំងសម្លេងឱ្យលាន់ឮឡើង (ដោយសេចក្តីសរសើរដូចគ្នា) ។

ការត្តិសានំ ទេវានំ សទ្ធិំ សុត្តា យាមា ទេវា សទ្ធមនុ-
ស្សារវេសំ ទេវតាទាំងឡាយក្នុងជាន់យាមា បានឮសម្លេងនៃទេវតាក្នុងជាន់
ការត្តិឡើងហើយ ក៏ញ៉ាំងសម្លេងឱ្យលាន់ឮឡើង (ដោយសេចក្តីសរសើរដូចគ្នា) ។

យាមានំ ទេវានំ សទ្ធិំ សុត្តា តុសិតា ទេវា
សទ្ធមនុស្សារវេសំ ទេវតាទាំងឡាយក្នុងជាន់តុសិតា បានឮសម្លេងនៃទេវតាក្នុង
ជាន់យាមាហើយ ក៏ញ៉ាំងសម្លេងឱ្យលាន់ឮឡើង (ដោយសេចក្តីសរសើរដូចគ្នា) ។

តុសិតានំ ទេវានំ សទ្ធិំ សុត្តា និម្មានរតិ ទេវា សទ្ធមនុ-
ស្សារវេសំ ទេវតាទាំងឡាយក្នុងជាន់និម្មានរតិ បានឮសម្លេងនៃទេវតាក្នុងជាន់
តុសិតាហើយ ក៏ញ៉ាំងសម្លេងឱ្យលាន់ឮឡើង (ដោយសេចក្តីសរសើរដូចគ្នា) ។

និម្មានរតិ ទេវានំ សទ្ធិំ សុត្តា បរិនិម្មិតវសវត្តិ ទេវា
សទ្ធមនុស្សារវេសំ ទេវតាទាំងឡាយក្នុងជាន់បរិនិម្មិតវសវត្តិ បានឮសម្លេង
នៃទេវតាក្នុងជាន់និម្មានរតិហើយ ក៏ញ៉ាំងសម្លេងឱ្យលាន់ឮឡើង (ដោយសេចក្តី
សរសើរដូចគ្នា) ។

បរិនិម្មិតវសត្តិនំ ទេវានំ សទ្ធិំ សុត្តា ព្រហ្មកាយិកា (១)
ទេវា សទ្ធមនុស្សារវេសំ ឯតម្កតវតា ពារាណសិយំ ឥសិបតនេ
មិតទាយេ អនុត្តរំ ធម្មចក្កំ បវត្តិតំ អប្បដិវត្តិយំ
សមណេន វា ព្រាហ្មណេន វា ទេវេន វា មារេន វា
ព្រហ្មនា វា កេនចិ វា លោកសិន្ធិ ទេវតាទាំងឡាយក្នុងពួកព្រហ្ម
បានឮសម្លេងនៃទេវតាក្នុងជាន់បរិនិម្មិតវសវត្តិហើយ ក៏ញ៉ាំងសម្លេងឱ្យលាន់ឮ
ឡើង ដូច្នោះថា ចក្រតិធមិនេះ ឥតមានចក្រឯណាមួយក្រៃលែងជាង គឺសមណក្តី
ព្រាហ្មណក្តី ទេវតាក្តី មារក្តី ព្រហ្មក្តី អ្នកឯណានិមួយក្តីក្នុងលោកសំដែងពុំបាន
ឡើយ មានតែព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រះអង្គសំដែងហើយក្នុងឥសិបតនមិតទាយវន

ជិតក្រុងពោធិសាត់ ។

ឥតិហ តេន ខណេន តេន មុហុត្តេន យាវ

ប្រហូលោកា សទ្ធោ អពុត្តិច្ឆិ សម្លេងសាធុការលាន់ព្វឡើងទៅដរាបដល់
ព្រហ្មលោក ក្នុងខណៈនោះ ក្នុង១វិពេចនោះ ដោយអាការលាន់ព្វត ៗ គ្នាដូច្នោះ ។

អយញ្ច ទសសហស្សិ លោកធាតុ សង្កម្មិ សម្បកម្មិ
សម្បវេធិ ទាំងហ្មឺនលោកធាតុ ក៏ករក្រឹកញាប់ញ័រទាំងខាងលើខាងក្រោម
និងញាប់ញ័រក្នុងទាំងពួង ។

អប្បមាណោ ច ឧទ្យារោ ឱភាសា លោកេ បាតុរហោសិ
អតិក្កម្ម ទេវានំ ទេវានុភាវន្តិ ទាំងស្ទឹងរុងរឿងក្រៃពេក នឹងប្រមាណមិន
បាន កន្លងលើសទេវានុភាពនៃទេវតាទាំងឡាយ ក៏កើតឡើងប្រាកដក្នុងលោក ។

អថ ខោ ភគវា ឱទានំ ឥទានេសិ អញ្ចាសិ វត ភោ
កោណ្ឌញ្ចោសិ អញ្ចាសិ វត ភោ កោណ្ឌញ្ចោតិ លំដាប់នោះ

១-ក្នុងភាណវារបាទ្យីក្នុងស្រុកខ្មែរយើងមិនមានបាលីថា ព្រហ្មកាយិកា ដូច្នោះទេ មានរាប់ស្ថាន
ព្រហ្ម តាំងពីព្រហ្មធិរិសដ្ឋា រហូតដល់ជាន់អកនិដ្ឋ មានរបៀបបាទ្យីដូច្នោះ បរិនិម្មិតសវត្តិនំ
ទេវានំ សទ្ធិ សុត្តា ព្រហ្មបរិសដ្ឋា ទេវា សទ្ធិមនុស្សាវេសុំ តែត្រឹមណោះមិន មានបាទ្យីថា
ឯតម្កតវតា ។ ល ។ លោកស្មិន្តិ ទេ ។ ដល់មកខាងចុងបំផុត ទើបមានបាទ្យីថា ឯតម្កតវតា
។ ល ។ លោកស្មិន្តិ ក្នុងភាណវារច្បាប់សីហឡ មានរាប់ស្ថានព្រហ្ម តាំងពី ព្រហ្មធិរិសដ្ឋា
រហូតដល់ អកនិដ្ឋ ហើយមានទាំងបាទ្យីថា ឯតម្កតវតា ។ ល ។ លោកស្មិន្តិ គ្រប់ទ្វីបទាំងអស់ ។
ក្នុងព្រះត្រៃបិដក មិនមានព្យែកស្ថានព្រហ្ម ដូចច្បាប់ទាំង ២ នោះឡើយ មានតែបាទ្យីថា
ព្រហ្មកាយិកា ប្រែថាទេវតាក្នុងស្ថានព្រហ្មដូច្នោះ ។ ក្នុងទីនេះយកតាមក្នុងច្បាប់ព្រះត្រៃបិដក ។
តែបើ អស់លោកអ្នកសិក្សាត្រូវការនឹងរៀនសូត្រ បំបែកស្ថានព្រហ្មដូចក្នុងច្បាប់ទាំង ២
នោះក៏បាន តាមត្រូវការ ឯសេចក្តីប្រែដូចគ្នា ប្លែកតែឈ្មោះស្ថានព្រហ្មទាំង ១៥ ជាន់ប៉ុណ្ណោះ
ព្រោះ ព្រហ្មលោកទាំង ១៦ ជាន់នៅរៀរលែងអសញ្ញិសត្ត ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ទ្រង់បន្តិចនូវឧទានវាចាថា ឱកោណ្ឌញ្ញ បានដឹងហើយ
ហ្ន៎ ! ឱកោណ្ឌញ្ញ បានចេះដឹងហើយហ្ន៎ ! ។

ឥតិហិទំ អាយស្មតោ កោណ្ឌញ្ញស្ស អញ្ញាកោណ្ឌញ្ញោត្ថេវ
នាមំ អហោសីតិ ព្រោះហេតុនោះ ពាក្យថាអញ្ញាកោណ្ឌញ្ញនេះឯង បានមក
ជាឈ្មោះ នៃព្រះកោណ្ឌញ្ញដ៏មានអាយុ ។

(ព្រះធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ ចប់)

អនត្តលក្ខណសុត្តារម្ពោ

យន្តំ សត្តេហិ ទុក្ខេន ញ្ចេយ្យំ អនត្តលក្ខណំ

អនត្តលក្ខណៈឯណា ដែលសត្វលោកទាំងឡាយគប្បីដឹងដោយកម្រ ។

អត្តវាទាត្តសញ្ញានំ សម្មទេវំ វិមោចនំ

សម្មទោ តំ បកាសេសំ ទិដ្ឋសច្ចាន យោតិនំ

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ ទ្រង់ប្រកាសហើយដោយប្រពៃ នូវអនត្តលក្ខណៈ
នោះ ជាធម៌ដោះនូវអត្តវាទុបាទាន គឺកិរិយាប្រកាន់មាំដោយសំដីថា ខ្លួន ៗ និង
អត្តសញ្ញា គឺកិរិយាសំគាល់ថា ខ្លួន ៗ ដល់ព្រះយោតិ គឺភិក្ខុមានគ្នា ៥ នាក់ជាពួក
ដែលមានសច្ចៈឃើញហើយ ។

ឧត្តរំ បដិវេធាយ ភារេតុំ ញ្ញាណមុត្តមំ

ដើម្បីចំរើននូវញ្ញាណដ៏ឧត្តម ដើម្បីនឹងត្រាស់ដឹងនូវធម៌ដ៏ខ្ពស់ក្រៃលែង ។

យន្តេសំ ទិដ្ឋធម្មា ញ្ញាណេនុបបរិក្ខតំ

សញ្ញាសវេហិ ចិត្តានិ វិមុច្ចិសុ អសេសតោ

ចិត្តរបស់បញ្ជវគ្គិយភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ជាអ្នកមានធម៌ឃើញហើយ ដែល
ពិចារណាដោយញ្ញាណ ក៏រួចផុតហើយចាកអាសវៈទាំងពួង ឥតមានសេសសល់
ដោយសូត្រឯណា ។

តថា ញ្ញាណានុសារេន សាសនំ កាតមិច្ចតំ

សាធុនំ អត្ថសិទ្ធកំ តំ សុត្តន្តម្ពណាម ហេ

យើងទាំងឡាយ សូត្រឥឡូវនេះ នូវព្រះសូត្រនោះ ដើម្បីឱ្យសម្រេចប្រយោជន៍ ដល់អស់សាធុជន ដែលត្រូវការចង់ធ្វើតាមនូវពាក្យប្រដៅ (នៃព្រះពុទ្ធ) តាមទំនងនៃញាណយ៉ាងនោះ ។

អនត្តលក្ខណសូត្រ

ឯវម្មេ សុតំ សូត្រនេះ (ឈ្មោះអនត្តលក្ខណសូត្រគឺខ្ញុំឈ្មោះអានន្ទ) បានស្តាប់មកហើយ យ៉ាងនេះថា ។

ឯកំ សមយំ ភគវា ពារាណសិយំ វិហរតិ ឥសិបតនេ មិតទាយេ សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងទីព្រៃឥសិបតនេ មិតទាយវន ជិតក្រុងពារាណសិ ។

តត្រ ខោ ភគវា បញ្ជុវគ្គិយេ ភិក្ខុ អាមន្តេសិ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ហៅនូវបញ្ជុវគ្គិយភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងទីនោះ (ឱ្យនាំគ្នាតាំងចិត្តស្តាប់នូវភាសិតនេះ) ថា :

រូបំ ភិក្ខុវេ អនត្តា ម្ពាលភិក្ខុទាំងឡាយ រូបតិរាងកាយជាអនត្តា មិនមែនជារបស់ខ្លួនឡើយ ។

រូបញ្ច ហិទំ ភិក្ខុវេ អត្តា អភវិស្ស ម្ពាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនណាបើរូបនេះជារបស់ខ្លួនពិតមែន ។

ន យិទំ រូបំ អាពាធាយ សំវត្តេយ្យ រូបនេះក៏មិនគប្បីប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអាពាធ គឺជម្ងឺតម្កាត់ឡើយ ។

លព្ពេថ ច រូបេ ឯវិ មេ រូបំ ហោតុ ឯវិ មេ រូបំ មា អហោសីតិ ម្យាងទៀតបុគ្គលគប្បីបាន (នូវអំណាច) ក្នុងរូបថា សូមឱ្យរូបរបស់អញយ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឱ្យរូបរបស់អញយ៉ាងនេះឡើយ ។

យស្មា ច ខោ ភិក្ខុវេ រូបំ អនត្តា តស្មា រូបំ អាពាធា សំវត្តតិ ម្ពាលភិក្ខុទាំងឡាយ រូបជាអនត្តាពិតមែន ព្រោះហេតុនោះបានជារូប ចេះតែប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអាពាធ ។

ន ច លព្ពតិ រូបេ ឯវំ មេ រូបំ ហោតុ ឯវំ មេ រូបំ
មា អហោសីតិ ម្យាងទៀត បុគ្គលមិនបាន (នូវអំណាច) ក្នុងរូបថា
សូមឱ្យរូបរបស់ អញយ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឱ្យរូបរបស់អញយ៉ាងនេះឡើយ ។

វេទនា អនត្តា វេទនា មិនមែនជារបស់ខ្លួនឡើយ ។

វេទនា ច ហិទំ ភិក្ខុវេ អត្តា អភិវិស្ស ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
ប្រសិនណាមើវេទនានេះ ជារបស់ខ្លួនពិតមែន ។

ន យិទំ វេទនា អាពាធាយ សំវត្តេយ្យ វេទនានោះ
ក៏មិនតប្បិប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីអាពាធឡើយ ។

លព្ពេថ ច វេទនាយ ឯវំ មេ វេទនា ហោតុ ឯវំ មេ
វេទនា មា អហោសីតិ ម្យាងទៀត បុគ្គលតប្បិបាន (នូវអំណាច)
ក្នុងវេទនាថា សូមឱ្យវេទនារបស់អញយ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឱ្យវេទនារបស់អញ
យ៉ាងនេះឡើយ ។

យស្នា ច ខោតិក្ខុវេ វេទនា អនត្តា តស្នា វេទនា
អាពាធាយ សំវត្តតិ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ វេទនាជាអនត្តាពិតមែន
ព្រោះហេតុនោះ បានជាវេទនាចេះតែប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីអាពាធ ។

ន ច លព្ពតិ វេទនាយ ឯវំ មេ វេទនា ហោតុ ឯវំ
មេ វេទនា មា អហោសីតិ ម្យាងទៀត បុគ្គលតប្បិបាន (នូវអំណាច)
ក្នុងវេទនាថា សូមឱ្យវេទនា របស់អញយ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឱ្យវេទនារបស់អញ
យ៉ាងនេះឡើយ ។

សញ្ញា អនត្តា សញ្ញាមិនមែនជារបស់ខ្លួនឡើយ ។

សញ្ញា ច ហិទំ ភិក្ខុវេ អត្តា អភិវិស្ស ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
ប្រសិនបើសញ្ញានេះជារបស់ខ្លួនពិតមែន ។

ន យិទំ សញ្ញា អាពាធាយ សំវត្តេយ្យ សញ្ញានេះ
ក៏មិនតប្បិប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីអាពាធឡើយ ។

លព្ពេច ច សញ្ញាយ ងវី មេ សញ្ញា ហោតុ ងវី មេ សញ្ញា
មា អហោសីតិ ម្យាងទៀត បុគ្គលគប្បីបាន (នូវអំណាច) ក្នុងសញ្ញាថា
សូមឱ្យសញ្ញារបស់អញយ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឱ្យសញ្ញារបស់អញ យ៉ាងនេះឡើយ ។

យស្មា ច ខោ ភិក្ខុវេ សញ្ញា អនត្តា តស្មា សញ្ញា
អាពាធាយ សំវត្តតិ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សញ្ញាជាអនត្តាពិតមែន
ព្រោះហេតុនោះ បានជាសញ្ញាចេះតែប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីអាពាធ ។

ន ច លព្ពតិ សញ្ញា ងវី មេ សញ្ញា ហោតុ ងវី
មេ សញ្ញា មា អហោសីតិ ម្យាងទៀត បុគ្គលគប្បីបាន (នូវអំណាច)
ក្នុងសញ្ញាថា សូមឱ្យសញ្ញារបស់អញយ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឱ្យសញ្ញារបស់អញ
យ៉ាងនេះឡើយ ។

សង្ខារ អនត្តា សង្ខារមិនមែនជារបស់ខ្លួនឡើយ ។

សង្ខារ ច ហិទំ ភិក្ខុវេ អត្តា អភិវិស្សំសុ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
ប្រសិនបើសង្ខារនេះជារបស់ខ្លួនពិតមែន ។

ន យិទំ សង្ខារ អាពាធាយ សំវត្តេយ្យ សង្ខារនេះ
ក៏មិនគប្បីប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីអាពាធឡើយ ។

លព្ពេច ច សង្ខារេសុ ងវី មេ សង្ខារ ហោតុ ងវី មេ
សង្ខារ មា អហោសុន្តិតិ ម្យាងទៀត បុគ្គលគប្បីបាន (នូវអំណាច)
ក្នុងសង្ខារទាំងឡាយថា សូមកុំឱ្យសង្ខារ ទាំងឡាយ របស់អញយ៉ាងនេះទៅ សូម
កុំឱ្យសង្ខារទាំងឡាយរបស់អញ យ៉ាងនេះឡើយ ។

យស្មា ច ខោ ភិក្ខុវេ សង្ខារ អនត្តា តស្មា សង្ខារ
អាពាធាយ សំវត្តតិ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ខារជាអនត្តាពិតមែន
ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ខារទាំងឡាយ ចេះតែប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីអាពាធ ។

ន លព្ពេច ច សង្ខារេសុ ងវី មេ សង្ខារ ហោតុ ងវី
សង្ខារ មា អហោសុន្តិ ម្យាងទៀត បុគ្គលគប្បីបាន (នូវអំណាច)

ក្នុងសង្ខារទាំងឡាយថា សូមឱ្យសង្ខារទាំងឡាយរបស់អញ យ៉ាងនេះទៅ សូមកុំ
ឱ្យសង្ខារទាំងឡាយរបស់អញ យ៉ាងនេះឡើយ ។

វិញ្ញាណំ អនត្តា វិញ្ញាណ មិនមែនជារបស់ខ្លួនឡើយ ។

វិញ្ញាណញ ហិទំ ភិក្ខុវេ អត្តា អភិវិស្ស ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
ប្រសិនណាបើ វិញ្ញាណនេះជារបស់ខ្លួនពិតមែន ។

ន យំទំ វិញ្ញាណំ អាពាធាយ សំវត្តេយ្យ វិញ្ញាណនេះ
ក៏មិនតប្បិប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីអាពាធឡើយ ។

លព្ពេថ ច វិញ្ញាណេ ឯវិ មេ វិញ្ញាណំ ហោតុ ឯវិ មេ
វិញ្ញាណំ មា អហោសីតិ ម្យាងទៀត បុគ្គលតប្បិបាន នូវអំណាច)
ក្នុងវិញ្ញាណថា សូមឱ្យកុំឱ្យវិញ្ញាណរបស់អញ យ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឱ្យវិញ្ញាណរបស់
អញ យ៉ាងនេះឡើយ ។

យស្មា ច ខោ ភិក្ខុវេ វិញ្ញាណំ អនត្តា តស្មា វិញ្ញាណំ
អាពាធា សំវត្តតិ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ វិញ្ញាណជាអនត្តាពិតមែន ព្រោះហេតុ
នោះបានជាវិញ្ញាណ ចេះតែប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីអាពាធ ។

ន ច លព្ពតិ វិញ្ញាណេបិ ឯវិ មេ វិញ្ញាណំ ហោតុ ឯវិ មេ
វិញ្ញាណំ មា អហោសីតិ ម្យាងទៀត បុគ្គលមិនបាន (នូវអំណាច)
ក្នុងវិញ្ញាណថា សូមឱ្យវិញ្ញាណរបស់អញ យ៉ាងនេះទៅ សូមឱ្យវិញ្ញាណរបស់អញ
យ៉ាងនេះឡើយ ។

តំ កី មញ្ញថ ភិក្ខុវេ រូបំ អនិច្ចំ វា អនិច្ចំ វាតិ
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយសំគាល់នូវសេចក្តីនោះ ថាដូចម្តេច
រូបទៀង ឬ មិនទៀង ?

អនិច្ចំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន រូបមិនទៀងទេ ។

យម្យនានិច្ចំ ទកំ វា តំ សុខំ វាតិ របស់ណា

ដែលមិនទៀង របស់នោះជាទុក្ខ ឬ ជាសុខ ?

ទុក្ខំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន របស់នោះជាទុក្ខ ។

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វិបរិណាមធម្មំ កល្លំ នុ តំ សមនុបស្សិតុំ
ឯតំ មម ឯសោ ហមស្មី ឯសោ មេ អត្តាតិ កំរបស់ឯណា
ដែលមិនទៀង ដែលជាទុក្ខ មានសេចក្តីប្រែប្រួលជាធម្មតា គួរឬដើម្បីនឹងយល់
ឃើញនូវរបស់នោះថា នុះរបស់អញ នុះជាអញ នុះជាខ្លួនអញ ។

នោ ហេតំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន មិនគួរដើម្បីនឹងយល់ឃើញ
យ៉ាងនោះទេ ។

តំ កី មញ្ញថំ ភិក្ខុវេ វេទនា និច្ចា វា អនិច្ចា វាតិ
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយសំគាល់នូវសេចក្តីនោះថាដូម្តេច វេទនា
ទៀង ឬ មិនទៀង ?

អនិច្ចា ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន វេទនាមិនទៀងទេ ។

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វា តំ ខ្ពេសុខំ វាតិ របស់ឯណា ដែលមិនទៀង
របស់នោះជាទុក្ខ ឬ ជាសុខ ?

ទុក្ខំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន របស់នោះជាទុក្ខ ។

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វិបរិណាមធម្មំ កល្លំ នុ តំ សមនុបស្សិតុំ
ឯតំ មម ឯសោ ហមស្មី ឯសោ មេ អត្តាតិ របស់ណា ដែលមិនទៀង
ដែលជាទុក្ខ មានសេចក្តីប្រែប្រួលជាធម្មតា គួរឬដើម្បី នឹងយល់ឃើញនូវរបស់
នោះថា នុះរបស់អញ នុះជាអញ នុះជាខ្លួនអញ ។

នោ ហេតំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន មិនគួរដើម្បីនឹងយល់ឃើញ
យ៉ាងនោះទេ ។

តំ កី មញ្ញថំ ភិក្ខុវេ សព្វា និច្ចា វា អនិច្ចា វាតិ
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយអ្នកទាំងឡាយសំគាល់នូវសេចក្តីនោះថាដូម្តេច សព្វា
ទៀង ឬ មិនទៀង ?

អនិច្ចា ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សញ្ញាមិនទៀងទេ ។

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វា តំ សុខំ វាតិ ក៏របស់ឯណា ដែល
មិនទៀង របស់នោះជាទុក្ខ ឬ ជាសុខ ?

ទុក្ខំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន របស់នោះជាទុក្ខ ។

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វិបរិណាមធម្មំ កល្យំ នុ តំ សមនុស្សិតុ
ឯតំ មម ឯសោ ហមស្មី ឯសោ មេ អត្តាតិ ក៏របស់ឯណា ដែល
មិនទៀង ដែលជាទុក្ខ មានសេចក្តីប្រែប្រួលជាធម្មតា គួរឬដើម្បីនឹងយល់ឃើញនូវ
របស់នោះថា នុះរបស់អញ នុះជាអញ នុះជាខ្លួនអញ ។

នោ ហេតំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន មិនគួរដើម្បីនឹងយល់ឃើញ
យ៉ាងនោះទេ ។

តំ កី មញ្ញថំ ភិក្ខុវេ សង្ខារា និច្ចា វា អនិច្ចា វា
អនិច្ចា វាតិ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយសំគាល់នូវសេចក្តីនោះថា ដូចម្តេច សង្ខារ
ទាំងឡាយ ទៀង ឬ មិនទៀង ។

អនិច្ចា ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សង្ខារទាំងឡាយមិនទៀងទេ ។

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វា តំ សុខំ វាតិ ក៏របស់ឯណា ដែល
មិនទៀង របស់នោះ ជាទុក្ខ ឬជាសុខ ។

ទុក្ខំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន របស់នោះជាទុក្ខ ។

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វិបរិណាមធម្មំ កល្យំ នុ តំ សមនុស្សិតុ
ឯតំ មម ឯសោ ហមស្មី ឯសោ មេ អត្តាតិ ក៏របស់ឯណា ដែលមិនទៀង
ដែលជាទុក្ខ មានសេចក្តីប្រែប្រួលជាធម្មតា គួរឬដើម្បីនឹងយល់ឃើញនូវរបស់នោះ
ថា នុះរបស់អញ នុះជាអញ នុះជាខ្លួនអញ ។

នោ ហេតំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន មិនគួរដើម្បីនឹងយល់ឃើញ

យ៉ាងនោះទេ ។

តំ កី មញ្ញថ ភិក្ខុវេ វិញ្ញាណំ និច្ចំ វា អនិច្ចំ វាតិ
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយសំគាល់នូវសេចក្តីនោះថាដូចម្តេច

វិញ្ញាណ ទៀង ឬ មិនទៀង ។

អនិច្ចា ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន វិញ្ញាណមិនទៀងទេ ។

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វា តំ សុខំ វាតិ ក៏របស់ឯណា ដែលមិនទៀង
របស់នោះ ជាទុក្ខ ឬ ជាសុខ ។

ទុក្ខំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន របស់នោះជាទុក្ខ ។

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វិបរិណាមធម្មំ កល្លំ នុ តំ សមនុបស្សិតុំ
ឯតំ មម ឯសោ ហាមស្មី មេ អនត្តាតិ ក៏របស់ឯណា ដែលមិនទៀង
ដែលជាទុក្ខ មានសេចក្តីប្រែប្រួលជាធម្មតាគួរឬ ដើម្បីនឹងយល់ឃើញនូវរបស់
នោះថា នុះរបស់អញ នុះជាអញ នុះជាខ្លួនអញ ។

នោ ហេតំ ភន្តេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន មិនគួរដើម្បីនឹងយល់ឃើញ
យ៉ាងនោះទេ ។

មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា

តស្មា តីហ F ភិក្ខុវេ យំ ភិក្ខុ រូបំ អតីតានាគតបច្ចុប្បន្នំ
អជ្ឈត្តំ វា ពហិទ្ធា វា ឱឡារិកំ វា សុខុមំ វា ហិនំ វា
បណីតំ វា យនុវេ សន្តិកេ វា សព្វំ រូបំ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
ព្រោះហេតុនោះ រូបឯណាមួយដែលជាអតីតក្តី ជាអាណាគតក្តី ជាបច្ចុប្បន្នក្តី ខាង
ក្នុងក្តី ខាងក្រៅក្តី គ្រោតគ្រោតក្តី ស្អិតក្តី ចោកក្តី ឧត្តមក្តី រូបឯណា ដែលមាន
ក្នុងទីឆ្ងាយក្តី ក្នុងទីជិតក្តី រូបទាំងអស់នោះ ក៏គ្រាន់តែជារូប (ប៉ុណ្ណោះឯង) ។

នេតំ មម នេសា ហាមស្មី ន មេ សោ អត្តាតិ ឯវមេតំ
យថាភូតំ សម្មប្បញ្ញាយ ទដ្ឋព្វំ អ្នកទាំងឡាយគួរឃើញនូវសេចក្តីនុះ
ដោយប្រាជ្ញាដ៏ល្អ តាមសេចក្តីពិត យ៉ាងនេះថា នុះមិនមែនរបស់អញ នុះមិនមែន
ជាអញ នុះមិនមែនជាខ្លួនអញឡើយ ។

យា កាចិ វេទនា អតីតនាគតបច្ចុប្បន្នា អជ្ឈត្តា វា
ពហិទ្ធា វា ឱទ្យារិកា វា សុខុមា វា ហីនា វា បណីតា វា យា
ទូរេ សន្តិកេ វា សព្វា វេទនា វេទនាឯណាមួយ ដែលជាអតីតក្តី
ជាអនាគតក្តី ជាបច្ចុប្បន្នក្តី ខាងក្នុងក្តី ខាងក្រៅក្តី គ្រោតគ្រោតក្តី ល្អិតក្តី ថោកក្តី
ឧត្តមក្តី វេទនាឯណា ដែលមានក្នុងទិស្វាយក្តី ក្នុងទិជិតក្តី វេទនាទាំងអស់នោះ
គ្រាន់តែជាវេទនា (ប៉ុណ្ណោះឯង) ។

នេតំ មម នេសោ ហមស្សិ ន មេ សោ អត្តាតិ ឯវមេតំ
យថាក្ខតំ សម្មប្បញ្ញាយ ទដ្ឋព្វំ អ្នកទាំងឡាយ គួរឃើញនូវសេចក្តីដោយ
ប្រាជ្ញាដ៏ល្អ តាមសេចក្តីពិត យ៉ាងនេះដូច្នោះថា នុះមិនមែនរបស់អញ នុះមិនមែន
ជាអញ នុះមិនជារបស់អញឡើយ ។

យា កាចិ សព្វា អតីតនាគតបច្ចុប្បន្នា អជ្ឈត្តា វា
ពហិទ្ធា វា ឱទ្យារិកា វា សុខុមា វា ហីនា វា បណីតា វា
យា ទូរេ សន្តិកេ វា សព្វា សព្វា សព្វាឯណាមួយ ដែលជាអតីតក្តី
ជាអនាគតក្តី ជាបច្ចុប្បន្នក្តី ខាងក្នុងក្តី ខាងក្រៅក្តី គ្រោតគ្រោតក្តី ថោកទាបក្តី
ឧត្តមក្តី សព្វាឯណា ដែលមានក្នុងទិស្វាយក្តី ក្នុងទិជិតក្តី សព្វាទាំងអស់នោះ
ក៏គ្រាន់តែជាសព្វា (ប៉ុណ្ណោះឯង) ។

នេតំ មម នេសោ ហមស្សិ ន មេ សោ អត្តាតិ
ឯវមេតំ យថាក្ខតំ សម្មប្បញ្ញាយ ទដ្ឋព្វំ អ្នកទាំងឡាយគួរឃើញនូវ
សេចក្តីនុះ ដោយប្រាជ្ញាដ៏ល្អ តាមសេចក្តីពិត យ៉ាងនេះដូច្នោះថា នុះមិនមែនរបស់
អញនុះ មិនមែនជាអញ នុះមិនមែនជាខ្លួនរបស់អញឡើយ ។

យេ កេចិ សង្ខារា អតីតនាគតបច្ចុប្បន្នា អជ្ឈត្តា វា
ពហិទ្ធា វា ឱទ្យារិកា វា សុខុមា វា ហីនា វា បណីតា វា
យេ ទូរេ សន្តិកេ វា សព្វេ សង្ខារា សង្ខារទាំងឡាយណាមួយ

ដែលជាអតីតក្តី ជាអនាគតក្តី ជាបច្ចុប្បន្នក្តី ខាងក្នុងក្តី ខាងក្រៅក្តី គ្រោតគ្រោតក្តី
ស្លឹកក្តី ថោកទាបក្តី ឧត្តមក្តី សង្ខារទាំងឡាយឯណា ដែលមានក្នុងទីឆ្ងាយក្តី ក្នុង
ទីជិតក្តី សង្ខារទាំងឡាយទាំងអស់នោះ ក៏គ្រាន់តែជាសង្ខារ (ប៉ុណ្ណោះឯង) ។

នេតំ មម នេសោ ហមស្មិ ន មេសោ អត្តាតិ ឯវមេតំ
យថាភូតំ សម្មប្បញ្ញាយ ទដ្ឋព្វំ អ្នកទាំងឡាយ គួរឃើញនូវសេចក្តីនុ៎ះ
ដោយប្រាជ្ញាដ៏ល្អ តាមសេចក្តីពិត យ៉ាងនេះដូច្នោះថា នុ៎ះមិនមែនរបស់អញ នុ៎ះមិន
មែនជាអញ នុ៎ះមិនមែនជាខ្លួនរបស់អញឡើយ ។

យំ កិញ្ចិ វិញ្ញាណំ អតីតនាគតបច្ចុប្បន្នំ អដ្ឋត្តំ វា
ពហិទ្ធា វា ឱទ្ធារិកំ វា សុខមំ វា ហិនំ វា បណីតំ វា យន្តរ
សន្តិកេ វា សព្វំ វិញ្ញាណំ វិញ្ញាណឯណាមួយ ដែលជាអតីតក្តី ជាអនាគតក្តី
ជាបច្ចុប្បន្នក្តី ខាងក្នុងក្តី ខាងក្រៅក្តី គ្រោតគ្រោតក្តី ស្លឹកក្តី ថោកទាបក្តី ឧត្តមក្តី
វិញ្ញាណ ឯណាដែលមានក្នុងទីឆ្ងាយក្តី ក្នុងទីជិតក្តី វិញ្ញាណទាំងអស់នោះ ក៏គ្រាន់
តែវិញ្ញាណ (ប៉ុណ្ណោះឯង) ។

នេតំ មម នេសោ ហមស្មិ ន មេ សោ អត្តាតិ
ឯវមេតំ យថាភូតំ សម្មប្បញ្ញាយ ទដ្ឋព្វំ អ្នកទាំងឡាយគួរឃើញ
នូវសេចក្តីនុ៎ះដោយប្រាជ្ញាដ៏ល្អ តាមសេចក្តីពិត យ៉ាងនេះដូច្នោះថា នុ៎ះមិនមែនរបស់
អញ នុ៎ះមិនមែនជាអញ នុ៎ះមិនមែនជាខ្លួនរបស់អញឡើយ ។

ឯវំ បស្សំ ភិក្ខុវេ សុតវា អរិយសាវកោ រូបស្មិបិ
និព្វិន្ទតិ វេទនាយបិ និព្វិន្ទតិ សញ្ញាយបិ និព្វិន្ទតិ សង្ខារេសុបិ
និព្វិន្ទតិ វិញ្ញាណស្មិបិ និព្វិន្ទតិ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវិក
បានស្តាប់ហើយយល់ឃើញយ៉ាងនេះ ក៏នឿយណាយក្នុងរូបផង នឿយណាយក្នុង
វេទនាផង នឿយណាយក្នុងសញ្ញាផង នឿយណាយក្នុងសង្ខារទាំងឡាយផង
នឿយណាយក្នុងវិញ្ញាណផង ។

ធិត្តិនំ វិជ្ជតិ វិភាតា វិមុច្ចតិ កាលបើនឿយណាយ (យ៉ាង
នេះហើយ) ក៏ប្រាសចាកតម្រេក ចិត្តផុតស្រឡះ (ចាកអាសវៈ) ព្រោះកិរិយា
ប្រាសចាកតម្រេក ។

វិមុត្តស្មី វិមុត្តមីតិ ញាណំ ហោតិ កាលដែលចិត្តផុតស្រឡះ
(ចាកអាសវៈ) ហើយញាណ (របស់អរិយសាវ័កនោះ) ក៏កើតឡើងប្រាកដចិត្ត
(របស់អញ) ផុតស្រឡះ (ចាកអាសវៈ) ហើយ ។

ខីណា ជាតិ វុសិតំ ព្រហ្មចរិយំ កតំ ករណីយំ នាបរិ
ឥត្តត្តាយាតិ បដានាតីតិ (អរិយសាវ័កនោះ) ក៏ដឹងច្បាស់ដូច្នេះថា ជាតិ
(របស់អញ) អស់ហើយ មគ្គព្រហ្មចរិយធម៌ អញបាននៅរួចហើយ កិច្ចដែលគួរធ្វើ
អញបានធ្វើ រួចហើយ កិច្ចឯទៀតក្រៅពីនេះ មិនមាន (ដល់អញ) ឡើយ ។

ឥទមវោច ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ទ្រង់បានត្រាស់សំដែង
នូវសូត្រនេះចប់ហើយ ។

អត្ថមនា បញ្ចវគ្គិយា ភិក្ខុ ភគវតោ ភាសិតំ អភិននំ
បញ្ចវគ្គិយភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏មានចិត្តត្រេកអររីករាយ ចំពោះភាសិតនៃ
ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ។

ឥមស្មិញ្ច បន វេយ្យាករណស្មី ភញ្ញមានេ បញ្ចវគ្គិយានំ
ភិក្ខុនំ អនុបាទាយ អាសវេហិ ចិត្តានិ វិមុច្ចិសូតិ ក៏កាលដែលព្រះ
ដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ កំពុងត្រាស់សំដែងនូវវេយ្យាករណ៍នេះ ចិត្តរបស់ភិក្ខុ
ទាំង ៥ រូប បានរួចស្រឡះហើយ ចាកអាសវៈទាំងឡាយ ព្រោះមិនប្រកាន់មាំ
(ថាអញឃើញទៀតឡើយ) ។

អនត្តលក្ខណសូត្រ ចប់

អាណិត្តបរិយាយសុត្តារម្មោ

វេនេយ្យទមនោបាយ សព្វសោ បារមី គតោ
អមោឃវចនោ ពុទ្ធា អភិញ្ញាយានុសាសកោ
ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ ទ្រង់បានសម្រេចនូវព្រះបារមី ដោយសព្វគ្រប់
ហើយ ព្រះអង្គមានវាចាមិនឥតអំពើ ទ្រង់ប្រៀនប្រដៅក្នុងឧបាយទូន្មាននូវ វេនេ-
យ្យសត្វ ដើម្បីឱ្យបានត្រាស់ដឹង ។

ចិណ្ណានុរូបតោចាតិ ធម្មេន វិនយំ បដំ ទ្រង់ណែនាំពន្យល់
នូវពពួកសត្វដោយធម៌ តាមសមត្ថវនូវឧបនិស្ស័យ ដែលសត្វសន្សំទុកមក ។

ចិណ្ណាត្តិបារិចរិយានំ សម្ពោជ្ឈរហយោគិនំ
យមាទិត្តបរិយាយំ ទេសយន្តោ មនោរហំ
ទ្រង់ត្រាស់សំដែងនូវសូត្រឯណា ឈ្មោះថាអាទិត្តបរិយាយសូត្រ ជាគ្រឿង
នាំចិត្តនៃពួកព្រះយោគី ជាអ្នកគូរនឹងត្រាស់ដឹង ដែលជាជជិតច្បាប់ សន្សំខាងកិច្ច
បំរើភ្លើង ។

តេ សោតារោ វិមោចេសិ អសេក្ខាយ វិមុត្តិយា
ទ្រង់ក្រាងព្រះយោគីទាំងនោះដែលជាអ្នកស្តាប់ ឱ្យបានរួចផុតស្រឡះ
ឡើយ ចាកអាសវៈទាំងឡាយ ដោយអសេក្ខវិមុត្តិ ។

តថេវោបបរិក្ខាយ វិញ្ញនំ សោតុមិច្ឆតិ
ទុក្ខតាលក្ខណោបាយំ តំ សុត្តន្តម្ពណាម ហេ
យើងទាំងឡាយសូត្រឥឡូវនេះ នូវព្រះសូត្រនោះ ជាឧបាយជាគ្រឿង
កំណត់នូវភារៈនៃសេចក្តីទុក្ខ ដើម្បីវិញ្ញាជនទាំងឡាយ ដែលត្រូវការចង់ស្តាប់
ដោយកិរិយាពិចារណាយ៉ាងនោះឯង ។

អាទិត្តបរិយាយសូត្រ

ឯវម្មេ សុត្តំ (សូត្រនេះឈ្មោះអាទិត្តបរិយាយសូត្រ) គឺខ្ញុំ

ឯកំ សមយំ ភគវា គយាយំ វិហរតិ គយាសីសេ
សទ្ធិ ភិក្ខុសហស្សេន ធម៌យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ជាម្ចាស់ទ្រង់គង់នៅ
ក្នុងគយាសីសវាប្រទេស ជិតសឹងឈ្មោះគយា ជាមួយនឹងភិក្ខុ ១ ពាន់រូប ។

តត្រ ខោ ភគវា ភិក្ខុ អាមន្តេសិ ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់
ទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងគយាសីសប្រទេសនោះ (ឱ្យនាំគ្នាតាំងចិត្តស្តាប់
នូវភាសិតដូច្នោះថា)

សព្វំ ភិក្ខុវេ អាទិត្តំ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ វត្តតាំងពូងជារបស់ក្តៅ
កិញ្ចិ ភិក្ខុវេ សព្វំ អាទិត្តំ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ វត្តទាំងពូង
ជារបស់ក្តៅ គឺអ្វីខ្លះ ?

ចក្កំ ភិក្ខុវេ អាទិត្តំ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភ្នែកជារបស់ក្តៅ
រូបា អាទិត្តា រូបទាំងឡាយ ជារបស់ក្តៅ
ចក្កុវិញ្ញាណំ អាទិត្តំ វិញ្ញាណអាស្រ័យនឹងភ្នែក ជារបស់ក្តៅ
ចក្កុសម្មស្សោ អាទិត្តោ សម្មស្សអាស្រ័យនឹងភ្នែក ជារបស់ក្តៅ
យម្បិទំ ចក្កុសម្មស្សបច្ចយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា
ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍ គឺវេទនាជាសុខក្តី
ជាទុក្ខក្តី មិនមែនជាទុក្ខក្តី មិនមែនជាសុខក្តី កើតឡើងព្រោះចក្កុសម្មស្សជា
បច្ច័យឯណា ។

តម្បិ អាទិត្តំ សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ ក៏ជារបស់ក្តៅ
កេន អាទិត្តំ ក្តៅដោយសារអ្វី ?

អាទិត្តំ ភគគ្គិនា ទោសគ្គិនា មោហគ្គិនា អាទិត្តំ
ជាតិយា ជរាមរណេន សោកេហិ បរិទេវេហិ ទុក្ខេហិ
ទោមស្សេហិឧបាយាសេហិ អាទិត្តន្តិ វទាហិ តថាគតពោលថា ក្តៅដោយ
ភ្លើងរោគៈ ដោយភ្លើងគឺទោសៈ ដោយភ្លើងមោហៈ ក្តៅដោយសេចក្តីកើត ដោយ
សេចក្តីចាស់គ្រាំគ្រានឹងសេចក្តីស្លាប់ ក្តៅដោយសេចក្តីសោក ដោយ សេចក្តីខ្សឹក

ខ្យល ដោយសេចក្តីទុក្ខក្នុងកាយ ដោយសេចក្តីទុក្ខក្នុងចិត្ត ដោយសេចក្តីចង្រៀត
ចង្រៀតក្នុងចិត្តទាំងឡាយ ។

សោតំ អាទិត្តំ ត្រចៀក ជារបស់ក្តៅ

សទ្ធា អាទិត្តា សម្លេងទាំងឡាយ ជារបស់ក្តៅ

សោតវិញ្ញាណំ អាទិត្តំ វិញ្ញាណអាស្រ័យនឹងត្រចៀក ជារបស់ក្តៅ

សោតសម្មស្សោ អាទិត្តោ សម្មស្សអាស្រ័យនឹងត្រចៀកជារបស់ក្តៅ

យម្យិទំ សោតសម្មស្សបច្ចយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា

ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍ គឺវេទនាជាសុខក្តី ជា

ទុក្ខក្តី មិនមែនទុក្ខមិនមែនសុខក្តី កើតឡើងព្រោះសោតសម្មស្សជាបច្ច័យឯណា

តម្យិ អាទិត្តំ សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ ក៏ជារបស់ក្តៅ

កេន អាទិត្តំ ក្តៅដោយសារអ្វី ?

អាទិត្តំ ភគគ្គិនា ទោសគ្គិនា មោហគ្គិនា អាទិត្តំ ជាតិយា

ជរាមរណេន សោកេហិ បរិទេវេហិ ទុក្ខេហិ ទោមនស្សេហិ

ឧបាយាសេហិ អទិត្តន្តិ វិទាមិ តថាគតពោលថា ក្តៅដោយភ្លើងគឺរោគៈ

ដោយភ្លើងគឺទោសៈ ដោយភ្លើងគឺមោហៈ ក្តៅដោយសេចក្តីកើត ដោយសេចក្តី

ចាស់ត្រាំត្រា នឹងសេចក្តីស្លាប់ក្តៅ ដោយសេចក្តីសោក ដោយសេចក្តីខ្សឹកខ្សួល

ដោយសេចក្តីទុក្ខក្នុងកាយ ដោយសេចក្តីទុក្ខក្នុងចិត្ត ដោយសេចក្តីចង្រៀតចង្រៀត

ក្នុងចិត្តទាំងឡាយ ។

ឃានំ អាទិត្តំ ច្រមុះ ជារបស់ក្តៅ

គន្ធា អាទិត្តា ក្តិនទាំងឡាយ ជារបស់ក្តៅ

ឃានវិញ្ញាណំ អាទិត្តំ វិញ្ញាណអាស្រ័យនឹងច្រមុះ ជារបស់ក្តៅ

ឃានសម្មស្សោ អាទិត្តោ សម្មស្សអាស្រ័យនឹងច្រមុះ ជារបស់ក្តៅ

យម្យិទំ ឃានសម្មស្សបច្ចយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ

វា ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា សេចក្តីដឹងច្បាស់ នូវអារម្មណ៍វេទនា
ជាសុខក្តី ជាទុក្ខក្តី មិនមែនទុក្ខមិនមែនសុខក្តី កើតឡើងព្រោះឃានសម្បស្ស ជា
បច្ច័យឯណា

តម្បី អាទិត្តំ សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ គឺជារបស់ក្តៅ

កេន អាទិត្តំ ក្តៅដោយសារអ្វី ?

អាទិត្តំ ភាគគ្គិនា ទោសគ្គិនា មោហគ្គិនា អាទិត្តំ ជាតិយា
ជរាមរណេន សោកេហិ បរិទេវេហិ ទុក្ខេហិ ទោមនស្សេហិ
ឧបាយាសេហិ អាទិត្តន្តិ វិទាមិ តថាតតពោលថា ក្តៅដោយភ្លើងគឺភាគៈ
ដោយភ្លើងក៏ទោសៈ ដោយភ្លើងគឺមោហៈ ក្តៅដោយសេចក្តីកើត ដោយសេចក្តី
ចាស់ត្រាំត្រានិងសេចក្តីស្លាប់ ក្តៅដោយសេចក្តីសោក ដោយសេចក្តីខ្សឹកខ្សួល
ដោយសេចក្តីទុក្ខក្នុងកាយ ដោយសេចក្តីទុក្ខក្នុងចិត្ត ដោយសេចក្តីចង្រៀតចង្រួល
ក្នុងចិត្ត ទាំងឡាយ

ជីវ្ហា អាទិត្តា អណ្តាត ជារបស់ក្តៅ

រសា អាទិត្តា រសទាំងឡាយ ជារបស់ក្តៅ

ជីវ្ហាវិញ្ញាណំ អាទិត្តំ វិញ្ញាណអាស្រ័យនឹងអណ្តាត ជារបស់ក្តៅ

ជីវ្ហាសម្បស្សេ អាទិត្តោ វិញ្ញាណអាស្រ័យនឹងអណ្តាត ជារបស់ក្តៅ

យម្បិទំ ជីវ្ហាសម្បស្សបច្ចយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា

ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍ គឺវេទនាជាសុខក្តី
ជាទុក្ខក្តី មិនមែនទុក្ខ មិនមែនសុខក្តី កើតឡើងព្រោះជីវ្ហាសម្បស្សជាបច្ច័យឯណា

តម្បី អាទិត្តំ សេចក្តីច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ ក៏ជារបស់ក្តៅ

កេន អាទិត្តំ ក្តៅដោយអ្វី ?

អាទិត្តំ ភាគគ្គិនា ទោសគ្គិនា មោហគ្គិនា អាទិត្តំ ជាតិយ

ជរាមរណេន សោកេហិ បរិវេទហិ ទុក្ខេហិ ទោមនស្សេហិ
ឧបាយាសេហិ អាទិត្តន្តិ វិទាមិ តថាគតពោលថា ក្មេងដោយភ្លើងគឺរោគៈ
ដោយភ្លើងគឺទោសៈ ដោយភ្លើងគឺមោហៈ ក្មេងដោយសេចក្តីកើត ដោយសេចក្តី
ចាស់ត្រាំត្រានិងសេចក្តីស្លាប់ ក្មេងដោយសេចក្តីសោក ដោយសេចក្តីខ្សឹកខ្សួល
ដោយសេចក្តីទុក្ខក្នុងកាយ ដោយសេចក្តីទុក្ខក្នុងចិត្ត ដោយសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់
ក្នុងចិត្តទាំងឡាយ ។

កាយោ អាទិត្តោ កាយជារបស់ក្មេង

ផោដ្ឋព្វា អាទិត្តា ផោដ្ឋព្វ គឺអារម្មណ៍ដែលប៉ះពាល់ត្រូវ ដោយ
កាយទាំងឡាយជារបស់ក្មេង

កាយវិញ្ញាណំ អាទិត្តំ វិញ្ញាណអាស្រ័យនឹងកាយ ជារបស់ក្មេង

កាយសម្មសេវា អាទិត្តោ សម្មស្ស អាស្រ័យនឹងកាយ ជារបស់ក្មេង

យម្យិទំ កាយសម្មស្សបច្ចុយា ឧម្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា

ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា សេចក្តីដឹងនូវអារម្មណ៍ គឺវេទនាជាសុខក្តី ជាទុក្ខក្តី
មិនមែនជាទុក្ខមិនមែនជាសុខក្តី កើតឡើងដោយសម្មស្សជាបច្ចុយឯណា

តម្យិ អាទិត្តំ សេចក្តីច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ ក៏ជារបស់ក្មេង

កេន អាទិត្តំ ក្មេងដោយសារអ្វី ?

អាទិត្តំ រាគគ្គិនា ទោសគ្គិនា មោហគ្គិនា អាទិត្តំ ជាតិយា

ជរាមរណេន សោកេហិ បរិវេទេហិ ទុក្ខេហិ ទោមនស្សេហិ
ឧបាយាសេហិ អាទិត្តន្តិ វិទាមិ តថាគតពោលថា ក្មេងដោយភ្លើងគឺរោគៈ
ដោយភ្លើងគឺទោសៈ ដោយភ្លើងគឺមោហៈ ក្មេងដោយសេចក្តីកើត ដោយសេចក្តី
ចាស់ត្រាំត្រានិងសេចក្តីស្លាប់ ក្មេងដោយសេចក្តីសោក ដោយសេចក្តីខ្សឹកខ្សួល
ដោយសេចក្តីទុក្ខក្នុងកាយ ដោយសេចក្តីទុក្ខក្នុងចិត្ត ដោយសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់
ក្នុងចិត្តទាំងឡាយ ។

មនោ អាទិត្តា ចិត្តជារបស់ក្តៅ
ធម្មា អាទិត្តា ធម៌ទាំងឡាយ គឺអារម្មណ៍ដែលកើតក្នុងចិត្ត
ជារបស់ក្តៅ ។

មនោវិញ្ញាណំ អាទិត្តំ វិញ្ញាណអាស្រ័យនឹងចិត្ត ជារបស់ក្តៅ ។

មនោ សម្មសេរុ អាទិត្តា សម្មស្សអាស្រ័យនឹងចិត្ត ជារបស់ក្តៅ
យម្បិទំ មនោសម្មស្សបច្ចុយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា
ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍ គឺវេទនា ជាសុខក្តី
ជាទុក្ខក្តី មិនមែនទុក្ខមិនមែសុខក្តី កើតឡើងព្រោះមនោសម្មស្សជាបច្ច័យឯណា

តម្បិ អាទិត្តំ សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ ក៏ជារបស់ក្តៅ

កេន អាទិត្តំ ក្តៅដោយសារអ្វី ?

អាទិត្តំ ភគគ្គិនា ទោសគ្គិនា មោហគ្គិនា អាទិត្តំ ជាតិយា
ជរាបរណេន សោកេហិ បរិទេវេហិ ទុក្ខេហិ ទោមនស្សេហិ
ឧបាយាសេហិ អាទិត្តន្តិ វិទាមិ តថាគតពោលថា ក្តៅដោយភ្លើងគឺរោគៈ
ដោយភ្លើងគឺទោសៈ ដោយភ្លើងគឺមោហៈ ក្តៅដោយសេចក្តីកើត ដោយសេចក្តី
ចាស់ត្រាំត្រានិងសេចក្តីស្លាប់ ក្តៅដោយសេចក្តីសោក ដោយសេចក្តីខ្សឹកខ្សួល
ដោយសេចក្តីទុក្ខក្នុងកាយ ដោយសេចក្តីទុក្ខក្នុងចិត្ត ដោយសេចក្តីចង្រៀតចង្រួល
ក្នុងចិត្តទាំងឡាយ ។

ឯវំ បស្សំ ភិក្ខុវេ សុតវា អរិយសាវកោ ចក្កស្សិបិ និព្វិន្ទតិ
រូបេសុបិ និព្វិន្ទតិ ចក្កវិញ្ញាណេបិ និព្វិន្ទតិ ចក្កសម្មសេរូបិ
និព្វិន្ទតិ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវក កាលបើបានស្តាប់ហើយយល់ឃើញ
យ៉ាងនេះ ក៏នឿយណាយក្នុងរូបទាំងឡាយផង នឿយណាយក្នុងវិញ្ញាណអាស្រ័យ
និងភ្នែកផង នឿយណាយក្នុងសម្មស្សអាស្រ័យនិងភ្នែកផង ។

យម្បិទំ ចក្កសម្មស្សបច្ចុយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា

ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា តស្មីបិ និព្វិន្ទតិ សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍
គឺវេទនាជាសុខក្តី ជាទុក្ខក្តី មិនមែនទុក្ខមិនមែនសុខក្តី កើតឡើងព្រោះចក្ខុ
សម្មស្សជាបច្ច័យឯណា ក៏នឿយណាយក្នុងសេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ ។

សោតស្មីបិ និព្វិន្ទតិ សទ្ទេបិ និព្វិន្ទតិ សោតវិញ្ញាណេបិ
និព្វិន្ទតិ សោតសម្មស្សេបិ និព្វិន្ទតិ នឿយណាយក្នុងត្រចៀកផង
នឿយណាយក្នុង សម្លេងទាំងឡាយផង នឿយណាយក្នុងវិញ្ញាណអាស្រ័យនឹង
ត្រចៀកផង នឿយណាយក្នុងសម្មស្សអាស្រ័យនឹងត្រចៀកផង ។

យម្បិទំ សោតសម្មស្សបច្ចយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា
ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា តស្មីបិ និព្វិន្ទតិ សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍
គឺវេទនា ជាសុខក្តី ជាទុក្ខក្តី មិនមែនទុក្ខមិនមែនសុខក្តី កើតឡើងព្រោះសោត
សម្មស្សជាបច្ច័យឯណា ក៏នឿយណាយក្នុងសេចក្តី ដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ ។

យានស្មីបិ និព្វិន្ទតិ តន្តេសុបិ និព្វិន្ទតិ យានវិញ្ញាណេបិ
និព្វិន្ទតិ យានសម្មស្សេបិ និព្វិន្ទតិ នឿយណាយក្នុងច្រមុះផង នឿយណាយ
ក្នុងក្លិនទាំងឡាយផង នឿយណាយក្នុង វិញ្ញាណអាស្រ័យនឹងច្រមុះផង នឿយ
ណាយក្នុងសម្មស្សអាស្រ័យនឹងច្រមុះផង ។

យម្បិទំ យានសម្មស្សបច្ចយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា
ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា តស្មីបិ និព្វិន្ទតិ សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍
គឺវេទនាជាសុខក្តី ជាទុក្ខក្តី មិនមែនទុក្ខមិនមែនសុខក្តី កើតឡើងព្រោះយាន
សម្មស្សជាបច្ច័យឯណា ក៏នឿយណាយក្នុងសេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ ។

ជិវ្ហាយបិ និព្វិន្ទតិ រសេសុបិ និព្វិន្ទតិ ជិវ្ហាយវិញ្ញាណេបិ
និព្វិន្ទតិ ជិវ្ហាសម្មស្សេបិ និព្វិន្ទតិ នឿយណាយក្នុងអណ្តាតផង នឿយណាយ
ក្នុងរសទាំងឡាយផង នឿយណាយក្នុងវិញ្ញាណអាស្រ័យ និងអណ្តាតផង នឿយ
ណាយក្នុងសម្មស្សអាស្រ័យនឹងអណ្តាតផង ។

យម្យិទំ ជីវ្ហាសម្មស្សបច្ចយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា
ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា តស្មិបិ និព្វិន្តតិ សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍
គឺវេទនាជាសុខក្តី ជាទុក្ខក្តី មិនមែនជាទុក្ខមិនមែនជាសុខក្តី កើតឡើង ព្រោះជីវ្ហា
សម្មស្សជាបច្ច័យឯណា ក៏នឿយណាយក្នុងសេចក្តីដឹងច្បាស់ នូវអារម្មណ៍នោះ ។

កាយស្មិបិ និព្វិន្តតិ ផោដ្ឋព្វេសុបិ និព្វិន្តតិ កាយវិញ្ញាណេបិ
និព្វិន្តតិ កាយសម្មស្សេបិ និព្វិន្តតិ នឿយណាយក្នុងកាយផង នឿយណាយ
ក្នុងផោដ្ឋព្វទាំងឡាយផង នឿយណាយក្នុងវិញ្ញាណអាស្រ័យនឹងកាយផង នឿយ
ណាយក្នុងសម្មស្សអាស្រ័យនឹងកាយផង ។

យម្យិ កាយសម្មស្សបច្ចយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា
ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា តស្មិបិ និព្វិន្តតិ សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍
គឺវេទនាជាសុខក្តី ជាទុក្ខក្តី មិនមែនទុក្ខមិនមែនសុខក្តី កើតឡើងព្រោះកាយ
សម្មស្សជាបច្ច័យឯណា ក៏នឿយណាយក្នុងសេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ ។

មនស្មិបិ និព្វិន្តតិ ធម្មេសុបិ និព្វិន្តតិ មនោវិញ្ញាណេបិ
និព្វិន្តតិ មនោសម្មស្សេបិ និព្វិន្តតិ នឿយណាយក្នុងចិត្តផង នឿយណាយ
ក្នុងធម៌ទាំងឡាយផង នឿយណាយក្នុងវិញ្ញាណផង អាស្រ័យនឹងចិត្តផង នឿយ
ណាយក្នុងសម្មស្សអាស្រ័យនឹងចិត្តផង ។

យម្យិទំ មនោសម្មស្សបច្ចយា ឧប្បជ្ជតិ វេទយិតំ សុខំ វា
ទុក្ខំ វា អទុក្ខមសុខំ វា តស្មិបិ និព្វិន្តតិ សេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍
គឺវេទនា ជាសុខក្តី ជាទុក្ខក្តី មិនមែនទុក្ខមិនមែនសុខក្តី កើតឡើងព្រោះមនោ
សម្មស្សជាបច្ច័យឯណា ក៏នឿយណាយក្នុងសេចក្តីដឹងច្បាស់នូវអារម្មណ៍នោះ ។

និព្វិន្តំ វិរជ្ជតិ វិរាគា វិមុច្ចតិ កាលបើនឿយណាយ (យ៉ាង
នេះហើយ) ក៏ប្រាសចាកតម្រេក ចិត្តក៏ផុតស្រឡះ (ចាកអាសវៈ) ព្រោះកិរិយា
ប្រាសចាកតម្រេក ។

វិមុត្តស្មី វិមុត្តមីតិ ញ្ញាណំ ហោតិ កាលដែលចិត្តផុតស្រឡះ
(ចាកអាសវៈ) ហើយញ្ញាណ (របស់អរិយសាវ័កនោះ) ក៏កើតឡើងប្រាកដថាចិត្ត
(របស់អញ) ផុតស្រឡះ (ចាកអាសវៈ) ហើយ ។

ខីណា ជាតិ វិនិតំ ព្រហ្មចរិយំ កតំ ករណីយំ នាចរំ
ឥត្តត្តាយាតំ បជានាតីតិ (អរិយសាវ័កនោះ) ក៏ដឹងច្បាស់ដូច្នោះថា ជាតិ
(របស់អញ) អស់ហើយ មគ្គព្រហ្មចរិយធម៌អញបាននៅរួចហើយ កិច្ចដែលត្រូវធ្វើ
អញធ្វើរួចហើយ កិច្ចឯទៀតក្រៅពីនេះមិនមាន (ដល់អញ) ឡើយ ។

ឥទមវោច ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ទ្រង់បានត្រាស់សំដែង
នូវព្រះសូត្រនេះហើយ ។

អត្តមនា តេ ភិក្ខុ ភគវតោ ភាសិតំ អភិននំ ភិក្ខុទាំងឡាយ
នោះ ក៏មានចិត្តត្រេកអររីករាយ ចំពោះភាសិតនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ។

ឥមស្មីព្នា បន វេយ្យាករណស្មី ភព្វាមានេ តស្ស
ភិក្ខុសហស្សស្ស អនុបាទាយ អាសវេហិ ចិត្តានិ វិមុច្ចិស្មតិ

ក៏កាលដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ កំពុងត្រាស់សំដែងនូវ វេយ្យាក-
រណ៍នេះ ចិត្តរបស់ភិក្ខុទាំង ១០០០ រូបនោះ បានរួចស្រឡះហើយចាកអាសវៈ
ទាំងឡាយព្រោះមិនប្រកាន់មាំ (ថាអញថាយើងទៀតឡើយ) ។

អាទិត្តបរិយាយសូត្រ ចប់

គីរិមានន្ទសូត្រ

ឯវម្មេ សុតំ (សូត្រនេះឈ្មោះគីរិមានន្ទសូត្រ) គីខ្ញុំ (ឈ្មោះអានន្ទ)
បានស្តាប់មកហើយយ៉ាងនេះថា :

ឯកំ សមយំ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ
អនាថបិណ្ឌិកស្ស អាវាមេ សម័យ ១ នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅ
ក្នុងវត្តជេតពន ជាអាវាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។

តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា គិរិមានន្តោ
អាធាធិកោ ហោតិ ទុក្ខិតោ ពាឡុតិលានោ ក្នុងសម័យនោះឯង
ព្រះគិរិមានន្តដ៏មានអាយុ លោកមានអាពាធ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនាជាជម្ងឺធ្ងន់ ។

អថខោ អាយស្មា អានន្តោ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ
ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសិទិ ក្រានោះឯង
ព្រះអានន្តត្រូវដ៏មានអាយុ បានចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ត្រង់ទីដែលព្រះ
អង្គគង់ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏សូមក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយ
អង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។

ឯកមន្តំ និសិន្ធា ខោ អាយស្មា អានន្តោ ភគវន្តំ
ឯទតវោច ព្រះអានន្តត្រូវដ៏មានអាយុ កាលអង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ
ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំទូលពាក្យនឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគថា :

អាយស្មា ភន្ត គិរិមានន្តោ អាធាធិកោ ទុក្ខិតោ
ពាឡុតិលានោ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន គិរិមានន្តដ៏មានអាយុ មានអាពាធប្រកប
ដោយទុក្ខវេទនា ជាជម្ងឺធ្ងន់ ។

សាធុ ភន្ត ភគវា យេនាយស្មា គិរិមានន្តោ
តេនុបសង្កមតុ អនុកម្យំ ឧបាទាយាតិ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន
សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះមេត្តាអនុគ្រោះ (ចំពោះព្រះគិរិមានន្ត) សូមស្តេច
យាងចូលទៅ ត្រង់កន្លែងដែលគិរិមានន្តដ៏មានអាយុ អាស្រ័យនៅ ។

(ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ត្រាស់តបថា)

សច្ចេ ខោ ត្ថំ អានន្ត គិរិមានន្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបសង្កមិត្វា
ទស សញ្ញា ភាសេយ្យាសិ ម្ចាស់អានន្ត ប្រសិនបើអ្នកចូលទៅកាន់សំណាក់
នៃគិរិមានន្តភិក្ខុហើយ សំដែងប្រាប់នូវសញ្ញាទាំង ១០ ប្រការ ។

ហានំ ខោ បនេតំ វិជ្ជតិ យំ គិរិមានន្តស្ស ភិក្ខុនោ ទស
សញ្ញា សុត្វា សោ អាពាធ វានេវោ ធម៌ប្បម្ភេយ្យ ដំណើរនេះ

ជាហេតុនឹងឱ្យអាពាធរបស់គឺមានន្ទភិក្ខុនោះ បានរម្ងាប់សៈស្បើយទៅដោយ ១
រំពេច ព្រោះគឺមានន្ទភិក្ខុបានស្តាប់នូវសញ្ញាទាំង ១០ ប្រការ ។

កតមា ទស សញ្ញា សញ្ញា ១០ ប្រការនោះដូចម្តេចខ្លះ ?

អនិច្ចសញ្ញា អនត្តសញ្ញា អសុភសញ្ញា អាទិនវសញ្ញា
បហានសញ្ញា វិរាគសញ្ញា និរោធសញ្ញា សព្វលោកេ
អនភិវតសញ្ញា សព្វសង្ខារេសុ អនិច្ចសញ្ញា អានាបាណស្សតិ

(សញ្ញា ១០ ប្រការនោះ) គឺអនិច្ចសញ្ញា ១ អនត្តសញ្ញា ១ អសុភសញ្ញា ១

អាទិនវសញ្ញា ១ បហានសញ្ញា ១ វិរាគសញ្ញា ១ និរោធសញ្ញា ១ សព្វលោកេ

អនភិវតសញ្ញា ១ សព្វសង្ខារេសុ អនិច្ចសញ្ញា ១ អានាបាណស្សតិ ១ ។

កតមា បានន្ទ អនិច្ចសញ្ញា ម្ចាស់អានន្ទ អនិច្ចសញ្ញា (នោះ) ដូចម្តេច ?

ឥធានន្ទ ភិក្ខុ អរពាគតោ វា រុក្ខមូលគតោ វា សុញ្ញាតា-
រគតោ វា ឥតិ បដិសញ្ញាភិក្ខុ ម្ចាស់អានន្ទ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ នៅក្នុង
ព្រៃក្តី នៅទៀបគល់ឈើក្តី នៅក្នុងផ្ទះដីស្ងាត់ក្តី ពិចារណាឃើញថាដូច្នោះថា :

រូបំ អនិច្ចំ រូបមិនទៀង

វេទនា អនិច្ចា វេទនាមិនទៀង

សញ្ញា អនិច្ចា សញ្ញាមិនទៀង

សង្ខារា អនិច្ចា សង្ខារទាំងឡាយមិនទៀង

វិញ្ញាណំ អនិច្ចន្តិ វិញ្ញាណមិនទៀង

ឥតិ ឥមេសុ បញ្ចេសុ ឧបាទានកូន្ទេសុ អនិច្ចានុបស្សិ

វិហរតិ ភិក្ខុពិចារណាឃើញរឿយ ១ ថាមិនទៀង ក្នុងឧបាទានកូន្ទទាំងឡាយ

៥ នេះ ដោយប្រការដូច្នោះ ។

អយំ វុច្ចតានន្ទ អនិច្ចសញ្ញា ម្ចាស់អានន្ទ នេះហើយដែលតថាគត

ហៅថា អនិច្ចសញ្ញា ។

កតមា ចានន្ត អនត្តសញ្ញា ម្ចាស់អានន្ត អនត្តសញ្ញា (នោះ) ដូចម្តេច ?

ឥធានន្ត ភិក្ខុ អរញ្ញគតោ វា រុក្ខមូលគតោ វា

សុញ្ញាការគតោ វា ឥតិ បដិសញ្ញាភិក្ខុ ម្ចាស់អានន្ត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ

នៅក្នុងព្រៃក្តី នៅទៀបគល់ឈើក្តី នៅក្នុងផ្ទះដីស្ងាត់ក្តី ពិចារណាឃើញដូច្នោះថា :

- ចក្កំ អនត្តា ភ្នែក មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ
- រូបា (១) អនត្តា រូបទាំងឡាយ មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ
- សោតំ អនត្តា ត្រចៀក មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ
- សទ្ធា អនត្តា សម្លេងទាំងឡាយ មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ
- ឃានំ អនត្តា ច្រមុះ មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ
- គន្ធា អនត្តា ក្តិនទាំងឡាយ មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ
- ជីវ៉ា អនត្តា អណ្តាត មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ
- រសា អនត្តា រសទាំងឡាយ មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ
- កាយោ អនត្តា កាយមិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ
- ដោដ្ឋញ្ចា អនត្តា សម្មស្សទាំងឡាយ មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ
- មនោ អនត្តា ចិត្តមិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ
- ធម្មា អនត្តា ធម៌ទាំងឡាយ ក៏មិនមែនជារបស់ខ្លួនទេ

ឥតិ ឥមេសុ ឆសុ អជ្ឈត្តិកពាហិរេសុ អាយតនេសុ

អនត្តានុបស្សិ វិហរតិ ភិក្ខុពិចារណាឃើញរឿយៗ ថា មិនមែនជារបស់ខ្លួន

ក្នុងអាតនៈខាងក្នុង ៦ និងអាយតនៈខាងក្រៅ ៦ នេះដោយប្រការដូច្នោះថា :

អយំ វុច្ចតានន្ត អនត្តសញ្ញា ម្ចាស់អានន្ត នេះហើយដែលតថាគត

ហៅថា អនត្តសញ្ញា ។

កតមា ចានន្ត អសុភសញ្ញា ម្ចាស់អានន្ត អសុភសញ្ញា (នោះ) ដូចម្តេច?

ឥធានន្ត ភិក្ខុ ឥមមេវ កាយំ ឧទ្ធិ បាទតលា អធោ

កេសមត្តកា តចបរិយន្តំ បូរន្ទានប្បការស្ស អសុចិនោ
បច្ចុវេក្ខតិ ម្ចាលអានន្ត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ពិចារណាឃើញនូវកាយនេះឯង
ខាងអំពីផ្ទៃបាទដើងឡើងទៅ ខាងក្រោមអំពីចុងសក់ចុះមក ពាសជុំវិញដោយ
ស្បែក ពេញដោយគ្រឿងមិនស្អាត មានប្រការផ្សេងៗ ដូច្នោះថា :

អត្ថិ ឥមស្មី កាយេ មានក្នុងរូបកាយនេះ

កេសា សក់ទាំងឡាយ លោមា រោមទាំងឡាយ នខា ក្រចក
ទាំងឡាយ ទន្តា ធ្មេញទាំងឡាយ តចោ ស្បែក មំសំ សាច់ នហារូ សរសៃ
ទាំងឡាយ អដ្ឋិ ឆ្អឹងទាំងឡាយ អដ្ឋិមិញ្ចំ ខួរក្នុងឆ្អឹង វិក្កំ ទាច ហាទយំ បេះដូង
យកនំ ថ្លើម កិលោមកំ វាវ បិហកំ ក្រពះ បច្ចុសំ សួត អន្តំ ពោះវៀនធំ
អន្តគុណំ ពោះវៀនតូច ឧទរិយំ អាហារថ្មី ករិសំ អាហារចាស់ បិត្តំ ប្រមាត់
សេម្ហំ ស្នេស្ហំ បុព្វោ ខុះ លោហិតំ ឈាម សេទោ ញើស ម៉េទោ ខ្នាញ់ខាប់
អស្ស ទឹកភ្នែក វិសា ខ្នាញ់រាវ ខេលោ ទឹកមាត់ សិង្ហាណិកា ទឹកសម្បារ
លសិកា ទឹករំអិល មុត្តន្តំ ទឹកម្អូត ។

ឥតិ ឥមស្មី កាយេ អសុភានុបស្ស វិហរតិ ភិក្ខុពិចារណា
ឃើញរឿយ ។ ថាជាគ្រឿងមិនស្អាតក្នុងរូបកាយនេះ ដោយប្រការដូច្នោះ

អយំ វុច្ចតានន្ត អសុភសញ្ញា ម្ចាលអានន្ត នេះហើយដែលតថាគត
ហៅថាអសុភសញ្ញា ។

កតមា ចានន្ត អាទិនវសញ្ញា ម្ចាលអានន្ត អាទិនវសញ្ញា (នោះ) ដូម្តេច ?

ឥធានន្ត ភិក្ខុ អរញ្ញតតោ វា រុក្ខមូលតតោ វា
សុញ្ញាគារតតោ វា ឥតិ បដិសញ្ញិក្ខតិ ម្ចាលអានន្ត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ
នៅក្នុងព្រៃក្តី នៅទៀបគល់ឈើក្តី នៅក្នុងផ្ទះដ៏ស្អាតក្តី ពិចារណាឃើញដូច្នោះថា :

ពហុទុក្ខោ ខោ អយំ កាយោ ពហុអាទិនវោតិ

រូបកាយនេះមានទុក្ខច្រើន មានទោសច្រើនមែនពិត ។

ឥតិ ឥមស្មី កាយេ វិចា អាពាធា ឧប្បជ្ជន្តិ អាពាធ

គឺជម្ងឺដម្កាត់ទាំងឡាយផ្សេង ៗ តែងតែកើតឡើងក្នុងកាយនេះដូច្នោះ ។

សេយ្យថីទ្ធ អាពាធនោះ ដូម្តេច ?

ចក្ខុរោគោ គឺរោគក្នុងភ្នែក សោតរោគោ រោគក្នុងត្រចៀក ឃានរោ
 គោ រោគក្នុងច្រមុះ ជីវ្ហារោគោ រោគក្នុងអណ្តាត កាយរោគោ រោគក្នុងកាយ
 សីសរោគោ រោគក្នុងក្បាល កណ្តុរោគោ រោគខាងក្រៅត្រចៀក មុខរោគោ
 រោគក្នុងមាត់ ទន្ធរោគោ រោគត្រង់ធ្មេញ កាសោ រោគក្នុង សាសោ រោគហិត
 បិនាសោ រោគក្តៅច្រមុះ ឌុហោ រោគក្តៅក្រហាយ ជរោ រោគស្នាំងស្នម
 កុច្ឆិរោគោ រោគក្នុងផ្ទៃ មុច្ឆារោគោ រោគខ្យល់ចាបវិលមុខ បក្ខន្តិកា រោគ
 ធ្លាក់ឈាម សុលា រោគចុកសៀត វិសុចិកា រោគចុះរាត កុដ្ឋិ រោគយូង គណ្ណា
 រោគពក កិលាសោ រោគស្រែង សោសោ រោគរឹងរៃ អបមារោ រោគឆ្មុតជ្រូក
 ទទ្ធ រោគដំនូចពិស កណ្តុ រោគរមាស់ កុច្ឆិ រោគកម្រិន រខសា រោគកញ្ជិល
 វិតច្ឆិកា រោគកមរណាយ លោហិត រោគឈាម បិត្តុ រោគប្រមាត
 មធ្មមហោ រោគប្រមេទិកបាយ អំសា រោគបួសដូងបាតជុវិញ្ញាធុ
 បិទ្វកា រោគរលកកែវ ភគណ្ឌលា រោគបួសដូងបាតដុះខាងក្នុង (១)

ចិត្តសមុដ្ឋានា អាពាធា អាពាធកើតអំពីប្រមាត់ សេម្ភសមុដ្ឋានា
 អាពាធា អាពាធកើតអំពីស្នេស្ត វាតសមុដ្ឋានា អាពាធាអាពាធកើតអំពី
 ខ្យល់ សន្និបាតិកា អាពាធា អាពាធកើតអំពីសន្និបាត គឺកំរើកប្រមាត់ស្នេស្តនិង
 ខ្យល់ប្រជុំគ្នា ឧតុបរិណាមជា អាពាធា អាពាធកើតអំពីរដូវប្រែប្រួល
 វិសមបរិហារជា អាពាធា អាពាធកើតអំពីការផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបថមិនស្មើគ្នា
 ឧបក្ខមិកា អាពាធា អាពាធកើតអំពីសេចក្តីព្យាយាម (របស់អ្នកឯទៀតមាន
 ចាប់ចងវាយកាច់ជាដើម) កម្មវិបាកជា អាពាធាអាពាធកើតអំពីវិបាករបស់កម្ម
 សីតំ អាពាធកើតអំពីត្រជាក់ ឧណ្ណំ អាពាធកើតអំពីក្តៅ ជិយច្ឆា អាពាធកើត
 អំពីសេចក្តីឃ្នាន បិបាសា អាពាធកើតអំពីសេចក្តីស្រេក ឧច្ឆារោ អាពាធកើត

១- អដ្ឋកថា ថា បួសដូងបាតដុះខាងក្នុង ត្រង់ចន្លោះទ្វារធំនិងទ្វារតូច ។
 www.elibraryofcambodia.org

អំពីឧច្ចារ បស្សៈវោតិ អាពាធកើតអំពីបស្សៈ ។

ឥតិ ឥមស្មី កាយេ អាទិនវានុបស្សី វិបរតិ ភិក្ខុពិចារណា
ឃើញរឿយៗ ជាទោសក្នុងរូបកាយនេះដោយប្រការដូច្នោះ ។

អយំ វុច្ចតានន្ត អាទិនវសញ្ញា ម្ចាស់អានន្ត នេះហើយ
ដែលតថាគតហៅថា អាទិនវសញ្ញា ។

កតមា ធានន្ត បហានសញ្ញា ម្ចាស់អានន្ត បហានសញ្ញា (នោះ) ដូចម្តេច ?

ឥធានន្ត ភិក្ខុ ឧប្បន្នំ កាមវិតក្កំ នាធិវាសេតិ បជហតិ
វិនោទេតិ ព្យន្តិករោតិ អនភារិ គមេតិ ម្ចាស់អានន្ត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ
មិនតាំងចិត្តទទួល គឺលះបង់បន្ទោរធ្វើឱ្យវិនាស ធ្វើមិនឱ្យកើតតទៅទៀត នូវកាម
វិតក្ក គឺសេចក្តីត្រិះរិះក្នុងកាម ដែលកើតឡើងហើយ ។

ឧប្បន្នំ ព្យាបាទវិតក្កំ នាធិវាសេតិ បជហតិ វិនោទេតិ
ព្យន្តិករោតិ អនភារិ គមេតិ មិនតាំងចិត្តទទួល គឺលះបង់បន្ទោរធ្វើឱ្យ
វិនាស ធ្វើមិនឱ្យកើតតទៅទៀត នូវព្យាបាទវិតក្ក គឺសេចក្តីត្រិះរិះក្នុងកិរិយាញ៉ាំង
សត្វដទៃឱ្យវិនាស ដែលកើតឡើងហើយ ។

ឧប្បន្នំ វិហីសាវិតក្កំ នាធិវាសេតិ បជហតិ វិនោទេតិ
ព្យន្តិករោតិ អនភារិ គមេតិ មិនតាំងចិត្តទទួល គឺលះបង់បន្ទោរបង់ធ្វើឱ្យ
វិនាស ធ្វើមិនឱ្យកើតតទៅទៀត នូវវិហីសាវិតក្ក គឺសេចក្តីត្រិះរិះក្នុងការបៀត
បៀនសត្វ ដែលកើតឡើងហើយ ។

ឧប្បន្តុប្បន្តេ បាបកេ អកុសលេ ធម្មេ នាធិវាសេតិ
បជហតិវិនោទេតិ ព្យន្តិករោតិ អនភារិ គមេតិ មិនតាំងចិត្តទទួល
គឺលះបង់បន្ទោរបង់ធ្វើឱ្យវិនាស ធ្វើមិនឱ្យកើតតទៅទៀត នូវធម៌ដែលជាបាប
អកុសល ដែលកើតឡើងហើយរឿយៗ ។

អយំ វុច្ចតានន្ត បហានសញ្ញា ម្ចាស់អានន្ត នេះហើយដែល
www.elibraryofcambodia.org

តថាគតហៅថា បហានសញ្ញា ។

កតមា ចានន្ត វិភាគសញ្ញា ម្ចាស់អានន្ត វិភាគសញ្ញា (នោះ)ដូចម្តេច ?

ឥធានន្ត ភិក្ខុ អរញ្ញគតោ វា រុក្ខមូលគតោ វា សុញ្ញាគារ-
គតោ វា ឥតិ បដិសញ្ញក្ខតិ ម្ចាស់អានន្ត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ
នៅក្នុងព្រៃក្តី នៅទៀបគល់ឈើក្តី នៅក្នុងផ្ទះដ៏ស្ងាត់ក្តី ពិចារណាឃើញដូច្នោះថាៈ
ឯតំ សន្តំ ឯតំ បណីតំ យទិទំ សព្វសង្ខារសមថោ
សព្វបធិប្បដិនិស្សត្តោ តណ្ហក្ខយោ វិភាគោ និព្វានន្តិ វិភាគធម៌
គឺព្រះនិព្វានឯណា ដែលរម្ងាប់បង់នូវសង្ខារទាំងពួង លះចោលនូវកិលេសទាំងពួង
អស់តណ្ហាហើយ វិភាគធម៌គឺព្រះនិព្វាននេះ ជាគុណជាតស្ងប់រម្ងាប់វិភាគធម៌ គឺព្រះ
និព្វាននេះ ជាគុណជាតដ៏ឧត្តម ។

អយំ វុច្ចតានន្ត វិភាគសញ្ញា ម្ចាស់អានន្ត នេះហើយដែល
តថាគតហៅថា វិភាគសញ្ញា ។

កតមា ចានន្ត និរោធសញ្ញា ម្ចាស់អានន្តនិរោធសញ្ញា (នោះ)ដូចម្តេច ?

ឥធានន្ត ភិក្ខុ អរញ្ញគតោ វា រុក្ខមូលគតោ វា សុញ្ញាគារគតោ
វា ឥតិ បដិសញ្ញក្ខតិ ម្ចាស់អានន្ត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ នៅក្នុងព្រៃក្តី
នៅទៀបគល់ឈើក្តី នៅក្នុងផ្ទះដ៏ស្ងាត់ក្តី ពិចារណាឃើញដូច្នោះថាៈ
ឯតំ សន្តំ ឯតំ បណីតំ យទិទំ សព្វសង្ខារសមថោ
សព្វបធិប្បដិនិស្សត្តោ តណ្ហក្ខយោ និរោធា និព្វានន្តិ និរោធធម៌
គឺព្រះនិព្វានឯណា ដែលរម្ងាប់បង់នូវសង្ខារទាំងពួង លះចោលនូវកិលេសទាំងពួង
អស់តណ្ហាហើយ និរោធធម៌គឺព្រះនិព្វាននេះ ជាគុណជាតស្ងប់រម្ងាប់ និរោធធម៌ គឺ
ព្រះនិព្វាននេះ ជាគុណជាតដ៏ឧត្តម ។

អយំ វុច្ចតានន្ត និរោធសញ្ញា ម្ចាស់អានន្ត នេះហើយដែល
តថាគតហៅថា និរោធសញ្ញា ។

កតមា បានន្ទ សព្វលោកេ អនភិរតសញ្ញា ម្ចាស់អានន្ទ
សព្វលោកេ អនភិរតសញ្ញា (នោះ) ដូចម្តេច ?

ឥធានន្ទ ភិក្ខុ យេ លោកេ ឧបាយុបាទានា ចេតសោ
អធិដ្ឋានាភិនិវេសានុសយា តេ បដហន្តោ វិរមតិ ន ឧបាទិយន្តោ
ម្ចាស់អានន្ទ ឧបាយតីតណ្ហានិងទិដ្ឋិឯណា ឧបាទានតីសេចក្តី ប្រកាន់មាំឯណា
អភិនិវេស តិសស្សតទទិដ្ឋិ និង ឧច្ឆេទទិដ្ឋិ ជាទីអាស្រ័យនៅចិត្តឯណា អនុស័យ
គឺកិលេសដែលដេកនៅរឿយៗ ក្នុងសត្តសន្តានឯណា ក្នុងលោក ភិក្ខុសាសនានេះ
កាលបើលះបង់នូវបាបទាំងនោះ (ដោយតទង្គាទិបហាន) មិនបានប្រកាន់មាំ
ដោយចិត្ត ក៏រមែងរៀប (ចាកបាបធម៌ទាំងនោះបាន) ។

អយំ វុច្ចតានន្ទ សព្វលោកេ អនភិរតសញ្ញា ម្ចាស់អានន្ទ
នេះហើយដែលតថាគតហៅថាសព្វលោកេ អនភិរតសញ្ញា ។

កតមា បានន្ទ សព្វសង្ខារេសុ អនិច្ចសញ្ញា ម្ចាស់អានន្ទសព្វសង្ខា
រេសុ អនិច្ចសញ្ញា (នោះ) ដូចម្តេច ?

ឥធានន្ទ ភិក្ខុ សព្វសង្ខារេហិ អដ្ឋិយតិ ហិរាយតិ ជិត្តច្ចតិ
ម្ចាស់អានន្ទ ភិក្ខុសាសនានេះ នឿយណាយធុញ្ញទ្រាន់ ស្តប់ខ្ពើមសង្ខារទាំងពួង ។

អយំ វុច្ចតានន្ទ សព្វសង្ខារេសុ អនិច្ចសញ្ញា ម្ចាស់អានន្ទនេះហើយ
ដែលតថាគតហៅថា សព្វសង្ខារេសុ អនិច្ចសញ្ញា(១) ។

កតមា បានន្ទ អានាបាណស្សតិ ម្ចាស់អានន្ទ អានាបាណស្សតិ
(នោះ) ដូចម្តេច ?

ឥធានន្ទ ភិក្ខុ អរញ្ញតតោ វា រុក្ខមូលតតោ វា
សុញ្ញាគារតតោ វា និសីទតិ បល្លង្កេ អារក្ខដ្ឋិត្វា ឧជុំ កាយំ
បណិធាយ បរិមុខំ សតិ ឧបដ្ឋបេត្វា ម្ចាស់អានន្ទ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ
នៅក្នុងព្រៃក្តី នៅទៀបគល់ឈើក្តី នៅក្នុងផ្ទះដីស្ងាត់ក្តី អង្គុយផ្តត់ភ្នែក តាំងកាយ

១- ប្រែថា សេចក្តីសំគាល់ក្នុងកិរិយាមិនប្រាថ្នាបមិទលះលះនៅក្នុងសង្ខារទាំងឡាយ ។

ឱ្យត្រង់ ដកលំស្មារតីឱ្យឆ្ពោះត្រង់ទៅរកព្រះកម្មដ្ឋាន ។

សោ សតោវ អស្សសតិ ភិក្ខុនោះ មានស្មារតីចាំជាក់ដកដង្ហើមចេញ ។

សតោ បស្សសតិ មានស្មារតីចាំជាក់ ដកដង្ហើមចូល ។

ទីយំ វា អស្សសន្តោ ទីយំ អស្សសិស្សាមីតិ បជានាតិ កាល
ដែលដកដង្ហើមចេញវែង ក៏ដឹងច្បាស់ថា អាត្មាអញដកដង្ហើមចេញវែង ។

ទីយំ វា បស្សាន្តោ ទីយំ បស្សសិស្សាមីតិ បជានាតិ កាល
ដែលដកដង្ហើមចូលវែង ក៏ដឹងច្បាស់ថា អាត្មាអញដកដង្ហើមចូលវែង ។

រស្សំ វា អស្សសន្តោ រស្សំ អស្សសិស្សាមីតិ បជានាតិ
កាលដែលដកដង្ហើមចេញខ្លី ក៏ដឹងច្បាស់ថា អាត្មាអញដកដង្ហើមចេញខ្លី ។

រស្សំ វា បស្សសន្តោ រស្សំ បស្សសិស្សាមីតិ បជានាតិ កាល
ដែលដកដង្ហើមចូលខ្លី ក៏ដឹងច្បាស់ថា អាត្មាអញដកដង្ហើមចូលខ្លី ។

សព្វកាយប្បដិសំវេទី អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សា(១)
ដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវកាយ(២) គឺដង្ហើមចេញទាំងអស់ឱ្យ

ប្រាកដ ទើបដកដង្ហើមចេញ ។

សព្វកាយប្បដិសំវេទី បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សា
ដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវកាយ(៣) គឺដង្ហើមចេញទាំងអស់

ឱ្យប្រាកដ ទើបដកដង្ហើមចូល ។

បស្សម្ហយំ កាយសង្ខារំ បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សា
ដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នករម្ងាប់នូវកាយសង្ខារ(៤) គឺដកដង្ហើមចេញទើបដក
ដង្ហើមចេញ ។

ស្សម្ហយំ កាយសង្ខារំ បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សា

១-អដ្ឋកថា ថា ព្យាយាម ។ ២-អដ្ឋកថា ពន្យល់ថា ធ្វើខាងដើម ខាងកណ្តាលនិងទីបំផុតនៃ
កាយ គឺដកដង្ហើមចេញទាំងឱ្យប្រាកដ ។ ៣- អដ្ឋកថា ពន្យល់ថា ធ្វើខាងដើមខាងកណ្តាល
និងទីបំផុតនៃកាយ គឺដកដង្ហើម ចូលទាំងអស់ឱ្យប្រាកដ ។

ដូច្នេះថាអាត្មាអញនឹងជាអ្នករម្ងាប់នូវកាយសង្ខារ(៥) គឺដកដង្ហើមចូល ទើបដក
ដង្ហើមចូល ។

បីតិប្បដិសំវេទី អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា
អាត្មាអញនឹង ជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវបីតិ ទើបដកដង្ហើមចេញ ។

បីតិប្បដិសំវេទី អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា
អាត្មាអញនឹង ជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវបីតិ ទើបដកដង្ហើមចូល ។

សុខប្បដិសំវេទី អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា
អាត្មាអញនឹងជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវសេចក្តីសុខ ទើបដកដង្ហើមចេញ ។

សុខប្បដិសំវេទី អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា
អាត្មាអញនឹងជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវសេចក្តីសុខ ទើបដកដង្ហើមចូល ។

ចិត្តសង្ខារប្បដិសំវេទី អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សា
ដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវចិត្តសង្ខារ(១) ទើបដកដង្ហើមចេញ ។

ចិត្តសង្ខារប្បដិសំវេទី អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សា
ដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នករម្ងាប់នូវចិត្តសង្ខារ ទើបដកដង្ហើមចូល ។

បស្សម្តាយំ ចិត្តសង្ខារំ អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សា
ដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹង ជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវចិត្តសង្ខារ ទើបដកដង្ហើមចេញ ។

បស្សម្តាយំ ចិត្តសង្ខារំ បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សា
ដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នករម្ងាប់នូវចិត្តសង្ខារទើប ដកដង្ហើមចូល ។

ចិត្តប្បដិសំវេទី អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សា ដូច្នេះថា
អាត្មាអញជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវចិត្ត ទើបដកដង្ហើមចេញ ។

ចិត្តប្បដិសំវេទី បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា
អាត្មាអញនឹងជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវចិត្ត ទើបដកដង្ហើមចូល ។

៤ - ៥ - អដ្ឋកថា ពន្យល់ថា កាយសង្ខារដ៏ត្រោតត្រាត ។
១ - ចិត្តសង្ខារ គឺវេទនាខន្ធ និងសញ្ញាខន្ធ ។
www.eLibraryofcambodia.org

អភិប្បមោទយំ ចិត្តំ អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សា
ដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នកនឹងធ្វើឱ្យចិត្តរីករាយ ទើបដកដង្ហើមចេញ ។

អភិប្បមោទយំ ចិត្តំ អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សា
ដូច្នេះថា អាត្មាអញនឹងជាអ្នកនឹងធ្វើឱ្យចិត្តរីករាយ ទើបដកដង្ហើមចូល ។

សមាទហំ ចិត្តំ បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា
អាត្មាអញនឹងដកល់ចិត្តឱ្យស្នើក្នុងអារម្មណ៍ ទើបដកដង្ហើមចេញ ។

សមាទហំ ចិត្តំ បស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា
អាត្មាអញនឹងដកល់ចិត្តឱ្យស្នើក្នុងអារម្មណ៍ទើបដកដង្ហើមចូល ។

វិមោចយំ ចិត្តំ អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា
អាត្មាអញនឹងដោះចិត្តឱ្យរួចចាកនិវរណធម៌ជាដើម (១) ទើបដកដង្ហើមចេញ ។

វិមោចតំ ចិត្តំ បសសសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា
អាត្មាអញនឹងដោះចិត្តឱ្យរួចចាកនិវរណធម៌ជាដើម ទើបដកដង្ហើមចូល ។

អនិច្ចានុបស្ស អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា
អាត្មាអញនឹងជាអ្នកឃើញរឿយៗ នូវបញ្ចក្ខន្ធថាមិនទៀង ទើបដកដង្ហើមចេញ ។

អនិច្ចានុបស្សិ អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា
អាត្មាអញនឹងជាអ្នកឃើញរឿយៗ នូវបញ្ចក្ខន្ធថាមិនទៀង ទើបដកដង្ហើមចូល ។

វិរាតានុបស្ស អស្សសិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មា
អញនឹងជាអ្នកឃើញរឿយៗ នូវធម៌ដែលប្រាសចាកភាគ ទើបដកដង្ហើមចេញ ។

១ - អដ្ឋកថា ពន្យល់ថា ភិក្ខុដោះចិត្តឱ្យរួចផុតនិវរណធម៌ដោយបឋមជ្ឈាន ឱ្យរួចចាកវិតក្ក
និងវិចារដោយទុតិយជ្ឈាន ឱ្យរួចចាកបីតិដោយតតិយជ្ឈាន ឱ្យរួចចាកសុខនិងទុក្ខដោយចតុត្ថ
ជ្ឈាន ឱ្យរួចចាកកិច្ចសញ្ញាដោយអនិច្ចានុបស្សនា ឱ្យរួចចាកសុខសញ្ញាដោយទុក្ខានុបស្សនា
ឱ្យរួចចាកអត្តសញ្ញាដោយអនត្តានុបស្សនា ឱ្យរួចចាកនន្តិដោយនិព្វិទានុបស្សនា ឱ្យរួចចាកភាគ
ដោយវិរាតានុបស្សនា ឱ្យរួចចាកសមុទយដោយនិរោធានុបស្សនា ឱ្យរួចចាកឧបាទានដោយ
បដិនិស្សនុបស្សនា

វិភាគានុបស្សី បស្សនិស្សាមិតិ សិក្ខិតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មា
អញនឹងជាអ្នកឃើញរឿយ ។ នូវធម៌ដែលប្រាសចាកភាគ ទើបដកដង្ហើមចូល ។

និរោធានុបស្ស អស្សនិស្សាមិតិ សិក្ខិតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា
អាត្មាអញនឹងជាអ្នកឃើញរឿយៗ នូវធម៌ដែលរលត់បង់នូវកងទុក្ខ ទើបដក
ដង្ហើមចេញ ។

និរោធានុបស្សី បស្សនិស្សាមិតិ សិក្ខិតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា អាត្មា
អញនឹងជាអ្នកឃើញរឿយៗនូវធម៌ដែលរលត់បង់នូវកងទុក្ខ ទើបដកដង្ហើមចូល ។

បដិនិស្សត្តានុបស្សី អស្សនិស្សាមិតិ សិក្ខិតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា
អាត្មាអញនឹងជាអ្នកឃើញរឿយ ។ នូវធម៌ជាគ្រឿងលះចោលនូវកិលេស ទើបដក
ដង្ហើមចេញ ។

បដិនិស្សត្តានុបស្សី អស្សនិស្សាមិតិ សិក្ខិតិ ភិក្ខុសិក្សាដូច្នេះថា
អាត្មាអញនឹងជាអ្នកឃើញរឿយៗនូវធម៌ជាគ្រឿងលះចោលនូវកិលេស ទើបដក
ដង្ហើមចូល ។

អយំ វុច្ចតានន្ទ អានាបាណស្សតិ ម្ចាស់អានន្ទ នេះហើយ
ដែលតថាគតហៅថា អានាបាណស្សតិ ។

សចេ ខោ ត្ថំ អានន្ទ គិរិមានន្ទស្ស ភិក្ខុនោ ឧបសង្កមិត្តា
តមា ទសសញ្ញា ភាសេយ្យាសិ ម្ចាស់អានន្ទ បើអ្នកចូលទៅ (កាន់សំណាក់)
នៃគិរិមានន្ទភិក្ខុហើយ គប្បីសំដែងសញ្ញាទាំងឡាយ ១០ ប្រការនេះ ។

ហានំ ខោ បនេតំ វិជ្ជិតិ យំ គិរិមានន្ទស្ស ភិក្ខុនោ
តមា ទស សញ្ញា ស្កត្តា សោ អាពាធោ ហានសោ
បដិប្បស្សម្តេយ្យាតិ ដំណើរនេះ ជាហេតុនឹងឱ្យអាពាធរបស់គិរិមានន្ទ
ភិក្ខុនោះរម្ងាប់សះស្បើយទៅដោយ ១ រំពេច ព្រោះគិរិមានន្ទភិក្ខុបានស្តាប់នូវ
សញ្ញាទាំងឡាយ ១០ ប្រការនេះ ។

អថខោ អាយស្វា អានន្តោ ភគវតោ សន្តិកេ ឥមា
 ទស សញ្ញា ឧត្តហេត្វា យេនាយស្វា គិរិមានន្តោ តេនុបសង្កមិ
 ឧបសង្កមិត្វា អាយស្វតោ គិរិមានន្តស្ស ឥមា ទស សញ្ញា
 អភាសិ លំដាប់នោះព្រះអានន្តត្រូវដំមានអាយុ ក៏រៀននូវសញ្ញាទាំងឡាយ
 ១០ ប្រការនេះ ក្នុងសំណាក់នៃព្រះ ដំមានព្រះភាគហើយចូលទៅត្រង់កន្លែងដែល
 គិរិមានន្តលោកគង់នៅ លុះចូលទៅដល់ហើយទើបសំដែងនូវសញ្ញាទាំងឡាយ ១០
 ប្រការនេះ ដល់គិរិមានន្ត ដំមានអាយុ ។

អថខោ អាយស្វតោ គិរិមានន្តស្ស ឥមា ទស
 សញ្ញា សុត្វា សោ អាពាធា ហ៊ានសោ បដិប្បស្សម្ហិ លំដាប់នោះឯង
 អាពាធ របស់ព្រះគិរិមានន្តដំមានអាយុនោះ ក៏រម្ងាប់សះស្បើយទៅដោយ ១
 រំពេច ព្រោះបានស្តាប់សញ្ញាទាំងឡាយ ១០ ប្រការនេះ ។

វុដ្ឋហិ ចាយស្វា គិរិមានន្តោ តម្ហា អាពាធា ឯព្រះគិរិមានន្ត
 ដំមានអាយុ ក៏បានជាសះស្បើយចាកអាពាធនោះ ។

តថា បហីនោ ច បនាយស្វាតោ គិរិមានន្តស្ស សោ
 អាពាធា អហោសីតិ ក៏អាពាធនោះ គឺព្រះគិរិមានន្តដំមានអាយុ
 លះបង់បានហើយដោយកិរិយាបានស្តាប់នូវសញ្ញាទាំង ១០ ប្រការដែលព្រះអានន្ត
 ត្រូវសំដែងដូច្នោះ ដោយប្រការដូច្នោះហោង ។

ដកស្រង់ពីសត្តបរិត្ត-ទ្វាទសបរិត្ត របស់ព្រះវិសុទ្ធិវង្ស ហុត-ភាគ

ចប់គិរិមានន្តស្តុត

វិវិធាថា
 តាថាផ្សេងៗ

១ - ពាហុ សហស្សមភិនិមិតសាវុធន្ត
ត្រីមេខលំ ឧទិតយោរសសេនមារ
ទានាទិធម្មវិធិនា ជិតវា មុនិនោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ

ព្រះមុនិនុលោកាចារ្យ ផ្កាញ់ក្រុងមារចិត្តមោហន្ត និមិត្តដៃមួយពាន់ កាន់
សាស្ត្រាវុធនានា ។ ជិះត្រីមេខលជាតិ កោញ្ចនាទខ្មរពសុធា ព្រមដោយមារ
សេនា ពន្លឹកលន់កងស័ព្ទស៊ាន ។ ដោយធម្មពិធី ទានបរមីជាប្រធាន ក្រុងមារចាញ់
ទ្រង់ញាណ ប្រណមកាយថ្វាយវន្តា ។ រីជយមង្គល ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយតេជៈជយា ព្រះឈ្នះមារត្រានោះហោង ។

២ - មារាតិរេកមភិយុជ្ឈិតសព្វរត្តិ
យោរម្យនាឡវកមកូមថទ្ធយក្កំ
ខន្តិ សុទនវិធិនា ជិតវា មុនិនោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ

ព្រះមុនិនុពិននាយកៈ ផ្កាញ់អាឡវយកូយោរយោ រីងរូសមិនតាំងនៅ
ក្នុងខន្តិគុណសត្យា ។ រហូតដល់រាត្រី ព្រះជិនស្រីទ្រង់យុទ្ធនា ក្រែលែងក្រុង មារា
ក្នុងបឋមសម្ពោធិ ។ ដោយព្រះពិធីញាណ ទ្រង់ទូន្មានដោយខន្តិ ញ៉ាំងចិត្តអសុរិ
ឱ្យបង់ព្យចុះវន្តា រីជយមង្គល ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា ដោយតេជៈជយា
ព្រះឈ្នះអាឡវយកូហោង ។

៣ - នាឡាគីរី គជវរំ អតិមត្តភូតំ
ទាវត្តិចក្កមសនីវំ សុទារុណន្តំ
មេត្តម្ពុសេកវិធិនា ជិតវា មុនិនោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ

ព្រះមុនិនុពិនជិនស្រី ផ្កាញ់ដីរឈោះនាឡា គីរិវរគជា ដំហានក្លាចុះប្រេង
www.eLibraryofCambodia.org

ព្រៃជ្ឈ ។ សាហាវឆាវឆេះក្រែ ដូចភ្លើងព្រៃឈេះកំទេច មុតដូចចក្រក្រុតពេជ្រ
ខ្លាំងដូចកម្មអសនី ។ ដោយព្រះពិធីស្រប់ ស្រោចទឹកអប់គីបារមី មេត្តាព្រះជិនស្រី
ញ៉ាំងដីឱ្យជ្រះថ្លា ។ រីជយមង្គល ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា ដោយតេជះជយា
ព្រះឈ្នះនាឡាតីរី ។

៤ - ឧត្តិត្តខត្តមតិហត្ថសុទារុណន្តំ
ធាវន្តិ យោជនបថង្គលិមាលវន្តំ
តទ្ធិភិសង្កតមនោ ជិតវា មុនិន្ទោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ

ព្រះមុនិន្ទពិនលោកត្រៃ មានព្រះទ័យធ្វើបាដិហារ្យ ផ្កាញ់ចោរអង្គុលិ-
មាលី មានកម្រងគីម្រាមដៃ នៃមនុស្សដែលគាត់កាត់ មកដោតចាក់ជាមាលីយ
អង់អាចអំណាចក្រែ ដ៏មានដៃស្អាតប្រហារ ។ កាន់ដាវងារត្រវី ដេញព្រះមុនី
សាស្តាចារ្យ ចម្ងាយផ្លូវកន្តារ កណ្តាលព្រៃបីយោជនា ។ រីជយមង្គល ចូរមានដល់
អ្នករាល់គ្នា ដោយតេជះជយា ព្រះឈ្នះអគ្គុលិមាលី ។

៥ - កត្វាន កដ្ឋមុទរំ តវំ គព្ពិនិយា
ចិញ្ចាយ ទុដ្ឋវចនំ ជនកាយមជ្ឈេ
សន្តេន សោមវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ

ព្រះមុនិន្ទមានព្រះភាគ ផ្កាញ់ទ្រុស្តពាក្យនាងចិញ្ចា អំពើធ្វើដូចជា
ស្រីមានគភីចាស់ចើលពោះ ។ យកឈើធ្វើជាកូន ព័ទ្ធពោះខ្លួនពោលទ្រពោះ
ព្រះពុទ្ធឈ្នះកាលនោះ ដោយសមាចារពិធី ។ រម្ងាប់ពាក្យចណ្ឌាល នាកណ្តាល
ជនប្រុសស្រី ចិញ្ចាចាញ់បារមី គឺសច្ច័ពាក្យសត្យា ។ រីជយមង្គល ចូរមានដល់
អ្នករាល់គ្នា ដោយតេជះជយា ព្រះសាស្តាឈ្នះចិញ្ចា ។

៦ - សច្ចំ វិហាយមតិសច្ចកវាទតោ

វាទាភិរោបិតមនំ អតិអន្ធកុតំ

បញ្ញាបទីបជលិតោ ជិតវា មុនិន្ទោ

តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ

ព្រះមុនិន្ទពិនអ្នកប្រាជ្ញ រុងរឿងស្វាចដោយបញ្ញា ផ្កាញ់សច្ចកជា

និគ្រន្តក្រៅពុទ្ធវិន័យ ។ អធិប្បាយលះបង់ ពាក្យសត្យត្រង់តាមគាប់ចៃ
សរសើរខ្លួនឯងក្រៃ លើកកំពស់ដូចដងទង់ ។ បង្កើតម្លូរងងឹត ដោយពោលឥត
ពាក្យទៀងត្រង់ ព្រះទ្រង់កំចាត់បង់ ដោយប្រទីបតីបញ្ញា ។ វិជយមង្គល
ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា ដោយតេជះជយា ព្រះឈ្នះសច្ចកៈនិគ្រន្ត ។

៧ - នន្ទោបនន្តកុជតំ វិពធំ មហិទ្ធិ

បុត្តេន ថេរកុជគេន ទមាបយន្តោ

តទ្ធិបទេសវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ

តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ

ព្រះមុនិន្ទពិនទ្រង់ព្យាណ ញ៉ាំងមោគ្គលានមានអំណាច ឱ្យប្លែងជានាគរាជ

ទៅទូន្មានព្យុះកុជុដ្ឋ ។ ឈ្មោះនន្ទោបនន្ត ចិត្តមោហនូវរឿងប្លូទិរុង ទិដ្ឋិកាចទ្រនង់
ទ្រង់ផ្កាញ់ដោយពិធីឈាន ។ គឺឱ្យឧទេស្តប្លូទិ វិសេសពិតដល់មោគ្គលាន ប្លូទិ
នាគអន្តរធាន ឱនចុះចាញ់ព្រះចេស្តា ។ វិជយមង្គល ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយតេជះជយា ព្រះភគវាឈ្នះនាគហោង ។

៨ - ទុត្តាហទិដ្ឋិកុជគេន សុទដ្ឋហត្ថំ

ព្រហ្មំ វិសុទ្ធិជុតិមិទ្ធិពកាភិធានំ

ព្យាណាគទេន វិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ

តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ

ព្រះមុនិន្ទពិនគោត្តម ផ្កាញ់មហាព្រហ្មឈ្មោះពកា សំគាល់ថាអាត្មា រុងរឿង
ដោយគុណបរិសុទ្ធ ។ ដៃកាន់អាសិរិស គឺចិត្តទ្រើស្នើមោះមត កាន់ខ្ពស់ផ្លូវសម្ផទ្ធ
www.eLibraryofCambodia.org

មិនលើកលែងកលះបង់ប្រាណ ។ ទ្រង់ឈ្នះដោយពិធី ឱសថវិសេសសម្រាន្ត ផ្សំត្រូវ
តាប់សន្តាន គឺព្រះញាណប្រោសទេសនា ។ រីឯយមង្គល ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយតេជៈជ័យា ព្រះឈ្នះព្រហ្មឥតមានហ្មង ។

ឯតាបិ ពុទ្ធជ័យមង្គលអដ្ឋកថា

យោ វាចនោ ទិនទិនេ សរតេ មតន្តិ
ហិត្តាន នេកវិធានិ ចុបទ្ធវានិ មោក្ខំ
សុខំ អធិកមេយ្យ នរោ សបញ្ចោ

យោ នរោ ជនឯណា កបបញ្ចាប្រោសក្តិខ្ជិល ឧស្សាហ៍សាងទានសីល
សូត្រវ័ញ្ចកព្រះធម៌ថ្លៃ ។ តាថាប្រាំបីបទ នេះកំណត់ឈ្មោះពុទ្ធជ័យ ខំសូត្រសព្ទ ១
ថ្លៃ កើតមង្គលជានិរន្តរ ។

សោ នរោ រីជននោះ បានរំដោះរោគអាសន្ន ឧបទ្រពអនេកលនំ
មានប្រការផ្សេង ៗ ផង ។ នឹងដល់ធម៌ក្សេមក្សាន្ត គឺនិព្វានសុខកន្លង លែងទុក្ខ
ទាំងបួនកង ដោយពុទ្ធជ័យមង្គលនេះ ។

ចប់ ពុទ្ធជ័យមង្គល

ដកស្រង់ពីសត្តបវិគ្គ - ទ្វាទសបវិគ្គ

សេចក្តីប្រែពាក្យរបស់ កវីនិពន្ធបុរាណ

សរណទិបិកាគាថា

ពហុំ វេ សរណំ យន្តិ បព្វតានិ ច

អារាមរុក្ខចេត្យានិ មនុស្សា ភយជ្ជិតា

មនុស្សទាំងឡាយមានចំនួនច្រើន កាលដែលភ័យគ្របសង្កត់ហើយ តែង
យកភ្នំទាំងឡាយខ្លះ ព្រៃទាំងឡាយខ្លះ អារាមនិងដើមឈើដែលជាចេតិយទាំង

នេតំ ខោ សរណំ ខេមំ នេតំ សរណមុត្តមំ

នេតំ សរណមាគម្ម សព្វទុក្ខា បមុច្ចតិ

ទីពឹងនុះឯងមិនមែនជាទីពឹងដ៏ក្សេម ទីពឹងនុះមិនមែនជាទីពឹងដ៏ឧត្តម

បុគ្គលមិនដែលរួចស្រឡះចាកទុក្ខទាំងពួង ព្រោះអាស្រ័យនូវទីពឹងនុះទេ ។

យោ ច ពុទ្ធភ្នា ធម្មញ្ញា សង្ឃញ្ញា សរណំ គតោ

ចត្តារិ អរិយសច្ចានិ សម្មប្បញ្ញាយ បស្សតិ

ទុក្ខំ ទុក្ខសមុប្បាទំ ទុក្ខស្ស ច អតិក្កមំ

អរិយញ្ញដ្ឋង្គិកំ មគ្គំ ទុក្ខបសមតាមិនំ

បុគ្គលណាមួយបានដល់នូវព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ និង ព្រះសង្ឃ ជាទីពឹងទីរលឹក

ហើយឃើញនូវអរិយសច្ចទាំង ៤ គឺសេចក្តីទុក្ខ ១ សមុទយៈជាដែនកើតឡើង

ព្រមទាំងសេចក្តីទុក្ខ ១ និរោធជាទីកន្លែងបង់នូវសេចក្តីទុក្ខ ១ មគ្គមានអង្គ ៨

ដ៏ប្រសើរ ដែលញ៉ាំងសត្វឱ្យដល់ព្រះនិព្វាន ជាស្ថាបរម្យាបំបង់នូវសេចក្តីទុក្ខ ១

ដោយប្រាជ្ញាដ៏ត្រូវ ។ FOUNDATION

ឯតំ ខោ សរណំ ខេមំ ឯតំ សរណមុត្តមំ

ឯតំ សរណមាគម្ម សព្វទុក្ខា បមុច្ចតិ

ទីពឹងនុះឯងជាទីពឹងដ៏ក្សេម ទីពឹងនុះជាទីពឹងដ៏ឧត្តម (របស់បុគ្គលនោះ)

បុគ្គលមែងរួចស្រឡះចាកទុក្ខទាំងពួង ព្រោះអាស្រ័យនូវទីពឹងនុះឯង ។

ទលិទ្ធសុត្តកថា

យស្ស សទ្ធា តថាគតេ អចលា សុបតិដ្ឋិតា

បុគ្គលឯណាមានសេចក្តីជឿដ៏កល់មាំឥតកំរើក ចំពោះព្រះតថាគត ។

សីលញ្ច យស្ស កល្យាណំ អរិយកន្តំ បសំសិតំ

បុគ្គលឯណាមានសីលដ៏ល្អ ជាទីត្រេកអរនៃព្រះអរិយៈ ដែលព្រះអរិយៈ

ទាំងឡាយលោកសរសើរហើយ ។

សង្ឃេ បសាទោ យស្សតិ ឧជុភ្ចតញ្ច ទស្សនំ

បុគ្គលឯណាមានសេចក្តីជ្រះថ្លាចំពោះព្រះសង្ឃផង មានសេចក្តីយល់

ឃើញដ៏ត្រូវត្រង់ផង ។

អទលិទ្ធាតិ តំ អាហុ អមោយន្តស្ស ជីវិតំ

បណ្ឌិតទាំងឡាយលោកហៅបុគ្គលនោះថា មិនមែនជាអ្នកទាល់ក្រឡើយ

ជីវិតរបស់បុគ្គលនោះ មិនមែនសោះសូន្យឥតប្រយោជន៍ឡើយ ។

តស្មា សទ្ធចញ្ច សីលញ្ច បសាទំ ធម្មទស្សនំ

អនុយុញ្ជេថ មេធាវី សរំ ពុទ្ធានសាសនំ

ព្រោះហេតុនោះបុគ្គលអ្នកមានប្រាជ្ញា កាលរពួកឃើញនូវសាសនា គឺ

ពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ ក៏គួរប្រកបរឿយៗ នូវសេចក្តីជឿផង

នូវសីលផង នូវសេចក្តីជ្រះថ្លាផង នូវកិរិយាឃើញនូវធម៌ផង ។

FOUN **ការសុត្តការថា** N

យេ ច អតីតា សម្មុទ្ធា យេ ច ពុទ្ធា អនាគតា

យោ ចេ តេហិ សម្មុទ្ធា ពហុន្តំ លោកនាសនោ

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណា ដែលបានត្រាស់កន្លងហួសទៅហើយ

ក្តី ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គឯណា ដែលមិនទាន់បានត្រាស់ក្តី ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គឯណា

ជាអ្នកញ៉ាំងសេចក្តីសោករបស់ជនទាំងឡាយច្រើន ឱ្យវិនាសទៅ (មាន) ក្នុងកាល

ឥឡូវនេះក្តី ។

សព្វេ សទ្ធម្មគរុនោ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ (ទាំងឡាយនោះ) គ្រប់ព្រះ

អង្គសុទ្ធតែមានសេចក្តីគោរពចំពោះព្រះសទ្ធម្ម ។

វិហរិស្ថ វិហាតិ ច ព្រះអង្គតាំងនៅរួចទៅហើយក្តី តាំងនៅក្នុង

កាលឥឡូវនេះក្តី ។

អថាបិ វិហរិស្សន្តិ នឹងគង់នៅតទៅទៀតក្តី ។

ឯសោ ពុទ្ធានធម្មតា កិរិយាបែបនេះជាធម្មតារបស់ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ
តស្សា ហិ អត្តកាមេន មហត្ថមភិកង្ខតា
សទ្ធម្មោ គរុកាតព្វោ សរំ ពុទ្ធានសាសនំ

ក៏ព្រោះហេតុដូច្នោះ បុគ្គលអ្នកស្រឡាញ់នូវខ្លួន អ្នកប្រាថ្នានូវការជាធំ
កាលរពួកឃើញនូវពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ គួរតែធ្វើនូវសេចក្តី
គោរព ចំពោះព្រះសទ្ធម្ម ។

បញ្ចកោបមសុត្តកាថា

យថាបិ សេលា វិបុលា នភំ អាហច្ច បព្វតា
សមន្តា អនុបរិយេយ្យំ និប្បោថេន្តា ចតុទ្ធិសា

ប្រសិនណាបើក្នុងទាំងឡាយ សុទ្ធសឹងតែផ្ទុំខ្ពស់ពេញអាកាស រមៀលកិន
នូវសត្វទាំងឡាយ ដែលមកដោយជុំវិញ ទាំង ៤ ទិស យ៉ាងណាមិញ ។

ឯវិ ជរា ច មច្ចុ ច អធិវត្តន្តិ បាលិនោ
ខត្តិយេ ព្រហ្មណេ វេស្សេ សុទ្ធេ ចណ្ណាលបុកុសេ

សេចក្តីចាស់ សេចក្តីស្លាប់ តែងគ្របសង្កត់នូវសត្វទាំងឡាយ (មិនរើស
មុខ) ទោះជាក្សត្រក៏ដោយ ជាព្រាហ្មណ៍ក៏ដោយ ជាអ្នកជំនួញក៏ដោយ ជាពួកគូលី
ក៏ដោយ ជាពួកកណ្តាលក៏ដោយ ជាអ្នកចាក់សម្រាមចោលក៏ដោយ យ៉ាងនេះឯង ។

ន កញ្ជិ បរិវជ្ជេតិ សព្វមេវាភិមទ្ធតិ ឥតមានរៀលលែង
នូវបុគ្គលណាមួយឡើយ តែងគ្របសង្កត់ញ៉ាំងនូវសត្វទាំងអស់មិនឱ្យសល់មួយ

ន តត្ថ ហត្ថិនំ ភូមិ ភូមិនៃជីវទាំងឡាយ មិនមានក្នុងជរា និង
មរណៈនោះទេ ។

ន រថានំ ន បតិយា (ភូមិ) នៃជីវទាំងឡាយ ក៏មិនមាន ទាំង

(ភូមិ) នៃពលថ្មើរជើងទាំងឡាយក៏មិនមាន (ក្នុងជវានិងមរណៈនោះឡើយ) ។

ន ចាបិ មន្តយុទ្ធន សក្កា ជេតំ ធនេន វា ម្យាងទៀត
ឥតមានអ្នកណាមួយនឹងឈ្នះ (នូវជវានិងមរណៈនោះ) ដោយការតតាំងច្បាំង
ដោយនូវវេទមន្ត ឬ ដោយនូវទ្រព្យសម្បត្តិបានឡើយ ។

ពុទ្ធេ ធម្មេ ច សង្ឃេ ច ធីរោ សទ្ធិំ និវេសយេ
តស្មា ហិ បណ្ឌិតោ បោសោ សម្បស្សំ អត្ថមត្តនោ
ព្រោះហេតុនោះ បុរសជាបណ្ឌិតអ្នកមានប្រាជ្ញា កាលឃើញនូវប្រយោជន៍
របស់ខ្លួន ក៏គួរនឹងបណ្តុះនូវសទ្ធា ចំពោះព្រះពុទ្ធ និងព្រះធម៌ និងព្រះសង្ឃ ។

យោ ធម្មចារិ កាយេន វាចាយ ឧទ ចេតសា បុគ្គលណ
មួយជាអ្នកប្រព្រឹត្តនូវធម៌ ដោយកាយ ដោយវាចា ឬ ដោយចិត្ត ។

ឥធរេ វំ នំ បសំសន្តិ បណ្ឌិតទាំងឡាយតែងសសើរ នូវបុគ្គលនោះ
ក្នុងលោកនេះឯង ។

បេច្ច សត្តេ បមោទតិ បុគ្គលនោះលុះទៅកាន់បរលោកនាយហើយ
តែងត្រេកអររីករាយក្នុងស្ថានសួគ៌ទៀត ។

ចំណាំ : តពីនេះទៅមានសំវេជនិយតាថាទៀត ដូចមាននៅក្នុងធម៌
បំសុកុល ត្រង់ទំព័រខាងដើមសំព្វគ្រប់ហើយ ។

ចប់វិវិធតាង
ធម៌នមស្តារផ្សេងៗ

ភាសិតោវាទសទ្ខេប

ឧកាស ខ្ញុំសូមគោរព

យោ បន(១) ធម្មានុធម្មប្បដិបន្តោ វិហរតិ សាមិចិប្បដិបន្តោ

១ - ច្បាប់ភាណវារខ្លះថា យោបនភិក្ខុ ច្បាប់ខ្លះមានតើមតែប៉ុណ្ណោះ ។

អនុធម្មចារិ សោ តថាគតំ សក្ករោតិ គរុករោតិ
មារនេតិ បូជេតិ បរមាយ បូជាយ បដិបត្តិបូជាយ
អ្នកឯណាមួយ ជាអ្នកប្រតិបត្តិនូវធម៌សមគួរដល់ធម៌ ជាអ្នកប្រតិបត្តិដោយ
ត្រឹមត្រូវ ជាអ្នកប្រតិបត្តិតាមធម៌ជាប្រក្រតី អ្នកនោះ ឈ្មោះថាធ្វើសក្ការ ធ្វើ
សេចក្តីគោរព រាប់អាន បូជានូវព្រះតថាគត ដោយបដិបត្តិបូជា ជាបូជាដ៏ឧត្តម ។

សព្វបាបស្ស អករណំ កុសលស្សបសម្បទា
សចិត្តបរិយោទបនំ ឯតំ ពុទ្ធាន សាសនំ

កិរិយាមិនធ្វើនូវបាបទាំងពួង កិរិយាបំពេញកុសល កិរិយាធ្វើចិត្តរបស់ខ្លួន
ឱ្យផ្លូវផង ទាំងនេះជាពាក្យប្រៀនប្រដៅនៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ ។

ខន្តិ បរមំ តបោ តីតិកា និព្វានំ បរមំ វទន្តិ
ពុទ្ធា ន ហិ បព្វជិតោ រូបឃាតិ
សមណោ ហោតិ បរិសម្រាវិ ហេលំយន្តោ

កំណត់ពីសេចក្តីអត់ធន់ ជាតបធម៌ដ៏ឧត្តម ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ ទ្រង់ត្រាស់
ថា ព្រះនិព្វានជាគុណធម៌ដ៏ឧត្តម អ្នកបូសដែលបៀតបៀនសត្វដទៃ សម្លាប់សត្វ
ដទៃ មិនមែនជាបព្វជិត មិនមែនជាសមណឡើយ ។

អនុបវាទោ អនុបឃាតោ បាដិមោក្ខេ ច សំវរោ
មត្តញ្ញាតា ច ភត្តស្សី បន្តញ្ចា សយនាសនំ
អធិចិត្តេ ច អាឃោតោ ឯតំ ពុទ្ធាន សាសនំ

កិរិយាមិនតិះដៀល (អ្នកដទៃ) ១ កិរិយាមិនបៀតបៀន (អ្នកដទៃ)
១ កិរិយាសង្គ្រមក្នុងបាដិមោក្ខ ១ ភាវដឹងប្រមាណក្នុងភត្តាហារ ១ ទីដេក និង
ទីអង្គុយដ៏ស្ងាត់ ១ កិរិយាបំពេញព្យាយាមក្នុងអធិចិត្ត ១ ទាំងនេះជាពាក្យ
ប្រៀនប្រដៅនៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ ។

សីលសមាធិគុណានំ ខន្តិ បធានការណំ

សព្វេបិ កុសលា ធម្មា ខន្ធាយេវ វុឌ្ឍន្តិ តេ

សេចក្តីអត់ធន់ ជាហេតុ ជាទីតាំងនៃគុណ គឺសីលនិងសមាធិទាំងឡាយ

ធម៌ទាំងឡាយជាកុសល ទាំងអស់នោះ តែងចំរើនដោយសេចក្តីអត់ធន់

មែនពិត ។

កេវលានំបិ បាបានំ ខន្តិ មូលំ និកន្តតិ

គរហកលហាទិនំ មូលំ ខណតិ ខន្តិកោ

សេចក្តីអត់ធន់ តែងកាត់បង់នូវបួសនៃបាបទាំងឡាយទាំងអស់ បុគ្គល

អ្នកអត់ធន់ ឈ្មោះថាជីករំលើងនូវបួសនៃទោសទាំងឡាយ មានពាក្យគិះ

ដៀល និងការឈ្មោះប្រកែកជាដើម ។

ខន្តិ ធីវស្ស លង្ការោ ខន្តិ តបោ តបស្សិនោ

ខន្តិ ពលំ វយតិនំ ខន្តិ ហិតសុខាវហា

សេចក្តីអត់ធន់ ជាគ្រឿងអលង្ការរបស់អ្នកប្រាជ្ញ-សេចក្តីអត់ធន់ជាគ្រឿង

ដុតបន់នូវបាបរបស់អ្នកដែលមានតបធម៌ សេចក្តីអត់ធន់ជាកំលាំងរបស់អ្នក

ប្រព្រឹត្តធម៌ សេចក្តីអត់ធន់ ជាគុណជាតិនាំមកនូវប្រយោជន៍ និងសេចក្តីសុខ ។

ខន្តិកោ មេតវា លាភី យសស្សី សុខសីលវា

បិយោ ទេវមនុស្សានំ មនោ ហោតិ ខន្តិកោ

អ្នកអត់ធន់ ជាអ្នកមានមិត្តសម្លាញ់ ជាអ្នកមានលាភ ជាអ្នកមាន

យស ជាអ្នកមានសេចក្តីសុខជាប្រក្រតី អ្នកអត់ធន់ រមែងជាទីគាប់ចិត្តនៃ

ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ។

អត្តនោបិ បរេសញ្ច អត្តាវហោ វុ ខន្តិកោ

សត្តមោក្ខតមំ មត្តំ អារុទ្យោ ហោតិ ខន្តិកោ

អ្នកអត់ធន់ ជាអ្នកនាំមកនូវប្រយោជន៍ដល់ខ្លួនផង ដល់ជនទាំងឡាយ

ឯទៀតផង អ្នកអត់ធន់ ជាអ្នកឡើងកាន់ផ្លូវជាទីទៅស្ថានសួគ៌ និង ព្រះនិព្វាន ។

សត្វនោ វចនោវាទំ ករោតិយេវ ខន្តិកោ

បរមាយ ច បូជា ជិនំ បូជេតិ ខន្តិកោ

អ្នកអត់ធន់ ឈ្មោះថាធ្វើតាម នូវព្រះពុទ្ធដិកាជាឧវាទ នៃព្រះសាស្តា

មែនពិត អ្នកអត់ធន់ ឈ្មោះថាបូជានូវព្រះវិជិតមារ ដោយការបូជាដ៏ឧត្តម ។

ទុល្លភព្វ មនុស្សតំ ពុទ្ធប្បាទោ ច ទុល្លភោ

ទុល្លភា ខណសម្បត្តិ សទ្ធម្មោ បរមទុល្លភោ

ការកើតជាមនុស្ស គឺសត្វទាំងឡាយបានដោយកម្រ កិរិយាត្រាស់ជា

ព្រះពុទ្ធ គឺសត្វទាំងឡាយបានដោយកម្រ កិរិយាដល់ព្រមដោយខណ្ឌគឺបានកើត

ជួបនឹងព្រះពុទ្ធ ឬ នឹងព្រះពុទ្ធសាសនា គឺសត្វទាំងឡាយបានដោយកម្រ ធម៌របស់

សប្បុរស គឺសត្វទាំងឡាយបានដោយកម្រក្រៃលែង ។

សុខោ ពុទ្ធានុប្បាទោ សុខា សទ្ធម្មទេសនា

សុខា សង្ឃស្ស សាមគ្គី សមគ្គានំ តហោ សុខោ

កិរិយាបានត្រាស់នៃព្រះពុទ្ធតាំងឡាយ នាំមកនូវសេចក្តីសុខ កិរិយា

សំដែងនូវធម៌របស់សប្បុរស នាំមកនូវសេចក្តីសុខ សេចក្តីព្រមព្រៀងរបស់សង្ឃ

ឬ ពួកក្រុម នាំមកនូវសេចក្តីសុខ សេចក្តីព្យាយាម របស់អ្នកដែលព្រមព្រៀងគ្នា

ទាំងឡាយ នាំមកនូវសេចក្តីសុខ ។

សុខោ វិវេកោ តុដ្ឋស្ស សុតធមស្ស បស្សតោ

អព្យាបជ្ឈំ សុខំ លោកេ បាណភូតេសុ សញ្ញមោ

សេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់ របស់អ្នកដែលត្រេកអរ (ក្នុងទីស្ងាត់) ជាអ្នកមានធម៌

បានស្តាប់ហើយ ពិចារណាឃើញ (នូវធម៌) នាំមកនូវសេចក្តីសុខ កិរិយាមិនបៀត

បៀន កិរិយាសង្រួមចំពោះសត្វទាំងឡាយ នាំមកនូវសេចក្តីសុខក្នុងលោក ។

សុខា វិរាតតា លោកេ កាមានំ សមតិក្កមោ
 អស្មិមានស្ស វិនយោ ឯតំ វេ បរមំ សុខំ
 ការប្រាសចាករាគ គឺកិរិយាកន្លងកាមទាំងឡាយ នាំមកនូវសេចក្តីសុខក្នុង
 លោក កិរិយាធ្វើឱ្យវិនាសនូវអាស្មិមានៈនេះឯង នាំមកនូវសេចក្តីសុខដ៏ឧត្តម ។

កិច្ចោ មនុស្សបដិណារោ កិច្ចំ មច្ឆាន ជីវិតំ
 កិច្ចំ សទ្ធម្មស្សវនំ កិច្ចោ ពុទ្ធានមុប្បាទោ
 កិរិយាត្រឡប់បានអត្តភាពជាមនុស្ស ជាការលំបាក កិរិយារស់នៅរបស់
 សត្វទាំងឡាយ ជាការលំបាក កិរិយាស្តាប់នូវព្រះសុទ្ធម្ម ជាការកម្រ កិរិយាបាន
 ត្រាស់នៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ ជាការលំបាក ។

សត្តុនោ សទ្ធម្មំ សព្វស្មី ជិនសាសនេ
 កប្បានិ សតសហស្សានិ ទុត្តតិ សោ ន គច្ឆតិ
 បុគ្គលឯណា ស្តាប់នូវព្រះសុទ្ធម្មរបស់ព្រះសាស្តា (ដែលរាប់បញ្ចូល)
 ក្នុងពាក្យប្រៀនប្រដៅនៃព្រះវិជិតមារទាំងពួង បុគ្គលនោះ រមែងទៅកាន់ទុត្តតិ
 អស់សែនកប្ប **FOUNDATION**

បុព្វណ្ណេ បិណ្ណបាតញ្ចា សាយណ្ណេ ធម្មទេសនំ
 បទោសភិក្ខុឱវាទំ អឌ្ឍរត្តេ ទេវបញ្ចានំ
 បច្ចុសេវំ គតេ កាលេ ភព្វាភព្វេ វិលោកនំ
 ឯតេ បញ្ជវិធេ កិច្ចេ វិសោធនតិ មុនិបុង្គវោតិ
 ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាចម្បងជាងអស់អ្នកប្រាជ្ញ ទ្រង់ជម្រះនូវពុទ្ធកិច្ចទាំង
 ឡាយ ៥ ប្រការនេះ គឺក្នុងពេលព្រឹក ទ្រង់ស្តេចទៅបិណ្ណបាត ១ ក្នុងពេលល្ងាច
 ទ្រង់សំដែងធម៌ទេសនា ១ ក្នុងពេលព្រលប់ ទ្រង់ប្រទានឱវាទដល់ពួកភិក្ខុ ១

១- ក្នុងអដ្ឋកថាធម្មបទ សំដែងថាព្រះអង្គប្រមើលមើលឧបនិស្ស័យសត្វក្នុង១ ថ្ងៃ១ យប់ពីរ
 ដង គឺក្នុងពេលជិតភ្លឺម្តង ពេលល្ងាចម្តង ។ ពេលជិតភ្លឺទ្រង់ប្រមើលមើល ពីកណ្តាប់មាត់ចក្រ
 វាឡ រហូតដល់មកគន្ធកុដិ ពេលល្ងាចទ្រង់ប្រមើល មើលពីគន្ធកុដិរហូតដល់កណ្តាប់ចក្រវាឡ ។

ក្នុងពេលអាច្រាត្រ ទ្រង់ដោះប្រស្នាវនៃទេវតា ១ ក្នុងពេលជិតភ្លឺ(១) ទ្រង់ប្រមើលនូវសត្វលោកដែលគួរត្រាស់ដឹង និងមិនគួរត្រាស់ដឹង ។

កុក្កុដេ គព្ពវាសោ ច សោណេ ចុទ្ធវនិក្ខមិ
ឧសភេ រាជសម្បត្តិ សសេ បព្វជិតោ ជិនោ

ព្រះវិជិតមារ ទ្រង់យាងចុះមកអាស្រ័យនៅក្នុងព្រះគភ៌ (នៃព្រះវរមាតា)

ក្នុងឆ្នាំរកា ទ្រង់ប្រសូត្រចាកព្រះគភ៌ក្នុងឆ្នាំច ទ្រង់សោយរាជសម្បត្តិក្នុងឆ្នាំឆ្នួរ ទ្រង់ព្រះផ្លុសក្នុងឆ្នាំថោះ ។

កុក្កុដេ សព្វញ្ញ ពុទ្ធា តត្ថ ចក្កំ បវត្តយិ

និព្វានគមនំ សប្បេ សហស្ស បញ្ញា មូសិកេ

ទ្រង់ត្រាស់ដឹងជាព្រះសព្វញ្ញពុទ្ធក្នុងឆ្នាំរកា ទ្រង់សំដែងនូវព្រះធម្មចក្រក្នុងឆ្នាំនោះ ទ្រង់យាងចូលទៅកាន់ព្រះនិព្វានក្នុងឆ្នាំម្សាញ់ ព្រះពុទ្ធសាសនានឹងគ្រប់ ៥០០០ គត់ក្នុងឆ្នាំជូត ។

ឱក្កន្តោ ច គរវាសិ សុក្រវារេ ច និក្ខមិ

សម្ពុទ្ធា រពុធវាសិ អង្គារេ បរិនិព្វតោ

ទ្រង់យាងចុះកាន់ព្រះគភ៌ (នៃព្រះវរមាតា) ក្នុងថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ប្រសូត្រ ក្នុងថ្ងៃសុក្រ បានត្រាស់ជាសម្ពុទ្ធក្នុងថ្ងៃពុធ បរិនិព្វានក្នុងថ្ងៃអង្គារ ។

អាសាឡបុណ្ណមោក្កន្តោ វិសាខេយេវ និក្ខមិ

វិសាខបុណ្ណមិ សម្ពុទ្ធា វិសាខេ បរិនិព្វតោ

ព្រះអង្គយាងចុះកាន់ព្រះគភ៌ (នៃព្រះវរមាតា) ក្នុងថ្ងៃពេញបូណ៌មី ខែ អាសាធ ប្រសូត្រក្នុងថ្ងៃពេញបូណ៌មីខែវិសាខ បានត្រាស់ជាព្រះសម្ពុទ្ធ ក្នុងថ្ងៃ ពេញបូណ៌មីខែវិសាខ បរិនិព្វានក្នុងថ្ងៃពេញបូណ៌មីខែវិសាខ ។

និព្វតេ លោកនាថមិ សម្ពុទ្ធវេ អគ្គបុគ្គលេ

បដិមា ពោធិរុក្ខា ច ថ្លុបា ច ជិនធាតុយោ
ចតុរាសីតិសហស្ស ធម្មកុន្តា សុទេសិតា
អត្ថប្បវត្តនដ្ឋានេ វបិតា ហោន្តិ បាលិនំ

កាលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ជាអត្ថបុគ្គល ជាទីពឹងនៃលោក បរិនិព្វានទៅហើយ
ព្រះបដិមាករផង ពោធិព្រឹក្សផង ព្រះសថ្លុបផង ព្រះជិនធាតុផង ព្រះធមិ ៨ ហ្នឹង
៤ ពាន់ធម្មកុន្ត ដែលព្រះអង្គទ្រង់សំដែងហើយដោយប្រពៃផង ជាវត្ថុគឺព្រះសម្មា-
សម្ពុទ្ធទ្រង់ប្រតិស្ថានទុក ក្នុងស្ថានដ៏ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីជាបុញ្ញកេត្តដ៏ប្រសើររបស់
សត្វទាំងឡាយ ។

ឥតិ សម្មាសម្ពុទ្ធនេ ទេសិតំ ឱវាទំ ចិត្តេ
វបេត្តា សម្មាសម្ពុទ្ធនេ វត្ថុប្បការេន បដិបត្តិ
បូជាយ បូជំ ករោន្តេន លោកិយលោកុត្តរ-
សម្បត្តិសិទ្ធិ កាតពំ ឧកាស អារាធនំ ករោមិ

បុគ្គលគួរដកសំនុំវិវាទ ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់សំដែងហើយទុកក្នុងចិត្ត
ហើយធ្វើការបូជា ដោយបដិបត្តិបូជា ដោយនូវប្រការដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធត្រាស់
សំដែងហើយ គួរធ្វើសម្រេចនូវសម្បត្តិជាលោកិយនិងលោកុត្តរ ខ្ញុំសូមគោរព
អារាធនាទុក ដោយប្រការដូច្នោះ ។

ឧកាស សិរិសក្យមុនិសព្វញ្ញពុទ្ធស្សពលវប្បច្ចុសសមយេ
កុសិនារាយ យមកសាលានមន្តរេ អមុម្ហិ
សប្បសំវច្ឆរេ គិម្ពឧតុម្ហិ វិសាខមាសេ សុក្កបក្ខេ បុណ្ណ-
រសិយា តិតិយំ ភុម្មវារេ ភុម្មយាមេ អនុរាធនកុត្តទិវសេ
បរិព្វានំ អហោសិ អនុបាទិសេសាយ និព្វានធាតុយា

ខ្ញុំសូមគោរព សម្តេចព្រះសិរិសក្យមុនិសព្វញ្ញពុទ្ធជាម្ចាស់ ទ្រង់បរិនិព្វានហើយ
ដោយអនុបាទិសេសនិព្វានធាតុ ក្នុងចន្លោះដើមរាំងទាំងគូ ជិតក្រុងកុសិនារា ក្នុង
www.elibraryofcambodia.org

បច្ចុប្បន្នសម័យដ៏មានកំលាំង ក្នុងថ្ងៃនៃនក្ខត្តបូក្ស ឈ្មោះអនុរាជ ក្នុងថ្ងៃអង្គារ យាម
អង្គារ ជាតិថ្មីពេញបូណ៌មិខាងខ្ចីតខែវិសាខក្នុងគិម្ភរដូវ ឆ្នាំម្សាញ់ឯណោះហោង ។

តពីនេះទៅត្រូវបកសករាជប្រាប់ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ដែលកន្លងទៅហើយនិងបច្ចុប្បន្ន
និងអនាគតដរាបដល់ចប់

វិធីបកសករាជ

តស្ស ភគវតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស បរិនិព្វតទិវសតោ
បដ្ឋាយ យាវជ្ជត្តនា ចតុទ្ធសទិសុត្តរទសមាសាធិក អដ្ឋ
សត្តតិសំវច្ឆរុត្តរចតុស្សតាធិកានិ ទ្វេ សំវច្ឆរសហស្សានិ
អតិក្កនានិ អហេសុំ ។ ឥមស្មី បច្ចុប្បន្នកាលេ សូករសំវច្ឆរេ
គិម្ភ ឧតុម្ហិ ផល្គណមាសេ កាឡបក្ខេ បុណ្ណរសិយា តិចិយំ-
វិវារេ អនាគតេ កាលេ បុណ្ណរសទិវសុត្តរឯកមាសាធិកុឯក-
វិសតិសំវច្ឆរុត្តរបញ្ចសតាធិកានិ ទ្វេ សំវច្ឆរសហស្សានិ ភវិស្សន្តិ
សូមគោរពរំលឹក ដល់កាលដែលព្រះសក្យមនិសព្វញ្ញពុទ្ធទ្រង់មានសិរី ព្រះ
អង្គចូលនិព្វានដោយអនុបាទិសេសនិព្វានធាតុ ក្នុងថ្ងៃប្រកបដោយអនុរាជនក្ខត្ត
បូក្ស នាថ្ងៃអង្គារ យាមអង្គារ នៅថ្ងៃ ១៥ កើត ខែពិសាខ ក្នុងគិម្ភរដូវឆ្នាំម្សាញ់
ឯណោះ ក្រោមចន្លោះមែកសាលព្រឹក្សទាំងគួរ (នាសាលវន័ឌិទ្យាន ជិតក្រុង
កុសិនារាក្នុងសម័យជិតភ្នំ) ។

រាប់ចាប់តាំងអំពីថ្ងៃដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ទ្រង់ចូល
បរិនិព្វាន ទៅដរាបមកដល់ថ្ងៃនេះ ព្រះពុទ្ធសាសនកាលកន្លងទៅហើយបាន
២៤៣៧ ឆ្នាំ១០ខែ និង១៤ថ្ងៃ ឥឡូវនេះ ឆ្នាំកុរសប្បសកគិម្ភរដូវ ខែផល្គុន
១៥រោច ថ្ងៃអាទិត្យ (ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំនេះលោកកំណត់ទុកជាបច្ចុប្បន្នកាល) ឯព្រះ
ពុទ្ធសាសនកាល ចំណែកខាងអនាគត នៅសល់ ២៥២១ ឆ្នាំ ១ ខែ និង ១៥ ថ្ងៃ
បើរូបរួមថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ទាំង ៣ កាល ត្រូវជាព្រះពុទ្ធសាសនកាល ចំនួន ៥០០០
វស្សាដោយបរិបូណ៌ ។

ពុទ្ធបាទនមស្សការគោថា

វិនាមិ ពុទ្ធិ ភវបារតិណ្ណំ តិលោកកេត្តំ តិភវេកនាចំ
 យោលោកសេដ្ឋោ សកលំ កិលេសំ
 ឆេត្វាន ពោធិសិ ជនំ អនន្តំ

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជណា ព្រះអង្គប្រសើរក្នុងលោកទ្រង់កាត់បង់នូវកិលេស
 ទាំងអស់បានហើយ ញ៉ាំងជនជាអនន្តឱ្យត្រាស់ដឹងហើយ ខ្ញុំសូមក្រាបថ្វាយបង្គំ
 នូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធនោះ ព្រះអង្គឆ្លងផុតអំពីច្រាំងនៃភពហើយ ព្រះអង្គជាទង់ជ័យ
 នៃព្រះត្រៃលោក មានតែព្រះអង្គមួយ ជាទីពឹងនេសព្វសត្វក្នុងត្រៃភព ។

យំ នម្មទាយ នទិយា បុលិនេ ច តិវេ
 យំ សច្ចពន្ធតិរកេ សុមនា ច លត្តេ
 យំ តត្ថ យោនកបុរេ មុនិនោ ច បាទំ
 តំ បាទលពានមហំ សិរសា នមាមិ

ស្នាមព្រះបាទឯណា (ដែលព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ប្រតិស្ឋានទុក) លើផ្នូរខ្សាច់
 ទៀបឆ្នេរនៃស្ទឹងឈ្មោះនម្មទា ស្នាមព្រះបាទឯណា (ដែលព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ប្រតិ-
 ស្ឋានទុក) លើភ្នំសច្ចពន្ធ និងលើភ្នំសុមនកូដ ស្នាមព្រះបាទឯណា (ដែលព្រះសម្ពុទ្ធ
 ទ្រង់ប្រតិស្ឋានទុក) ក្នុងយោនកបុរី ខ្ញុំសូមក្រាបថ្វាយបង្គំដោយត្បូង ចំពោះទៅ
 ព្រះបាទនិងស្នាមព្រះបាទទាំងនោះនៃសក្យមុនី ។

សុវណ្ណមាលិកេ សុវណ្ណបព្វតេ សុមនកូដេ
 យោនកបុរេ នម្មទាយ នទិយា
 បញ្ចបាទវរំ វ៉ានំ អហំ វិនាមិ ទូរតោ

ខ្ញុំសូមនមស្សការអំពីចម្ងាយ នូវស្ថានដែលមានព្រះបាទដ៏ប្រសើរ ៥កន្លែង
 គឺស្ថានលើភ្នំសុវណ្ណមាលិក ១ លើភ្នំសុវណ្ណបពិត ១ លើភ្នំសុមនកូដ ១ ក្នុង
 យោនកបុរី ១ ក្បែរស្ទឹងនម្មទា ១ ។

ធាតុចេតិយនមសម្មការកាថា

មហាកោតមសម្មទ្វេ កុសិនារាយ និព្វតោ
ធាតុវិញ្ញាណកំ កត្តា តេសុ តេសុ វិសេសតោ

ព្រះគោតមបរមសម្មាសម្ពុទ្ធដ៏ប្រសើរ ព្រះអង្គបរិញ្ញាសហើយ ជិតក្រុងកុសិនារា

ធ្វើនូវកិរិយាផ្សាយនូវព្រះសារិរិកធាតុ ក្នុងទីទាំងឡាយនោះ ១ ដោយផ្សេង ១ ពីគ្នា ។

ឧណ្ឌិសំ ចតស្សោ ទាហំ អក្ខកា ទ្វេ ច សត្តមា
អសម្ពិទ្ធា វំ តា សត្ត សេសា ភិទ្ធា វំ ធាតុយោ

ព្រះសារិរិកធាតុទាំងឡាយនោះ ដែលមិនចែកចេញមាន ៧ អង្គគឺ៖

ព្រះឧណ្ឌិសធាតុ(១) ១ ព្រះទាហំធាតុ(២) ៤ ព្រះអក្ខធាតុ(៣) ២ ព្រះសារិរិក-
ធាតុដ៏សេសក្រៅពីនោះសុទ្ធតែបែកចេញ (ជាចំណែកតូចៗ) ។

មហន្តា បញ្ច នាឡិ ច មជ្ឈិមា ច ឆ នាឡិយោ
ខុទ្ទកា បញ្ច នាឡិ ច សម្ពិទ្ធា តិវិធា មតា

ព្រះបរមធាតុទាំងឡាយដែលបែកចេញកាលោកពោលថាមាន៣យ៉ាង គឺ៖

ព្រះធាតុខ្នាតធំរាល់បានចំនួន ៥ នាឡិ ព្រះធាតុខ្នាតកណ្តាល រាល់បានចំនួន ៦
នាឡិ ព្រះធាតុខ្នាតតូច រាល់បានចំនួន ៥ នាឡិ ។

មហន្តា ភិន្នមុត្តា ច មជ្ឈិមា ភិន្នតណ្ណលា
ខុទ្ទកា សាសបមត្តា ឯវំ ធាតុប្បមាណិកា

ព្រះបរមធាតុទាំងឡាយ មានប្រមាណយ៉ាងនេះ គឺព្រះធាតុខ្នាតធំ

មានទំហំប៉ុនកំណាត់គ្រាប់សណ្តែកបាយ ព្រះធាតុខ្នាតកណ្តាល មានទំហំប៉ុន
កំណាត់គ្រាប់អង្ករ ព្រះធាតុខ្នាតតូច មានទំហំប៉ុនគ្រាប់សែ ។

មហន្តា សុវណ្ណវណ្ណា មជ្ឈិមា ផលិកប្បភា (៤)

១ - ឆ្អឹងថ្ងាស ។ ២ - ព្រះចង្កូមកែវ ។ ៣ - ឆ្អឹងដងកាំបិត ។ ៤ - បាឡិថាមុត្តិកប្បភា
មានពណ៌ដូចកែវមុត្តាដូច្នោះក៏មាន ។

ខុទ្ទកា ពកុលវណ្ណា តាបិ វន្តាមិ ធាតុយោ

ព្រះបរមធាតុទាំងឡាយ (មានពណ៌ផ្សេងគ្នាយ៉ាងនេះ គឺ) ព្រះធាតុខ្នាតធំ
មានពណ៌ដូចមាស ព្រះធាតុខ្នាតកណ្តាល មានពណ៌ដូចកែវផលិត ព្រះធាតុខ្នាតតូច
មានពណ៌ដូចផ្កាផ្កូល ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះបរមធាតុ
ទាំងឡាយនោះ ។

ឯកោ ថូបោ រាជគហេ ឯកោ វេសាលិយា អហុ

ឯកោ កបិលវត្ថុស្នី ឯកោ ច អល្លកប្បកេ

ឯកោ ច រាមតាមស្នី ឯកោ ច វេដ្ឋទីបកេ

ឯកោ ច បារវេយ្យកេ មល្លេ ឯកោ ច កុសិនារកេ

ព្រះសង្ឃ ១ ប្រតិស្ថាននៅក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ ព្រះសង្ឃ ១ ប្រតិស្ថាន
នៅក្នុងក្រុងវេសាលី ព្រះសង្ឃ ១ ប្រតិស្ថាននៅក្នុងក្រុងកបិលវត្ថុ ព្រះសង្ឃ ១
ប្រតិស្ថាននៅក្នុងក្រុងអល្លកប្បកៈ ព្រះសង្ឃ ១ ប្រតិស្ថាននៅក្នុងរាមតាម ព្រះ
សង្ឃ ១ ប្រតិស្ថាននៅក្នុងវេដ្ឋទីបកៈ ព្រះសង្ឃ ១ ប្រតិស្ថាននៅក្នុងបារវេយ្យកៈ
ក្នុងមល្លរដ្ឋជនបទ ព្រះសង្ឃ ១ ប្រតិស្ថាននៅក្នុងកុសិនារា ។

ឯតេ សារិកា ថូបា ជម្ពូទីបេ បតិដ្ឋិតា

បូជិតា នរទេវេហិ អហំ វន្តាមិ ធាតុយោ

ព្រះសង្ឃ (ទាំង ៨) នុ៎ះ ជាព្រះសង្ឃបញ្ចុះព្រះបរមសារិកធាតុប្រតិ-
ស្ថាននៅក្នុងជម្ពូទីប ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះបរមធាតុទាំងឡាយ
(ក្នុងព្រះសង្ឃទាំង ៨ នោះ) ដែលទេវតានិង មនុស្សទាំងឡាយតែងបូជា ។

ឯកា ទាហំ តិទសបុរេ ឯកោ នាគបុរេ អហុ

ឯកា គន្ធារិសយេ ឯកា សីហាឡទីបកេ

ព្រះទាវធាតុ ១ ប្រតិស្ថាននៅក្នុងស្ថានត្រ័យត្រីង្ស ព្រះទាវធាតុអង្គ ១

ប្រតិស្ឋាននៅក្នុងពិភពនាគ ព្រះទាំងធាតុអង្គ ១ ប្រតិស្ឋាននៅក្នុងគន្ធារដ្ឋ ព្រះ
ទាំងធាតុអង្គ ១ ប្រតិស្ឋាននៅសិហឡទិប ។

ឥមា ចតុសុ ហំនេសុ សត្ត ទាហំ បតិដ្ឋិតា
បូជិតា នរទេវេហិ អហំ វន្តាមិ ធាតុយោ

ព្រះទាំងធាតុទាំងឡាយនេះ របស់ព្រះបរមសាស្តា ប្រតិស្ឋាននៅក្នុងទី
ទាំងឡាយ ៤ កន្លែង ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះធាតុទាំងឡាយ
ដែលទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយតែងបូជា ។

ឧទ្ធុ ទក្ខិណទាហំ ច តាវតិសេ បតិដ្ឋិតា
អធោ ទក្ខិណទាហំ ច សិហឡទិបេ បតិដ្ឋិតា
វាមទាហំ ច ឧទ្ធុម្បិ គន្ធារដ្ឋេ បតិដ្ឋិតា
វាមទាហំ ច អធោបិ នាគលោកេ បតិដ្ឋិតា
បូជិតា នរទេវេហិ អហំ វន្តាមិ ធាតុយោ

ព្រះទាំងធាតុស្តាំខាងលើ ប្រតិស្ឋាននៅក្នុងស្ថានតាវតិសេ ព្រះទាំងធាតុស្តាំ
ខាងក្រោម ប្រតិស្ឋាននៅក្នុងសិហឡទិប ព្រះទាំងធាតុឆ្វេងខាងលើប្រតិស្ឋាន
នៅក្នុងដែនគន្ធារ ព្រះទាំងធាតុឆ្វេងខាងក្រោម ប្រតិស្ឋាននៅក្នុងពិភពនាគ ខ្ញុំ
ព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះធាតុទាំងឡាយ ដែលទេវតានិង មនុស្ស
ទាំងឡាយតែងបូជា ។

ព្រហ្មលោកេ ទុស្សធាតុ វាមអក្ខកធាតុយោ
សព្វេ ព្រហ្មភិបូជេន្តិ ថូបំ ទ្វាទសយោជនំ

ព្រះទុស្សធាតុ (១) និងព្រះអក្ខកធាតុខាងឆ្វេង ប្រតិស្ឋាននៅក្នុងព្រហ្ម
លោក ព្រហ្មទាំងឡាយទាំងអស់គ្នា តែងបូជានូវព្រះសថូបកំពស់ ១២ យោជន៍

១-ព្រះទុស្សធាតុ គឺព្រះពស្ត្រដែលផ្លាស់ចេញហើយទ្រង់សំពត់កាសាវៈ ដែលយដិការ
មហាព្រហ្មយកមកថ្វាយ រួចទ្រង់ប្រទានព្រះពស្ត្រនោះទៅយដិការមហាព្រហ្ម ១ បានទទួល
យកទៅប្រតិស្ឋានឯព្រហ្មលោក ។

(ដែលបញ្ជាក់នូវធាតុទាំងនោះ) ។

ការត្តិសម្ពិ ទេវានំ ចុឡាមណិម្ហិ កេសកំ
សព្វេ ទេវាភិបូជេន្តិ បសន្តា ពុទ្ធសាសនេ
បូជិតា នរទេវេហិ អហំ វិន្ទាមិ ធាតុយោ

ទេវតាទាំងឡាយទាំងពួង ដែលជាអ្នកជ្រះថ្លាក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា តែង
បូជានូវព្រះកេសធាតុដែលប្រតិស្ឋាននៅក្នុងចុឡាមណីចេតិយ របស់ទេវតាទាំង
ឡាយក្នុងស្ថានត្រ័យត្រីង្ស ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះធាតុទាំង
ឡាយ ដែលទេវតា និង មនុស្សទាំងឡាយតែងបូជា ។

ចត្តាឡិស សមាទន្តា កេសា លោមា
នខាបិ ច ទេវា ហរន្តិ ឯកេកំ ចក្កវាឡបរម្យរា
បូជិតា នរទេវេហិ អហំ វិន្ទាមិ ធាតុយោ

ព្រះទន្តធាតុទាំងឡាយ ៤០ គត់ផង ព្រះកេសធាតុទាំងឡាយផង ព្រះ
លោមធាតុទាំងឡាយផង ព្រះនខធាតុទាំងឡាយផង ទេវតាទាំងឡាយនាំទៅនូវ
ព្រះធាតុ ១ អង្គ ៗ កាន់ចក្រវាឡដទៃ និង ដទៃ គឺព្រះធាតុ ១ អង្គ ៗ ក្នុង
ចក្រវាឡមួយ ២០ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះធាតុទាំងឡាយ
ដែលទេវតា និងមនុស្សទាំងឡាយតែងបូជា ។

អដ្ឋារស ទ្វេ វិស្សសតេ ធម្មាសោកោ តទា អហុ
ចតុរាសីតិសហស្សា ចេតិយោ ច កាវាបិតា
បូជិតា នរទេវេហិ អហំ វិន្ទាមិ ធាតុយោ

នាកាលព្រះពុទ្ធសករាជបាន ២១៨ ឆ្នាំ មានព្រះមហាក្សត្រ ១ អង្គ ទ្រង់ព្រះ
នាមធម្មាសោក ក្នុងកាលនោះព្រះអង្គបានកសាងព្រះចេតិយ ចំនួន ៨ ហ្នឹង ៤
ពាន់ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះធាតុទាំងឡាយ (ក្នុងព្រះចេតិយ
ទាំងនោះ) ដែលទេវតា និង មនុស្សទាំងឡាយតែងបូជា ។

ដកស្រង់ពីសត្តបរិក្ខ - ទ្វាទសបរិក្ខ របស់ព្រះវិសុទ្ធវង្ស ហុត - ភាគ

ធម៌សូត្រផ្សេង ១

ព្រះវិន័យ ព្រះសូត្រ ព្រះបរមត្ថសង្ខេប ដែលលោករួមទុក ឱ្យព្រះសង្ឃ
សូត្រក្នុងកាលចប់ សង្កឹតិទេសនានោះ តាមលំដាប់តទៅ :

ព្រះវិន័យ

យន្តន ភត្តវតា ជានតា បស្សតា អរហតា សម្មា-
សម្ពុទ្ធន បវមំ បរាជិកំ កត្ត បញ្ចត្តន្តិ ។ វេសាលីយំ បញ្ចត្តន្តិ ។
កិ អារព្ពាតិ ។ សុទ្ធិន្តំ កលន្តបុត្តំ អារព្ពាតិ ។ កសិ វត្ថុស្មិន្តិ ។
សុទិន្ទោ កលន្តបុត្តោ បុរាណទុតិយិកាយ មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវ
តសិ វត្ថុស្មិន្តិ ។

តេន សមយេន ពុទ្ធា ភត្តវា វេរញ្ជាយំ វិហរតិ
នឡេរុកុចិមន្តមូលេ មហតា ភិក្ខុសង្ឃេន សទ្ធិ បញ្ចមត្តេហិ
ភិក្ខុសតេហិ ។ អស្សោសិ ខោ វេរញ្ជោ ព្រហ្មណោ សមណោ
ខលុ ភោ គោតមោ សក្យបុត្តោ សក្យគុលា បព្វជិតោ វេរញ្ជាយំ
វិហរតិ នឡេរុបុមន្តមូលេ មហតា ភិក្ខុសង្ឃេន សទ្ធិ បញ្ចមត្តេហិ
ភិក្ខុសតេហិ ។ តំ ខោ បន ភវន្តំ គោតមំ ឯវំ កល្យាណោ
កិត្តិសទ្ធា អព្ពត្តតោ ឥតិបិ សោ ភត្តវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធា
វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ សុតតោ លោកវិទូ អនុត្តរោ បុរិសទម្មសារថិ
សត្តា ទេវមនុស្សានំ ពុទ្ធា ភត្តវាតិ ។ សោ ឥមំ លោកំ
សទេវកំ សមារកំ សព្រហ្មកំ សស្សមណព្រហ្មណី បដំ
សទេវមនុស្សំ សយំ អភិញ្ញា សច្ចិកត្តា បវេទេតិ សោ ធម្មំ
ទេសេតិ អាទិកល្យាណំ មជ្ឈេកល្យាណំ បរិយោសានកល្យាណំ
សាត្តំ សព្យញ្ជនំ កេវលបរិបុណ្ណំ បរិសុទ្ធិ ព្រហ្មចរិយំ បកាសេតិ ។
សាធុ ខោ បន តថារូបានំ អរហតំ ទស្សនំ រហាតីតិ ។

ព្រះសុត្តន្ត

ឯវម្មេ សុត្តំ ឯកំ សមយំ ភគវា អន្តរា ច រាជគហំ
 អន្តរា ច នាលន្តំ អទ្ធានមគ្គប្បដិបន្នោ ហោតិ មហតា ភិក្ខុ
 សង្ឃន សទ្ធិ បញ្ចមត្តេហិ ភិក្ខុសតេហិ ។ សុប្បិយោបិ ខោ
 បរិញ្ញាជកោ អន្តរា ច រាជគហំ អន្តរា ច នាលន្តំ អទ្ធានមគ្គ-
 ប្បដិបន្នោ ហោតិ សទ្ធិ អន្តេវាសិនា ព្រហ្មទត្តេន មាណវេន ។
 តត្រ សុទំ សុប្បិយោ បរិញ្ញាជកោ អនេកបរិយាយេន ពុទ្ធស្ស
 អវណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ
 ភាសតិ ។ សុប្បិយស្ស បន បរិញ្ញាជកស្ស អន្តេវាសិ ព្រហ្មទត្តោ
 មាណវោ អនេកបរិយាយេន ពុទ្ធស្ស វណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស
 វណ្ណំ ភាសតិ សង្ឃស្ស វណ្ណំ ភាសតិ ។ ឥតិហ តេ ឧភោ
 អាចរិយន្តេវាសិ អញ្ចមញ្ញស្ស ឧដុបរិបច្ឆនិវាទា ភគវន្តំ បិដ្ឋិតោ
 បិដ្ឋិតោ អនពន្ធា ហោតិ ភិក្ខុសង្ឃញ្ច ។

ធម្មសង្គណិ

ព្រះអភិធម្ម

កុសលា ធម្មា អកុសលា ធម្មា អព្យាកតា ធម្មា ។
 កតមេ ធម្មា កុសលា ។ យស្មី សមយេ កាមាវចរំ កុសលំ
 ចិត្តំ ឧប្បន្តំ ហោតិ សោមនស្សសហគតំ ញ្ញាណសម្បយុត្តំ
 រូបារម្មណំ វា សទ្ធារម្មណំ គន្ធារម្មណំ វា រសារម្មណំ វា
 ដោដ្ឋញ្ញារម្មណំ វា ធម្មារម្មណំ វា យំ យំ វា បនារព្ព តស្មី
 សមយេ ផស្សោ ហោតិ អវិក្ខេបោ ហោតិ ។ យេ វា បន
 តស្មី សមយេ អញ្ជោបិ អត្ថិ បដិច្ចសមុប្បន្នា អរូបិនោ ធម្មា
 តមេ ធម្មា កុសលា ។

(បន្ទាប់នេះទៅ មានមាតិកា វិភង្គ ធាតុកថា បុគ្គលបញ្ញត្តិ ។ ល ។
មាននៅធម៌បំណុលខាងដើមសព្វគ្រប់ហើយ សូមមើលត្រង់នោះចុះ) ។

ដកស្រង់ពីភាណវារបាលី

ពាក្យសម្រាប់ត្រៃវិទ្យា ១

ភន្តេ បពិត្រព្រះគម្ពីរសង្ឃដ៏ចម្រើន រីឯអង្គកវិនិច្ឆ័យនេះជារបស់អស់
លោកអ្នកពុទ្ធបរិស័ទទាំងឡាយ

ជាប្រធាន សុទ្ធសឹងតែពុទ្ធមាជនប្រកបដោយបសាទស្សន្ទា និងកុសលចេតនា ជា
អសង្ហារិកជ្រះថ្លាចំពោះគុណព្រះវតនត្រ័យទាំង ៣ បានបំពេញនូវបុណ្យកិរិយាវត្ថុ

ចេះលែលកយកធនធានដែលគ្មានខ្លឹមសារ ធ្វើឱ្យជារបស់មានខ្លឹមសារកប់ទុកក្នុង
ព្រះពុទ្ធសាសនា ដើម្បីជាទ្រព្យមតិកសម្រាប់ប្រើប្រាស់ទៅក្នុងភពខាងមុខទៀត

បានស្រុះស្រួលបបូលគ្នា ផ្ដួចផ្ដើមបង្កើតជាអង្គកវិនិច្ឆ័យនេះឡើង ព្រមទាំងហែ
ហាមដ៏ជាឧទ្ធារិកត្រឹមត្រូវតាមមាតិកា ដើម្បីនឹងយកមកវេរថ្វាយព្រះភិក្ខុសង្ឃ

ដែលគង់ចាំព្រះវស្សាអស់ត្រៃមាសក្នុងទីវត្ថុ នេះ ហាក់ដូចជាសំពត់
កោសេយ្យព័ស្ត្រ អណ្ដែតត្រសែតព្រះអាកាសវេហានភាល័យ ហើយធ្លាក់ចុះមក

ក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃជាសង្ឃទានស្មោះ ឥតមានចំពោះព្រះករុណាអង្គណាមួយ
ឡើយ ។ ហេតុនេះហើយ បើព្រះករុណាអង្គណាមានត្រៃវិទ្យាទុព្វលភាពដាច់ដាច់

នអាចប្រើប្រាស់បាន ហើយចេះនូវអានិសង្ឃ ៥ នូវមាតិកា ៨ បលិពោធិ ២
អនត្តតាការៈ ២៤ អត្តតាការៈ ១៧ អាចញ៉ាំងសង្ឃឱ្យត្រេកអរដោយកវិនិច្ឆ័យកិច្ច

បាន ក៏សូមមានព្រះពុទ្ធដីកាឆ្លើយមកចុះ ព្រះសង្ឃនឹងអបលោកន៍សំពត់កវិនិច្ឆ័យនេះ

ដល់ព្រះករុណាអង្គនោះ ដោយញុត្តិទុតិយកម្មវាចា ក្រាលគ្រងតទៅ ។

(ភិក្ខុទី ១ ប្រកាសសង្ឃចប់ហើយត្រូវឈប់បង្អង់ ២ - ៣ នាទីសិន សឹមភិក្ខុទី ២ ប្រកាសសង្ឃតទៅទៀត) ។

ពាក្យសម្រាប់ត្រីនកថិន្ទី ២

ភន្តេ បពិត្រព្រះគម្ពីរសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាជាអ្នកដំណាងសង្ឃ គ្រប់ព្រះអង្គ ក្នុងឱកាសនេះ សូមពិតព្រះពុទ្ធដីកាចំពោះព្រះសង្ឃគ្រប់ព្រះអង្គ សូមទានជ្រាប ។

យើងខ្ញុំទាំងអស់ សុទ្ធសឹងតែមានត្រេចវិវល្លមគ្រប់គ្រាន់នឹងប្រើប្រាស់ ហើយ ប៉ុន្តែតាមយោបល់របស់ខ្ញុំព្រះករុណាយល់ឃើញតែព្រះ ទើបសមគួរ នឹងក្រាលគ្រងនូវសំពត់កបិននេះ ដោយលោកជាអ្នកចេះនូវអានិសង្ស ៥ ចាំនូវ មាតិកា ៨ បលិពោធិ ២ អនត្តតាការ ២៤ អត្តតាការ ១៧ ហើយឆ្លៀតឆ្លាត ក្នុងកបិនគ្មារកិច្ចអាចញ៉ាំងសង្ឃឱ្យត្រេកអរបាន ។

ហេតុនេះហើយ បើព្រះសង្ឃគ្រប់ព្រះអង្គយល់ឃើញថា សមគួរដូចជា បកាសនវាចាដែលខ្ញុំព្រះករុណាបានថ្លែងមកនេះ ក៏សូមបញ្ចេញនូវសញ្ញាថា សាធុ ឱ្យព្រមៗគ្រប់អង្គទៅហោង ។

ធានីសម្រាប់សូត្រកថិន្ទី

សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ ឥទំ សង្ឃស្ស កបិនទុស្សំ ឧប្បន្តំ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឥមំ កបិនទុស្សំ ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ ទទេយ្យ កបិនំ អត្តរិតុំ ។ ឯសា ញត្តិ ។

សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ ឥទំ សង្ឃស្ស កបិនទុស្សំ
www.elibraryofcambodia.org

ខប្បន្តំ ។ សង្ខេពា ឥមំ កបិនទុស្សំ ឥត្តន្តាមស្ស(១) ភិក្ខុនោ ទេតិ
កបិនំ អត្ថវិតុំ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥមស្ស កបិនទុស្សស្ស
ឥត្តន្តាមស្ស ភិក្ខុនោ ទានំ កបិនំ អត្ថវិតុំ សោ តុណ្ណស្ស
យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទិន្នំ ឥទំ សង្ខេន
កបិនទុស្សំ (២) ឥត្តន្តាមស្ស ភិក្ខុនោ កបិននំ អត្ថវិតុំ ។ ខមតិ
សង្ខេស្ស តស្មា តុណ្ណិ ឯវមេ តំ ធារយាមិ ។

បពិត្រព្រះគម្ពីរសង្ខេដ៏ចំរើន ! សូមព្រះសង្ខេស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ សំពត់កបិន-
នេះកើតឡើងដល់សង្ខេហើយ ។ បើ (ការនេះ) មានការគួរដល់សង្ខេហើយ
សង្ខេគួរឱ្យសំពត់កបិននេះទៅភិក្ខុនេះចុះ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីក្រាលកបិន ។
នេះជាពាក្យផ្សេង ។ បពិត្រព្រះសង្ខេដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ខេស្តាប់ខ្ញុំ សំពត់កបិន
នេះកើតឡើងដល់ព្រះសង្ខេហើយ ។ (ឥឡូវ) សង្ខេឱ្យសំពត់នេះទៅភិក្ខុ
(ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីក្រាលកបិន ។ ការដែលឱ្យសំពត់កបិន ទៅភិក្ខុឈ្មោះនេះ
ដើម្បីក្រាលកបិន គួរឱ្យដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ
ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវ
និយាយឡើង ។ សំពត់កបិននេះ សង្ខេឱ្យទៅភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ហើយ ដើម្បី
ក្រាលកបិន ។ (ការនេះ) គួរដល់សង្ខេ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ខេស្ងៀម
ខ្ញុំចាំទុកនូវការនេះ ដោយភាពដែលសង្ខេស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(ការដែលសង្ខេសូត្រប្រគល់សំពត់កបិន ដោយញត្តិទុតិយកម្មវាចាដូច្នោះ
ហើយ បើសំពត់កបិននោះ ទាយកធ្វើបរិកម្មសម្រេចមកជាស្បង់ចីពរសង្ខេដ៏
រួចមកហើយ ភិក្ខុត្រូវក្រាលដោយស្បង់ ឬ ចីពរ ឬសង្ខេដ៏ តប្បិបច្ចុទ្ធ ដកស្បង់

១- បាលីថាឥត្តន្តាមស្ស នេះត្រូវផ្លាស់ដាក់នាមតាមរបស់ភិក្ខុអ្នកក្រាលឱ្យរាល់បទ ។
២- បាលីថា ចីវរំ ទុស្សំ វតំ ប្រែថា សំពត់នេះដូចគ្នា ។
www.eLibraryofCambodia.org

ចីពរសង្ខារដ៏ចាស់ចេញ ហើយធ្វើកប្បពិនុអធិដ្ឋានស្រង់ចីពរសង្ខារដ៏ថ្មីឡើង) ។

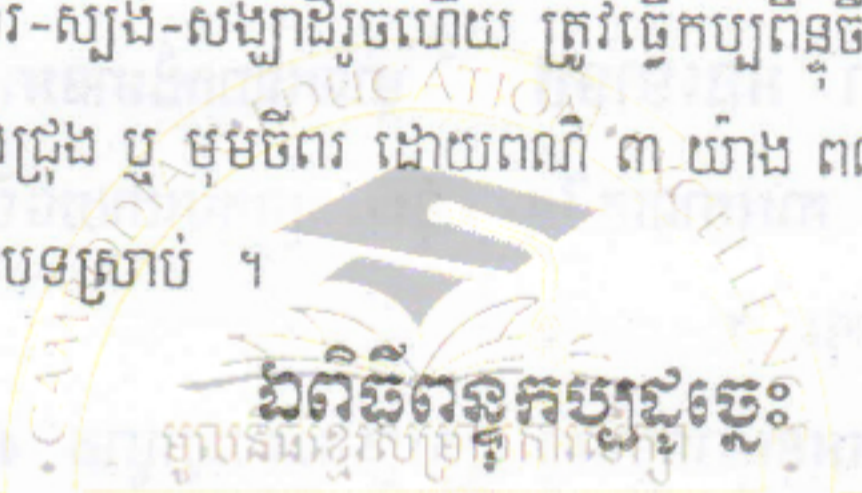
ឯកវិធីជកដូច្នោះ

ដកសង្ខារដ៏ថា " ឥមំ សង្ខារដ៏ បច្ចុទ្ធរាមិ អាត្មាអញដកនូវសង្ខារដ៏នេះ " ។

ដកឧត្តរាសង្កៈ (ចីពរ) ថា : ឥមំ ឧត្តរាសង្កំ បច្ចុត្តរាមិ " អាត្មាអញដកនូវឧត្តរាសង្កៈ (ចីពរ) នេះ " ។

ដកអន្តរវាសកៈ (ស្រង់) ថា : ឥមំ អន្តរវាសកំ បច្ចុទ្ធរាមិ " អាត្មាអញដកនូវស្រង់នេះ " ។

ដកចីពរ-ស្រង់-សង្ខារដ៏រួចហើយ ត្រូវធ្វើកប្បពិនុចីពរថ្មី ដែលបំរុងក្រាលកបិននោះ ត្រង់ជ្រុង ឬ មុមចីពរ ដោយពណ៌ ៣ យ៉ាង ពណ៌ណាមួយ ដែលមានសំដេងក្នុងសិក្ខាបទស្រាប់ ។

ឯកវិធីពន្ធកប្បដូច្នោះ

ឥមំ ពិនុកប្បំ ករោមិ " អាត្មាអញ ធ្វើនូវពិនុកប្បនេះ " ។

(តពីនេះ ត្រូវអធិដ្ឋានចីវរថ្មីឡើង) ពិធីអធិដ្ឋាននោះដូច្នោះ :

អធិដ្ឋានសង្ខារដ៏ថា : ឥមំ សង្ខារដ៏ អធិដ្ឋាមិ ។ ទុតិយម្សិ តតិយម្សិ ។ " អាត្មាអញ អធិដ្ឋាននូវសង្ខារដ៏នេះ ។ អស់វារៈពីរដងផង អស់វារៈបីដងផង ។

អធិដ្ឋាន ឧត្តរាសង្កៈ ថា : ឥមំ ឧត្តរាសង្កំ អធិដ្ឋាមិ ។ ទុតិយម្សិ តតិយម្សិ ។ " អាត្មាអញ អធិដ្ឋាន នូវឧត្តរាសង្កៈនេះ " ។

អធិដ្ឋាន អន្តរវាសកៈ ថា : ឥមំ អន្តរវាសកំ អធិដ្ឋាមិ ។ ទុតិយម្សិ តតិយម្សិ ។ " អាត្មាអញ អធិដ្ឋាន នូវអន្តរវាសកៈនេះ " ។

កាលធ្វើអធិដ្ឋានរួចហើយ ត្រូវក្រាលកបិនដោយចីវរណាមួយ តាមត្រូវការ ហើយតប្បិបពេញវាចាឱ្យជំនុំសង្ខារបានព្រឡាស់ ។

បើចង់ក្រាលដោយសង្ឃដីថា : " ឥមាយ សង្ឃាដិយា កវិនំ
អត្តរាមិ ខុំក្រាលកវិន ដោយសង្ឃាដីនេះ " ។

បើចង់ក្រាលដោយចីវរនេះថា : " ឥមានិ ឧត្តរាសង្កេន កវិនំ
អត្តរាមិ ខុំក្រាលកវិនដោយឧត្តរាសង្កេន (ចីពរ) នេះ ។

បើចង់ក្រាលដោយអន្តរវាសកៈ ថា : " ឥមិនា អន្តរវាសកេន កវិនំ
អត្តរាមិ ខុំក្រាលកវិនដោយអន្តរវាសកៈ (ស្យង់) ។

កាលភិក្ខុបានក្រាលកវិនតាមបែបនេះរួចហើយ ត្រូវចូលទៅជិតសង្ឃ ឬ
គណៈ ឬ បុគ្គលគ្រងចីពរអង្គុយច្រហោង ប្រណម្យអញ្ចាលឡើង ពោលប្រាប់លោក
ទាំងនោះ អនុមោទនាថា : អត្តតំ អារុសោ(១) សង្ឃស្ស កវិនំ
ធម្មិកោ កវិនត្តារោ អនុមោទថា ម្ចាស់លោកដ៏មានអាយុ កវិនរបស់
សង្ឃខុំក្រាលរួចហើយ ការក្រាលកវិន (នុ៎ះ) ប្រកបដោយធម៌ សូមលោក
ទាំងឡាយ អនុមោទនាចុះ ។

ចំណែកភិក្ខុអ្នកអនុមោទនាវិញ ត្រូវគ្រងជីពរស្នាម្នាង អង្គុយច្រហោង
ប្រណម្យអញ្ចាលឡើងពោលអនុមោទនាថា :

អត្តតំ ភន្តេ សង្ឃស្ស កវិនំ ធម្មិកោ កវិនត្តារោ
អនុមោទាម បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន កវិនរបស់សង្ឃ លោកក្រាលរួចហើយ
ការក្រាលកវិន (នុ៎ះ) ប្រកបដោយធម៌ យើងសូមអនុមោទនា ។

អនុមោទនាមួយបែបទៀតក៏បាន : អត្តតំ ភន្តេ(២) សង្ឃកវិនំ
ធម្មិកោ កវិនត្តារោ អនុមោទាម(៣) បពិត្រ(៤) ព្រះករុណាដ៏ចម្រើន កវិន

១- បើភិក្ខុអ្នកក្រាលខ្ចីជាងត្រូវថា ភន្តេ ប្រែថា បពិត្រលោកទាំងឡាយដ៏ចម្រើន ។ ២-
បើភិក្ខុអ្នកអនុមោទនាចាស់ជាងត្រូវថា អារុសោប្រែថាម្ចាស់លោកដ៏មានអាយុ ។ ៣- បើភិក្ខុ
តែមួយរូបអនុមោទនាថា អនុនោរាមិ ខុំសូមអនុមោទនា ។ ៤-ប្រែនេះ គឺប្រែសម្រួល
សេចក្តី - បើភិក្ខុតាប់ចិត្តយកតាមបែបណា ក៏តប្បិយកតាមបែបនោះចុះ ។

របស់សង្ឃដែលសង្ឃបានឱ្យហើយដល់លោកៗ លោកបានក្រាលហើយ ក៏វិនិច្ឆ័យដែល
លោកបានក្រាលហើយនេះជាធម៌ដ៏សមគួរតាមពុទ្ធានុញ្ញាត ខ្ញុំសូមអនុមោទនាគឺ
ថា ត្រេកអរតាមនូវក៏វិនិច្ឆ័យ ។

ផ្សាយមេត្តាចិត្តដល់សព្វសត្វ

សព្វ	បុរតិមាយ	ទិសាយ	សត្តា	អវេរា	សុខិ	ហោន
សព្វ	បុរតិមាយ	អនុទិសាយ	សត្តា	អវេរា	សុខិ	ហោន
សព្វ	ទក្ខិណាយ	ទិសាយ	សត្តា	អវេរា	សុខិ	ហោន
សព្វ	ទក្ខិណាយ	អនុទិសាយ	សត្តា	អវេរា	សុខិ	ហោន
សព្វ	បច្ឆិមាយ	ទិសាយ	សត្តា	អវេរា	សុខិ	ហោន
សព្វ	បច្ឆិមាយ	អនុទិសាយ	សត្តា	អវេរា	សុខិ	ហោន
សព្វ	ឧត្តរាយ	ទិសាយ	សត្តា	អវេរា	សុខិ	ហោន
សព្វ	ឧត្តរាយ	អនុទិសាយ	សត្តា	អវេរា	សុខិ	ហោន
សព្វ	ឧបរិមាយ	ទិសាយ	សត្តា	អវេរា	សុខិ	ហោន
សព្វ	ហេដ្ឋិមាយ	ទិសាយ	សត្តា	អវេរា	សុខិ	ហោន
សព្វ	សត្តា	អវេរា	ហោន	សុខិតា	ហោន	និទុក្ខា ហោន
អព្យាបជ្ជា	ហោន	អនិយា	ហោន	ទិយាយុកា	ហោន	អរោតា
ហោន	សម្បត្តិហិ	សមិជ្ឈន្ត	សុខិ	អត្តានំ	បរិហាន្ត	។
ទុក្ខប្បត្តា	ច	និទុក្ខា	ភយប្បត្តា	ច	និព្វយា	សោកប្បត្តា
ច	និសេវាកា	ហោន	សព្វេបិ	បាលីនោ		។

បុរាណនិពន្ធ

ចប់ប្រជុំភាណវរបាលីប្រែពិស្តារ ដោយសម្តេច

បរាគវស្សត្រ បទប្បវារ្រ

(ទេវតាទូលសួរព្រះសាស្តាថា)

**បរាគវន្តំ បុរិសំ មយំ បុច្ឆាម គោតមំ
គវន្តំ បុជ្ជមាគម្ម ភីបរាគវតោ មុខំ ។**

យើងខ្ញុំទាំងឡាយ មកសូមទូលសួរ នូវហេតុដែលគួរ ចម្រើនវិនាស
ប្រុសស្រីក្នុងលោ- កសន្តិវាស ដែលនឹងវិនាស សាបសូន្យចាកគុណ ។
ឆ្ពោះព្រះគោតម ព្រះអង្គមានបុណ្យ មេត្តានិមន្ត សម្តែងឱ្យទាន
ធម្មជាតដូចម្តេច ដែលជាប្រធាន នាំសត្វឱ្យមាន សេចក្តីវិនាស ។

(ព្រះសាស្តា ឆ្លើយតបនឹងទេព្តាថា)

**សុតិជានោ ភតិ ហោតិ សុតិជានោ បរាគវោ
ធម្មកាមោ ភតិ ហោតិ ធម្មទេសន្តំ បរាគវោ ។**

អ្នកដែលចំរើន គេក៏អាចស្គាល់ងាយ អ្នកដែលអន្តរាយ គេក៏អាចស្គាល់ពិត
អ្នកប្រាថ្នាធម៌ ល្អិតល្អក្នុងចិត្ត ហើយខំប្រព្រឹត្ត នឹងបានចម្រើន ។
អ្នកដែលទ្រុស្តធម៌ ស្អប់ធម៌ឥតកើន ឥតកើនចម្រើន វិនាសទៅមុខ ។

**ឥតិ ហោតិ វិជានាម បឋមោ សោ បរាគវោ
ទុតិយំ ភគវា ព្រហ្មិ ភី បរាគវតោ មុខំ ។**

យើងខ្ញុំទាំងឡាយ បានដឹងជាក់ស្តែង វិនាសនេះឯង ព្រោះហេតុដូច្នោះ
ក្តីវិនាសនេះ បើរាប់សង្គ្រោះ វិនាសនោះឈ្មោះ ទី ១ ទាន់ហាន់ ។
បពិត្រព្រះអង្គ ព្រះនាមភក្តវិន សូមទ្រង់និមន្ត សម្តែងឱ្យទាន
វិនាសទី ២ អ្វីជាប្រធាន នាំសត្វឱ្យមាន សេចក្តីវិនាស ។

**អេសន្តស្ស មិយា ហោន្តិ សន្តេន ក្សុវ មិយំ
អេសតិ ធម្មរោចតិ តិ បរាគវតោ មុខំ ។**

អ្នកដែលស្រឡាញ់ ពេញចិត្តស្នេហា តែនឹងមនុស្សណា អសប្បវស

តែងមិនស្រឡាញ់ ពេញចិត្តទាំងអស់ និងអ្នកសប្បុរស មកធ្វើជាមិត្ត ។

សេចក្តីស្រឡាញ់ ពេញចិត្តគំនិត ហើយទៅគប់មិត្ត អសប្បុរស

គាប់ចិត្តក្នុងធម៌ ឬមួយរបស់ ហេតុនោះទាំងអស់ នាំឱ្យវិនាស ។

ឥតិ ហេតិ វិជានាម ទុតិយោ សោ បរាគវោ

តតិយំ ភគវា ព្រហ្មី ភី បរាគវោ មុខំ ឫ

យើងខ្ញុំទាំងឡាយ បានដឹងជាក់ស្តែង វិនាសនេះឯង ព្រោះហេតុដូច្នោះ

ក្តីវិនាសនេះ បើរាប់សង្គ្រោះ វិនាសនោះឈ្មោះ ទី ២ ទាន់ហាន់ ។

បពិត្រព្រះអង្គ ព្រះនាមភគវិន ព្រះនាមភគវិន សូមទ្រង់និមន្ត សម្តែងឱ្យទាន

វិនាសទី ៣ អ្វីជាប្រធាន នាំសត្វឱ្យមាន សេចក្តីវិនាស ។

និទ្ធាសីលិ សភាសីលិ អនុជ្ជាតា ច យោ នរោ

អលសោ កោធបញ្ញាណោ ភី បរាគវោ មុខំ ឫ

អ្នកដេកច្រើន ១ និយាយច្រើន ១ និងអ្នកឥតព្រួយ ឥតគិតប្រឹងប្រែង

អ្នកខ្ជិលច្រអូស មិនមានខ្លះខ្លាចសម្រាប់ខ្លួន ខឹងច្រើនសម្តែង ឱ្យគេឃើញបាន ។

ហេតុធម៌ទាំងនោះ មិនជាកល្យាណ A នាំឱ្យខកខាន ខាតខូចប្រយោជន៍

មានជាប្រធាន តិចច្រើនដោយហោច នាំបង់ប្រយោជន៍ ហើយឱ្យវិនាស ។

ឥតិ ហេតិ វិជានាម តតិយោ សោ បរាគវោ

ចតុត្ថំ ភគវា ព្រហ្មី ភី បរាគវោ មុខំ ឫ

យើងខ្ញុំទាំងឡាយ បានដឹងជាក់ស្តែង វិនាសនេះឯង ព្រោះហេតុដូច្នោះ

ក្តីវិនាសនេះ បើរាប់សង្គ្រោះ វិនាសនោះឈ្មោះ ទី ៣ ទាន់ហាន់ ។

បពិត្រព្រះអង្គ ព្រះនាមភគវិន ព្រះនាមភគវិន សូមទ្រង់និមន្ត សម្តែងឱ្យទាន

វិនាសទី ៤ អ្វីជាប្រធាន នាំសត្វឱ្យមាន សេចក្តីវិនាស ។

យោ មាតរំ មិតរំ វា ជិន្នកំ គតយោពូនំ

បហុសន្តោ ន ភរតិ ភី បរាគវោ មុខំ ឫ

នរជនណា មានទ្រព្យធនធាន ហើយខ្លួនមិនបាន ចិញ្ចឹមរក្សា

មាតាបិតា យល់ទៅដឹង ហេតុនោះទៅផ្លា នាំឱ្យវិនាស

ឥតិ ហេតំ វិជានាម ចតុតោ សោ បរាគវោ
បព្វមំ ភគវា ព្រហ្មិ ភី បរាគវតោ មុខំ ឫ

យើងខ្ញុំទាំងឡាយ បានដឹងជាក់ស្តែង វិនាសនេះឯង ព្រោះហេតុដូច្នោះ
ក្តីវិនាសនេះ បើរាប់សង្គ្រោះ វិនាសនោះឈ្មោះ ទី ៤ ទាន់ហាន់ ។
បពិត្រព្រះអង្គ ព្រះនាមភគវិនុ សូមទ្រង់និមន្ត សម្តែងឱ្យទាន
វិនាសទី ៥ អ្វីជាប្រធាន នាំសត្វឱ្យមាន សេចក្តីវិនាស ។

យោ ព្រាហ្មណំ សមណំ វា អញ្ញំ វាបិ វនិត្តំ
មុសាវាធនេ វពោតិ តំ បរាគវតោ មុខំ ឫ

ជនបញ្ឆោតព្រាហ្មណំ ឬពួកសមណៈ ពួកសូម ឬអ្នក ដទៃ ។
ដោយមុសាវាទ ឃ្លាតពាក្យប្រពៃ នោះប្រធាននៃ សេចក្តីវិនាស ។

ឥតិ ហេតំ វិជានាម បព្វមោ សោ បរាគវោ
ឆដ្ឋមំ ភគវា ព្រហ្មិ ភី បរាគវតោ មុខំ ឫ

យើងខ្ញុំទាំងឡាយ បានដឹងជាក់ស្តែង វិនាសនេះឯង ព្រោះហេតុដូច្នោះ
ក្តីវិនាសនេះ បើរាប់សង្គ្រោះ វិនាសនោះឈ្មោះ ទី ៥ ទាន់ហាន់ ។
បពិត្រព្រះអង្គ ព្រះនាមភគវិនុ សូមទ្រង់និមន្ត សម្តែងឱ្យទាន
វិនាសទី ៦ អ្វីជាប្រធាន នាំសត្វឱ្យមាន សេចក្តីវិនាស ។

បហុតវិត្តោ មុរិសោ សហិរញ្ញោ សភោជនោ
ឯកោ ភុព្វតិ សាធុនិ តំ បរាគវតោ មុខំ ឫ

បុរសអ្នកមាន ទ្រព្យធនធានច្រើន មានប្រាក់ចម្រើន និងគ្រឿងអាហារ
លបលាក់របស់ ដែលឆ្លាញ់ពិសារ ស៊ីម្នាក់ឯងជា ប្រធានវិនាស ។

ឥតិ ហេតំ វិជានាម ឆដ្ឋមោ សោ បរាគវោ
សត្តមំ ភគវា ព្រហ្មិ ភី បរាគវតោ មុខំ ឫ

យើងខ្ញុំទាំងឡាយ បានដឹងជាក់ស្តែង វិនាសនេះឯង ព្រោះហេតុដូច្នោះ
ក្តីវិនាសនេះ បើរាប់សង្គ្រោះ វិនាសនោះឈ្មោះ ទី ៦ ទាន់ហាន់ ។
បពិត្រព្រះអង្គ ព្រះនាមភគវិនុ សូមទ្រង់និមន្ត សម្តែងឱ្យទាន

វិនាសទី ៧ អ្វីជាប្រធាន នាំសត្វឱ្យមាន សេចក្តីវិនាស ។

ជាតិត្ថន្នោ ធនត្ថន្នោ គោត្តត្ថន្នោ ច យោ នរោ

សញ្ញាតិ អតិបញ្ញាតិ តំ បរាគវតោ មុខំ ឧ

អ្នកដែលប្រកាន់ ជាតិទ្រព្យត្រកូល ហើយមិនប្រមូល សាច់ញាតិសន្តាន

មើលងាយញាតិខ្លួន ដោយអាងខ្លួនមាន នោះជាប្រធាន សេចក្តីវិនាស ។

ឥតិ ហេតិ វិជានាម សត្តមោ សោ បរាគវោ

អជ្ជមំ ភគវា ព្រហ្មិ ភី បរាគវតោ មុខំ ឧ

យើងខ្ញុំទាំងឡាយ បានដឹងជាក់ស្តែង វិនាសនោះឯង ព្រោះហេតុដូច្នោះ

ក្តីវិនាសនេះ បើរាប់សង្គ្រោះ វិនាសនោះឈ្មោះ ទី ៧ ទាន់ហាន់ ។

បពិត្រព្រះអង្គ ព្រះនាមភគវិនុ សូមទ្រង់និមន្ត សម្តែងឱ្យទាន

វិនាសទី ៨ អ្វីជាប្រធាន នាំសត្វឱ្យមាន សេចក្តីវិនាស ។

ឥត្តិធុត្តោ សុរាធុត្តោ អកុធុត្តោ ច យោ នរោ

លទ្ធិំ លទ្ធិំ វិនាសេតិ តំ បរាគវតោ មុខំ ឧ

ជនអ្នកប្រព្រឹត្ត ល្បែងប្រកាស ល្បែងស្រីល្បែងស្រា ល្បែងភ្នាល់ទាំងឡាយ

ធ្វើទ្រព្យខ្លួនមាន ឱ្យអន្តរាយ ការល្បែងទាំងឡាយ នោះនាំវិនាស ។

ឥតិ ហេតិ វិជានាម អជ្ជមោ សោ បរាគវោ

នវមំ ភគវា ព្រហ្មិ ភី បរាគវតោ មុខំ ឧ

យើងខ្ញុំទាំងឡាយ បានដឹងជាក់ស្តែង វិនាសនេះឯង ព្រោះហេតុដូច្នោះ

ក្តីវិនាសនេះ បើរាប់សង្គ្រោះ វិនាសនោះឈ្មោះ ទី ៨ ទាន់ហាន់ ។

បពិត្រព្រះអង្គ ព្រះនាមភគវិនុ សូមទ្រង់និមន្ត សម្តែងឱ្យទាន

វិនាសទី ៩ អ្វីជាប្រធាន នាំសត្វឱ្យមាន សេចក្តីវិនាស ។

សេហិ ធារេហិ អសន្តន្នោ ចេសយាសុ បទុស្សហិ

ឧស្សតិ បរទាវេស តំ បរាតថោ មុខំ ២

ប្រុសមិនត្រេកអរ និងប្រពន្ធខ្លួន ហើយទៅជាប់ជួន នឹងស្រីពេស្យា
ទ្រុស្តនិងប្រពន្ធ កូនជននានា ហេតុនោះទៅជា នាំឱ្យវិនាស ។

ឥតិ ហេតំ វិជានាម នវមោ សោ បរាតថោ

ឧសមំ ភគវា ព្រហ្មិ ភី បរាតថោ មុខំ ២

យើងខ្ញុំទាំងឡាយ បានដឹងជាក់ស្តែង វិនាសនេះឯង ព្រោះហេតុដូច្នោះ
ក្តីវិនាសនេះ បើរាប់សង្គ្រោះ វិនាសនោះឈ្មោះ ទី ៩ ទាន់ហាន់ ។
បពិត្រព្រះអង្គ ព្រះនាមភគវិន្ត សូមទ្រង់និមន្ត សម្តែងឱ្យទាន
វិនាសទី ១០ អ្វីជាប្រធាន នាំសត្វឱ្យមាន សេចក្តីវិនាស ។

អតិសយោពូនោ ធាសោ អាណេតិ តិម្ពរុត្តនិ

តស្សា ឥស្សា ន សុបតិ តំ បរាតថោ មុខំ ២

បុរសមានវ័យ ដែលចាស់ហួសពេក ហើយមានតម្រេក ដោយក្តីតណ្ហា
នាំយកស្រីក្មេង មកធ្វើភរិយា ហេតុនោះទៅជា នាំឱ្យវិនាស ។

ឥតិ ហេតំ វិជានាម • ឧសមោ សោ បរាតថោ

ឯកាឧសមំ ភគវា ព្រហ្មិ ភី បរាតថោ មុខំ ២

យើងខ្ញុំទាំងឡាយ បានដឹងជាក់ស្តែង វិនាសនេះឯង ព្រោះហេតុដូច្នោះ
ក្តីវិនាសនេះ បើរាប់សង្គ្រោះ វិនាសនោះឈ្មោះ ទី ១០ ទាន់ហាន់ ។
បពិត្រព្រះអង្គ ព្រះនាមភគវិន្ត សូមទ្រង់និមន្ត សម្តែងឱ្យទាន
វិនាសទី ១១ អ្វីជាប្រធាន នាំសត្វឱ្យមាន សេចក្តីវិនាស ។

ឥតិ សោណ្ឌិ វិគិណី បុរិសំ វាបិ ភាទិសំ

ឥសរុយស្មី ឌំបេតិ តំ បរាភវតោ មុខំ ឡ

បុរសតាំងស្រី អ្នកលេងខ្លះខ្លាយ ឬស្រីទាំងឡាយ តាំងបុរសនោះ
ដែលជាអ្នកលេង ខ្លះខ្លាយដូច្នោះ អំពើទាំងនោះ នាំឱ្យវិនាស ។

ឥតិ ហេតំ វិជានាម ឯកានសមោ សោ បរាភវោ

ទ្វានសមំ ភគវា ព្រហ្មិ ភី បរាភវតោ មុខំ ឡ

យើងខ្ញុំទាំងឡាយ បានដឹងជាក់ស្តែង វិនាសនេះឯង ព្រោះហេតុដូច្នោះ
ក្តីវិនាសនេះ បើរាប់សង្គ្រោះ វិនាសនោះឈ្មោះ ទី ១១ ទាន់ហាន់ ។

បពិត្រព្រះអង្គ ព្រះនាមភគវិនុ សូមទ្រង់និមន្ត សម្តែងឱ្យទាន
វិនាសទី ១២ អ្វីជាប្រធាន នាំសត្វឱ្យមាន សេចក្តីវិនាស ។

អប្បតោគោ មហោគណ្ណោ ខត្តិយេ ជាយតេ កុលេ

សោ ច រជ្ជំ បត្តយតិ តំ បរាភវតោ មុខំ ឡ

ជនណាកើតក្នុង ត្រកូលជាកូនត្រ អ្នកខ្សត់សម្បត្តិ ហើយប្រាថ្នាធំ
ចង់បានជាស្តេច សោយរាជ្យស្តុកស្តម្ភ ហេតុនោះនឹងនាំ ឱ្យដល់វិនាស ។

ឯតេ បរាភវេ លោកេ បណ្ឌិតោ សមវេក្ខិយ

អរិយទស្សនសម្បន្នោ ស លោកំ ភវតេ សិវំ ឡ

ជនជាបណ្ឌិត គំនិតប្រសើរ បានឃើញដំណើរ នៃហេតុវិនាស
ដល់សត្វក្នុងលោក កសន្តិវាស រួចពីវិនាស គប់រកចម្រើន ។

បរាភវសុត្តំ និដ្ឋិតំ

បរាភវសុត្ត ចប់ ។

លោក ខ្មៅ វ៉ានី និង អ្នកស្រី ខ្មៅ ចារី

បានគាំទ្រការផ្សាយសៀវភៅនេះជា eBook

ដើម្បីឧទ្ទិសកុសលដល់វិញ្ញាណខន្ធ អ្នកម្តាយ ឈរ រឿន

បង្កើតឡើងដោយ មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា និង ករុណាខ្មែរ

ដើម្បីបម្រើប្រយោជន៍ជាសាធារណៈ ដោយមិនគិតកម្រៃ

Scan ជា eBook ដោយ **ថ្ងៃ ការម្យ**

ក្រោមការឧបត្ថម្ភពីសំណាក់ **ខ្មៅ យុទ សំរិទ**

